ഓണോപഹാരം
Onopaharam 2014

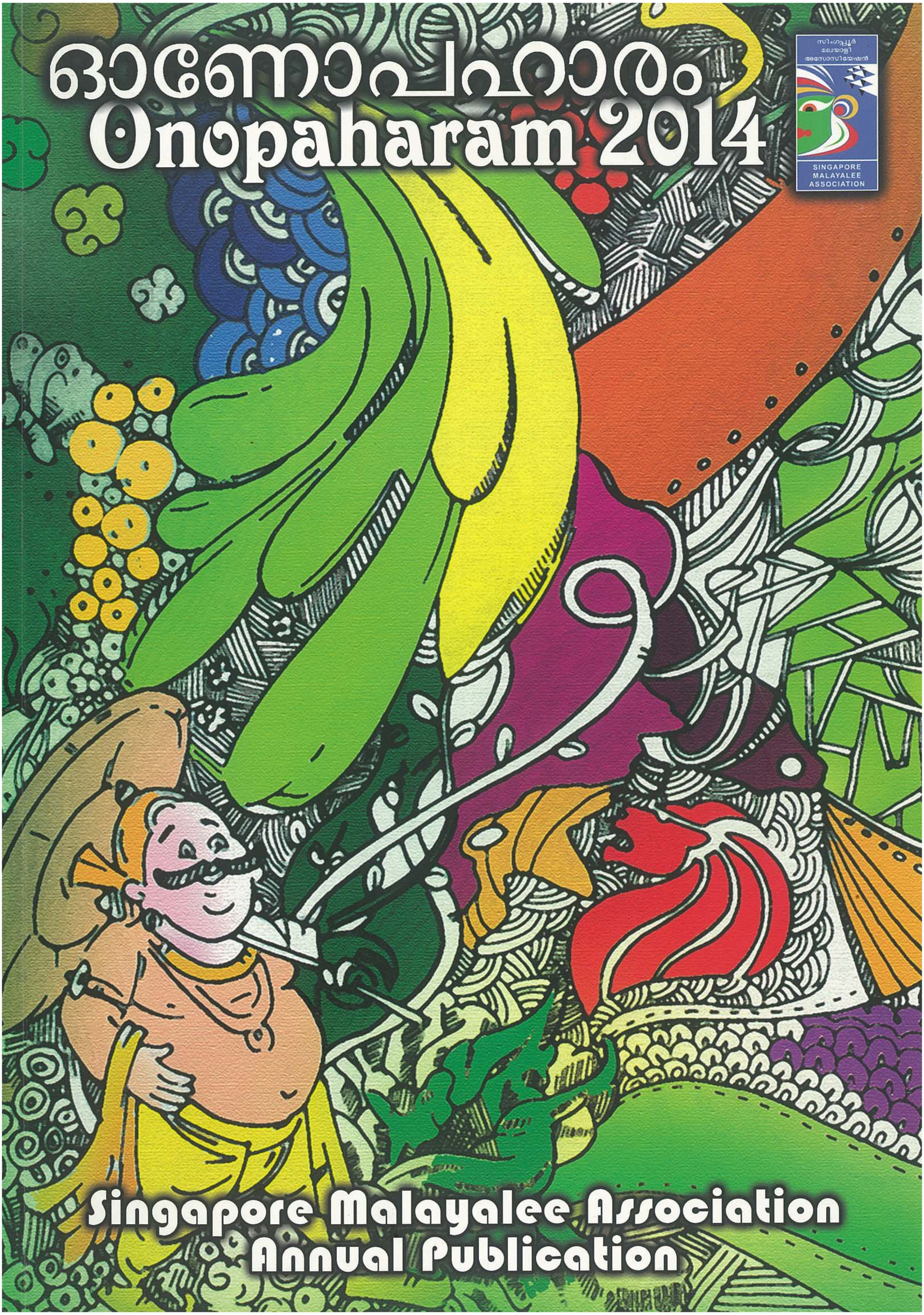

Singapore Malayalee Association
Annual Publication

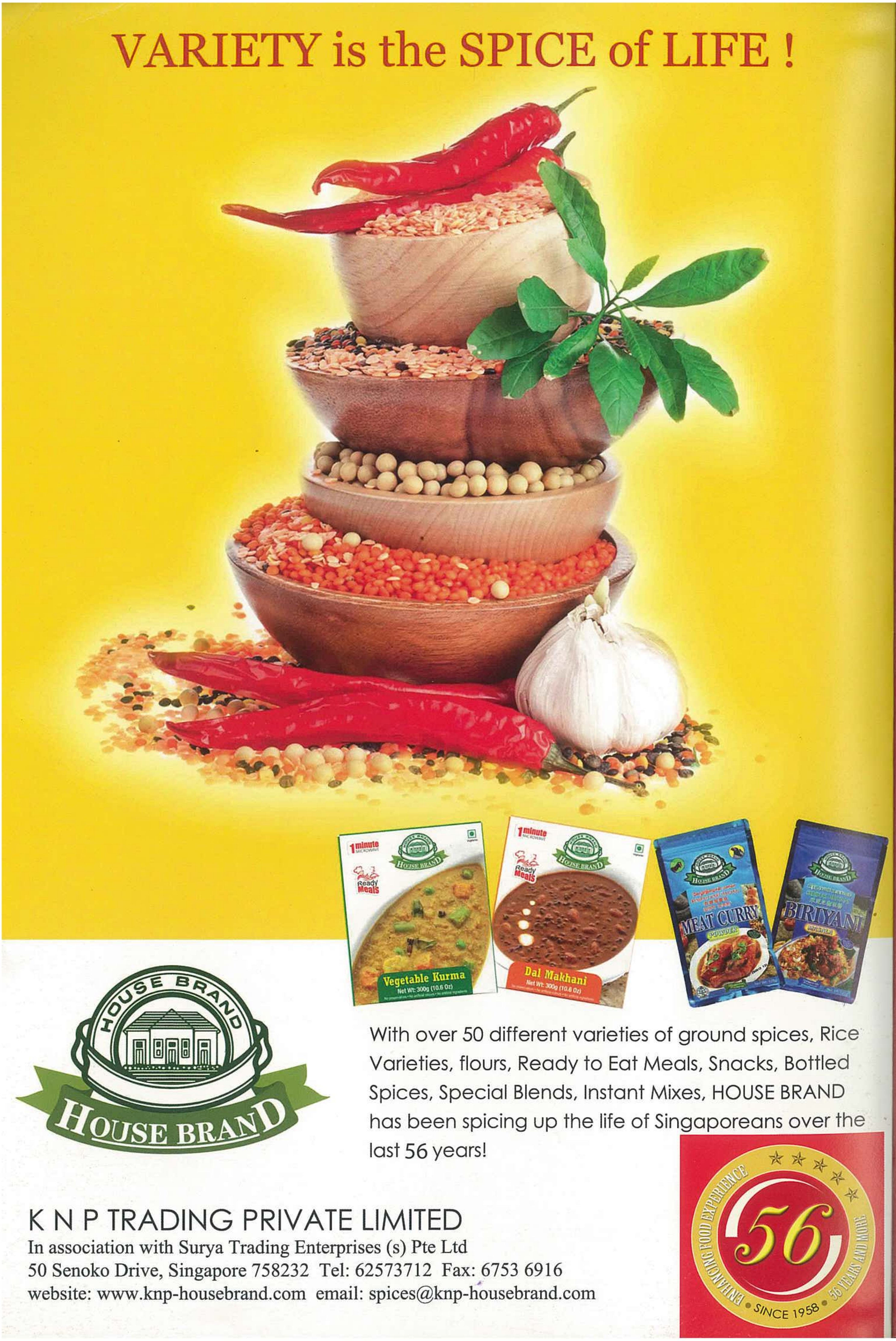
VARIETY is the SPICE of LIFE !
1 minute
Ready Meals
HOUSE BRAND
Vegetable Kurma
Net Wt: 300g (10.6 Oz)
Dal Makhani
Net Wt: 300g (10.6 Oz)
MEAT CURRY
POWDER
BIRIYANI
HOUSE BRAND
With over 50 different varieties of ground spices, Rice Varieties, flours, Ready to Eat Meals, Snacks, Bottled Spices, Special Blends, Instant Mixes, HOUSE BRAND has been spicing up the life of Singaporeans over the last 56 years!
ENHANCING FOOD EXPERIENCE
56
56 YEARS AND MORE
SINCE 1958
K N P TRADING PRIVATE LIMITED
In association with Surya Trading Enterprises (s) Pte Ltd
50 Senoko Drive, Singapore 758232 Tel: 62573712 Fax: 6753 6916
website: www.knp-housebrand.com email: spices@knp-housebrand.com

Singapore Malayalee Association

Editorial Team
Krishnakumar M
Anil Kumar
Chandana Dileep
Dileep
Dinesh Kumar
Geethakrishnan
Jayakumar N BBM
(Vice President, SMA)
Muralidharan V V
Padma Kumar
Padma Nayar
Pia Jayakumar
Prem P S
Rajesh Kumar R K
(Ex-Officio)
Ullas Kumar C S

Advisor
Koshy PK
President SMA

The views and opinions expressed or implied in ONOPAHARAM 2014 are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of the Singapore Malayalee Association, its trustees, committee members or general membership.

Singapore Malayalee Association
44, Race Course Road
Singapore 281558
Tel: 6293 9195
Fax: 6392 8009
Web: www.malayalee.org.sg

Credits:
Cover page: Doodle design by Prem Krishna Akkatoo, coloring by Rajaneesh
Line Sketches: Anil Kumar

Editorial

Facts are of course fine, but they are dull. Bereft of emotions and life and blood and tears they have the substantive lack of reality which is the Truth when facts themselves unfold. In facts, the silences and symbols are omitted and the true meaning gets completely lost. Facts need to have the "rasa", flavour, to truly reflect life. To understand an Indian festival or life in general, one needs much more than the language of facts and history. Myths may help. As Rollo May has said, "A myth is a way of making sense in a senseless world. Myths are narrative patterns that give significance to our existence."

Onam is based on such a myth. Myth of the rule of the great and just king, Mahabali, him being banished to the nether worlds through rather nefarious means by the Powers that be and his annual return to visit his once dear subjects. In the myth of Onam too, prose and poetry merge into each other making the search of historic facts irrelevant. Myths may or may not have literal truths of history, but Truth is hidden, just for the seekers of Truth to have the fun of discovery, through the poetic and symbolic maze.

Migrants are people uprooted from the land of their origins and transplanted into a remote soil. The soil may be more fertile, but the rays of wisdom and myths enable the photosynthesis and flowering to take place, properly. Our Singapore Onam celebrations take its significance from this perspective too, amongst others. This is also true for Malayalees worldwide and perhaps show its veritude by the huge popularity of such celebrations in Singapore in almost all corners of Singapore, in spite of the fact Malayalees are a small minority here. Singapore Malayalee Association celebrates Onam in multiple ways - the Onam Nite with mega stars and Onam Village with a more traditional and indigenous flavour.

Onopaharam provides an opportunity for the Malayalees of Singapore, Singaporean Malayalees settled overseas as well as some of our friends from overseas to share their literary and artistic creative spirit and self expression. Onopaharam is meant to promote, our language, our art and culture and our traditions and it is a rather eclectic collection of literary, artistic, cultural and graphic contributions. We sincerely hope that more of our own second and further generations imbibe the Malayalee traditions, culture and values as well as the language itself. Learning the language and expressing in it, is surely one of the finest ways.

എത്ര മനോഹരങ്ങളായ ഓർമ്മകളാണ് ഓണത്തോടൊപ്പം മലയാളി മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തുന്നത്. അത്തപ്പൂക്കളം, ഊഞ്ഞാൽ, ഓണക്കോടി, ഓണസ്സദ്യ, വള്ളംകളി, പുലിക്കളി, അങ്ങനെ എത്ര എത്ര. തിരുവോണത്തിന്റെ പത്തുനാൾ മുമ്പുമുതൽക്ക് തന്നെ വീടുകളുടെ മുറ്റത്ത് അത്തപ്പൂക്കളം വിരിഞ്ഞു തുടങ്ങുന്നു. തെറ്റിയും, മുല്ലയും, ജമന്തിയും, അരളിയും, തുമ്പയും ഒക്കെ ഒക്കെ. ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികൾ പലതരത്തിലുമുള്ള കലാ സാംസ്കാരിക ആഘോഷങ്ങളോടെ ഓണസ്മരണ നിലനിർത്തുന്നു. നമ്മൾ ഇവിടെ സിംഗപ്പൂരിലും.

ഈ ഓണക്കാലവും, വരും ദിനങ്ങളും, നമുക്കേവർക്കും സമൃദ്ധിയുടേയും സന്തോഷത്തിന്റേയും സാഹോദര്യത്തിന്റേയും ദിനങ്ങളാകട്ടെയെന്നും മനസ്സ് നന്മകളാൽ പൂരിതമാകട്ടെയെന്നും ഹൃദയംഗമമായി ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കൃഷ്ണ കുമാർ
എഡിറ്റർ, ഓണോപഹാരം 2014

HALAL FOODS INTERNATIONAL™

Eat Right, Live Strong

Delivery Hotline 6282 9722

LIONSXII

HALAL FOODS INTERNATIONAL
Official Health Food Partner of LIONSXII

Halal Foods International Retail | No 14 Kerbau Road Singapore 219153

CONTENTS

Regulars

1 Editorial
5 Message by Guest of Honour, H E Mrs Vijay Thakur Singh, High Commissioner of India to Singapore
7 Message by Mr PK Koshy, President, Singapore Malayalee Association
9 Message by Mr Gopinath Pillai BBM, BBM(L), Advisor, SMA
10-11 Management Committee, SMA
11-16 SMA Committees
94-97 Malayalee Achievers of Singapore: 2013- 14
88-89 Onam Greetings
113 Farewell
128 Acknowledgments

Features - English

24 "My walk in the "Cultural Park" through community service by Sarojini Chandran
29 "Malayalam, Our Mother-Tongue!" by Jayadev Unnithan
30 "Gandhian (Frugal) Innovation" by Supriti Gupta and Prahlad Vadakkepat
33 "Roandeau Poetry" by Hari Kumar R Nair
34 "The Melting Snows of Kilimanjaro" by Amrish Nair
46 "Heart2Climb On Top of Annapurna & Oneself" by Ashik Ashokan
57 "Chest Pain From Costochondritis" by Dr VP Nair
68 "Unnikuttante Lokam" by Aparna Krishnan
78 "Traversing The Himalayas" by Manu Ignatius
101 "On Homoeopathy" by Dr K Ramachandran BHMS,
102 "Good to Better is always for the Best!" by Dr Sheela Nair - Pinnagoda
104 "Celebrate Womanhood!" by Rubina Sudharman
105 "Much Ado About Nothing!" by Dr Chitra Krishnakumar
114 "The Era of the "I"" by Neha Nair
116 "Reflections of a Learning Experience" by Niranjana Krishna

Features - Malayalam

17 "Pazhayoronakkaalam" by Mary Raphael
18 "Chingamaasam Vannuchernnaal" by Metrice Philip
19 "Malayaaliyute Svantham Gabo" by Aparna Krishnan
20 "Hari Raya Mazha" by Mohammed Haji Salleh (Translation: MK Bhasi)
22 "Kaathirikkaan Oronam" by Venmani Bimalraj
26 "Hariharante Kanakkupusthakam" by Ashtamoorthy
28 "Pratheeksha" by D Sudheeran
38 "Sreedevi" by Babu Ezhumavil
48 "Maranathinte Thaalavum Gandhavum" by PK
60 "Kalangal" by Aniyan
67 "Onasmarakam" by Nishant
70 "Kelan Kezhunnu" by Cheruthuruthy Unnikrishnan
73 "Anityam Manava Jeevitham" by Biju Prahlad Vadakkeppat
74 "Mahakavi Kumaran Asan" by Dr CNN Nair
98 "Thekkayile Ammumma" by Hema Shivaramakrishnan
108 "Oru Prabhata Shakalam" by Leena G
109 "Jeevitham" by Mini Mohan
110 "Mazhayormakal" by Pia Kumar
118 "Ekanthatha - MK Bhasiyute Kavithakalil" by Ullas Kumar CS

Graphics

56 Paintings by Shreekant P
81 Paintings by Aswathy, Liyana Niaz, Rayan Niaz, MKV Rajesh and Sheena Bharatan

In Pictures

49 Karunyam 2014
50-51 Onam Nite 2013
82-83 Onam Village 2013
53 Sports Tournament - Badminton
53 Sports Tournament - Bowling
55 Indian New Year Celebrations by LISHA
55 Sports Tournament - Soccer
90-91 Varnam 2014

Reports

92 Varnam 2014: Burst of colours and creativity! by Dr Chitra Krishnakumar

122 - 127 SMA Reports

Youth Wing
Cultural Committee
Welfare Committee
Organizing Committee
Ladies Wing
Sports Committee
From General Secretary's Desk

Greetings to Mr Nathan

"Singapore Malayalee Association takes great pleasure in extending our heartiest congratulations to Mr S R Nathan, former President of the Republic of Singapore on being conferred an honorary doctorate of letters in recognition of his support to SMU as its patron and his life time of public service."

Message by Guest of Honour

VIJAY THAKUR SINGH

HIGH COMMISSIONER OF INDIA
31 GRANGE ROAD
SINGAPORE 239702
Tel: 62382510 / 62382518 / 62382520
Fax: 67378696
E-mail: hc@hcisingapore.org
Website: www.hcisingapore.gov.in

28th July, 2014

MESSAGE

Onam is celebrated by Malayalees throughout the world with great fervour, for which elaborate preparations are made, including the grand feast Onasadya.

Singapore Malayalee Association has been celebrating Onam every year in its long history of over 98 years. I am confident that Singapore Malayalee Association will focus on being an integrating force of Malayalees in Singapore and also a torch bearer of a very important part of the cultural heritage of India. I wish the Singapore Malayalee Association all success in its endeavours.

I take this opportunity to convey to all my greetings for a very happy and joyous Onam.

(Vijay Thakur Singh)

Message - President
Singapore Malayalee Association

Namaskaram. Onashamsakal!

It is with great joy and happiness that all Malayalees welcome another Onam celebration. Singapore Malayalee Association has been celebrating Onam for the past 97 years of its existence in Singapore. This year as in the past SMA has set aside two days to celebrate Onam festival.

"Onam Nite" 2014 will be held on Saturday, 2nd August 2014 from 7.00pm to 10.30pm. With a gala music and dance performance at the Esplanade Concert Hall, in collaboration with Esplanade Theatres on the Bay.

The program for the evening will feature the celebrated Malayalam film playback singer PadmaShri K S Chitra and Manju Warrier, the famous cine-actress as the lead dancer for the evening. They will be accompanied by other great singers, Madhu Balakrishnan, Najim Arshad, Mridula Warrior and Franco.

This annual event has attracted a large crowd in the past and we are looking forward to about 1700 participants from the community to join us in this cultural festival. The second event to celebrate Onam is the annual "Onam Village Family Day 2014" which will be held from 9.00am to 5.00pm on Sunday 24th August, 2014 at the Naval Base Secondary School, Yishun Ring Road, Singapore 768689. The family day program will commence at 9.00am and end at 5.00pm. The events of the day will be as follows:

1. Sports and games to cater to the interest of all ages.
2. Cultural show of music and dance to promote local talents.
3. The highlight of the day will be "Onam Sadya" vegetarian lunch served on banana leaf.
4. Booths will be set up for sale of items of novelty.
5. The day's program will end with a tug of war competition for men, ladies and children.

Besides these major annual activities, SMA has organised the following events spread out over the year:

1. Karunyam 2014 (welfare program)
For the second year this event was organised to raise some funds for our welfare activities as follows: Financial assistance was given to some needy members Of the community as and when the urgent need arose. Scholarships will be given to four secondary school students as part of Onam celebration 2014. Requests for assistance in educational needs of poor families are being considered currently.

2. Varnam 2014 (Art Exhibition) Youth wing of SMA organised this event in 2013 and in 2014. The response for this event was very encouraging and

participation by artists and viewers were beyond expectation. 200 Paintings contributed by 21 artists were on display at the exhibition held at mica. The event was supported by national arts council and was officially opened by Mr S Iswaran, Minister, Prime Minister's Office, Second Minister for Home Affairs and Second Minister for Trade and Industry, Republic of Singapore.

3. **Sports activities** attracted great support and the first event for the year, bowling competition has been completed.

4. **Badminton, Soccer and Cricket Tournaments** will be held over the next few months and increased support is anticipated.

Yoga classes are currently run once a week at the association premises. A group of Literary enthusiasts in Malayalam literary work meet regularly at SMA and this session has brought together some Malayalam scholars in our midst. As in the past SMA participated in the Indian new year celebration held in April 2014 by LISHA. The theme this year was "Indian Wedding".

A talk on "Global Peace Initiative" was held in April 2014 by Ms Belkish Shah on the initiative undertaken by "Prem Rewat". A film in Malayalam produced by Shilpa Krishan was shown at the association and this attracted a large crowd. This was the third film produced by Shilpa.

SMA was able to carry out all the above programs with the support of our members, organisers, participants and well wishers and we place on record our appreciation for their cooperation and support.

We look forward to your continued vigour and support in all our future activities.

Best wishes and a very enjoyable Onam 2014.

Nanni. Namaskaram

P K Koshy
President, SMA

HANIFFA
Since 1962
Visit Malaysia
Visit Haniffa
KUALA LUMPUR
• SINGAPORE
• KLANG • PENANG
• CHENNAI
HANIFFA
one stop
shopping
center
HANIFFA JEWELLERIES

Message - Advisor
Singapore Malayalee Association

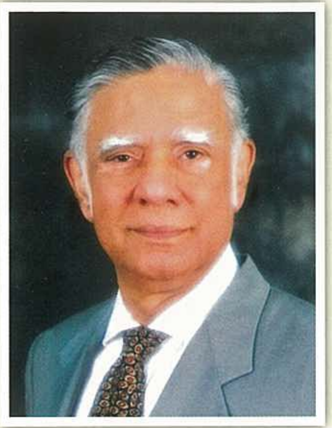

From my childhood I have wondered why Bhagawan Vishnu had to end the benign rule of Mahabali and send him into exile giving him access to his kingdom only once a year. He ruled a kingdom which had peace and tranquility. What replaced it is what we have today---- a world which is at war with itself where a group of senseless people can shoot down a plane carrying almost 300 innocent people who have done them no harm at all. The perpetrators of the crime seem to be getting away without being punished. Perhaps the purpose of Mahabali's annual visit is to tell us not to despair. Good people everywhere can harness their resources and establish a society which is just, tolerant and peaceful. The Malayalees have always had a reputation of being a tolerant community respecting and embracing diversity. We must always live up to this reputation and by example contribute in some measure to end the hatred and cruelty in this world.

I wish all a Happy Onam.

Gopinath Pillai BBM, BBM(L)
Advisor, Singapore Malayalee Association

Management Committee 2012-2014

Gopinath Pillai
BBM, BBM(L)
Advisor

M M Dollah
Advisor

P K Koshy
President

Jayakumar N BBM
Vice President

Rajesh Kumar
Hon. Gen. Secretary

Muraleedharan VV
Hon. Asst. Gen. Secretary

P S Prem
Hon. Treasurer

Padma Nayar
Hon. Asst. Treasurer

Dinesh Kumar
Cultural Secretary

Suja Thampy
Organising Secretary

Suresh Kumar K B
Sports Secretary

Badarudeen M
Welfare Secretary

Kamala Nair
Member, MC

Ajayakumar K N
Member, MC

Sivaraman Nair
Member, MC

Savant Raj
Member, MC
Chairman, Youth Wing

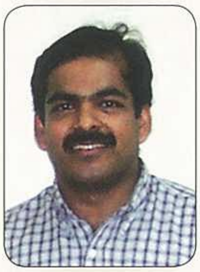

Ullas Kumar CS
Member, MC

James Mathew
Member, MC

Legal Advisor

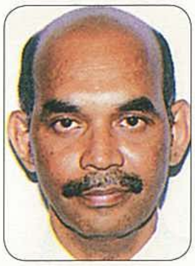

Chandramohan Nair PBM

Internal Auditors

R Asokan

MCV Mathai

Trustees

Dr V P Nair PBM

KO George

H Abdul Samad

Viswa Sadasivan NMP

Cultural Committee 2013 - 2014

Dinesh Kumar
(Chairman)

Rajesh Kumar

Ullas Kumar CS

Padma Nayar

Savant Raj

Dileep

Santhosh Kumar KV

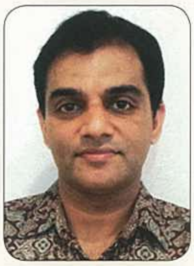

Rajesh Chandran

Rajesh R Nair

Syam Kumar Prabhakaran

Sreekanth APV

Abhilash Kumar CS

Anil Vattalai

Mujeeb Rahiman Mundayil

Nithin Salgunan

GET SET FOR AN ADVENTURE OF A LIFETIME!

Escape to an incredible destination with Jet Airways, one of Asia's finest airlines.

Excitement awaits in India! Hot air balloon over the Taj Mahal in Agra, paraglide across open country side in Rajasthan, enjoy a game of golf in Srinagar, or explore the awesome Himalayan peaks - there are many thrilling escapades to enjoy. Explore this incredible land and experience the pleasure of flying Jet Airways with our premium comfort and award winning service.

Contact Jet Airways at (+65) 6227 0222, or email to sinreservations@jetairways.com for more information.

www.jetairways.com

JET AIRWAYS

Publications Committee

Sitting (L to R): Padma Nayar, Krishna Kumar M (editor), Koshy PK (President SMA & Advisor, Onopaharam), Padma Kumar, Geethakrishnan
Standing (L to R): Prem P S, Dinesh Kumar, Rajesh Kumar R K (Ex-Officio)
Not in the photo: N Jayakumar BBM (Vice President, SMA), Ullas Kumar C S, Pia Jayakumar, Dileep, Chandana Dileep, Anil Kumar, Muralidharan V V,

Organizing Committee

Sitting (L to R): Rejanikumari, Kavitha Girish, Suja Thambi, Mr P K Koshy, Mrs Padma Nayar, Nima Manaf, Sunitha Nair

Not in the photo: Dr.Deepti Nair, Jayanthi Jyothish, Ullas kumar, Rajesh Pillai, Prem

Wishing Onam 2014 by SMA *all the Success*

HEART Matters™

Dr Dinesh Nair
Consultant Cardiologist

MBBCh BAO (Rep of Ireland),
FAMS (Cardiology, Singapore),
FACC (USA), FCCP (USA), FSCAI (USA),
MRCP (UK), FRCP (Edin), FESC (Europe)

Heart Matters Medical Centre Pte Ltd
+65 6836 1880
www.heartmatters .com.sg

NC
NAIR CARDIAC & MEDICAL CENTRE

Dr V P Nair
Consultant Cardiologist

MBBS, FAMS (Cardiology, Singapore), MRCP (Ireland),
MRCP (UK), FRCP (Edin), FRCGP (UK), FRCP (Ireland),
FRCP (London), FACC (USA), FCCP (USA),
FESC (Europe), PBM (Singapore)

Nair Cardiac & Medical Centre
+65 6235 9926/8
www.cardiology-nairclinic.com

Our Clinics:

1. 3 Mount Elizabeth, #16-08, Mount Elizabeth Hospital (Orchard), Singapore 228510
2. 38 Irrawaddy Road, #07-35 & #07-30, Mount Elizabeth Hospital (Novena), Singapore 3295633

INDIA SAREE
EMPORIUM
House of Indian Ethnic Fashionwear

Housing traditional designs in its contemporary style, from exquisite wedding attire to formals in men's & women's fashionwear & accessories

189 Selegie Road, #01-01 Selegie Centre
Singapore 188332 (Opposite Selegie House)
Tel: 6337 1989 / 6883 0446

Ladies Wing

Sitting (L to R): Saradha Nair, Merlin Anthony, Krishnaveni Jenardhanan, Daisy Koshy, P.K.Koshy(SMA Presiden)t, Rajamma Pillai(Ladies wing Chairperson) Subhadra Nair, Padma Nayar, Goma Kurup.

Standing (L to R): Rajani Padmakumr, Vidyarani Karunakaran, S.Sheebha, Philomina Martin, Sujatha Menon, Indu Nair, Dr Deepthy Nair, Kavitha Girish, Dr Preeja Sreedhar, Sunitha Nair,.Nima Manas

Not in the Photo: Janamma Unnithan, Selin Lloyd, Kamala Nair, Vilasini Devan, Radha Nair, Kavitha Harish, Latha Nandakumar, Latha Balakrishnan, Indulekha Dev, Uma Ullas, Shiji Rajesh, Cigy Manesh, Annie Geethakrishnan, Sindhu Natesan

Welfare Committe

Badarudeen M
(Chair Person)

P K Koshy

Kamala Nair

Ullas Kumar CS

Devayani Anandan

Jayakumar N BBM

Rajesh Kumar

Dinesh Kumar

Indu Jaydev

Krishnalal PV

Sunil Shivaram

Subhadra Nair

Daisy Koshy

Satish

Laila Karim

Gangadharan K

Sports Committee

Suresh Kumar B

Johnwin Jonrose

Pradeep C

Rajesh Kumar

Abhilash

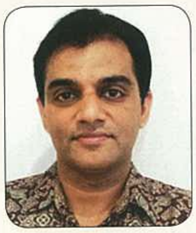
Rajesh Chandran

Dinesh Kumar

Prem P S

Muraleedharan VV

Gangadharan K

Santhosh KV

Rajesh R Nair

പഴയൊരോണക്കാലം

മേരി റാഫേൽ

തോട്ടേറുമ്പിൽ കൈതപൂത്ത പൂമണം
ഉന്മാദമുണർത്തുന്ന മൂവന്തിനേരം
കുളിച്ചലക്കി ഈറനിട്ടു ശീഘ്രമോട്ടം
പെണ്ണാളരേ എവിടെയാണു നിങ്ങളിന്ന്?

പുലർവെട്ടമെത്തും മുൻപേ തപ്പി ത്തപ്പി
ഇലഞ്ഞി മരച്ചുവട്ടിൽ വീണ പൂക്കൾ പരതി
കുഞ്ഞു കണ്ണുകൊണ്ടു തിട്ടമാക്കി പെറുക്കി വയ്ക്കും
അന്ത്യയാമ നിലാവെളിച്ചേ കൊച്ചു കുട്ടികൾ.

ഈനാം പേച്ചിയെത്തും മുൻപാദ്യ യാമം
കൂകി വിളിച്ചുണർത്തിയെത്തും കൂട്ടുകാർ,
കരിയിലയുമുണരാതെ പമ്മിപ്പമ്മി മാമ്പഴം
മടിക്കുത്തിലാക്കിയെത്തി നിദ്രപൂകും മിടുക്കന്മാർ.

തൊടിയായ തൊടിയെല്ലാം കൂട്ടായലഞ്ഞു നമ്മൾ
പൂവായ പൂവെല്ലാം പൂക്കുടയിലാക്കിവച്ചു,
പൂക്കളമിട്ടു നമ്മൾ കുഞ്ഞു ദുഃഖം മറന്നു പാടി,
ഓണത്തപ്പനും പൂവേപൊലി പൂവിളികൾ.

വയലരുകിൽ ചെറുമരത്തിൽ മൈനപാടി,
നാമന്നതേറ്റു പാടിയൊരു മനമോടെ,
തോളുരുമ്മി നടന്നു നമ്മൾ ജാതിയില്ലാതെ,
തിമിർത്തു ഘോഷിച്ചോണക്കാലമത്രയും.

ഇത്ര നല്ലയോർമ്മകളിന്നുമയവിറക്കി നാം
കഴിഞ്ഞ കാല നന്മകൾ വീണ്ടുമോർത്തുവയ്ക്കുന്നു.
വളർന്നുവരും കുഞ്ഞുമക്കളോർക്കുവാൻ,
എന്തു നന്മ ബാക്കി വച്ചു നമ്മളീ ചുറ്റുവട്ടം!

I hail from the Kottayam District but now lives in Thripunithura, Ernakulam. I was living in Dubai for 35 years with my family. I am a teacher by profession with Masters degree in English Literature and Bachelors in Education. My husband is Raphael Arambur and we have 3 daughters. I write poems in English and Malayalam and also has some short stories too. I enjoy reading and love to attend literary meetings and is associated with literary associations.

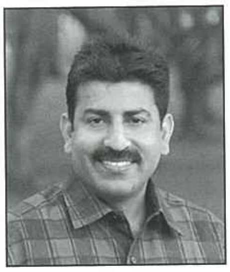

ചിങ്ങമാസം വന്നുചേർന്നാൽ...

മെട്രീസ് ഫിലിപ്പ്, സിംഗപ്പൂർ

മലയാളികളുടെ മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെയും ആനന്ദത്തിന്റെയും ഉത്സവച്ചാർത്ത് നൽകുന്ന, മലയാള മാസത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാന്യമുള്ള മാസമാണ് ചിങ്ങമാസം. 2014 ഓഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതി ആണ് ഈ വർഷത്തെ മലയാളമാസം 1-ാം തീയതി. അതായത് കൊല്ലവർഷം 1190 ചിങ്ങം 1. ചിങ്ങമാസത്തിലാണ് മലയാളികളുടെ ഉത്സവങ്ങളുടെ ഉത്സവമായ ഓണം. മലയാളമാസത്തെ കലണ്ടർ പ്രകാരം 119 ചിങ്ങം 22 ആണ് ഈ വർഷത്തെ തിരുവോണദിനം(2014 സെപ്റ്റംബർ 7). പ്രധാനമായി നാല് ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഓണം ആഘോഷിക്കുക.

ചിങ്ങമാസത്തിലാണ് കൂടുതലായി വിവാഹം, ഗൃഹപ്രവേശം, കല്ല് ഇടീൽ കർമ്മം, ഹിന്ദു ആചാരപ്രകാരമുള്ള നല്ല ചടങ്ങുകൾ എല്ലാം നടത്തുക. കാർഷിക മേഖലയിലെ വിളവെടുപ്പ് ഉത്സവവും ചിങ്ങമാസത്തിലാണ് ആഘോഷിക്കുക. പഞ്ഞക്കർക്കിടകത്തിന്റെ ശീലുകൾ എല്ലാം മറന്ന് ഒരു പുതിയ വർഷത്തിന്റെ തുടക്കമേകുന്ന ആ നല്ല നാളുകൾ മലയാളികളുടെ മനസ്സുകളിലേയ്ക്ക് കടന്നു വരികയായി.

ശാന്തസുന്ദരവും പ്രകൃതി രമണീയവും പച്ച പുതച്ച നെൽ പാടങ്ങളും പുഴകളും, തോടുകളും നദികളും വനങ്ങളും നിറഞ്ഞ മലയാളികളുടെ സ്വന്തം കേരളം. ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തം നാട് എന്നറിയപ്പെടുന്ന കേരളം. നാട്ടുരാജാക്കന്മാർ ഭരണം നടത്തിയും, കലാ-സാംസ്കാരിക വാണിജ്യമേഖലകളിലും , വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും നാടൻ കലാരൂപങ്ങളും നൃത്തങ്ങളും നാടൻ പാട്ടുകളും അരങ്ങേറിയ കേരളം. ചിങ്ങമാസത്തിലെ ആ നല്ല നാളുകൾക്കായി കേരളം ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കേരളത്തോടൊപ്പം മലയാളികൾ താമസിക്കുന്ന എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഓണാഘോഷങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള " ഓണം 2014" ന്റെ ആഘോഷങ്ങൾ തുടക്കമായി. ചിങ്ങമാസത്തിലെ ഓണം ആഘോഷമാണ് ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയത്.

നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ് മഹാബലിത്തമ്പുരാൻ നാടുവാണ ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടം വളരെയധികം സുന്ദരമായിരുന്നു. കള്ളവും ചതിയും ഇല്ലാത്ത കാലം. എവിടെയും സന്തോഷവും പരസ്പര സ്നേഹവും മാത്രം. തന്റെ പ്രജകളെ കാണുവാൻ ചിങ്ങമാസത്തിൽ മഹാബലിത്തമ്പുരാന്റെ വരവാണ് ഓണക്കാലത്തിൽ പ്രധാന്യമായി അനുസ്മരിക്കുന്നത്. ഓണക്കാലം എന്നു കേട്ടാൽ നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഒരായിരം ചിന്തകളും സന്തോഷകരമായ മുഹൂർത്തങ്ങളുമാണ് കടന്നുവരുന്നത്. കേരളത്തിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ഉത്സവമാണ് ഓണം. സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് ടൂറിസം വാരമായി ആഘോഷിക്കുന്നത് ഓണക്കാലത്താണ്.

ഓണക്കാലം ആഘോഷങ്ങളുടെയും കലാ-കായിക മത്സരങ്ങളുടെയും സമയമാണ്. നാടൻ പാട്ടുകളും, കളികളും ഒത്തുചേരുന്ന പഞ്ഞക്കർക്കിടകം മാറി ചിങ്ങം പിറക്കുമ്പോൾത്തന്നെ കുട്ടികളുടെയും മുതിർന്നവരുടെയും മനസ്സിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ

അലയടികളാണ്. ഫുട്ബോൾ, തലപ്പന്തുകളി, കുട്ടിയും കോലും, ചീട്ടുകളി, സുന്ദരിക്കൊരു പൊട്ടുതൊടൽ, വാഴയിൽ കേറ്റം, ചുണ്ടൻ വള്ളം കളി, വടം വലി, എന്നിങ്ങനെ വിവിധയിനം മത്സരക്കളികൾ അരങ്ങേറുന്ന ഓണക്കാലത്ത് വാശിയോടെയാണ് കെരളീയ ഈ മത്സരങ്ങളിൽ പങ്കുചേരുന്നത്. ഓണത്തിന് ഒരാഴ്ച മുമ്പേ വീടും പരിസരവും ശുചിയാക്കും. ഓണസദ്യക്കുള്ള സാധനങ്ങൾ എല്ലാം മുമ്പേ ഒരുക്കി വച്ചിരിക്കും. കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാം ഒത്തുചേർന്ന് പൂക്കളം ഒരുക്കുകയും ഓണസദ്യ ഒരുക്കുകയും തുടർന്ന് കുളിച്ച് പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞ് വാഴയിലയിട്ട് വിഭവസമൃദ്ധമായ ഓണസദ്യ ഉണ്ട് ആഘോഷിക്കുന്നു.

ചിങ്ങമാസം പൂക്കാലം കൂടിയാണ്. വീടിന്റെ തൊടികളിലും , പാടങ്ങളിലും എല്ലാം വിവിധങ്ങളായ പൂക്കൾകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കും. പെൺകുട്ടികൾ പൂക്കുടകളുമായി പൂക്കൾ പറിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഗ്രാമീണ കാഴ്ച എത്രയോ മനോഹരമാണ്. അത്തപ്പൂവും, അരിപ്പൂവ്, തുമ്പപ്പൂവ്, കദളിപ്പൂവ്, ചെത്തിയും ചെമ്പരത്തിയും മുല്ലപ്പൂവും ജമന്തിയും എല്ലാം പൂത്ത് ഉലഞ്ഞ് നിൽക്കുന്ന കാഴ്ചകൾ ആരേയും ആകർഷിക്കും. അത്തപ്പൂക്കളമത്സരം ഓണക്കാലത്താണ്. കൃഷിയിടങ്ങളിൽ എല്ലാം വിളവെട്ടപ്പിന്റെ മാസം കൂടിയാണ് ചിങ്ങമാസം. വിളഞ്ഞ് കൊയ്യാൻ പാകമായി നിൽക്കുന്ന സ്വർണ്ണനിറമുള്ള നെൽകതിരുകളും, വിവിധങ്ങളായ പച്ചക്കറികളും വിവിധതരത്തിലുള്ള ഏത്തനും , കദളിയും, പൂവനും , കൂടാതെ മത്തനും, ചേനയും, എല്ലാം വിളവെടുക്കാൻ പാകമായിരിക്കും. ചിങ്ങമാസം വന്നുചേർന്നാൽ.. എന്ന പ്രശസ്തമായ മലയാളഗാനത്തിന്റെ ഈരടികൾ ഏറ്റ് പാടി സിംഗപ്പൂരിലെ എല്ലാ മലയാളികളും ഒത്തുചേർന്ന് ഈ വർഷത്തെ ഓണം ആഘോഷിക്കാം. ഏവർക്കും ഓണാശംസകൾ. ▲

സമൃദ്ധിയും ഐശ്വര്യവും നിറഞ്ഞ ഒരു പൊന്നോണം കൂടി ഏവർക്കും ഓണാശംസകൾ..

തിരുവോണാശംസകൾ..

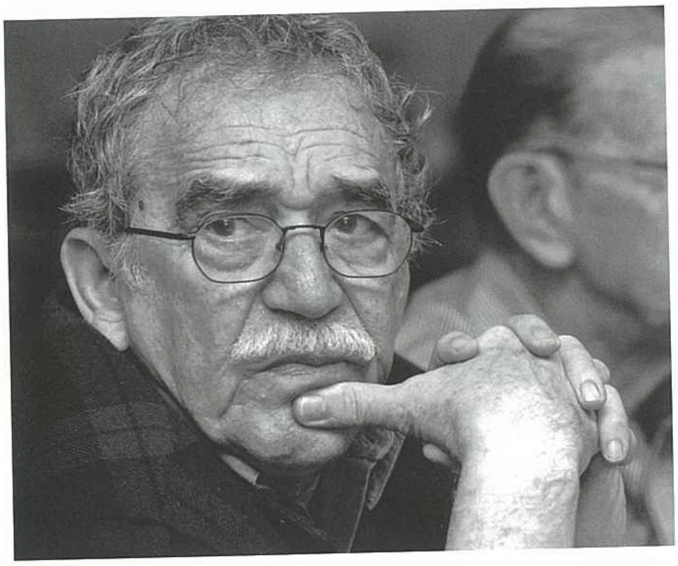 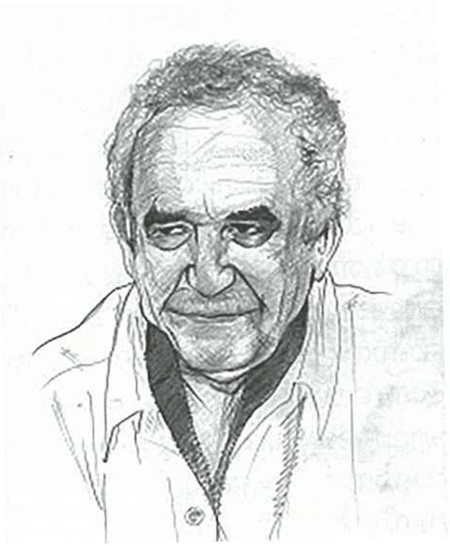

It"s often said that the works of Colombian novelist and short-story writer Gabriel Garcia Marquez are quintessential examples of "magic realism": fiction that integrates elements of fantasy into otherwise realistic settings. In his 1967 novel, "One Hundred Years of Solitude", which ambles through a century in the lives of one family in the enchanted Latin American hamlet of Macondo, magic carpets fly, ghosts haunt villagers, and trickles of blood from a killing climb stairs and turn corners to find the victim"s mother in her kitchen. Indeed, the book has done what might seem impossible: It has allowed Latin America to understand itself, to come to terms with its own potential, to embrace the forces of freedom - in politics as well as in the imagination.

Onopaharam fondly remembers and salutes the memory of this great Grand Master of the magical world of letters, who left us recently on 17 Apr 2014, at Mexico City. He was indeed a hot favourite of Malayalee thinkers, artistes and lovers of literature.

-- Editor, Onoapaharam

മലയാളിയുടെ സ്വന്തം ഗാബോ

അപർണ്ണ കൃഷ്ണൻ

ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും കേരളമണ്ണിൽ കാലു കുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഗബ്രിയൽ ഗാർസിയ മാർകേസ് എന്ന നോബേൽ ജേതാവ് കേരളക്കരയിലെ ഈറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരിൽ ഒരാളാണ്. ഈ കഴിഞ്ഞ ഈപ്രിൽ പതിനേഴിന് 87 വയസ്സിൽ മെക്സിക്കോ സിറ്റിയിൽ അന്തരിച്ച ഈ കൊളംബിയൻ എഴുത്തുകാരന്റെ ഒട്ടുമിക്ക കൃതികളും മലയാളത്തിലേക്ക് തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവ എല്ലാം തന്നെ ചൂടപ്പം പോലെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വിറ്റഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. മലയാളികൾ ആവേശപൂർവ്വം നെഞ്ചിലേറ്റിയ മറ്റൊരു അന്യഭാഷാ എഴുത്തുകാരൻ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. എന്നാൽ അന്യഭാഷാ എഴുത്തുകാരൻ എന്ന രീതിയിലല്ല, മറിച്ച മലയാളത്തിന്റെ സ്വന്തം എഴുത്തുകാരിൽ ഒരാളായാണ് നമ്മൾ ഗാബോയെ കാണുന്നത്.

എന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് സ്കൂളിൽ ടീച്ചർ അഞ്ചു എഴുത്തുകാരുടെ പേർ എഴുതാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഗബ്രിയൽ ഗാർസിയ മാർകേസ് എന്ന പേർ അറിയാതെ ഞാൻ ഓർത്തുപോയി. മുത്തച്ഛന്റെ അലമാരയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന കനമുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ എന്റെ ശ്രദ്ധയാകർഷിച്ച ഒരു പേരായിരുന്നു അത്.

എം ടി വാസുദേവൻ നായർ തന്റെ അമേരിക്കൻ യാത്രാ വിവരണത്തിലൂടെ എഴുപതുകളിൽ ഗാബോയെ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തന്നു. അന്നുമുതൽ

കേരളത്തിലെ ഓരോ കൊച്ചു പുസ്തകശാലയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ദൃശ്യമായി തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തും മുൻപ് തന്നെ വികലമായ പരിഭാഷകൾ നക്സലൈറ്റ് വാരികയായ "സോഷ്യലിസ്റ്റ് സംവാദത്തി"ലും മറ്റും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അന്നത്തെയും ഇന്നത്തെയും തലമുറകളിൽ ഈ ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ കഥാകൃത്തിന്റെ ശക്തിയേറിയ സ്വാധീനം നിലനിൽക്കുന്നു.

"ഏകാന്തതയുടെ നൂറു വർഷങ്ങൾ"ടെ മലയാള തർജ്ജമ എണ്പതുകളിൽ കേരളത്തിൽ വന്ന സമയത്ത് ഇവിടുത്തെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ ഇന്നത്തെ ആധുനിക സൗകര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ലഭ്യമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും, പൊതുജനവും സാഹിത്യ നിരൂപകരും ഒരുപോലെ, ലോലമായ താളുകളുള്ള, "മാർകേസ്" എന്ന് ആദ്യ താളിൽ അച്ചടിച്ച് തുന്നിക്കെട്ടിയ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ ആ മഹാകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യം നുകർന്നു.

ഈ വികാരം കുറെനാൾ തുടർന്നു. 1982ൽ മാർകേസിനു നോബേൽസമ്മാനം ലഭിച്ചത് കേരളത്തിൽ ഈ എഴുത്തുകാരനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെയും ചൊല്ലി ഒരു എഴുത്ത് വിപ്ലവം തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു.

ആശ മേനോനും എം കൃഷ്ണൻ നായരും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് മലയാളത്തിൽ എഴുതിയ രണ്ടു പഠനങ്ങൾ അവിസ്മരണീയമാണ്. ആശ മേനോന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഗാബോയുടെ കഥ പറയൽ ശൈലിയാണ് മലയാളിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ചിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിക്കൊടുത്തത്. ഒരുപക്ഷെ, മിത്തുകളെ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മലയാളിക്ക് ഗാബോയുടെ കഥകൾ തന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയായി മാറിയിരിക്കാം. എം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ "സാഹിത്യ വാരഫലത്തിൽ" അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഗാബോയെ വർണിച്ചു. "അഴകിയ ചരിത്രം, നശിക്കുന്ന വർത്തമാനം, നാറുന്ന ഭാവി ... ഇവ മൂന്നും ഇത്ര ഹൃദയഹാരിയായി പ്രതിപാദിക്കാൻ മറ്റൊരു എഴുത്തുകാരനും സാധിക്കില്ല."

മാജിക്കൽ റിയലിസത്തിന്റെ വാതിൽ എനിക്ക് തുറന്നു തന്നത് മാർകേസാണ്. സ്വപ്നതുല്യമായ കഥാതന്തുവും ആഖ്യാനവും എന്നിലെ വായനക്കാരിയെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു; പ്രത്യേകിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കോളറക്കാലത്തെ പ്രണയം". ഞാൻ എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുകഥകളുടെയും ആത്മകഥയുടെയും ചലച്ചിത്ര ആവിഷ്കാരങ്ങളുടെയും ആരാധികയാണ്. ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മാസ്മരികമായി തുടങ്ങുന്നത് മാർകേസിന്റെ *"Chronicle of a Death Foretold"* ആണ്. *"On the day they were going to kill him, Santiago Nasar got up at five-thirty in the morning to wait for the boat the bishop was coming on."* ഈ വരി ഇന്നും എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു.

തർജ്ജമകളിലൂടെ മാത്രമല്ല, ചലച്ചിത്ര ലോകത്തും മാർകേസിന്റെ കഥകൾ ഒരു നവ്യാനുഭവവും പുത്തൻ ഉണർവും സൃഷ്ടിച്ചു. മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ മാജിക്കൽ റിയലിസം സിനിമയുടെ പരീക്ഷണമായ "ആമേൻ" ന്റെ സംവിധായകനായ ലിജോ ജോസ് പല്ലിശ്ശേരി ഗാബോയുടെ ചിന്തകളും കൃതികളും ആദരവോടെ ഓർക്കുന്നു. തന്റെ സിനിമയിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന ഫാന്റസിയും സാങ്കൽപ്പിക കഥാപാത്രങ്ങളും തീർത്തും മാർകേസിയൻ സ്വാധീനത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തവയാണെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

"എങ്ങനെ ജീവിച്ചു എന്നതല്ല, മരിച്ചു മറ്റുള്ളവർ ആ ജീവിതത്തെ ഓർത്തെടുത്തു എങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു എന്നതാണ് അതിന്റെ മൂല്യം..." മാർകേസ് *"Living to Tell the Tale"* എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഈ വരി എഴുതിയപ്പോൾ സ്വന്തം ജീവിതത്തെ ലോകം എങ്ങനെ വിലയിരുത്തും എന്നുകൂടി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നോ? അതെന്തുതന്നെയായാലും, തർജ്ജമകളിലൂടെ അദ്ദേഹം മലയാളി മനസ്സിന് പ്രിയങ്കരനായി. മരണത്തിന്റെയും പ്രണയത്തിന്റെയും ചിരകാല കാമുകാ വിട, പ്രിയപ്പെട്ട ഗാബോ! ▲

Aparna Krishnan is a freelance writer who loves writing in English and Malayalam. She recently moved to Singapore from Kerala and was previously teaching English as a college lecturer. A Masters in English literature by education, Aparna is a trained Carnatic singer, who also enjoys traveling and cooking.

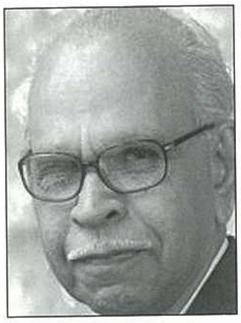

ഹരി രായ *മഴ

മുഹമ്മദ് ഹാജി സാലേ (മലേഷ്യ)

മൊഴിമാറ്റം: എം കെ ഭാസി

ഹരിരായ ദിനമാണിന്നലിവുള്ള ദൈവത്തിൻ
സ്തുതി പാടി വീടാകെ മോടിയാക്കി

പുലരി തന്നാദ്യത്തെ കിരണങ്ങളെത്തവേ
തരളിത ചിത്തനായ് ഞാനിരുന്നു.

ഹരിരായ ദിനമാണിന്നതിഥികൾ, കൂട്ടുകാർ
അണയുന്ന ദിനമാണെന്നറിയുമല്ലോ .

അലയടിച്ചെത്തുന്നൊരാഹ്ലാദ വായ്പിനാൽ
അടിമുടി കോരിത്തരിപ്പൂ ഗ്രാമം.

നിറമുള്ള ബാജൂ** ക്കളണിയുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ
അവരാർത്തു തുള്ളിക്കളിച്ചിടുന്നു.

വർണ്ണങ്ങൾ തങ്ങളിൽ തങ്ങളിൽ മൽസരി-
ച്ചിവിടൊരു പൂക്കളമായിടുന്നു.

ഒരു കൊല്ലൻ, ആശാരി , കർഷകൻ, പൂജാരി
ഇവരല്ലാതില്ലെനിക്കിവിടെയാരും.

ഹരിരായ ദിനമാണിന്നവരേയും കാത്തു
ഞാ-
നിവിടെന്റെ വീട്ടുമുറ്റത്തു നിന്നു.

ഇരുൾ മൂടി, മാനത്തു മഴമേഘം നീങ്ങുന്നു
ഇതുവരെ, യവരാരുമെത്തിയില്ല.

കരിനീലക്കാറുകൾ മാഞ്ഞുവന്നെത്തുന്ന
തുടുകിരണങ്ങൾ ഞാൻ കാത്തു നിന്നു.

നിറമുള്ള കണ്ണാടിപ്പാത്രത്തിൽ ഞാൻ വച്ച
പലവർണ്ണപ്പൂവുകൾ മൂകരായി

മഴവെള്ളത്തുള്ളികൾ മുറ്റത്തു തലതല്ലി-
ത്തകരുന്ന കാഴ്ചയും നോക്കി നിന്നു.

അവരുടെ മുന്നിലാ, യെൻ മോഹ ഭംഗവും
തഴുകി ഞാനൊറ്റയ്ക്കു കാത്തു നിന്നു.

അതിഥികൾ, കൂട്ടുകാർ വന്നില്ല പിന്നെയും
മഴയാർത്തു പെയ്തു, കാറ്റലറിത്തുള്ളി.

ശുഭദിനമാശംസിച്ചവരിനിയൊരു ദിനം
വരുമെന്നറിയാമെനിക്കു പക്ഷേ

ഹരിരായ ദിനമാണിന്നകതാരിൽ വർണ്ണപ്പൂ -
ത്തിരി കത്തിപ്പടരാതെ ഞാനിരിപ്പൂ.

* ഹരിരായ = പെരുന്നാൾ
** ബാജൂ = ഉടുപ്പ്

Muhammad Haji Salleh born 1942 in Taiping, Perak is one of Malaysia"s leading poets. He studied at the Universities of Singapore, Malaya and Michigan where he obtained a Ph. D. in Comparative Literature in 1973. He is currently professor of Literature at the Science University of Malaysia. In 1991 he was awarded the Malaysian National Literary Award and also received the ASEAN Literary Award (1977), S.E.A. Write Award (1997) and MASTERA Award (2002).

He published more than 10 collections of poetry, such as Time and its People (1978), Beyond the Archipelago (1994), Rowing Down Two Rivers (2000) etc.

കാത്തിരിക്കാൻ ഒരോണം ....

വെണ്മണി ബിമൽരാജ്

പിന്നെയും വരുമൊരു നിമിത്തവും മുടക്കാതെ എൻ
ജീവിത വഴിയിലോണം ഒന്നും കടം കൊള്ളാൻ നിൽക്കാതെ
എൻ നാൾ വഴിയിൽ പൂവിളി പ്രതീക്ഷയുമായ്
വന്നു പത്തു നാൾ കണ്ടു പോകെ കാത്തിരിക്കും ഞാൻ

എണ്ണി ഞാൻ കാലച്ചക്രത്തീരാ സ്മൃതികളിൽ
ഓരോ ഓണവുമെൻ ആശകളിൽ ചിരിപ്പൂ ,
അടുത്ത ഒരോണം കൂടി കൂടുവാനാകട്ടെ വിധിപോൽ
മോഹ പൂക്കളമൊരു ചാരു ചിത്രം പോലെ സുഗന്ധമൂറട്ടെ.

എത്ര ഓണമെനിക്ക് വേണം എന്ന് ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല ഞാൻ
എത്ര ഓണം കൂടുതൽ അത്ര തന്നെയെൻ കൊതിയും.
ഇത്ര കാലവും ഞാൻ ജീവിച്ചതീ ചൂട് മുറുക്കിയ ഓണമുണ്ടും
ഒരു നൂറിൻ നിറവിലോരോണം ഉണ്ണാൻ കൊതിയോടെ ജീവിതം.

ഋതു മാറി ഓരോ ചുവടും ഇടനെഞ്ചിൻ തുടിപ്പുപോൽ ഓണം
അടുത്തോണം കാത്തിരിന്നു ഒരു വർഷമെൻ കാലത്തിനു കൂട്ടുപോയി
ആരു കാണമടുത്ത ഓണമുണ്ണാനെന്നാരോ ചോദിപ്പൂ നിരാശയോടെ
പ്രതീക്ഷയെൻ കണ്ണിൽ കൊതിയൂറുന്നു അടുത്ത ഓണത്തിനു ചേരാം

ഓണം ഓരോമ്മപോൽ തെളിയുന്ന വെളിച്ചമായ് പ്രതീക്ഷയായ്
ഇനിയും വരുന്ന മോഹത്തിൻ നല്ല നന്മതൻ മറുവശം
കാത്തിരിക്കാൻ കാരണമായ ഒരു വലിയ സത്യം പോലെ ഓണം
വിശ്വാസത്തിൻ നീലമുള്ള നനുത്ത നെഞ്ചിലെ
വികാരമായ് കാത്തിരിക്കാൻ ഓണം ....

ബിമൽ രാജ് ആലപ്പുഴ,ചെങ്ങന്നൂർ, വെണ്മണി സ്വദേശിയാണ്. എ എസ് എൽ എന്ന സ്ഥാപനത്തിൽ സിസ്റ്റം അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ആണ്. ദേവ മേഘങ്ങൾ എന്ന കവിതാ സമാഹാരം സിങ്കപ്പൂരിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സിംഗപ്പൂർ മലയാളി പത്രം പ്രവാസി എക്സ്പ്രസ്സ് എഡിറ്റോറിയൽ അംഗമാണ്. മൈൻഡ് ആൻഡ് തോട്സ് പെയിന്റിംഗ് സീരീസ്, ചിത്ര പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിരവധി ആനുകാലികങ്ങളിൽ കഥകൾ, കവിതകൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

My walk in the "Cultural Park" through community service

Sarojini Chandran

A record of her conversation with her son, Muralee Nair

I was a teenager when my family emigrated to Singapore from our village in Kerala called *Triprangode*, in 1952. There were three of us - myself, sister Sarada and brother Mukundan - together with my parents, the late Kallur Sankuni Nair and Vatakeppat Devakiamma. My two other brothers, Ramakrishnan and Parameswaran, were left back at Kozhikode to continue their basic education in India.

In Singapore, I went on to qualify as a nurse. I was a working woman (a rarity in those days) and married with two children. Despite all my experiences and achievements, there was still a void to satisfy - it was the Malayalee in me, the Malayaleeness that defined me as an individual and as a member of a wider community. In 1965, I quenched this thirst by joining the Singapore Malayalee Hindu Samajam (SMHS) and later, Singapore Kerala Association (SKA). I have not looked back since then.

All Malayalee associations in Singapore hold dear to me. While some people may argue that we should perhaps reflect greater cohesiveness and amalgamate into one large organization, I would say that there is in fact a charm about having many Malayalee clubs and associations because they each serve different purposes and cater to our diverse needs. In one sense, I am qualified to assert this claim because I have actively worked with most Malayalee associations in Singapore, as ordinary member as well as office bearer. I was Vic President, Cultural secretary and Welfare Secretary of SKA and Chairperson of its Women"s Wing.. I was also President of the Singapore Naval Base Kerala Library. I was actively involved with the Singapore Kairalee Kalanilayam"s annual Drama Competition and won the "Best Drama" for 3 consecutive years. In sum, I"ve had a long and meaningful walk in the "Cultural Park" through community service.

There are many benefits that come with community service. From the notes written in my diary, the most significant was the fund-raising efforts that the SKA Women"s Wing under my chairpersonship undertook in 2006. We raised $25,000 for the association"s building renovation fund. The other was my debut effort as the Chair person of the *Directory of Singapore Malayalees*. Published and inaugurated in 2004, it was no mean effort. A small group of volunteers, mainly from the SKA Women"s Wing, helped me to see the project through. None of us were from the publishing or media industry, and there were no user-friendly software to design the publication. It just came down to grit and determination.

In my long association with SKA, it was always the cultural shows and drama that fired me up the most. I remember with great fondness the shows we staged in the now non-existent National Theatre. I remember driving all the dancers for rehearsals and finally donning their costumes and make up on the show night. I remember dragging my children and grandchildren, friends" children and later on, young Malayalees from Kerala who had come to work in Singapore, to participate in all these events. As I recall, everyone enjoyed the process and the shows we staged. On my part, I compiled

a collection of my one-act Malayalam plays for publication. After going through the rigour of converting these handwritten plays for stage to the print form, it was published in Trivandrum in 1996 under the title of my favourite play *Muthashi Singapporil.* I was pleasantly surprised when the doyen of Malayalam films, Madhu, and well known Malayalam scholar, Gluten Nair, inaugurated the book. In his address, Madhu said that he was impressed that a Malayalee living abroad had made the effort to preserve Malayalee norms and culture using Singapore as the backdrop.

One of the challenges for Malayalees living in Singapore is the need to preserve our uniqueness in a multi-racial society that is fast integrating and blending in many ways. We have to deal with this challenge in a neutral way as these changes in themselves are neither good nor bad, only what we make of them. On my part, I made sure that much of the history of Malayalees in Singapore that was chronicled in documents, reports, publications and newspaper cuttings were collected from various sources, archived and handed over to the National Heritage Board (NHB) for posterity. Hopefully this effort will be continued by current and future members of SKA {now known as SMA}. This will ensure that a body of information about Singapore Malayalees is available in the archives of the NHB.

From the padi fields of Triprangode, well known for its famous Sivan Temple, to the ever-changing skyline of Singapore, I have now taken one more step south to Perth where my children have settled down. There, too, I am joined by my lifelong friends from the SKA Women"s Wing, from time to time. In my family, my younger brother says, Perth is "Appurathe Veedu" and my children claim, that, for me, Mahabali"s third step landed in Perth. Whatever the case, the flowers are brightest and prettiest when I walk in the Cultural Park through Malayalee community activities, wherever I am. ▲

Sarojini Chandran is a veteran member of the Singapore Malayalee Association. She has contributed immensely to SMA in various roles as the Vice President (for over 15 years), Cultural Secretary as well as Welfare Secretary. She is also associated with other Malayalee organizations of Singapore, Hindu Samajam, Kerala Library and Kairali Kalanilayam. She is also passionately interested in drama and performing arts of Kerala.

ഹരിഹരന്റെ കണക്കുപുസ്തകം

അഷ്ടമൂർത്തി

തനിയ്ക്കോർമ്മയുണ്ടോ ഹരിഹരനെ? ബോംബെയിൽനിന്ന് വേണു വിളിച്ചുചോദിച്ചു.

ഓർമ്മയുണ്ടോ എന്നോ, ഞാൻ തിരിച്ചു ചോദിച്ചു. നമ്മുടെ നാടകങ്ങളിലൊക്കെ അഭിനയിയ്ക്കാറുള്ള ഹരിയല്ലേ? സഹൃദയ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ ഖജാൻജി, തന്റെ സഹപ്രവർത്തകൻ?

ആൾ അതു തന്നെ, വേണു തുടർന്നു. അയാൾക്ക് തന്റെ ഒരു സഹായം വേണം. അയാളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നൂറോളം പേർ ശബരിമലയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തൃശ്ശൂർ വരെ തീവണ്ടിയിൽ. അവിടെ നിന്ന് ഒരു ബസ്സ് ബുക്ക് ചെയ്യണം. യാത്രക്കാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും എഴുപതിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ട് ബസ്സ് കുറച്ചു നല്ലതായിക്കോട്ടെ. പണത്തിന് ഒട്ടും ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരല്ല ആരും. ഏതായാലും ഇക്കാര്യത്തിന് ഹരി തനിയ്ക്ക് നേരിട്ടെഴുതും.

അധികം വൈകാതെ ഹരിഹരന്റെ കത്തു വന്നു. സ്വയം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള തുടക്കം. പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി എഴുതിയിരിയ്ക്കുന്നു. ജനുവരി നാലിന് ജയന്തി ജനതയിൽ തൃശ്ശൂര് എത്തുന്നു. നൂറില്ല, അറുപതു പേരേ കാണൂ. വലിയ രണ്ടു ബസ്സു വേണം. സൗകര്യമായി യാത്ര ചെയ്യണം.

ജനുവരി നാലിന് പി എ ട്രാവൽസിൽ രണ്ടു ബസ്സുകൾ ബുക്ക് ചെയ്തു. വിവരത്തിന് ഹരിഹരന് എഴുതുകയും ചെയ്തു. ജനുവരി നാലിന് ഇനി നാൽപതു ദിവസം കൂടിയുണ്ട്. ടിക്കറ്റ് ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു.

രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവണം. ഓഫീസിനു മുമ്പിൽ ഒരു ഓട്ടോറിക്ഷ വന്നുനിന്നു. ഹരിഹരനായിരുന്നു അതിൽ. അയാൾ തിരക്കിട്ട് എന്റെ അടുത്തേയ്ക്കു വന്നു. ബുക്കിങ്ങിനു വന്ന സംഖ്യ എടുത്തുതന്നു. ഇതിനു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെലവായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പറയണമെന്നു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് അമ്പതുറുപ്പിക ചെലവായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കത് ഒരുറുപ്പികയേ ആവൂ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ടിക്കറ്റ് തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി ശരിയെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തി തിരിച്ചുതന്നു. ജനുവരി നാലിന് ഞങ്ങൾ തൃശ്ശൂരിൽ വന്നിറങ്ങുമ്പോൾ താനുണ്ടാവണം എന്നു പറഞ്ഞു. ആറരയ്ക്കുള്ള മെയിലിൽ മദിരാശിയ്ക്ക് പോവുകയാണെന്നും അവിടെനിന്ന് അമ്മയെ കൂട്ടി ബോംബേയ്ക്കു പോണമെന്നും പറഞ്ഞ് തന്നെ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ ചാടിക്കയറി അയാൾ കുതിച്ചുമറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാം കണക്കുകൂട്ടിയപോലെ നടന്നു എന്ന സംതൃപ്തി അയാളുടെ മുഖത്ത് ഓളം വെട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ഹരിഹരൻ അങ്ങനെയായിരുന്നു. നാടകത്തിന്റെ റിഹേഴ്സലിനു വരുന്ന കാര്യത്തിൽ അയാൾ മറ്റാരേക്കാളും നിഷ്ഠയുള്ള ആളായിരുന്നു. കൃത്യസമയത്തുള്ള വരവ്, സംഭാഷണങ്ങൾ കാണാപ്പാഠം പഠിയ്ക്കാനുള്ള ഉത്സാഹം, അച്ചടക്കം.

ജോലികൊണ്ട് ശാസ്ത്രജ്ഞനാണെങ്കിലും അയാൾ ജന്മനാ ഒരു കണ ക്കെഴുത്തുകാരനാണെന്നു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അളന്നുമുറിച്ചതുപോലെയുള്ള ദിനചര്യ. ഏൽപിച്ച എല്ലാ കാര്യത്തിനും കൃത്യമായ കണക്കുകൾ. ആകെ കുഴഞ്ഞുമറിഞ്ഞു കിടന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടെ കണക്കുകൾ അടുക്കിവെച്ച് രൂപമുണ്ടാക്കിയതും അയാളാണ്. ഏറ്റെടുക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യത്തിലും അങ്ങേയറ്റത്തെ പെർഫെക്ഷനിസ്റ്റ്. വന്ദ്യവയോധികർ ഹരിഹരനെത്തന്നെ സംഘനേതാവായി തിരഞ്ഞെടുത്തതിൽ

അത്ഭുതമില്ല. പിന്നെ അവർക്കൊന്നും അന്വേഷിയ്ക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളിലും ഹരിഹരന്റെ ശ്രദ്ധ ചെന്നെത്തും.

ജനുവരി നാലിന് ഇനിയും ഒരു മാസം തികച്ചുണ്ട്. ഹരിഹരനേയും ശബരിമലയേയും തീർത്ഥാടകരേയും ഞാനേറെക്കുറെ മറന്നുപോയിരുന്നു. ഒരുച്ചനേരത്ത് ഓഫീസിലേയ്ക്ക് എന്നെ തേടി ഒരു ഫോണ് വന്നു. തൃശ്ശൂരിലെ ഏതോ ഒരു കടയിൽനിന്നാണ്. വിളിച്ച ആൾ വേറെ ആൾക്കു കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. തമിഴും മലയാളവും കൂട്ടിക്കലർത്തിപ്പറയുന്ന ഒരാളാണ് പിന്നെ സംസാരിച്ചത്. സാരം ഇങ്ങനെ: ഞങ്ങൾ ജനുവരി നാലിന് ശബരിമലയ്ക്കു പോവാനുള്ള സംഘത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. നിങ്ങളെ ഒന്നു കാണണമെന്നുണ്ട്. സൗകര്യപ്പെടുമോ?

എത്തിച്ചേരാനുള്ള വഴി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത് പതിനഞ്ചു മിനിട്ടിനുള്ളിൽ രണ്ടു വയസ്സന്മാർ ഓഫീസിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവർക്ക് ടിക്കറ്റു കാണണം. പറ്റുമെങ്കിൽ ശട്ടംകെട്ടിയ ബസ്സും ഒന്നു കാണണം.

എനിയ്ക്ക് അതിഷ്ടമായില്ല. അതു മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ ഞാൻ ഹരിഹരനു പറഞ്ഞുകൊടുത്തതാണല്ലോ എന്ന് ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. ഹരിഹരൻ ഇതൊന്നും നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലേ എന്നും.

അതിന് ഹരിഹരൻ അതിനൊന്നും നിന്നില്ലല്ലോ എന്ന് വയസ്സന്മാർ. പിടി കിട്ടാതെ അമ്പരന്ന എന്നോട് അപ്പോൾ സാറിതൊന്നും അറിഞ്ഞില്ലേ എന്ന് അവർ.

ഹരിഹരൻ ഇവിടെനിന്നു പോയത് മദിരാശിയ്ക്കല്ലേ. അവിടെനിന്ന് അമ്മയേയും കൂട്ടി ബോംബെ മെയിൽ പിടിയ്ക്കാൻ ഓട്ടോറിക്ഷയിൽ സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു പോവുകയായിരുന്നു. ട്രാഫിക് ജാമിൽ പെട്ടു. ഹരിഹരൻ അക്ഷമനായിരുന്നു. മുമ്പിലത്തെ വാഹനത്തെ ഓവർടേയ്ക്ക് ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ തല പുറത്തേയ്ക്കിട്ട് പിന്നിലേയ്ക്കു നോക്കി. ഇടത്തുനിന്നു വന്ന കാറ് ഹരിഹരന്റെ തലയെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി സാർ!

മിഴിച്ചിരുന്ന എന്നെ കണ്ട് വയസ്സന്മാർക്ക് വിഷമമായി. ഞങ്ങൾ പോട്ടെ, ടിക്കറ്റ് തരണം എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ടിക്കറ്റ് കൊടുത്തില്ല. ഹരിഹരനോടു കൊടുത്ത വാക്ക്

എനിയ്ക്കു പാലിയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. ജനുവരി നാലിന് നിങ്ങൾ വണ്ടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ടിക്കറ്റുമായി ഞാൻ സ്റ്റേഷനിലെത്താം എന്ന് വാക്കു കൊടുത്തു.

ജയന്തി ജനത എത്തുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ ഞാൻ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയിരുന്നു. അതിനുമുമ്പേ അവർക്കു പോവേണ്ട ബസ്സുകൾ തയ്യാറാണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തിയിരുന്നു. തീർത്ഥാടകർ ഓരോരുത്തരായി ഇറങ്ങി. അധികവും എഴുപതിനു മേൽ പ്രായമുള്ളവർ. എന്നെ കാണാൻവന്ന വയസ്സന്മാരിലൊരാൾ കൂട്ടത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരാളെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അയാളാണ് സംഘനേതാവ്.

ഹരിഹരന്റെ മരണത്തിന്റെ നടുക്കത്തിൽനിന്ന് അവരാരും വിട്ടിരുന്നില്ല. പ്രാഥമികകർമ്മങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് ഓരോരുത്തരായി തയ്യാറായപ്പോഴേയ്ക്കും നേരം വെളുക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ബസ്സു കയറുന്നതിനുമുമ്പ് എല്ലാവരും ഹരിഹരനെ ഓർമ്മിച്ച് കുറച്ചുനേരം നിന്നു.

ഹരി മരിച്ചതുകൊണ്ട് യാത്രയ്ക്ക് ഒരു തടസ്സവും ഉണ്ടായില്ല, ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു. കേരളത്തിലേയ്ക്കു പോരുന്നതിനുമുമ്പ് തന്റെ ഡയറിയടക്കം എല്ലാം ഹരി ഭാര്യയെ ഏൽപ്പിച്ചിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ വിലാസവും ഫോണ് നമ്പറും അതിൽനിന്നാണ്

കിട്ടിയത്. താൻ മരിയ്ക്കാൻ
പോവുകയാണെന്ന്
ഹരി അറിഞ്ഞിരുന്നുവോ
ആവോ! ഓഫീസിലെ എല്ലാ പണികളും
തീർത്തുവെച്ചിരുന്നു.

ഹരിഹരൻ അതും കണക്ക
കൂട്ടിയിരുന്നുവെന്നോ! ഞാനതു
വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നാൽ
അമ്മയേയും കൂട്ടി ബോംബെയ്ക്കു
പുറപ്പെട്ടതെന്താണ്? ജനുവരി
നാലിന് കാണാം എന്ന് എന്നോടു
പറഞ്ഞതെന്താണ്? കണക്കുകൂട്ടലുകളിൽ
ഒടുവിൽ ഒരു പിഴവ് ഹരിഹരനും
പറ്റിയെന്നതല്ലേ നേര്?

ജീവിതത്തിന്റെ കാവ്യപുസ്തകത്തിൽ
കണക്കെഴുതാൻ ഏടുകളില്ലെന്നും എന്നിട്ടും
അതിൽ കണക്കെഴുതിപ്പിടിപ്പിയ്ക്കുന്നവരു
ടെ കൂട്ടലും കിഴിയ്ക്കലും പിഴയ്ക്കുന്നു എന്നും പി.
ഭാസ്കരൻ എഴുതിയ ഒരു സിനിമാപ്പാട്ടിൽ
പറയുന്നത് എനിയ്ക്കോർമ്മ വന്നു. തീർത്ഥാടകർ
കയറിയ ബസ്സ് മെല്ലെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ഞാനിങ്ങനെ ആശ്വസിച്ചു:

അല്ലെങ്കിലും വലിയ കണക്കുപുസ്തകങ്ങൾ
സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നത് ഭൂമിയിലെ പാവം മനുഷ്യരല്ലല്ലോ.

▲

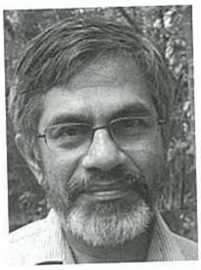

അഷ്ടമൂർത്തി
കേരള വർമ കോളേജിലെ വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം ബോംബേയിൽ ജോലി ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂരിലെ എസ് എൻ എ ഔഷധശാലയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നു. കുങ്കുമം അവാർഡ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് തുടങ്ങിയ പുരസ്കാരങ്ങൾ.

പ്രതീക്ഷ

ഡി. സുധീരൻ

നീലനിശാഗന്ധി പൂക്കുന്നേരം
മാദകയാമമുണരുന്നേരം,
കുസുമശരങ്ങൾ പൊഴിയുന്നേരം,
രതിമന്മഥരായ് ലഹരിയിലലിയാൻ
പോരൂ സഖി നീ വീണ്ടും വേഗം.

വാനിൽപ്പൂക്കൾ വിരിയുന്നേരം
മോഹരാഗ വിധുവാകൂ നീ,
ആമ്പൽപ്പൂക്കൾ വിരിയുന്നേരം
സോമരാഗ മധുവാകൂ നീ,
ആടിപ്പാടിപ്പോകാനായി
വരൂ വരൂ നീയെൻ സഖിയായി.

ഭാസുരരശ്മികൾ വീഴുന്നേരം
സാമരാഗ ശ്രുതിയാകൂ നീ,
പൂവുകൾ താളമിടുന്നേരം
ഹോമവേദ ജപമാകൂ നീ,
ഈശ്വരസൂക്തം പാടിപ്പോകാൻ
വരൂ വരൂ നീയെൻ സഖിയായി.

സുധീരൻ തിരുവനന്തപുരം ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ വക്കം / കടക്കാവൂരിൽ ജനിച്ചു. തിരുവനന്തപുരം എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ നിന്നു ബിരുദവും ബ്രിട്ടനിലെ ഹൾ യൂണിവേർസിറ്റിയിൽ നിന്നു എം.ബി.എ. യും നേടി.സിംഗപ്പൂരിലെ പാനാസോണിക് കമ്പനിയിൽ ഏറെക്കാലം ജോലി ചെയ്തു ശേഷം വിരമിച്ചു. ഭാര്യ സുധ, വിവാഹിതയായ മകൾ ശാലീന, ഇവരോടൊപ്പം സിംഗപ്പൂരിൽ വിശ്രമ ജീവിതം നയിക്കുന്നു. കവിത, ഗാനം, സംഗീതം, നാടകം ഇവയിൽ അഭിരുചിയുണ്ട്.

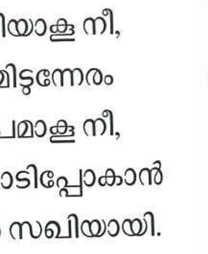

Malayalam, Our Mother-Tongue!

Jayadev Unnithan (Chairman of MLES)

Wishing all a Happy and Prosperous Onam!

Congratulations to SMA for connecting Malayalees in Singapore all through the years and for documenting that connection in this wonderful Onopaharam publication.

I thank the Editor and publication team for inviting me to pen a few words on the promotion of Malayalam Language in Singapore.

The Malayalam Language Education Society, Singapore (MLES) continues to promote the teaching and learning of Malayalam in Singapore. In 2014 we have more than 100 students studying Malayalam at pre-primary and primary levels at various centres. Zhonghua Primary School is our main centre where we conduct Malayalam classes on Saturdays from 2 to 6 pm. We have satellite centres at Community Clubs located at Chong Pang, Woodlands, Tampines East and Woodlands Galaxy CC where Malayalam is taught at pre-primary level.

We continue to engage the Singapore Ministry of Education (MOE) in obtaining mother-tongue in lieu (MTIL) status for Malayalam language so that our children can learn their mother-tongue as part of their school curriculum in Singapore schools. We have been informed that Cambridge International Examinations Board (CIE), which conducts examinations for the other MTIL languages, namely Bengali, Gujaratai, Hindi, Punjabi and Urdu, do not have the expertise in the United Kingdom to conduct examinations in Malayalam. We are working with MOE to address this gap highlighted by CIE.

On this note, we would like to urge readers to do their part by letting us know of potential candidates settled in the United Kingdom who could assist in setting and marking Malayalam examinations. The basic pre-requisites are that the candidates have taught or are teaching Malayalam at Post-Secondary or higher levels, have conducted examinations in Malayalam and are currently residing in the UK. Please email the contact details of potential candidates to mlessingapore@gmail.com. We will then furnish the contact details to CIE through MOE.

MLES had the opportunity to validate its pedagogy in Malayalam by registering some of our senior students for the Basic Certificate Course Examinations conducted by the Malayalam Mission (MM), a Kerala Government undertaking to promote Malayalam outside of Kerala. 15 of our students, who were at primary 4 level, sat for the examinations in Singapore and passed with flying colours. We have now provided an alternative Educations pathway for students who are not able to sit for the Primary School Leaving Examinations (PSLE) in Malayalam since the subject is not yet offered in Singapore Schools. MM conducts examinations at Certificate, Diploma, Higher Diploma and Senior Higher Diploma levels. The Senior Higher Diploma is equivalent to the standard offered in Secondary 4 at schools in Kerala for Malayalam language.

We encourage parents to expose their Children to their mother-tongue by signing them up for Malayalam classes at www.malayalam.org.sg. Adults may also sign up for Conversational Malayalam classes. It is our duty to safeguard our language which is a window to our culture, heritage and values.

ഏവർക്കും സ്നേഹവും ഊഷ്മളവും നിറഞ്ഞ പൊന്നോണാശംസകൾ!

സിംഗപ്പൂരിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനും സിംഗപ്പൂർ മലയാളികൾക്കിടയിൽ ഭാഷ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നേരിട്ടും അല്ലാതെയും സഹായിച്ചു വരുന്ന നിങ്ങൾക്കേവർക്കും നന്ദി. സിംഗപ്പൂരിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മലയാളം ഒരു പരീക്ഷാ വിഷയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു കേംബ്രിഡ്ജ് സർവ്വകലാശാലയിൽ മലയാളം ഒരു പരീക്ഷ വിഷയമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിലേക്കായി ഇനിയും നമ്മൾ ഒരുപാട് പരിശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ളണ്ടിൽ സ്ഥിരതാമസ്സമാക്കിയ മലയാളികളുടെ സഹകരണം നമുക്ക് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. മലയാളം മിഷനുമായി ചേർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് പ്രയൊജനകരമായിരിക്കും എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ സൊസൈറ്റിയുടെ ഇനിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, വീണ്ടും എല്ലാവർക്കും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഓണം ആശംസിച്ചുകൊണ്ട്, നന്ദി, നമസ്കാരം!

For more details on MLES programs please visit www.malayalam.org.sg. ▲

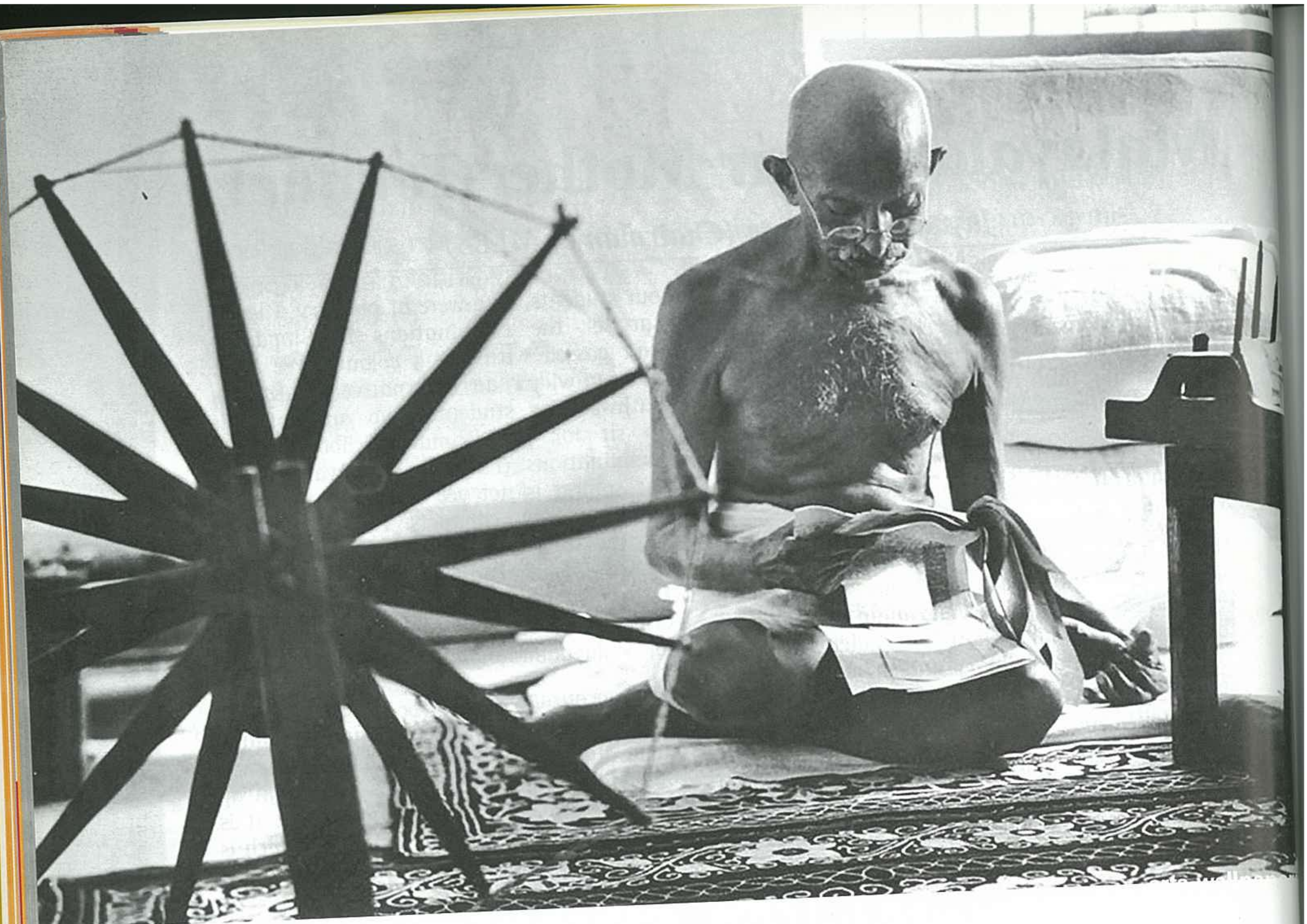

Gandhian (Frugal) Innovation

Supriti Gupta and Prahlad Vadakkepat

Electrical and Computer Engineering National University of Singapore

"Earth provides enough to satisfy every man"s needs, but not every man"s greed."
Mahatma Gandhi

In today"s age of consumerism, innovation has largely focussed on using resources to address the needs and wants of people at the top of the income pyramid.

Products such as iPhones, smart watches and Google Glass are designed to provide sophisticated features to users through increased complexity and costs. However, these products fail to meet the needs of the large number of low income consumers who live on less than $5 a day. The consumers at the bottom of the income pyramid (BOP) live in an environment with constrained financial resources, lack of technological knowhow, institutional void and geographical

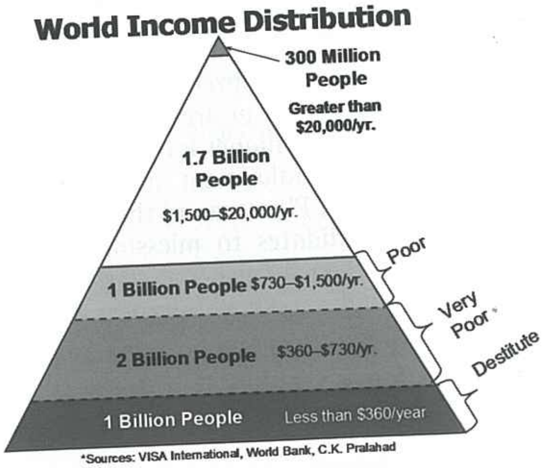

Figure 1: World Income Distribution Statistics [1]
Courtesy: Guerrant Foundation

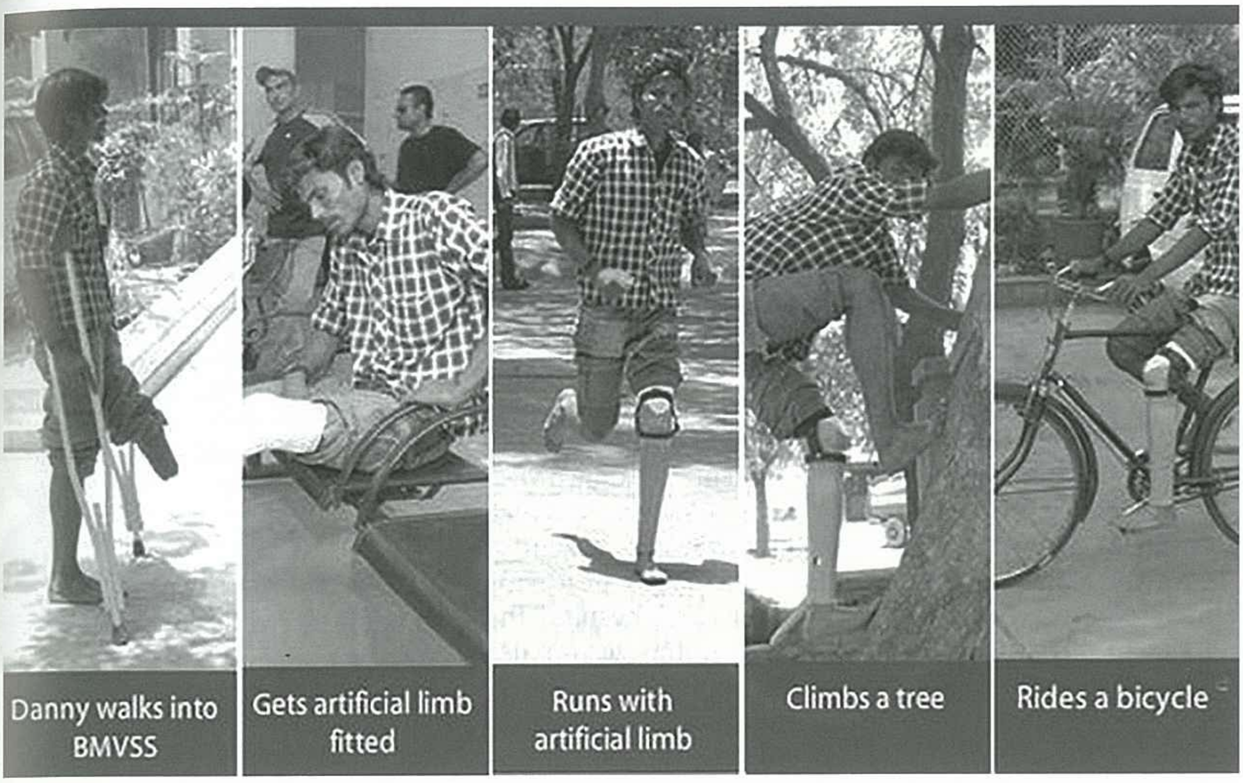

Figure 2: Jaipur Foot prosthetic enables the wearer to walk, climb and ride bicycles [4]
Courtesy: Bangladesh News 24

remoteness. Gandhian or frugal innovation uses these contextual constraints and turns them into advantage to deliver high quality products and services for the BOP consumers. By minimizing resource consumption during design, development and production stages, frugal innovation is able to significantly drive down the product cost while maintaining superior quality. A classic example of frugal innovation is the prosthetic limb "Jaipur Foot" developed in collaboration with the Stanford University. This prosthetic limb costs $45 compared to its counterparts in the US which cost around $12000. Cheaper does not mean a compromise on quality. The wearers of Jaipur Foot can run, squat, sit cross legged and even climb trees [2]. Given its low cost and superior quality, the Jaipur Foot has successfully restored mobility and dignity for over 400,000 people in places that needed the most help such as India, Iraq and Afghanistan [3].

Science and technology must be used judiciously for the benefit of all. By minimizing costs and resource consumption, frugal products are able to provide greater functionality to a large number of people. Gandhian innovation aids in recasting the poor into active consumers from passive recipients of donations. People at the bottom of pyramid are "media dark". They are not only denied access to products and services but also to what is available and how to use it. Frugal products place affordable solutions in the hands of these people and empower them to improve their lives. One such solution that is touching millions of lives is the Aravind Eye Care System. 80% of cataract blindness cases occur in the developing countries [2]. The social costs of blindness are high, with those affected often losing their livelihood and self-respect. The high cost of surgeries at private clinics implies that the treatment is unavailable for people living at the bottom of the income pyramid. To provide affordable cataract surgeries and eliminate needless blindness, Dr. Venkataswamy, an Indian ophthalmologist founded the Aravind Eye Care System in India. Performing 70% of their surgeries free of cost, the Aravind model is able to reach out to poorest of the poor [2]. While the rich clients have the privilege of paying for personal rooms, the same quality eye care services are provided to the poor on a no frills basis [2].

Driving down the product cost dos not mean simply stripping off features from the products. In order to be truly meaningful in the user context, a product has to be redesigned using

an innovative approach keeping in mind the user"s requirements. For a product to be successfully adopted by consumers, the developers need to step into the shoes of their consumers to get an in depth understanding of the users" needs, constraints and environment. Interviewing the users aids in identifying the needs that they are aware of. For frugal innovation, the developers need to go one level deeper to identify the contextual constraints (such as society or cultural norms, technical background, environmental constraints) which may not always be articulated by the user. The technique of gathering user requirements by observing them in their socially established environment is known as ethnography [6]. The Living Labs program at the National University of Singapore provides students with the opportunity to practice ethnography in a real life scenario. The students stay at a rural hospital in India to observe the problems faced by the doctors as they attend to the marginalized communities. Students accompany the doctors to the outfield health checkup camps where they get a first person view of the social, economic and cultural constraints facing the rural healthcare sector.

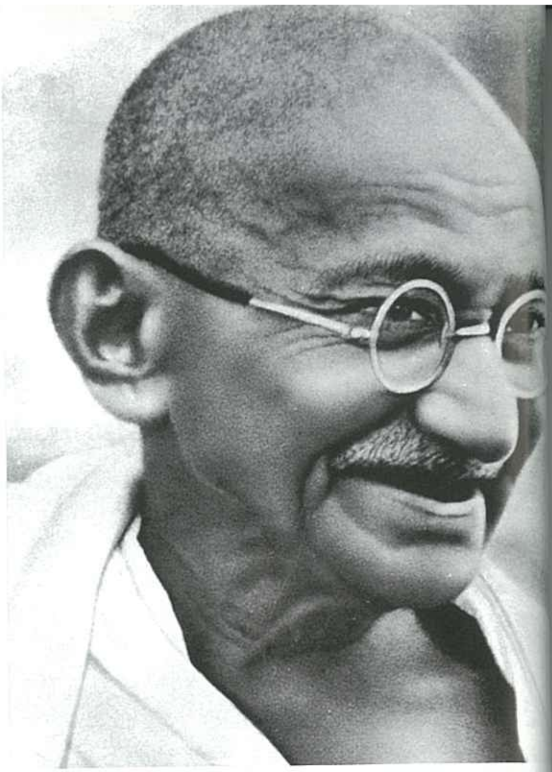

The frugal innovation principle of minimizing resource consumption not only makes the products affordable but also goes a long way in ensuring environmentally sustainable consumption. Resources of Mother Earth are dwindling at an alarming rate through wastage and over consumption by the ever increasing population. In this age of consumerism, frugal products play an important role in ensuring that the future generations can live well while satisfying the ever increasing demands of the present generation.

References

1. "World Income Distribution Statistics," Guerrant Foundation, 3 July 2014. [Online]. Available: http://guerrantfoundation.org/world-income-distributions-stats/. [Accessed 21 July 2014].
2. K. Bound and I. Thornton, "Our Frugal Future: Lessons from India"s Innovation Stsem," Nesta, 2012.
3. R. Kanani, "Jaipur Foot: One of the Most Technologically-Advanced Social Enterprises in the World," 8 August 2011. [Online]. Available: http://www.forbes.com/sites/rahimkanani/2011/08/08/jaipur-foot-one-of-the-most-technologically-advanced-social-enterprises-in-the-world/. [Accessed 7 July 201].
4. R. Thulasiraj and V. Rangan, "Making Sight Affordable," Innovations, vol. 2, pp. 35-49, 2007.
5. P. K. Mehta and S. Shenoy, in Infinite Vision, Berrett-Koehler, 2011.
6. S. Shahidi and Z. Kasiun, "Using ethnographic techniques in developing a mobile tool for requirements elicitation," in International Conference on Information Management and Engineering, 2009. ▲

Dr Prahlad:

A/Prof. Prahlad Vadakkepat PhD, is an Associate Professor of Electrical and Computer Engineering at the National University of Singapore. He says, "It is my passion to work with robots. I dream of a world where humans and robots live in harmony". He is also interested in Literature and community related aspects of sustainable development.

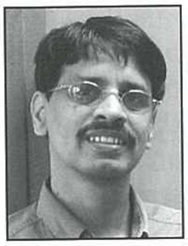

Rondeau Poetry

What is more pleasing,

the little lies That keep together the family ties,
Like saying, "you look great, dear"
Or "there"s really nothing to fear,"
The untrue words in expected replies.

Even though we claim to despise,
The deceptive word in clever disguise,
But in truth, it is quite clear
What is more pleasing.

Being truthful is not always wise,
Even to your dearest allies,
A little lie may bring much cheer,
And sound more sweeter to the ear
Than truth"s unwelcome surprise
What is more pleasing?

It started with one leaf

It started with one leaf, I assume,
How the trees broke into bloom,
Copper and bronze, now the hills,
Still, thought of winter gives me chills,
As the creeping cold invades my room.

The fading daylight brings more gloom,
I busy myself, I resume
This empty life of the daily drills,
It started with one leaf.

Now a greyness does slowly loom
Where a dream did once consume,
A red maple leaf that normally instils,
Great joy and never ill wills"
O! Why now, this melancholy for whom
It started with one leaf!

On Rondeau Poetry: The rondeau began as a lyric form in thirteenth-century France, popular among medieval court poets and musicians. Named after the French word for "round," the rondeau is characterized by the repeating lines of the rentrement, or refrain, and the two rhyme sounds throughout. The form was originally a musical vehicle devoted to emotional subjects such as spiritual worship, courtship, romance, and the changing of seasons. The rondeau's form is not difficult to recognize: as it is known and practiced today, it is composed of fifteen lines, eight to ten syllables each, divided stanzaically into a quintet, a quatrain, and a sestet. The rentrement consists of the first few words or the entire first line of the first stanza, and it recurs as the last line of both the second and third stanzas.

Both these poems were published online last year in a magazine exclusively devoted to Rondeau poems.

Hari Kumar lived in Singapore for eighteen years, before he relocated to Canada in 2010. He was a Senior Engineer in the Land Transport Authority during his last ten years in Singapore. He works in a similar position in the Toronto Transit Commission. He is also a published writer. He is originally from Trivandrum.

The Melting Snows of Kilimanjaro

Amrish Nair

Unlike the tale written by Hemingway, there was no plane to take me to the top of the snow capped behemoth that is Kilimanjaro. This was a trip meant for self-realisation, to test the limits of my will and to achieve a goal.

Let me be clear. Thousands of people scale Kilimanjaro every year. From school children to retirees, the mountain is crowded with hoards of people wanting to claim the feat of scaling one of the Seven Summits. But as I learnt, mountaineering is not what about others" achievements. Only two things matter. Yourself, and the mountain. It teaches you respect for nature. It teaches you to obey its laws. It humbles you to stand before an obstacle that people, who have not experienced it, simply cannot comprehend. When you stand atop that mound at the summit posing for you picture next to this embarrassingly large sign, you realise that nobody else around you can deny what you have achieved. YOU did it.

The bustling town of Arusha was the home base of the expedition. Arusha can be seen as a microcosm of Africa. Massive infrastructure and telecommunication projects undertaken by Chinese companies litter the town while everyone is trying to make a quick buck off tourists. With our bags packed and everything in tow, we set off for Kilimanjaro, eager to take on the tallest free standing mountain in the world. Due to the

severe terrain restrictions in Singapore, I was actually driven to the highest altitude I have been to, which was the start point at 1800m. Trying to convince disbelieving Americans that the tallest point in Singapore does not exceed 600m took some time but eventually I got through to them.

At the start point itself, I got off the car only to witness scenes taken straight from the Delhi train station. People running around carrying bags, often in different directions which confused me, while the climbers stood aside afraid to get hit by duffel bags flying off jeeps. Kilimanjaro is run by porters. If not for them less than a fifth of the climbers would even bother attempting it. Foreign expeditions have to be accompanied by local guides and porters as this provides valuable employment to many able bodied men. I mention men only because I did not notice female porters or guides. The climbers only carry the essentials for the day which include jackets, food and water. The tents, jerry cans, our main duffel bags are all carried by the young men who travel up and down the mountain every day to earn a decent living for their families. This is in stark contrast to myself, especially a year before the climb when pressing the elevator button seemed a lot more enticing than climbing five flights of stairs. It is fascinating to watch the porters balance huge loads on their heads while darting between startled tourists.

When our permits and gear had been settled we set off. Ben, our American guide, old us that at the end, when we reminisce about the climb we will forget the suffering and remember the nice things. It might have been the only lie he told us, but it was a lie nonetheless. Matthew and Rodney, who were our Tanzanian guides, seemed friendly enough. We had a schedule of 50 minutes of walking with a 10 minute break. We crawled through at 4km/h and we were itching to race ahead. But Ben, a veteran of Everest and other peaks, advised us that we will understand come summit day. I thought to myself that it seemed like good advice to follow a man who climbs mountains for a living. The lush greenery of the forests at the foothills of Kilimanjaro faded towards the end of the first day as the harsh, dry and dusty terrain that would become all too familiar over the next 6 days crept in all around us.

We were greeted with song and dance at our first campsite, which became a welcome ritual over the next week. We had a sumptuous meal prepared by a porter who doubled up as a cook. We had a rather eclectic mix of climbers with a neurosurgeon, lawyer and personal trainer amongst us. There was even a honeymooning couple, which left the rest of us trying to grasp the concept of a honeymoon on Kilimanjaro versus Barbados.

At the start of the second day, the sheer number of people on the mountain started to become apparent. The climbers snaked up all along the trekking path and caused human traffic jams at every bottleneck. However, despite the apparent rush to the top, we kept to our snails pace and enjoyed the trek whilst taking in the sights and the

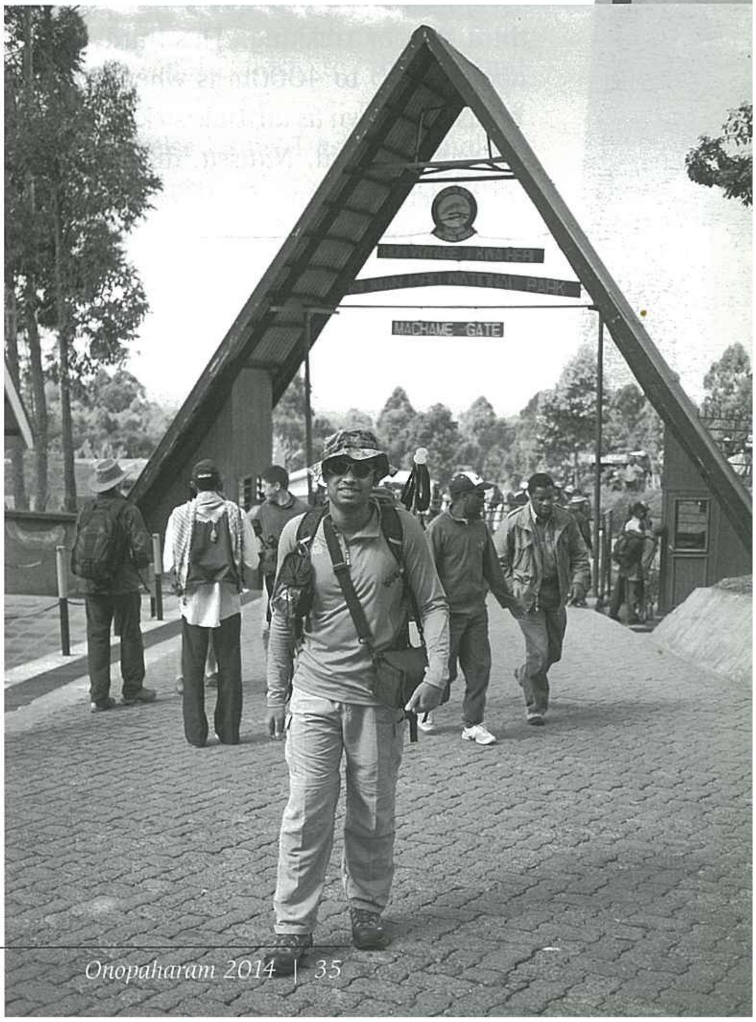

sights and the breathtaking views views of Mount Kenya which emerged during our third day of trekking. The third day at about 3500 to 4000m is when the ugly monster known as altitude sickness began to rear its head. Nausea, dizziness, loss of appetite are no fun especially when every step further up the mountain just makes it worse. Thankfully, our friends at big pharmaceutical make Diamox which is viewed as a panacea to all mountain sickness related ailments. Enough rest, slowing down the pace, sufficient hydration and nutrition can ease the effects greatly as suggested by our guide, but this did not prevent climbers from popping pills like a hypochondriac at a tablet buffet. The sheer fear of not making it to the top is terrifying and even I lived in fear of failure after travelling all this way. I managed to stay off the pills for the entirety of the trip and I am grateful to have persevered through without chemical aids. Mountaineering is a contemplative activity. The 10 hours of trekking in a day gives you plenty of time to think about that burning sensation in your muscles, about life and then about that burning sensation again. It is very much mind over matter as when one of the climbers in the expedition complained constantly our guide proceeded to tell him a story which, in the politest possible way, told him to stop crying like a baby. He told us about a group of people with multiple sclerosis came on an expedition. Everyone except two people made it to the top. And the two people were the chaperones who accompanied the patients. Ben said it was the greatest display of will power he had ever witnessed. The beauty of mountaineering is that it is such a hard sport. You have to manage not just your own body, but involuntary reactions to the thin air, the cold or the physical exhaustion. But the one thing that climbers have control over is their mind. The ability to conquer your

fears (I don"t care who says they are not afraid of heights. Looking down a sheer rock surface is scary), to overcome every signal telling you to stop and to just keep pushing through your own personal barriers is one of the truly wonderful things a person can discover about themselves. And that is why it is such a personal experience. The hurdle has not been set at a fixed height, but rather each person discovers new and amazing frontiers.

No experience encapsulates that spirit more than summit day. We arrived at summit camp with Mount Meru staring right at us from right across the valley. This red giant with its funny, jagged peak looked divine with the sun setting, casting its shadow on us. At the final camp before the summit, everyone is suffering from varying degrees of mountain sickness. I couldn"t eat more than a few mouthfuls as my stomach was churning. My resting heart rate, which is below 60 at sea level, was a 110 beats per minute. But surprisingly, other than my stomach, I was fine as were a few of my expedition mates. A few were nervous about their ability foreach the top but we were reassured by the ever calm Ben (I think it is the constant lack of oxygen to his hypothalamus) that we would all make it.

Summit day begins at 3am and it involves walking through paths which you cannot see. You have to follow the trail of lights of the guide and climbers above you. I think this is for the best as summit day has the fastest gain in elevation of all the days in the trek. If I had to look up at the distance I had to cover, I might have felt like the Brazilian people after a World Cup semi-final. This was truly a case where every step required a huge effort and you felt as breathless as after a a hundred metre dash. When you count every minute to your next break, you know it is going to be a long day. We reached the crater rim and had to skirt around it. It was so cold the water bottles froze inside the bags and turned the water into slush.

We splintered quite early on in the climb and our expedition had broken into three. As part of the first group, we were led by the most experienced Tanzanian guide, Matthew. We trudged along and his every response to "How far away are we?" was "Half and hour." . We began to think this was either a motivational tool or he did not know how to tell us that he was lost. Five minutes after asking the question again for the umpteenth time, we asked him yet again he pointed to a small sloping hill fifty metres long. So it was not half an hour and we were not lost! It would have been very idyllic to recreate the Sound of Music: Kilimanjaro Edition singing "The Hills are Alive..." and twirling to the summit but for the fact that none of us quite had enough breath to string a complete sentence together. As the sun rose just at that moment, it struck me where I was. I was standing right next to a glacier in Africa. Glacier and Tanzania are a rather unlikely partnership but there it was. The ice along the track just made me wonder. How sad it would be, the day the receding snow cap on Kilimanjaro finally melts its last rock of ice. The day when Tanzania and Glacier really do have nothing to do with each other.

Taking a photo next to the summit sign (It wasn"t Chinese made unlike everything else I saw, I asked) signalled the achievement of a goal which took one year of hard work and financial planning to realise. This is an experience no one can take away from me. Despite the fact that there are taller mountains or people who have climbed faster and higher, at that moment in time, I stood atop Africa. ▲

Amrish Nair is a student at Nanyang Technological University where he is pursuing research in Electrical and Electronic Engineering. He has an active interest in outdoor activities such as cycling and hiking which has led him to climb Kilimanjaro in August 2012.

ശ്രീദേവി

ബാബു എഴുമാവിൽ, അഹമ്മദാബാദ്

കലയാണ് പറഞ്ഞത് ശ്രീദേവി
വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന്.
"ശ്രീദേവീടെ നമ്പൂരി ചിത്രഭാനു ജോലി വിട്ടു പോന്നതാത്രെ!".
"ഗുജറാത്തിൽ നല്ല ജോലി ആർന്നൂല്ലോ, പിന്നെന്തേ വിട്ടേ ആവോ"
"അദൊന്നും നിയ്ക്കറീല്ല്യ. ഇപ്പോ ഇവിടേണ്ട്".
"അല്ലാ നമ്മ്ടെ മാതിരി പെൻഷനായതാവും."
അവട്യൊക്കെ പെൻഷൻ 58ലാ. നമ്മ്ടെ 55 അല്ല.
അപ്പൊ പിന്നെ മൂന്ന്
വർഷോംകൂടീണ്ടാർന്നൂല്ലോ
"രണ്ടു പെൺകുട്ട്യോളാ. അവരുടെ പെണ് കൊടേം കഴിഞ്ഞു, ഇനീപ്പോ എന്തിനാ അവ്ടെ നാവും."
"ആ കുട്ടീടെ ഇല്ലത്താരാള്ളേപ്പോ."
"ഏട്ടനും ആത്തേമ്മാരും. അവരുടെ കുട്ട്യോളൊക്കെ അയർലൻഡിലാ. എത്രീസംണ്ടാവുംന്നറീല്ല്യ, നമുക്കൊന്ന് പോണ്ടേ ശ്രീദേവ്യേ കാണാൻ."

എന്നിലെ ഞാൻ ഉണർന്നു. "എന്തിനാപ്പോ അവിടേയ്ക്ക് പോണേ? ശ്രീദേവിയ്ക്ക് ഇങ്ക്ട് വന്നൂടെ"
കലേടെ ഭാവം മാറുന്നതു കണ്ടു. ഞാൻ ഉടനെ സമ്മതം മൂളും എന്നാവും കല കരുതിയത്. ശ്രീദേവിയും കലയും ഒന്നിച്ചാണ് പഠിച്ചിരുന്നത്. അവർ സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നു. പഠിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൂവരും തമ്മിൽ ഒരടുപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കല ആരെന്നു പോലും എനിയ്ക്കറിയില്ലായിരുന്നു. രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലൊഴികെ ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കണ്ടിട്ടുമില്ലായിരുന്നു. ശ്രീദേവിയെ ഓർമ്മയുണ്ട്. അതിനൊരു കാരണവും ഉണ്ട്. അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ കല പിന്നെ എന്റെ ജീവിതത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നു വന്നു.

സ്കൂളിൽ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞു കൊടുത്തിരുന്നത് ഏഴാംക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഞാനായിരുന്നു. സാഹിത്യ സമാജം സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയിൽ അതെന്റെ ജോലി തന്നെ ആയിരുന്നു. വൈക്കത്തഷ്ടമിക്കാലം. രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമുളച്ചിരുന്ന് അമ്പല പരിപാടികൾ കാണുകയും രാവിലെ തിരിച്ചെത്തി കുളി കഴിഞ്ഞ് ഉറക്കച്ചടവോടെ അസ്സംബ്ളിയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർഥനാഗാനത്തിനിടയിൽ ഞാൻ നിന്നു മയങ്ങി. ശ്രീനിവാസൻ പിന്നിൽ നിന്നു കുത്തിയപ്പോളാണ് പരിസരബോധമുണ്ടായത്. പെട്ടെന്ന് തന്നെ ലൈനിൽ നിന്ന് പുറത്ത് വന്ന് കുട്ടികൾക്കഭിമുഖമായി നിന്നു. സൂര്യൻ കണ്ണിൽ തന്നെ കുത്തുന്നു. പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, "ഇന്ത്യ നമ്മുടെ ഐക്യ രാഷ്ട്രമാണ്. എല്ലാ ഐക്യ രാഷ്ട്രക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്." പക്ഷെ ആരും ഏറ്റു പറഞ്ഞില്ല. പകരം ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, എന്നെ പിടിച്ചു വലിച്ചു കൊണ്ടു പോയി. അന്ന് എനിയ്ക്കു പകരം പ്രതിജ്ഞ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തത് ശ്രീദേവി എന്ന ഏതോ ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നത്രെ. പിന്നീട് സ്കൂൾ വാർഷികത്തിന്റെ അന്നാണ് ആ കുട്ടിയെ പരിചയപ്പെടുന്നത്.

അന്നാണ് കലയേയും കാണുന്നത്. "ഇന്ന് സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ട് വായനില്ല്യേ? പ്രതിജ്ഞ തെറ്റ്യപോലെ വല്ല കുഴപ്പോണ്ടാവോ. ആ റിപ്പോർട്ട് ഒന്നു തന്നോളൂ ശ്രീദേവി ഒന്നു തയ്യാറായിക്കോട്ടെ." ശ്രീദേവിയല്ലാത്ത മറ്റേക്കുട്ടി പറഞ്ഞു. ചൂളിപ്പോയി. അവർ തിരക്കി, "അന്നെന്താ പറ്റ്യേ?"

"അതൊക്കെ മറന്നൂടേ? ഉറക്കച്ചടവായിരുന്നു. രണ്ടു കണ്ണിലും കാതുകളിലും കോട്ടയം ചെല്ലപ്പൻ -ഭവാനിമാരുടെ ഡാൻസും, വൈക്കം വാസുദേവൻ നായരുടെ കച്ചേര്യാർന്നു. സ്കൂളിലാണെന്നു പോലും മറന്നു. പിന്നെ തലേ ദിവസത്തെ പേപ്പറിൽ ഐക്യരാഷ്ട്ര സഭയുടെ യുദ്ധത്തിനേക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസ്താവനയും. എല്ലാം കൂടി കുഴഞ്ഞു." "അന്നെന്താ ശിക്ഷ കിട്ട്യേ?" "അതൊന്നും പറേണ്ട. ഇംഗ്ളീഷ് ആൽഫബെറ്റ്സ് 1000 പ്രാവശ്യം എഴുതാൻ.

അതൊരു വലിയ കൊലച്ചതി ആയിരുന്നു.
ആരോടും ഒന്നു പറഞ്ഞില്ല."
"ൻണ്ടട് എഴുതികൊടുത്വോ"
"സമയ പരിധിണ്ടാർന്നില്ല്യ, പത്തീസം പിടിച്ച്.
എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ പര്യേ
ന്റെ ഏങ്ക് കുറയ്ക്കാനാർന്നു ആല്ഫബെറ്റ്സിന്റെ
ഇമ്പൊസിഷൻ തന്നേന്ന്."

ശ്രീദേവി പരിചയപ്പെടുത്തി, "ഇത് കല,
എന്റെ സുഹൃത്താണ്, ഇവളും 5 ബിയിൽ".
സംസാരത്തിൽ എവിടെനിന്നോ ഒരു
വള്ളുവനാടൻ ഭാഷയുടെ ചുവ. "അപ്പോ രണ്ടു
കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാൽ 7 ബിയിൽ, ഇപ്പഴത്തെ ന്റെ
ക്ലാസ്സിൽ." അതവിടെ തീർന്നു. പിന്നെ ഞങ്ങൾ
പിരിഞ്ഞു. അവരുടെ ഡാൻസും പാട്ടും ഒക്കെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. മേൽനോട്ടം എനിയ്ക്കായിരുന്നതു
കൊണ്ട് ഒന്നും ശ്രദ്ധാപൂർവം കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

7ാം ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞ് ആ സ്കൂൾ വിട്ടു. പിന്നെ കലയെ
കാണുന്നത് കുറേ വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, അതേ
സ്കൂളിലെ മറ്റൊരു വാർഷികത്തിനായിരുന്നു.
കോളേജിൽ നിന്ന് പിരിഞ്ഞു പോന്നു.
പണ്ടു പഠിച്ച സ്കൂളിൽ ചില പരിചയക്കാർ
അദ്ധ്യാപകരായി ചേർന്നു. അവരെ കണ്ടുമുട്ടി,
അവരുടെ ക്ഷണപ്രകാരമാണ് അന്ന്
വാർഷികത്തിനെത്തിയത്. ഒരു ചായക്കടയ്ക്കു മുന്നിൽ
കട്ടൻ കാപ്പിയും പരിപ്പുവടയും തിന്നുകൊണ്ട്
നിൽക്കുമ്പോൾ രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ കടന്നു
പോയി. കൂടെ നിന്നിരുന്ന ജോസിനോടായി
പറഞ്ഞു, അടുത്തത് പൂർവ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ
നടത്തുന്ന കൈകൊട്ടിക്കളിയാ, മുൻപിൽ തന്നെ
കണ്ടേക്കണം!" ജോസ് ചോദിച്ചു "നിനക്കറിയാമോ
ആ കുട്ടികളെ?" "ഇല്ല ഞാനറിയില്ല. "നാ
അറിഞ്ഞോ നിന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ മകളാ ഒരാൾ.
മറ്റേത് നമ്പൂരിസ്സാറിന്റെ മകളും". "ജോസിനെങ്ങനെ
അറിയാം ഇതൊക്കെ?" "നീ ഡിഗ്രിയ്ക്ക് ചേർന്നപ്പോൾ
വന്നതല്ലെ ഞാൻ! ഏതാണ്ട് ഞാൻ ഈ
നാട്ടുകാരനായി. പിന്നെ അധിക ദൂരമൊന്നുമില്ലല്ലോ
ആപ്പാഞ്ചിറയ്ക്ക്."

നമ്പൂരിസ്സാറിന്റെ മകൾ ശ്രീദേവി. മറ്റേത് കല.
പ്രോഗ്രാമിന് ഞാൻ ജോസ്സാറിന്റെ കൂടെ
മുൻപിൽ തന്നെ ഇരുന്നു. അടുത്തു തന്നെ പഴയ
അദ്ധ്യാപകരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെ കണ്ടു
പരിചയം പുതുക്കി. കുറച്ചു നേരം അന്നത്തെ കഥ
പറഞ്ഞു. അതിനിടയിൽ തിരശ്ശീല ഉയർന്നു.
കുമ്മിയടിയിലെ പ്രാവടി. ഗംഭീരമാക്കി.
കരഘോഷങ്ങൾ ഉയർന്നു. പതുക്കെ പതുക്കെ
എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞു. ജോസ്സാർ
ഒന്ന് അമർത്തി മൂളി. "ഇപ്പൊ നിനക്ക്
ചോയ്സുണ്ട്." "ഒന്നു പോ സാറെ, അവർ
പാവങ്ങൾ, നമ്പൂരിക്കുട്ട്യോളല്ലെ. അതൊക്കെ
അവരുടെ അച്ഛനമ്മമാർ നോക്കിക്കോളും.
ഞാനെന്തു പറഞ്ഞാ അവരെ സമീപിയ്ക്കുക.
പ്രേമവും പ്രണയവും ഒക്കെ വിദൂരസ്വപ്നങ്ങൾ.
ആദ്യം എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ പട്ടിണി
മാറ്റാൻ ഒരു ജോലി. പിന്നെ മതി പ്രണയവും
വിവാഹവുമൊക്കെ." പിന്നീട് സംഭവിച്ചതും
അങ്ങനെ തന്നെ ആയിരുന്നു.

ജോലി തേടിയിറങ്ങി. എംപ്ളോയ്മന്റ്
എക്സ്ചേഞ്ചിൽ പേർ രെജിസ്റ്റർ ചെയ്തു,
പി എസ് സി ടെസ്റ്റ് എഴുതി. ഭാഗ്യം
കടാക്ഷിച്ചു. മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ
പരപ്പനങ്ങാടിയ്ക്കടുത്തുള്ള ചെട്ടിപ്പടിയിലെ
സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനായി. അക്കാലങ്ങളിൽ
മലബാർ ഭാഗത്തുള്ള സ്കൂളിൽ ജോലിയ്ക്ക്
സാധ്യത കൂടുതലായിരുന്നു. കുറച്ചു ദിവസം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റൊരു നാട്ടുകാരിയും
അവിടെ എത്തി. അച്ഛന്റെ സുഹൃത്തിന്റെ
മകൾ കല. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസത്തെ
പരിചയമേ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും
ആ ടൗണിൽ ഞങ്ങൾ വളരെ
അടുത്തവരായി തന്നെ തോന്നി.
സമയം ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ
എവിടെയോ ഘടികാരം
ഞങ്ങളെ ബന്ധിതരാക്കി. വലിയ
എതിർപ്പുകളൊന്നും കൂടാതെ
വിവാഹം കഴിച്ചു. പിന്നെ 29
വർഷം ആ സ്കൂളിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടി.

ആദ്യം ഞാൻ പെൻഷനായി, മൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കലയും. അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ജനിച്ച നാട്ടിൽ ഒരു "പുര" വെച്ച് താമസം തുടങ്ങി. അപ്പോഴാണ് ലോകം കണ്ടുതുടങ്ങിയത്.

"ഞാൻ ദാ പൂവ്വാട്ടോ, എനിയ്ക്കാ കുട്ട്യെ കാണണം. നിങ്ങൾ കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് വന്നാ മതി." കല ഇറങ്ങി നടന്നു.

ശ്രീദേവി, മനസ്സിന്റെ കോണുകളിൽ മീൻപിടുത്തക്കാരന്റെ ചൂണ്ടയിലെ കൊളുത്തു പോലെ ഹൃദയത്തിൽ കൊളുത്തി വലിയ്ക്കുന്നു. ധാരാളം സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങളെ വെള്ളിത്തിരയിലും നാടകരംഗത്തും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം തന്നെ ചായം തേച്ച മുഖങ്ങളായിരുന്നു. ഗ്ലിസറിന്റെ സഹായത്താൽ കണ്ണീരൊഴുക്കി ജനത്തിന്റെ കയ്യടി വാങ്ങിയിരുന്ന അഭിനേതാക്കൾ. അവാർഡുകൾ വാരിക്കൂട്ടുമ്പോൾ വീണ്ടും കരഘോഷം. ഇവിടെ ഇതാ കരഘോഷങ്ങളില്ലാതെ ചായങ്ങളില്ലാതെ ആടയാഭരണങ്ങളില്ലാതെ ജീവിതം അഭിനയിച്ചു തീർത്തു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ. ഫെമിനിസത്തിന്റെ വഴിയിലും വിമൻസ് ലിബ്ബിന്റെ തണലിലും ജീവിയ്ക്കാതെ സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയുടെ പിൻബലത്തോടെ തലയെടുപ്പോടെ ജീവിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന സ്ത്രീ. പ്രബലയേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ, ആർക്കും ഇന്നുവരെ എത്താൻ കഴിയാത്തത്ര ഉയർന്നു പറക്കുന്നവൾ.

ഞങ്ങളുടെ വിവാഹത്തിന് ശ്രീദേവി ഉണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും കലയുടെ കൂടെ തന്നെ ആയിരുന്നത്രെ. ആയനി ഊണിനു (വിവാഹത്തിന്റെ തലേ ദിവസം നടക്കുന്ന ചടങ്ങ്) അതിരാവിലെ കുളിയ്ക്കാൻ പോയതു മുതൽ വേളിയ്ക്കായി ഇല്ലത്ത് നിന്ന് അരിയിട്ട് ഇറങ്ങുന്നതു വരെ. ബന്ധങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചിറങ്ങുമ്പോൾ നോവുന്ന മനസ്സിന് താങ്ങായി ശ്രീദേവി നിന്നിരുന്നു. വലിയ താമസമില്ലാതെ ശ്രീദേവിയും വിവാഹിതയായി. ക്ഷണക്കത്തു വന്നു. പക്ഷെ പോയില്ല, കാരണം ഒരു പ്രസവവും മരണവും.

രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞ് ഒരോണത്തിന് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ബസ് ജീവനക്കാരുടെ പണിമുടക്കും ഓട്ടോറിക്ഷക്കാർ ആഹ്വാനം ചെയ്ത ബന്ദും കൂടി യാത്രക്കാരെ നടക്കാൻ നിർബന്ധിതരാക്കി. ശ്രീദേവി ഒരു കൈക്കുഞ്ഞിനേയുമെടുത്ത് ഞങ്ങൾക്കൽപ്പം മുന്നിലായി നടന്നു പോകുന്നു. നടത്തത്തിന്റെ വേഗത കൂട്ടി ഞങ്ങൾ ഒപ്പമെത്തി. ഒരു മടിയും കൂടാതെ കല ആ കുഞ്ഞിനെ കയ്യിലെടുത്തു. "ദൊന്നു നോക്കൂ, ചിരിയ്ക്കണ കണ്ടോ്വാ". ഞാൻ നോക്കി. പല്ലില്ലാത്ത മോണ കാട്ടി ചിരിയ്ക്കുന്നു. ശ്രീദേവി എന്നെ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആ നോട്ടത്തിൽ പണ്ടു നടന്ന സംഭവം തെളിയുന്നതായി തോന്നി. ഇതെന്റെ സംശയമാവാം, ആ പ്രതിജ്ഞയുടെ ജാള്യത എപ്പോഴും എന്നെ പിന്തുടരുന്നു. "കല ശ്രദ്ധിച്ചോളൂട്ടൊ, നനയ്ക്കും." അതു പറഞ്ഞ് നാക്കെടുത്തില്ല, മൂത്രം ഒഴിച്ചു. ഒട്ടും പരിഭ്രമിയ്ക്കാതെ കല പറഞ്ഞു "കുട്ട്യോള് ഇഷ്ടള്ളോർക്ക് തരുന്ന സമ്മാനം. എനിയ്ക്കിഷ്ടായി." "ചിത്രനെവിടെ?" "അമ്മാത്തേയ്ക്ക് പൊക്കെട്ക്കാ. നാളെ വര്വട്ടോ അങ്ക്ട്." ശ്രീദേവി ക്ഷണിച്ചു.

ചിറയരികിലൂടെ നടന്ന് ഞങ്ങൾ അല്പ്പം മുൻപോട്ട് പോയി. അവിടെ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ഒരു ഭഗവതി കാവും കുറെ പറങ്കിമാവുകളും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ പറങ്കിമാവിൻ ചുവട്ടിൽ ഇരുന്നു. സൂര്യൻ വേമ്പനാട് കായലിൽ താഴാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റു. ടാറിടാൻ വേണ്ടി മെറ്റൽ വിരിച്ച റോഡിലൂടെ നടന്നു. നിശ്ശബ്ദമായി പായുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ എവിടെയോ ജീവിതം ഉടക്കി കിടക്കുന്നത് പോലെ.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ കല ചോദിച്ചു, എപ്പളാ നമ്മൾ ശ്രീദേവീടെ അട്ത്തേയ്ക്ക് പൂവ്വാ, അവളെ കുറേ നാൾ കൂടിക്കണ്ടതല്ലേ, രാത്രീലെ കോഴിക്കോട് ഫാസ്റ്റിന് പൂവ്വേം വേണം." "കാപ്പി കഴിഞ്ഞ് പൂവ്വാം." അമ്മ വൈക്കം ചോറ്റാനിക്കര ദർശന യാത്രയ്ക്ക് നേർത്തെ പോയിക്കഴിഞ്ഞു. കാപ്പി കഴിഞ്ഞാൽ അ"നം എങ്ങോട്ടെങ്കിലും യാത്രയാവും. അൽപ്പനേരം കഴിഞ്ഞ് ഞങ്ങൾ ശ്രീദേവിയുടെ വീട്ടിലേയ്ക്ക് യാത്ര തിരിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടു കിലോമീറ്റർ. രാത്രിയിൽ അമ്മ പറഞ്ഞിരുന്നു, ശ്രീദേവീടെ കുട്ട്യേ കാണാൻ പോയി, ചിത്രഭാനു ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നൊക്കെ. ഞങ്ങളും പറഞ്ഞു വഴിയിൽ വെച്ച് കണ്ടു എന്ന്.

ശ്രീദേവീടെ ഇല്ലത്ത് ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഏട്ടൻ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അവരുടെ അ"ന്റെ പെൻഷൻ വാങ്ങാൻ പോയി. ആത്തേമ്മാർ അടുക്കളയിൽ പണിയിൽ. ധാരാളം പണിക്കാരുള്ള

ഇല്ലം. പടിയ്ക്കൽ പന്തീരായിരം എന്ന് മുഴവാനായി പറയാൻ പറ്റില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ പകുതി ഉണ്ടാവും. അത്രയും കൃഷിസ്ഥലമുള്ള കുടുംബം. ഇറയത്തിരുന്ന കിണ്ടിയിലെ വെള്ളം എടുത്ത് ഞങ്ങൾ കാൽ കഴുകി അകത്ത് കയറി. നിഴലുകൾ അനങ്ങുന്നത് കണ്ടിട്ടാവാം ശ്രീദേവി നാലിറയത്തേയ്ക്കിറങ്ങി വന്നു. അവിടെ തെക്ക്ണിയിൽ ഞങ്ങൾ ഇരുന്നു.

നഗരജീവിതത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരങ്ങളും പാഴ്മരങ്ങൾ പോലെ ജീവിയ്ക്കുന്ന മനുഷ്യരും അവർക്കിടയിൽ കുഴഞ്ഞുവീഴുന്ന ജന്മങ്ങളും ഉയിർകാക്കാൻ ഓടുന്നവരെ നേരേ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന ശുശ്രൂഷാലയങ്ങളും അങ്ങനെ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ. കല ചോദിച്ചു, "ഇതൊക്കെ നീ രണ്ടു കൊല്ലം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്ക്യോ?" "ഇത്തിരി ബുദ്ധീണ്ടെങ്കിൽ, ഒന്നു കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയാൽ, കാതു കൂർമ്പിച്ച് നിന്നാൽ നമുക്കിതെല്ലാം കാണാം. നെടുനിശ്വാസങ്ങളും ദുഃഖമേഘങ്ങളും. ആരോ പറഞ്ഞതു പോലെ പെയ്തൊഴിയാൻ കഴിയാതെ അലയുന്ന മേഘങ്ങളാണധികവും. നെടുവീർപ്പിന്റെ ചൂടിൽ നടക്കുന്ന ബാഷ്പീകരണം, അവയാണ് തുള്ളികളായി നിലം പതിയ്ക്കുന്നത്. പണ്ട് ഒരു സിനിമയിലെ കഥാപാത്രം പറഞ്ഞില്ലേ, നീ മുഖം വികൃതമാക്കി നടന്നൊ അല്ലെങ്കിൽ ജീവിതം ചിതലരിയ്ക്കും. വാസ്തവമാണ്." ഞങ്ങൾ തരിച്ചിരുന്നു പോയി ഈ വർത്തമാനം കേട്ടിട്ട്. അന്യോന്യം നോക്കി സ്തബ്ധരായി. നഗര ജീവിത സ്വപ്നം കണ്ടു നടന്നവർ. അതു കിട്ടാതെ പോയതിന്റെ വിഷമം മാറിയിട്ടില്ല.

ശ്രീദേവിയ്ക്ക് മനസ്സിലായി ഞങ്ങളുടെ ഭാവചലനങ്ങൾ. "ഞാൻ ഇത്തിരി കാപ്പി കൊണ്ട്രാം. ഉണ്ണി ഇപ്പോ നല്ല ഉറക്കാ. ഏടത്തി പണിക്കാർക്കുള്ള ആഹാരം ഉണ്ടാക്വാ." പണ്ടെന്നെ കളിയാക്കിയ ആ നിഷ്ക്കളങ്കയായ ശ്രീദേവി. ചുളിവില്ലാത്ത മുഖത്തെ പേശികൾ വൃത്താകൃതിയിലും അർദ്ധവൃത്താകൃതിയിലും പല രൂപങ്ങളായി, അവരുടെ വാക്കുകൾക്ക് അകമ്പടി സേവിയ്ക്കുന്നു.

"കലയ്ക്ക് ഓർമ്മേല്ല്യേ അന്ന് ആനിവേഴ്സറിയ്ക്ക് നമ്മൾ ആദ്യായിക്കണ്ടത്. അന്നെന്നെ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കൂടി അത്യാവശ്യം കളിയാക്കി. അന്നത്തെ കുസൃതി നിറഞ്ഞ ശ്രീദേവി ഇതാ ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ." "ഇല്ല്യ, എന്തോ കാര്യമായി സംഭവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട് രണ്ടു കൊല്ലത്തിലേറെ ആയെങ്കിലും, ഈ വിടവ് അവളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും, ഇപ്പോഴും നമ്മളെ

അവൾ അന്നത്തേ അതേ അളവിൽ തന്നെ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നു,

കാപ്പീം കായ വറുത്തതുമായി അവർ തിരിച്ചെത്തി. "നിയ്ക്ക് വരണമ്ന്ന് നന്നേ മോഹം ഉണ്ടാർന്നു, പെൺകൊടയ്ക്ക്. നിന്റൊപ്പം നിന്ന് നിന്നെ അണിയിച്ചൊരുക്കാനും ഒക്കെ. എന്താ ചെയ്യാ. ഒന്നുണ്ടായില്ല്യ. പറ്റീല്ല്യ."

"അതൊന്നും സാരം ല്യാ കലേ. നിയ്ക്കറിയാല്ലോ നിന്റെ മനസ്സ്. അക്കാലത്തെ നിന്റെ മാനസികനിലയും. ഒക്കെ കഴിഞ്ഞില്ല്യേ. ഞാൻ ഒരിയ്ക്കലും പരിഭവം പറഞ്ഞിട്ടൂല്ല്യ. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഞാൻ കണ്ടുമുട്ടിയ നല്ല രണ്ടു മനുഷ്യാത്മക്കളാണ് നിങ്ങൾ. എന്റെ മനസ്സിൽ എന്നെ പിടിച്ചു കുലുക്കിയ ചില കാര്യങ്ങൾ നിയ്ക്ക് നിന്നോട് പറയണംന്ന് തോന്നി. അതേ ക്ഷണിച്ചത്. നമ്മളൊക്കെ പണ്ട് പറയാറില്ല്യേ അഭ്രപാളികളിലെ ജീവിതവും

നമ്മ്ടെ ജീവിതവും ഒരിയ്ക്കലും താരതമ്യപ്പെട്ട ത്താനാവില്ല്യാന്ന്. ഒന്ന മനുഷ്യൻ എഴുതുന്ന തിരക്കഥ, അവിടെ, ജീവിതത്തിനെ അവന്റെ മാനസിക ചിന്തകൾക്കനസരിച്ച് തിരിച്ച വിടാം. എന്നാൽ ജീവിതം അങ്ങനെയല്ലാലോ."

"എന്താ ശ്രീദേവി പറേണത്?"

"സാർ പണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ല്യേ പോലീസ് സ്റ്റേഷനും തടവും ഒക്കെ. അപ്പോളല്ലെ പറഞ്ഞത് ഇരുട്ടറയിലെ ജീവിതം. ശ്വാസം മുട്ടിപ്പോകുന്ന സമയം. ആരോടും ഒന്നും മിണ്ടാതെ സമയം തള്ളി നീക്കേണ്ടി വരുന്ന ഒരവസ്ഥ. മുന്നിലും പിന്നിലുമൊക്കെ ഇരുട്ട്. തിരിയാനുള്ള സ്ഥലം പോലുമില്ല. ഒരിയ്ക്കൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്, കൊച്ചിയ്ക്കടുത്തുള്ള ഒരു കാരാഗൃഹം, അവിടെയ്ക്ക് കുറ്റവാളികളെ കയറ്റുന്നത് ഒരു വലിയ പലകയിൽ നിർത്തിയാണത്രെ. എന്നിട്ടാ പലക താഴേയ്ക്ക് കൊണ്ടു പോകും. വായു കേറാത്ത വെളിച്ചം കേറാത്ത അറ. മരണമാണൊ, ജീവിതമാണോ അവിടെ എന്നറിയില്ല്യാ. സമയം നഷ്ടപ്പെടുന്നു, കാലത്തെ നാം മറക്കുന്നു. ശര്യല്ലേ സാറെ?" ശ്രീദേവി മുഖമുയർത്തി എന്നെ നോക്കി. തടവറയിലെ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്ന സമയം. ചലനം മറന്നുപോകുന്ന നാവ്. വിദൂരങ്ങളിലേയ്ക്ക് അനന്തമായ കാലത്തേയും തൊട്ടുഴിഞ്ഞ് എത്രയോ നാൾ. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചുക്കാൻ പിടിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും അവർക്കൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ആരും നന്നായില്ല. ഭൂമിയുടെ കറക്കത്തെ തിരിച്ചുവിടാൻ മോഹിച്ച് ഉയരത്തിൽ പറന്ന ഈയാം പാറ്റകൾ. ദേഹത്ത് നിന്ന് കൊഴിഞ്ഞു വീണ ചിറകുകൾ, കുഴഞ്ഞു വീണ് നിലം പതിച്ച പ്രത്യയശാസ്ത്രം. അതിന്റെ ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദങ്ങൾക്ക് പഴയ ആവേശമില്ലാതായപ്പോൾ പിരിഞ്ഞു.

ചരിത്രം അനുഭവം പോലെ പറയുന്ന ആ സ്ത്രീയെ നോക്കി ഞാൻ വിസ്മയത്തോടെ ഇരുന്നു. കലയാണെങ്കിൽ ഇമവെട്ടാതെ അവരെ നോക്കുന്നു. ശ്രീദേവി തുടർന്നു. "കലേ ഞാൻ സ്വയം ഒരു തടവറയിൽ കുറേ മണിക്കൂറുകൾ ചിലവിട്ടു. ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ, രക്ഷപ്പെടലിന്റെ, ഭീതിദ നിമിഷങ്ങൾ. അന്നാണെനിയ്ക്ക് മനസ്സിലായത് നിമിഷങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം. സമയം കാത്തുനില്ക്കില്ല എന്നു പറയുന്നതൊക്കെ വിഡ്ഢിത്തമാണ്. യുഗങ്ങളെക്കാൾ ദൈർഘ്യം തോന്നിയിരുന്നു, അന്നത്തെ നിമിഷങ്ങൾക്ക്." കലയുടെ മുഖത്ത് ഭാവങ്ങൾ മിന്നിമറയുന്നതു കാണാം. "കലേ, നിഴലുകൾ എന്നെ ഭയപ്പെടുത്തി; എന്തിന് പാദചലനങ്ങൾ പോലും എന്നെ പേടിപ്പിച്ചു. സാറിന്റെ അച്ഛൻ പറയാറുള്ളതു പോലെ, പോലീസ്സിന്റെ ബൂട്ടിന്റെ ശബ്ദം ഞെട്ടിപ്പിയ്ക്കുന്നതു പോലെ. ഏതു പേടി സ്വപ്നത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും നാം ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു കൊണ്ട് ഉറക്കമുണരും. പക്ഷെ ഇവിടെ ഞാൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നില്ല, കാണുന്നത് സ്വപ്നമായിരുന്നില്ല. അതിനേക്കാൾ ഭയാനകമായിരുന്നു."
കല പറഞ്ഞു "എനിയ്ക്കൊന്നും മനസ്സിലാവ്ണില്ല്യ. നീയൊന്നു തെളിച്ച്പറയ്" "വേണ്ട കലേ, ആ കുട്ടിയുടെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് വിധിയാം വണ്ണം പുറത്തു വരട്ടെ. കഥകളിൽ കേൾക്കുന്ന അതിശയങ്ങൾ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിയ്ക്കുമ്പോൾ അവ മനസ്സിനെ കുലുക്കി ഉള്ളിൽ നിറയ്ക്കും. പിന്നെ പുറത്തു വരാൻ സമയം എടുക്കും. ക്ഷമിയ്ക്ക് താൻ."

"ഒരു നിമിഷം ഞാൻ തരിച്ചിരുന്നു, പെട്ടെന്നാണ് ബോധോദയം ഉണ്ടായത്. ഇതു സിനിമയോ നാടകമോ ഏടുകളിൽ വികസിയ്ക്കുന്ന കഥയോ അല്ല. എന്റെ ജീവിതത്തിലെ തന്നെ ഒരേട്. ഇത് കീറിക്കളയാൻ എത്ര ശ്രമിച്ചാലും പിന്നേയും തിരിച്ചു വരും. അല്ലെങ്കിൽ പറന്നു നടന്നു ഒടുവിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ നടക്കല്ലിൽ തന്നെ ആ ഏട് വന്നു വീഴും. മണ്ണിൽ എഴുതിയാൽ ഒരു മഴയിൽ മാഞ്ഞു പോകും. വായുവിൽ എഴുതിയാൽ വായു തന്നെ അത് മാച്ചു കളയും. പക്ഷെ ഹൃദയഭിത്തിയിൽ കാലം എഴുതിയിടുന്ന വരികൾ, അല്ലെങ്കിൽ ആ ഭിത്തികളിലെ മുറിപ്പാടുകൾ ഒരിയ്ക്കലും മായില്ല. മറവി പോലും വായിയ്ക്കാനറച്ച് മാറി നില്ക്കും. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും ചില വിള്ളലുകളിലൂടെ ആ ഭീകരനിമിഷങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു കാണാം. അതിനു മേലേ സിമിന്റ് പാവി മൂടിയാലും ശ്വാസത്തിന്റെ തള്ളിച്ചയിൽ വിണ്ടുകീറി പുറത്തു വരും. അതാണ് കലേ ദുരിതങ്ങളുടെ സ്വഭാവം."

ശ്രീദേവി അൽപ്പം ശാന്തയായി. വേഷ്ടിയുടെ തുമ്പെടുത്ത് മൂക്ക് തുടച്ചു. കായ വറുത്തത് കയിലെടുത്ത് വായിലേയ്ക്കെറിഞ്ഞു. ബാല്യത്തിലെ ഒരു വിധം കുട്ടികളൊക്കെ ശ്രമിച്ചിരുന്നതാണ്, ഉപ്പേരി കയ്യിലെടുത്ത് വായിലേയ്ക്കെറിയുക.

ആരാണ് ഉന്നം തെറ്റാതെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉപ്പേരി എറിഞ്ഞ് വായിലാക്കുക, ഇതൊക്കെ കളികളായിരുന്നു.

"അന്ന് കലേ", ശ്രീദേവി തുടർന്നു, "നഗര ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ഒരു കാര്യം. ആരോടും പറയാതെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞ രണ്ടുവർഷത്തോളമായി കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. എനിയ്ക്കന്ന് എട്ട് മാസമായിരിയ്ക്കുന്നു. വളരെ അത്യാവശ്യമായി ചിത്രേട്ടൻ യാത്രപോയി. അന്നു കമ്പനിക്കാരോട് ലീവ് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ തിരിച്ചു ചോദിച്ചത്രെ നിനക്ക് ജോലി വേണോ, അതോ ഭാര്യേ വേണോന്ന്. അങ്ങനെ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ചിത്രേട്ടൻ ടൂർ പോയി. രാത്രിയ്ക്കാണ് പോയത്. പതിവു പോലെ അയൽപക്കത്തെ കുടുംബം ഏട്ടനെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളുണ്ടല്ലോ. അങ്ങനെ ആ രാത്രി കഴിഞ്ഞു." പകലിൽ ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടു. ചിത്രേട്ടനും ഞാൻ പ്രസവിയ്ക്കാൻ പോകുന്ന ഉണ്ണിയും എന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നു. ചിത്രേട്ടനുള്ളപ്പോൾ സ്വപ്നം കാണാൻ കഴിയില്ല. ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരിയ്ക്കും, പതിനാലു ലോകത്തെ വിശേഷങ്ങൾ. ഒറ്റയ്ക്കാവുമ്പോൾ സ്വപ്നവും. മറ്റൊന്നും എനിയ്ക്കില്ലായിരുന്നു. വീണ്ടും മറ്റൊരു രാത്രി. ഉറക്കത്തെ അകറ്റി നിർത്തി സ്വപ്നങ്ങളെ വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചു. അവയിങ്ങനെ വന്നെന്റെ ചുറ്റിനും നൃത്തം വെച്ചു. ചുമർ കടന്നു വരുന്ന ചിത്രേട്ടൻ, വായുവിൽ ഞാൻ കേൾക്കാൻ കൊതിച്ച ശിശുവിന്റെ പുഞ്ചിരി. ആരോ വാതിൽ മുട്ടി. തട്ടിത്തടഞ്ഞെണീറ്റു. വാതിൽ തുറന്നു നോക്കി, ഓഹോ അയല്പക്കത്തെ മലയാളി. പരിചയക്കാരനായിരുന്നതു കൊണ്ട് അയൾ എങ്ങനെ അവിടെ എത്തി എന്നും ഈ സമയത്തെന്തിന് വന്നൂന്നും പെട്ടെന്ന് മനസ്സിൽ ഓടീല്യ. ശരിയ്ക്ക് വരാനുള്ള വഴി, അടുക്കളയിലേയ്ക്ക് പുറത്തെ മുറീക്കൂട്യാണ്. അപ്പോ അദ്ദോന്നും തോന്നീല്യ. അയാൾ വന്നു കട്ടിലിൽ ഇരുന്നു. അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നൂ ആ വരവ്. അവിടെ കിടന്നിരുന്ന കലാകൗമുദി അയാൾ കയ്യിലെടുത്തു. പതിവു പോലെ ഇത്തിരി നേരം പിടിച്ചു സ്ഥലകാല ബോധം ഇണ്ടാവാൻ. ഞാൻ പറഞ്ഞു, അതു കൊണ്ടു പൊക്കോളൂ പിന്നെ തന്നാൽ മതി. ഒഴിവാക്കാൻ നോക്കി.

താളുകൾ മറിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ അവിടെ തന്നെ ഇരുന്നു. ആ മുറിയിൽ ഒരു കട്ടിലല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഇരിയ്ക്കാൻ ഇല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ നിൽക്കുന്നതു കണ്ട് അയാൾ പറഞ്ഞു "ഇരുന്നോളൂ". കട്ടിലിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്ത് ഞാൻ ഇരുന്നു. അയാൾ തന്നെ സ്വയം വെള്ളം എടുത്തു കുടിച്ചു. തിരിച്ചു വന്നിരുന്നത് എന്റെ അടുത്ത്. ഞാൻ തെന്നി മാറി. പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ ഭാവം മാറി. എന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു കൊള്ളിയാൻ. ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ താളം തെറ്റി. ഇല്ല്യാ കലേ, ഞാൻ സാഹിത്യം പറേണില്ല്യ. ഞാൻ മുറിയുടെ പുറത്തു കടന്നു. മറ്റേ മുറിയിലേയ്ക്ക് പോകാൻ പറ്റില്ല്യ, അവിടെ മറ്റൊരു കുടുംബം താമസിയ്ക്കുന്നു. അവരെ വിളിച്ചുണർത്തിയാൽ ലോകം മുഴുവൻ അറിയും. പിന്നെ എന്റെ ജീവിതം തകരും. ഞങ്ങളുടെ മുറിയുടെ പുറത്ത് ഇടുങ്ങിയ വരാന്ത. അതിന്റെ ഒരു വശത്ത് നാടൻ ലാട്രിൻ. അടുക്കളയുടെ പിമ്പാതിലാണ് എന്റെ മുന്നിൽ. അത് തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഇയാൾ എങ്ങനെ ആ വാതില്ക്കൽ എത്തി, എങ്ങനെ അവിടെ വന്നു എന്ന് ഒരു നിമിഷം ഓർത്തു. അടുത്തുള്ള ഉയർന്ന ചുമർ ചാട്യോ, അതോ മരത്തിന്റെ കൊമ്പു ചാട്യോ എന്നറിയില്ല, അങ്ങനെയെങ്കിൽ അയാളുടെ ഉദ്ദേശം വളരെ വ്യക്തം. ഇനിയൊന്നും ചിന്തിയ്ക്കാനില്ല്യാ, ഞാൻ പുറത്തു കടന്നു. പുറത്ത് സ്ട്രീറ്റ് ലൈറ്റിന്റെ വെളിച്ചത്തെ മറച്ചു കൊണ്ട് മരം. അയാൾ എഴുന്നേൽക്കുന്നതായി തോന്നി. പെട്ടെന്ന് പുറത്തു കടന്നു, വാതിൽ പുറത്ത് നിന്ന് ഓടാമ്പലിട്ടു. അയാൾ വലിച്ചു നോക്കി. കൂടുതൽ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിയില്ല. പുറത്തെ ലാട്രിനിൽ കയറി ഞാൻ വാതിലടച്ചു. അയാൾ കുറച്ചു നേരം കൂടി ശ്രമിച്ചു വാതിൽ തുറക്കാൻ. പിന്നെ വേണ്ടെന്ന് വെച്ചു കാണും. ആരെങ്കിലും ഉണർന്നാൽ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് ഒരു പേടി അയളുടെ മനസ്സിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവും. എന്നാലും ഞാൻ അവിടെ തന്നെ ഇരുന്നു. വയറും താങ്ങി ഇരിയ്ക്കാനുള്ള വിഷമം. ദാഹിച്ചാൽ ഒരു തുള്ളി വെള്ളം കുടിയ്ക്കാൻ പോലും സാധിയ്ക്കില്ല. പുറത്തിറങ്ങാൻപോയിട്ട് അതിന്റെ ഉള്ളിൽ പോലും അനങ്ങാൻ പേടി. എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ അയാൾ പുറത്തിറങ്ങി ബഹളം ഉണ്ടാക്ക്യാൽ ചോദ്യശരങ്ങളാവും. അമ്പെയ്യാൻ എല്ലാവരും പ്രാപ്തരാണ്. തയ്യാറാണ്, ഇരയെക്കിട്ട്യാൽ മാത്രം മതി. കൊതി തീരുന്നതുവരെ അമ്പെയ്തുകൊണ്ടിരിയ്ക്കും. എന്റെ മുറിയിൽ ഞാൻ അറിയാതെ അയാൾ എങ്ങനെ കേറീന്നാവും

ആദ്യത്തെ അന്വേഷണം. എന്റെ സമ്മതമില്ലാതെ അയാൾക്ക് കേറാൻ പറ്റില്ല്യ.

അങ്ങനെ വിശകലനങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ മുൾനിരയിൽ എന്നെ ചേർത്തു നിർത്തി സ്വാർത്ഥ വിചാരം ചെയ്യും. ഇല്ലത്തു വിവരങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ അവരുടെ നോവുന്ന മനസ്സിന് ആര് ആശ്വാസം പകരും. ദൂരങ്ങളിൽ ഇരിയ്ക്കുന്ന അവരുടെ വേദന എനിയ്ക്ക് താങ്ങാൻ പറ്റില്ല്യ. ഇങ്ങനെ പലവിധ ചിന്തകൾ മനസ്സിനെ ഉഴുതു മറിച്ചു കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. പിന്നെ എല്ലാത്തിനോടും വെറുപ്പു തോന്നി. ലോകത്തിനോടല്ല പുച്ഛം തോന്നിയത്, എന്നോടായിരുന്നു. ഞാൽ അല്പ്പം സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. എന്റെ മനസ്സിൽ ഒട്ടും കറയില്ല, അതുകൊണ്ട് കലവറയില്ലാതെ ആണ് എന്റെ സമീപനം. ആ സ്വഭാവഭാഷയ്ക്ക് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ധൈര്യമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, പക്ഷെ ആ മാന്യദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ ഒരു ദുസ്വപ്നമായി മാറണം. ഇന്നിപ്പോൾ അയാൾ എന്റെ ദുസ്വപ്നം. അബലയല്ലാന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ്ക്കാൻ എനിയ്ക്ക് ഒച്ച വെയ്ക്കാം. അതെല്ലാം മലർന്നു കിടന്നു തുപ്പുന്നതിനു തുല്യം. അങ്ങനെ ഇരുന്ന് എപ്പോഴോ ഉറങ്ങി പോയി.

പാലുകാരന്റെ ഹോൺ കേട്ടാണുണർന്നത്.

ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ വാതിൽ തുറന്നു. കുറേശ്ശേ വെളിച്ചം. സാവധാനത്തിൽ മുഴുവൻ തുറന്നു. പുറത്തിറങ്ങി. അടുക്കള വാതിൽ അപ്പോഴും അടഞ്ഞു തന്നെ കിടന്നിരുന്നു. സർവ ധൈര്യവും സംഭരിച്ച്, പകൽ തുടങ്ങിയതിന്റെ ധൈര്യവും കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വാതിൽ തുറന്നു. അടുക്കള തിണ്ടിൽ കിടന്നിരുന്ന നാളികേരം പൊളിയ്ക്കുന്ന ഇരുമ്പ് ദണ്ഡ് കയ്യിൽ എടുത്ത് അക്ഷോഭ്യനായി കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന അയാളെ തട്ടി ഉണർത്തി. കണ്ണു തുറന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ എന്നെ കണ്ട് പരിഭ്രമിച്ചു. അടുക്കള വാതിലിലൂടെ പരിഭ്രാന്തനായി അയാൾ ആ മരത്തിന്റെ കൊമ്പിലേയ്ക്ക് വരാന്തയിലെ മതിലിൽ നിന്ന് ചാടി. ഞാൻ ആ ബെഡ്ഡിൽ വന്നു കിടന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അടുത്ത മുറിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ബന്ധു എണീറ്റ് വാതിലിന്റെ സാക്ഷ തുറന്നു വെച്ചു. പിന്നെ ജീവിതം പതിവുപോലെ ശാന്തം." ശ്രീദേവി പറഞ്ഞു നിർത്തി. എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അവർ ചിരിച്ചു. "സാർ പോലീസുകാരോട് ഒരിയ്ക്കൽ പറഞ്ഞെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട് നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ല കാരണം നാമൊക്കെ മരണത്തിലേയ്ക്ക് നടന്നു കേറുന്നവർ തന്നെ അല്ലേ, പിന്നെന്തിന് ഈ ഒച്ചേം ബഹളോക്കെ. അവിടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഇതും ഓർമ്മ വന്നു. മരിയ്ക്കാനാണ് ജീവിച്ച് മുന്നേറുന്നത്. അത് ലാട്രിന്റെ അകത്തും സംഭവിയ്ക്കാമായിരുന്നു."

മരവിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന കലയേയും എന്നേയും നോക്കി ശ്രീദേവി ചിരിച്ചു. "ഹൃദയാഘാതം സംഭവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നല്ലൊരു പത്രവാർത്ത "ഗർഭിണി ലാട്രിനിൽ മരിച്ച നിലയിൽ". എന്തായിരുന്നേനെ ആ കോലാഹലം." ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വസിയ്ക്കാനായില്ല. സിനിമയായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു ടിസ്റ്റ് പ്രതീക്ഷിയ്ക്കാമായിരുന്നു. ബസ്സ് കിട്ടിയില്ല്യാന്നോ അല്ലെങ്കിൽ യാത്ര എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ മുടങ്ങിയെന്നോ പറഞ്ഞു തിരിച്ചു വരുന്ന ചിത്രഭാനു, മതിൽ ചാടിയിറങ്ങി കാലൊടിഞ്ഞു വീഴുന്ന ആ വില്ലൻ. പച്ചയായ ജീവിതത്തിൽ പലരും അശരണർ തന്നെ. രക്ഷകന്മാർ വരില്ല. അനുഭവത്തിന്റെ ഭാണ്ഡക്കെട്ടിനു ഭാരം കൂടുമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും സംഭവിയ്ക്കില്ല.

കാപ്പി തണുത്ത് പോയി. ഞങ്ങളുടെ മരവിപ്പ് അതിലേയ്ക്ക് പകർന്നു. എന്നാൽ കായ വറുത്തത് എങ്ങനേയോ തീർന്നു. കല ചോദിച്ചു, "നീ പിന്നെ അയളെ കണ്ടിട്ടില്ല്യേ." ഞാൻ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു, പലയിടത്ത് വെച്ചും. ഒന്നും സംഭവിയ്ക്കാത്ത മാതിരി ഞാൻ കുശലാന്വേഷണം

നടത്തും. എന്തേങ്കിലുമൊക്കെ മറുപടി പറഞ്ഞു അയാൾ സ്ഥലം വിടും. അതിലും തമാശ, അയളുടെ കല്യാണം കഴിഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു. ഭാര്യാസമേതനായി ഒരു പാർക്കിൽ വെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അവരുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് ചെന്നു. അയാളുടെ മുഖം മഞ്ഞളിച്ച് വിളറി. അയാളുടെ ഭാര്യയെ ഞാൻ സ്വല്പം മാറ്റി നിർത്തി സംസാരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ വേഗം അവരെ വിളിച്ചു കൊണ്ടു പോയി. അതിൽ പിന്നെ ഞാൻ അയാളെ അങ്ങനെ കണ്ടിട്ടില്ല്യ. കൺസ്ട്രക്ഷൻ കമ്പനിയിലായിരുന്നതു കൊണ്ട് സ്ഥലം മാറ്റം വാങ്ങി അയൾ പോയി. പണ്ട് നമ്മൾ അഭിനയിച്ച ഒരു നാടകത്തിലെ നിരാശാകാമുകൻ ഉരിവിട്ടിരുന്നതു പോലെ "എന്റെ ഓർമ്മ ഒരു പ്രേതം കണക്കെ അയളെ പിന്തുടരും. ഇതല്ലെ സ്വീറ്റ് റിവഞ്ച്. മറ്റെന്തു ചെയ്യാൻ."

കല പെയ്യാൻ തയ്യാറായ മേഘങ്ങളുടെ വലയത്തിലായിരുന്നു. ഞാൻ അത്ഭുതം കൂറുന്ന കണ്ണുകളോടെ ശ്രീദേവിയെത്തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. അക്ഷരങ്ങളിലെ തെറ്റ് തിരുത്തിവായിയ്ക്കാം, ഒരു കളിയിൽ തോറ്റാൽ വീണ്ടും ജയിയ്ക്കാൻ ശ്രമിയ്ക്കാം. ശ്രീദേവിയ്ക്ക് വീണ്ടും കളിയ്ക്കേണ്ടി വന്നില്ല, കാരണം അവിടെ വിജയിച്ചത് ശ്രീദേവിയാണ്. എന്നാലും മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിൽ എപ്പോഴെങ്കിലുമൊക്കെ തികട്ടി വരും. സാമൂഹിക ജീവിതത്തിലെ പരാജയങ്ങൾ മനസ്സിൽ കുറെ കരിം പാടുകൾ നല്കും. വിജയത്തിന്റെ മാർക്കുകൾ തിളങ്ങും. എത്ര ശ്രമിച്ചാലും പരാജയങ്ങളെ അതിവർത്തിയ്ക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ ശ്രീദേവിയുടെ ജീവിതം പറയുന്നത് പരാജയം വ്യക്തിസ്നേഹങ്ങളിലൂടെ മാത്രം സംഭവിയ്ക്കുന്നതാണെന്നും, ആ പരാജയം സ്നേഹത്തിന്റെ വിജയമാണെന്നുമാണ്.

പാടത്തിന്റെ ഇറക്കത്തിലാണ് ശ്രീദേവിയുടെ ഇല്ലം. അവിടം വരെ എന്നെ ഈ ഓർമ്മകൾ പിന്തുടർന്നു. മുറ്റത്തു തന്നെ കലയും ശ്രീദേവിയും സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കാലം കറുപ്പിച്ച കൺതടങ്ങൾ. വെള്ളിപെയ്തിറങ്ങിയ മുടിയിഴകൾ. എന്നിട്ടും വായ നിറഞ്ഞ സംഭാഷണം, അന്നത്തെ ആ അഞ്ചാംക്ലാസ്സ് ബിയിലെ ശ്രീദേവി. അവരുടെ സ്നേഹിത കല. ഈ സൗഹൃദം ഇനി നിർവിഘ്നം തുടരാം. രണ്ടുപേരും സ്വതന്ത്രരായിക്കഴിഞ്ഞു. മനസ്സിലെ സ്നേഹപ്പറവകൾ ചിറകുരുമ്മി ഈ ബൃഹത്തായ വിഹായസ്സിൽ പറക്കും. കവലകളിൽ ഉരുകി ഒലിയ്ക്കുന്ന പ്രതിഷേധത്തിന്റെ മെഴുകുതിരികളേക്കാൾ എത്രയോ കഠിനമായിരിയ്ക്കാം ഉരുകാതെ ജ്വലിയ്ക്കുന്ന തീനാളങ്ങൾ.

"സാർ വരൂ, ഞാൻ പ്രതിജ്ഞാവാചകം ചൊല്ലാം, ഉറക്കച്ചടവിൽ മറന്നുപോയ വാചകങ്ങൾ, അക്ഷരമാലകളുടെ ഇമ്പോസിഷൻ. ആവർത്തനങ്ങൾ വിരസമാണെന്നിരിയ്ക്കെ, ഞാൻ കൊതിയ്ക്കുന്നു സാർ ചിലതെങ്കിലും ആവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്. നിസ്സങ്കോചതയുടെ ബാല്യം, നിഷ്കളങ്കമായ കുറുമ്പുകൾ, കവിത ഉരുവിടാം, ഞാൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ എനിയ്ക്കൊപ്പം ഉറങ്ങുന്ന, ഞാനുണരുമ്പോൾ എനിയ്ക്കൊപ്പം ഉണരുന്ന പ്രകൃതി. കൂട്ടുകൂടി കാട്ടുകാട്ടാൻ ഒത്തുചേരുന്ന ചങ്ങാതിമാർ, അവരെക്കിട്ടിയാൽ പിന്നെ മറ്റൊന്നും വേണ്ടാത്ത ഒരു ബാല്യകാലം."

പ്രതിജ്ഞ എന്നു കേട്ടപ്പോൾ കല ചിരിച്ചു. ഞാൻ ബാല്യത്തിലെ ആ ദിവസത്തിലേയ്ക്ക് ജാള്യതയോടെ ഊർന്നിറങ്ങി. "ശ്രീദേവീ, നാമല്ലാതെ നമുക്കൊപ്പം ആവർത്തനങ്ങളെ കൊതിയ്ക്കുന്ന ആരുണ്ടാവും. നമ്മളുടെ ഭാഷ ഇല്ലാതാവുന്നു. അതോടെ ഒറ്റപ്പെടുന്നു. കൊതിയ്ക്കാം, ആവർത്തനങ്ങളെ."

"ശ്രീദേവി, എല്ലാം വേണ്ട അല്ലെ, ചിലതൊക്കെ ആവർത്തിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതാണ് നല്ലത്." ശ്രീദേവി പറഞ്ഞു, "എത്രയായാലും പലതും പലയിടത്തും ആവർത്തിയ്ക്കും. ഉരുണ്ടുകൊണ്ട് മുന്നോട്ട് സഞ്ചരിയ്ക്കുന്ന ചക്രങ്ങൾ, പക്ഷെ പ്രതലങ്ങൾ മാറാം."

ഞങ്ങൾ മൂവരും കൂടി ചിരിച്ചു. നീളുന്ന നിഴലുകൾ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടികളെ ചക്രവാളങ്ങളിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. ഇല്ല സമയമായിട്ടില്ല. അവയ്ക്കും അവയുടെ ഉടമസ്ഥനെ വിട്ടൊഴിയാൻ കഴിയില്ലല്ലൊ. ▲

Babu Ezhumavil

Author lives in Ahmedabad with his wife and Son and Editor of Two Malayalam Magazine and One English Magazine.
Professionally he is a Consultant/Advisor to many corporates in Foreign Trade.

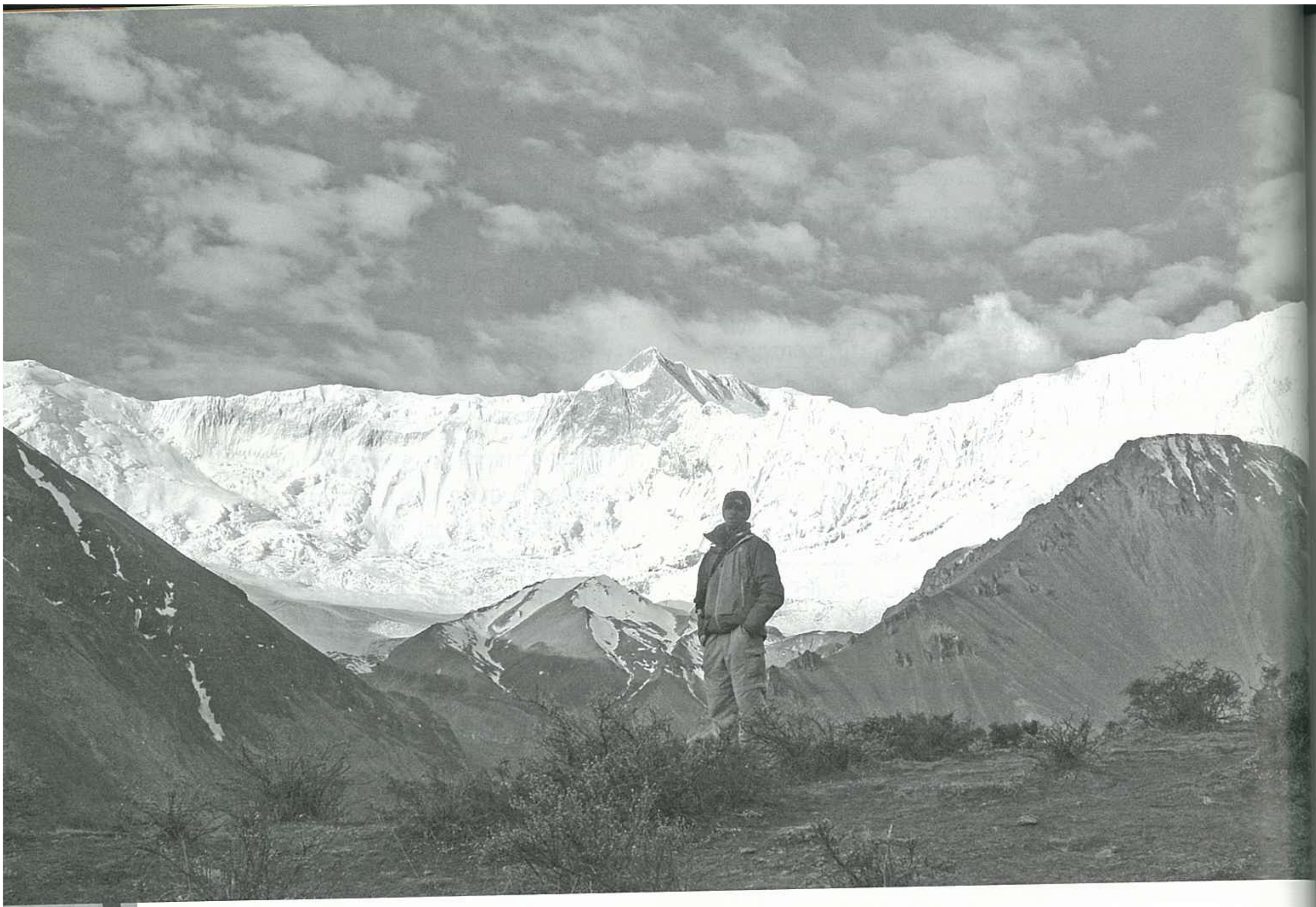

Heart2Climb On Top of Annapurna & Oneself

Ashik Ashokan

At the summit point of 17,769 feet of the great Annapurna Himalayan Circuit, I could have easily been the world's happiest person. Months of preparation and anticipation had led to this glorious moment. But, there was little time to celebrate. The air was thin in oxygen, winds were battering us at 20kmph, and the temperature was at a deadly -10°C. I had to move quickly and begin my descent.

Together with my best friend of 7 years, Ashok Kumar, I had embarked on an expedition to trek a 220km Himalayan range to raise funds for the Society for the Physically Disabled (SPD) in commemoration of its 50th anniversary.

Through our expedition, titled Heart2Climb, we aimed to convey the message that the difficulties we would face during our expedition represent the struggles of the disabled in their daily lives as they metaphorically "climb mountains" each day. To make things more challenging for ourselves, we decided to engage in this trek without the assistance of high altitude porters and guides.

We believed it would be easier to get donations for the disabled than find sponsors for our expedition, but the reverse turned out to be true. Red Bull Singapore decided to cover all our costs, as we embodied the core values of Red Bull – that of pushing one's limits.

On the other hand, we faced more than 400 rejections from individuals, organisations, private companies when we sought donations

for our cause. Initially it felt like we were fighting a losing battle, as no one seemed to believe in our cause. Together, we battled lethargy and self-doubt by soldiering long hours into the night for our cause.

The turning point came when StarHub extended its Sparklers' Initiative to us, giving us a dollar for dollar match up to $10, 000. Soon after, we put together a team of very good friends to help us with our campaign. By the time we embarked on our expedition, we had raised $50, 000 for the Society for the Physically Disabled.

The challenges of our trek followed the success of our campaign. Dealing with the effects of high altitude above 15 000 feet, where there is only 42% of oxygen at sea level, was completely new to us. We fell prey to constant headaches and our oxygen-starved brains seemed to function slower when we planned our navigation routes.

Teamwork between us was essential, especially in life or death situations. During the descent, we got lost in a Himalayan forest at 10 000 feet. Drenched from the heavy monsoon rain, we raced against time to find the right route before sunset. If we did not get to the next checkpoint in time, our wet bodies would not be able to stand the bitter cold and we risked dying of hypothermia. This experience is the best lesson I've had on the value of time.

Completing 220km by foot not only tested our physical limits but also the strength of our friendship and the commitment to our cause. We had to constantly remind each other our purpose of being in the Himalayas and keep each other motivated. Letting each other drink the last bit of water or offering a portion of one's energy bar to the other were small actions that translated to huge morale boosters.

In a nutshell, this campaign and the mountains have taught me valuable lessons that the walls of a classroom could have never offered me. I am grateful to have embarked on such a meaningful journey. ▲

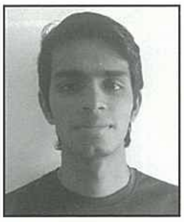

Ashik: Aged 23 and currently studying in NUS pursuing a degree in Communications and New Media, Ashik is an avid traveller who loves to explore places less travelled.

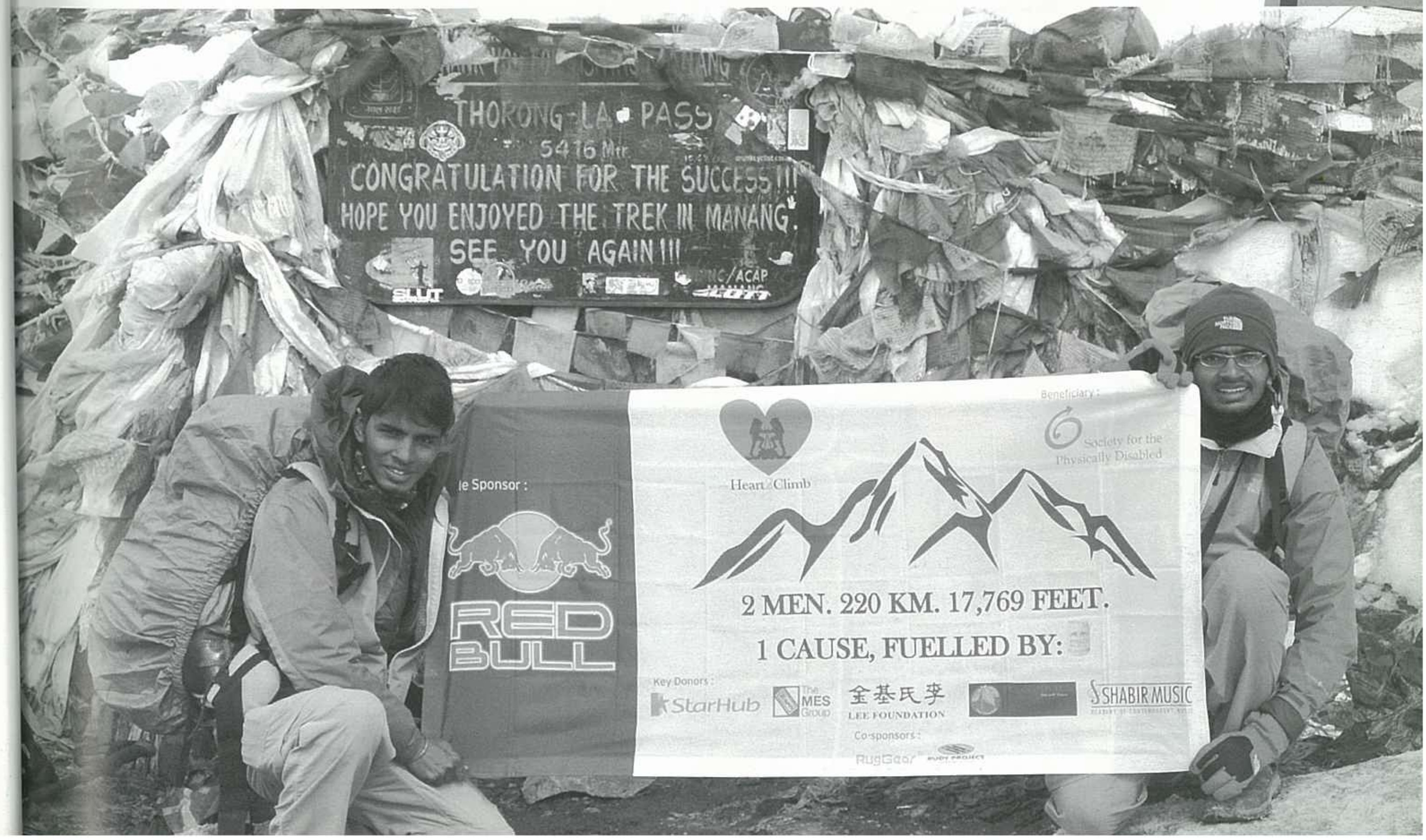

മരണത്തിന്റെ താളവും ഗന്ധവും

പി കെ

പണ്ടൊക്കെ മരണത്തിനൊറ്റ താളമേയുള്ളൂ
ഗന്ധമോ, വിഴിയുന്ന രക്തത്തിൻ ഗന്ധം മാത്രം
അന്നൊക്കെ മനുഷ്യനും മൃഗങ്ങളും കൊല്ലുന്നതെന്തിനോ
ഒരുനേരം പശിയടക്കുവാൻമാത്രം
ഇപ്പോഴും മൃഗതൃഷ്ണയ്ക്കൊരു ഭേദമേയില്ല
സംഹാരം സഹവർത്തിത്വത്തിന്റെ സാരം
യുഗവൃദ്ധികൾ മൃതിക്കൊരായിരം ഗന്ധം നൽകി
ക്ഷിപ്രതാളം നൽകി ഉത്കൃഷ്ടമാനുഷർ
ലോഹങ്ങൾവന്നു, ലോകയുദ്ധങ്ങൾ വന്നു
ഗന്ധകം വന്നു. മൃത്യു ഗർവ്വിതം കൊണ്ടു.
ഐൻസ്റ്റീനും ന്യൂട്ടനും വന്നു. ആണവ പ്രഹരം വന്നു
ഇന്ദ്രജാലങ്ങൾ ഭൂവിൽ വെന്തെരിഞ്ഞടങ്ങുന്നു
ത്വരിതമാം താളത്തിൽ മൃത്യു വന്നടുക്കുന്നു
വ്യത്യസ്ത ഗന്ധങ്ങൾ ചുറ്റിലും പരക്കുന്നു
മത തീവ്രവാദത്തിന്റെ , സ്ത്രീ പീഡനത്തിന്റെ
മോഷണത്തിന്റെ, പിന്നെ രാഷ്ട്രീയ ധാർഷ്ട്യത്തിന്റെ
സിറിയയിൽ, ലബനോനിൽ, ഡൽഹിയിൽ, മലേഷ്യ യിൽ
ഇരുണ്ട ഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ വിദൂര തലങ്ങളിൽ
വീണ്ടുമിന്നലയുന്ന ദിഗ്മണ്ഡലത്തിന്റെ നൂതന ദിശകളിൽ, മൃത്യു
തീക്ഷ്ണ ഗന്ധം തീർത്തു, സംഹാര താളം തുള്ളി.

Kaarunyam 2014

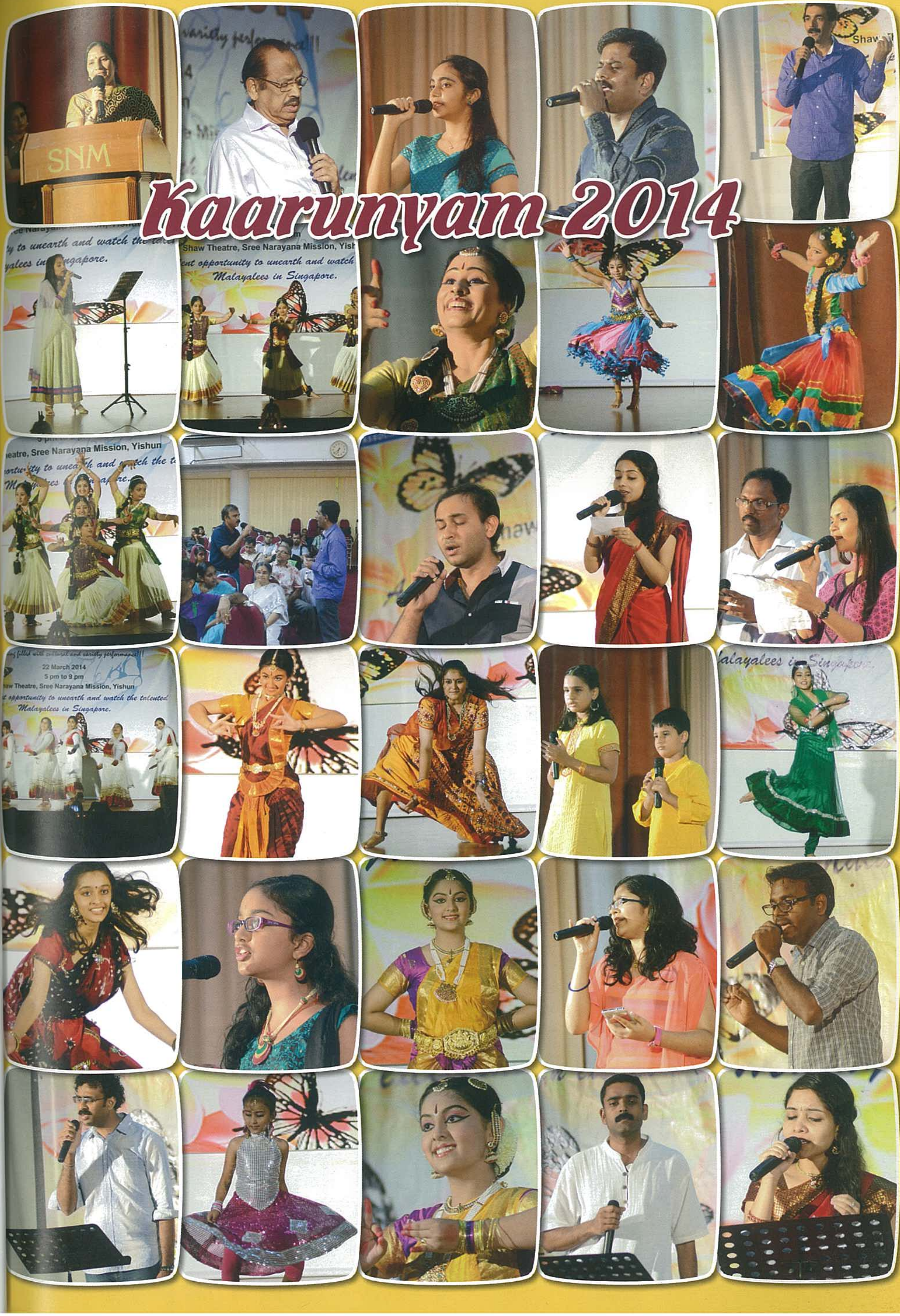

Onam Nite 2013

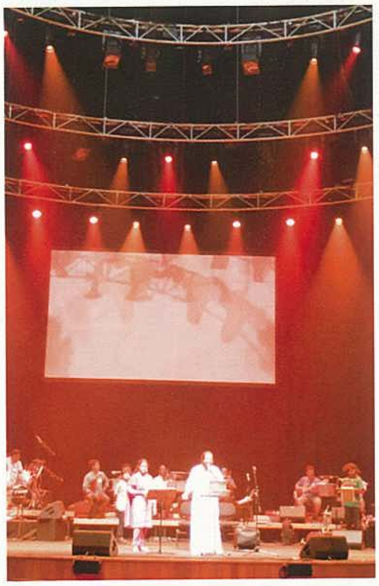

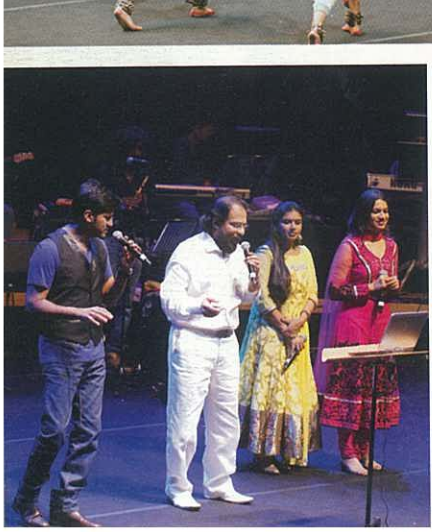

ONAM NIT

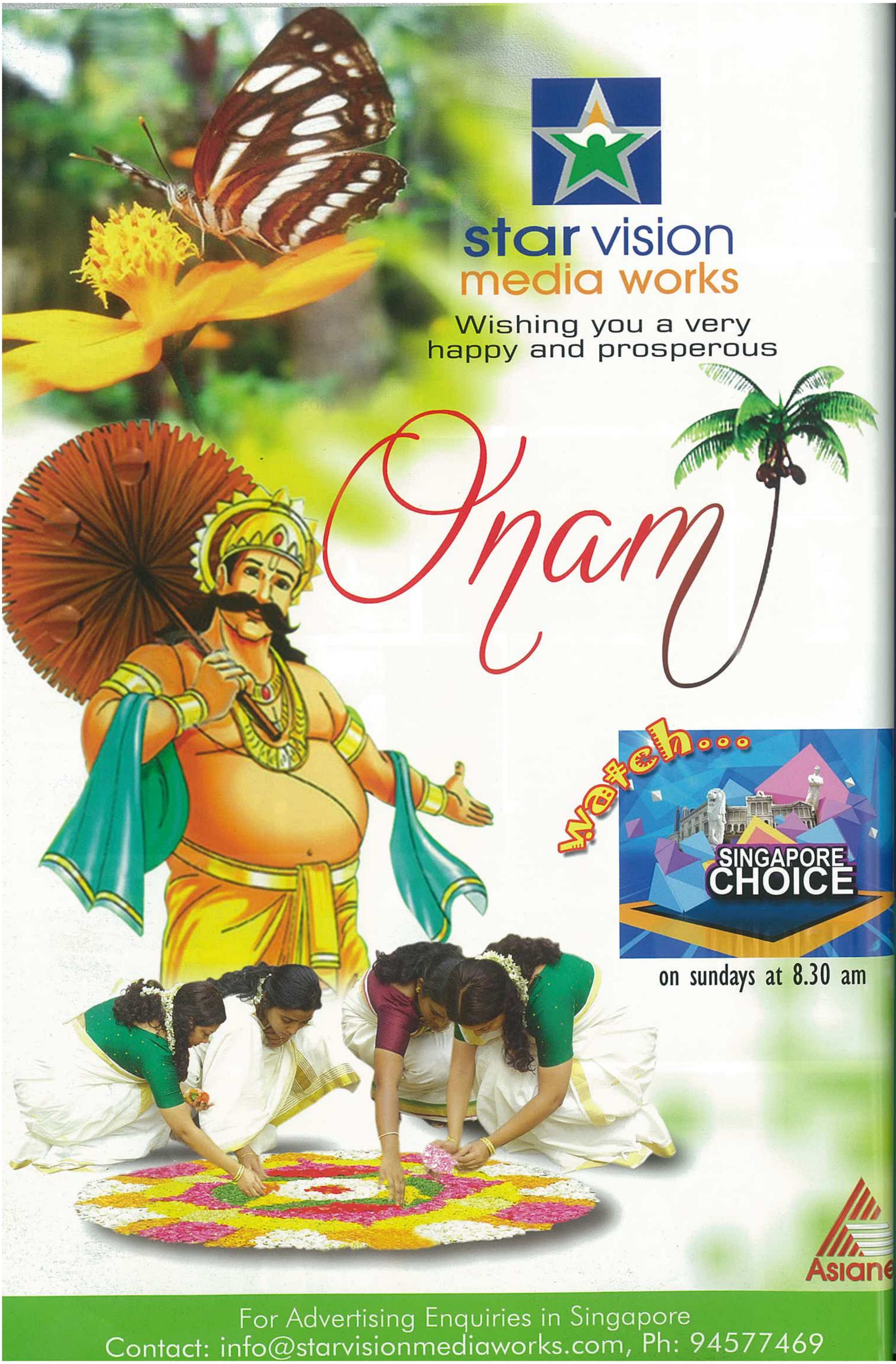

star vision
media works
Wishing you a very
happy and prosperous
Onam
watch...
SINGAPORE
CHOICE
on sundays at 8.30 am
Asiane
For Advertising Enquiries in Singapore
Contact: info@starvisionmediaworks.com, Ph: 94577469

Badminton

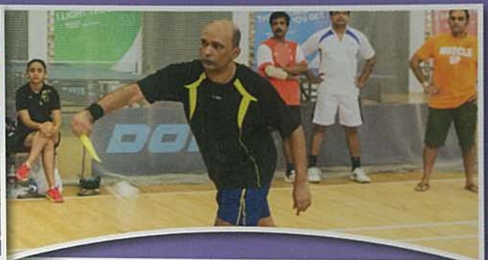
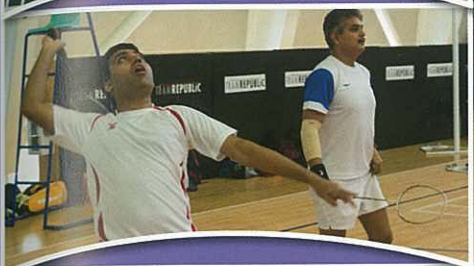

Bowling

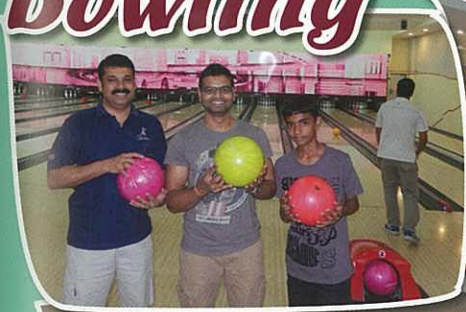

HAMILTON
PRESCHOOL
PLAY • LEARN • CREATE
Nurturing the Smart Generation
OPENING SOON
at Sengkang
& Sembawang
PG Playgroup (18 months - 2.5 years)
N1 Nursery 1 (2.5 - 3.5 years)
N2 Nursery 2 (3.5 - 4.5 years)
K1 Kindergarten 1 (4.5 - 5.5 years)
K2 Kindergarten 2 (5.5 - 6.5 years)
CALL +65 6220 820
A member of the Modern Montessori International family
(Hamilton @ Sengkang) 60, Sengkang East Way, Singapore 168794
(Hamilton @ Sembawang) Blk 463B Sembawang Drive #01-385, River Lodge, Singapore 752463
enquiry@hamiltonpreschool.com.sg | www.hamiltonpreschool.com.sg

Indian New Year Celebrations by LISHA

Soccer

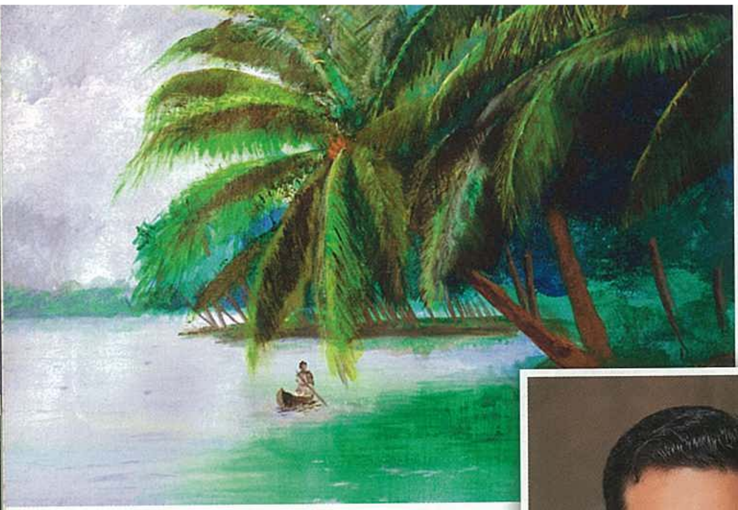

Artist: Shreekant.P

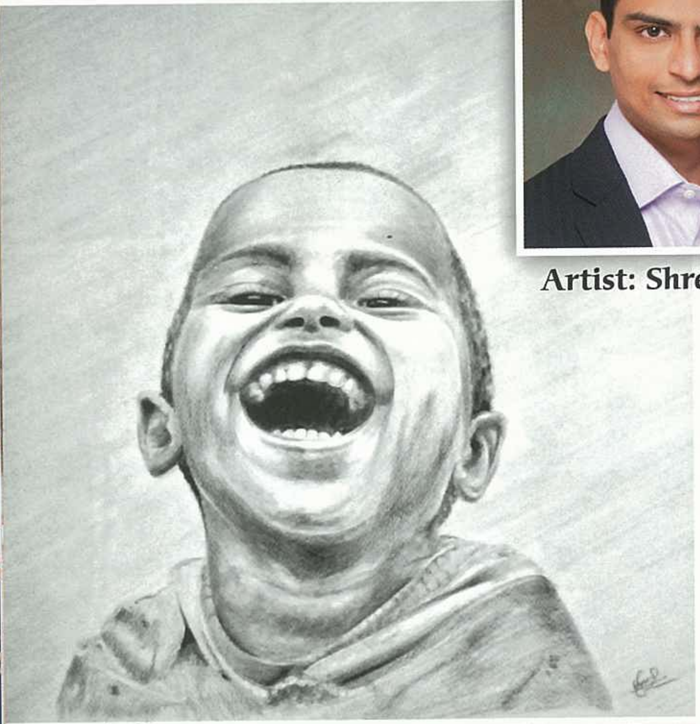

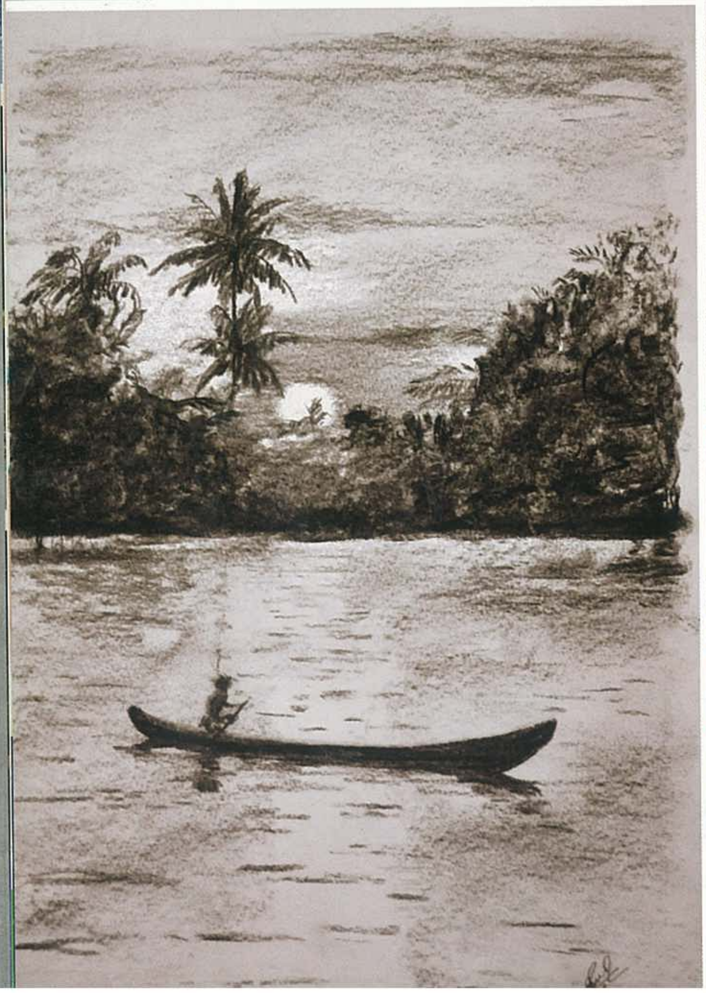
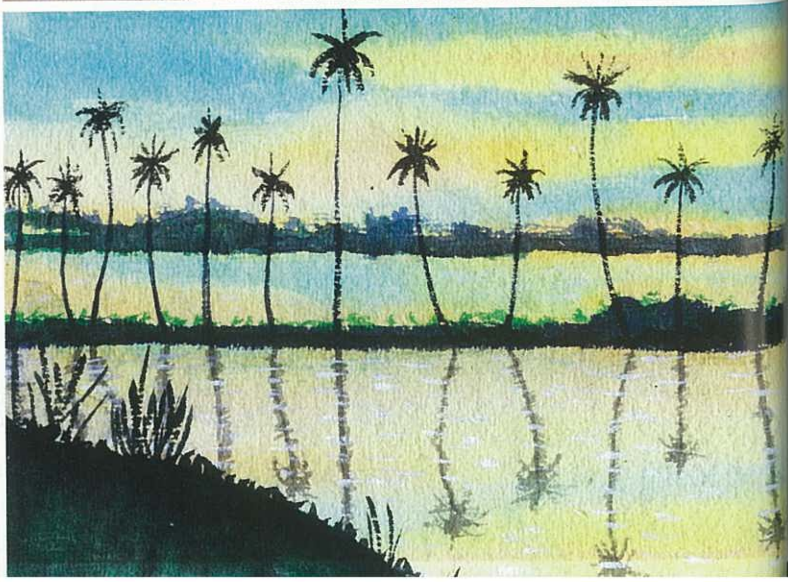

Chest Pain From Costochondritis

Dr VP Nair

PBM, MBBS, MRCP (UK), MRCP (Ireland), MRCGP (UK) FAMS (cardiology-Singapore)
FRCP (Edinburgh), FRCGP (UK), FRCP (Ireland), FRCP (London) FCCP (USA),
FESC (Europe), FACC (USA)
Senior Consultant Cardiologist , Nair Cardiac Medical Specialist Centre
Mount Elizabeth Hospital Orchard #16-08, (16th Floor), Singapore
Mount Elizabeth Hospital Novena #07-35, (7th Floor), Singapore
dr.vp.nair@heartmatters.com.sg

Introduction: Costochondritis is a painful condition of the chest wall. It is caused by inflammation in the joints between the ribs and the cartilages that join the ribs to the sternum (breastbone). The pain caused by Costochondritis is often mistaken by patients as a heart attack, sometimes leading them straight to the emergency room. The good news is that this condition is harmless and temporary.

The Rib Cage: To understand costochondritis, knowledge of the anatomy of the rib cage is important. The rib cage is a bony structure that protects the lungs and heart. Bones are hard and solid, and they do not easily bend or move. However, our lungs need to move, to facilitate breathing. During breathing, our rib cage expands and contracts, the ribs moves and the Cartilage facilitates this. Cartilage is a softer, flexible (but very strong) material found in joints around the body.

Cartilage attaches the ribs to the sternum and the sternum to the clavicles (collar bones). The joints between the ribs and the cartilages are called the costo-chondral joints. Joints between the cartilages and the breastbone are called costo-sternal joints and those between the sternum and the clavicles are called the costo-clavicular joints. "Costo" means ribs, "Chondr" means cartilage and "itis" means inflammation. In costochondritis, there is inflammation in either the costo-chondral, costo-sternal or costo-clavicular joints (or a combination). This causes pain and tenderness that tends to be worse with movement and pressure. The most common sites of pain are close to the sternum, at the level of the 4th, 5th and 6th ribs.

Tietze's syndrome is similar to costochondritis. Tietze's syndrome is a different condition. It causes similar symptoms. It is due to inflammation, but tends to cause swelling at the costo-chondral, costo-sternal or costo-clavicular joints.

Bornholm disease is another similar condition. It is caused by a viral illness and leads to muscle aches and pains, as well as chest pain. Coxsackie B virus is the usual cause (although echovirus and Coxsackie A virus can be responsible).

Fibromyalgia is a chronic condition that causes widespread body pains and fatigue. People with fibromyalgia tend to develop costochondritis more often than others.

Chest Pain

There are many causes of chest pain such as heart disease, lung disease or esophagitis. Any new, severe or persisting chest pain should be taken seriously. If the pain is severe, especially if it is radiating to your arms or jaw, you feel sick, sweaty or breathless, you should contact your doctor preferably your cardiologist.

What causes costochondritis?

Costochondritis is often idiopathic meaning "of unknown cause'. Sometimes costochondritis can follow repeated minor chest injury or activities that one

is unused to - such as decorating or moving furniture or carrying a heavy bag or even lifting a heavy child. Though there is no definite cause, the most common cause is repeated trauma to the chest wall, which results in chest cartilage pain. Costochondritis is also a common source for respiratory infections, such as bronchitis, which causes consistent coughing. Other causes, though rare, include bacterial infections in the cartilage, fungal infections, arthritis and fibromyalgia.

It does tend to affect younger people, especially teenagers and young adults. It can affect children. People performing repetitive movements that strain the chest wall, particularly if they are not used to it, might be more at risk.

Prevalence

Women and people over age 40 are at greater risk for costochondritis. It often resolves on its own. Studies have estimated that between 1 in 10 people with chest pain have a musculoskeletal cause.

Symptoms

Costochondritis causes chest pain, felt at the front of the chest. Typically, it is sharp and stabbing in nature and can be quite severe. The pain is worse with movement, exertion and deep breathing. Pressure over the affected area also causes sharp pain. The pain is usually localised (confined) to a small area but it can radiate (spread) to a wider area. The pain tends to wax and wane, and can settle with a change of position and quiet, shallow breathing. When tenderness occurs from pushing on the rib joints, costochondritis may likely be the diagnosis. If after exercising or a minor trauma, you have chest pain, you may be experiencing symptoms of costochondritis. Pain is sharp in the chest and may spread to the back. It may increase as you move or take a deep breath. If the diagnosis is due to an infection, you may see increased swelling and redness around the infected area. Chest pain due to heart disease has to be considered always

Diagnosis

No investigations are needed to confirm costochondritis. However, investigations may be performed to rule out other causes of chest pain if the cause of the pain is unclear. At times tests such as a chest X-ray may be performed, as well as heart-related tests, such as ECG, echocardiogram or even a cardiac catheterisation depending on the severity of the pain and the symptoms reported. Your doctor will push on the tender area to reproduce the chest cartilage pain in order to give a proper diagnosis.

Treatment for costochondritis

The treatments for costochondritis are analgesics (painkillers) and anti-inflammatory medications. Often simple analgesics such as paracetamol or codeine may be needed.

Non-steroidal anti-inflammatory drugs (NSAID) such as brufen, Celebrex or arcoxia are often effective. NSAIDs should not be taken on an empty stomach; neither should they be used by people taking anticoagulant medication (such as warfarin). If you have a history of a stomach ulcer, or suffer regular indigestion or acid reflux, you should avoid NSAIDs. If you develop abdominal pains, indigestion or vomiting while taking NSAID medications, you should stop them immediately and seek medical advice.

For severe cases of costochondritis not responding to painkillers and anti-inflammatory medication, injections of steroids or local anaesthesia may be used.

In extreme cases, an intercostal nerve block can be performed. This involves injection of a local

anaesthetic drug around the painful ribs, to block the nearby intercostal nerve. The intercostal nerves transmit the painful sensation in costochondritis. This sort of injection temporarily disrupts nerve impulses to stop the pain. Nerve blocks can last several weeks or months. In recurrent, severe cases of costochondritis, a series of these injections can be given to permanently destroy the nerve causing the pain.

Non-drug measures

Physical measures to relieve pain in costochondritis include heat pads, ice application, transcutaneous electrical nerve stimulation, acupuncture, gentle stretching exercises and avoidance of sports or activities that worsen the pain.

If you are experiencing chest cartilage pain that may be related to costochondritis, consider reducing the amount of your physical activity until the pain has disappeared.

Prognosis

Outcome of costochondritis is generally good. Most cases are mild, short-lived (less than 6-8 weeks) and get better - with or without medications. Majority are well within 6 months but in a very small number of cases it lasts longer. Costochondritis may return, but this is unlikely. ▲

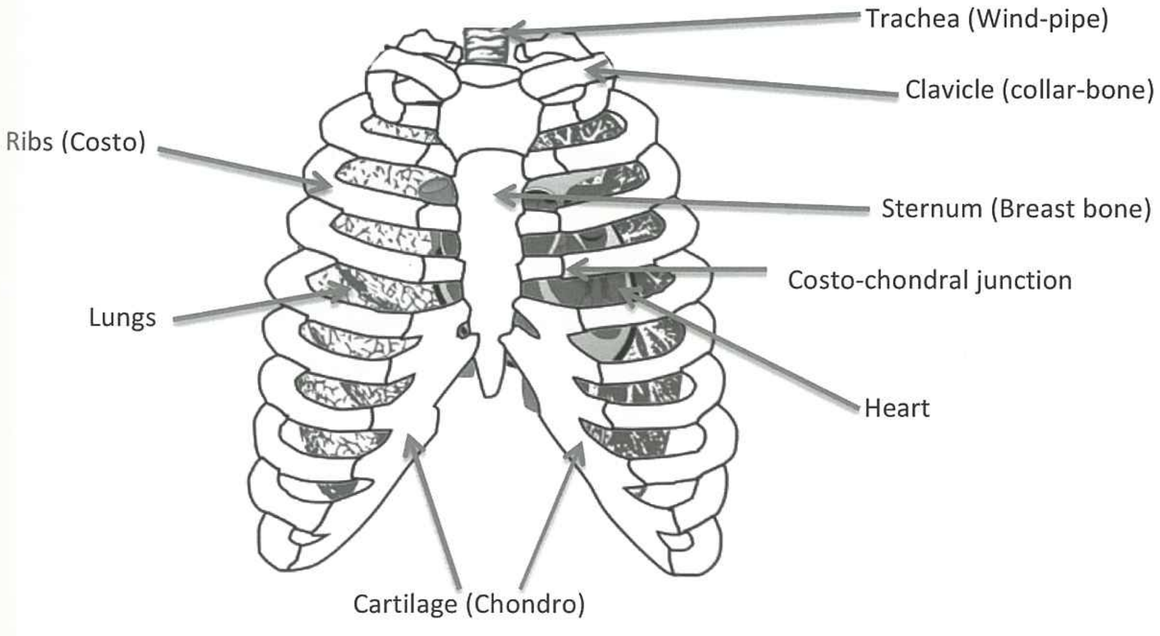

Chest

കളങ്ങൾ

അനിയൻ

"ങ്ഹാ! നീയിത്ര വേഗം വന്നോ?" ഗോപി ഇറയത്തേക്ക് കയറുമ്പോൾ അമ്മ ചോദിച്ചു.

"സുമതി കാലത്തന്നെ വന്നേർന്നു. ദാ ഇപ്പൊ പോയോള്ളോ...".

"സുമത്യോ? അവള് വന്നേർന്നോ? എന്തേ വേഗം പോയ്യേ?" ഗോപി ചോദിച്ചു.

"സ്കൂ് ഇരിപ്പൊറക്കണ്ല്യ അമ്മായ്യേ, ഞാമ്പിന്നെ വരാംന്നും പറഞ്ഞാ അവള് എറങ്ങ്യേ. ഞാമ്പറഞ്ഞു... നീയ് രാവിലെത്തന്നെ നീ വില്ലേജോഫീസിൽക്ക് പോയിർക്ക്യാണ്, പ്പ വരും ന്ന്. നീയ്യ് പോയ കാര്യൊക്കെ ശര്യായ്യോ?"

"കുടിക്കട സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് ഇനീം ഒരു ചാല്യ കൂടി നടക്കണം." ഗോപി മുറുമുറുത്തു. "എന്തിനേ അമ്മേ അവള് രാവിലെത്തന്നെ വന്നേ?"

"വന്നട്ട് പൂവ്വോളം ആവലാതീം കരച്ചിലും ആയിർന്നു. വീട് വെക്കേണ്ടായിർന്നൂ അമ്മായ്യേന്നും പറഞ്ഞാർന്നൂ നെലോളി. ലോണിന്റെ പൈസ്യൊക്കെ കഴിഞ്ഞൂത്രെ. പണി ഞ്ഞീം ബാക്കീണ്ട്. പണിക്കാർക്കും കാശ് കൊടുക്കാൻണ്ട്. അവളാകെ വെഷമത്ത്ലാ."

"നാശം!" ഗോപി അരിശം പൂണ്ടു. "വിക്കല് കഴിഞ്ഞിട്ടില്യ, അപ്ളക്കും വര്യായി ഏമദണ്ടോം പറഞ്ഞ് ബന്ധുസന്തക്കാര്!"

"അങ്ങനെ അറത്തു മുറിച്ച് പറയല്ലേ ഗോപ്യേ. അവളത്രക്കും ധർമ്മസങ്കടത്ത്ലാണ്. പ്രാരാബ്ധൊക്കെ ആർക്കാ എപ്ളാ വര്യാന്നൊന്നും പറയാൻ പറ്റില്യല്ലോ."

"അവൾടെ ഭർത്താവ്ന് ബാങ്കില് ജോലീല്യേ? സ്വന്തം ജീവനക്കാർക്ക് ബാങ്കീന്ന് പലിശ കൊറച്ച് ലോണ് കിട്ട്വേം ചെയ്യും, "ന്ട്ടാ!..."

"ഒര് പ്യൂണിന് എത്ര ശമ്പളം കിട്ടും, ന്റെ ഗോപ്യേ? ആ പൈസ്യൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. ചെത്തിത്തേപ്പ് കഴിഞ്ഞു. ഞ്ഞി, വയറിങ്ങ്, ടാങ്ക് വെക്ക്‌ാ ങ്ങനെ കൊറേ പണ്യോള് ബാക്കിണ്ട്ത്രെ. ഒരു അര ലക്ഷം കൂടീണ്ടാക്കാൻ ചക്രശ്വാസം വലിക്ക്വാ അവള്. ഞങ്ങള് മാസാമാസം അടച്ച തീർത്തോളാം, ഗോപ്യേട്ടനോട് ഒന്നു പറയൂ അമ്മായ്യേന്നും പറഞ്ഞാ അവള് പോയ്യേ."

"കാര്യങ്ങൾടെ കെടപ്പറിയാണ്ടെ അമ്മ ഓരോന്ന് ഏല്ക്കണ്ടാ, ട്ടോ!" ഗോപി ചൊടിച്ചു. "പത്തു പൈസ കയ്യിലെടുക്കാൻല്യാച്ചാ ഒറ്റ കുട്ടീം തിരിഞ്ഞു നോക്കില്യ. നാല് കാശ് എങ്ങനേങ്കിലും കയ്യിലിണ്ടാകുമ്പഴേക്കും വര്യായി, അമ്മായ്യേ... ഗോപ്യേ... ന്നും വിളിച്ച് ഓരോർത്തര്."

"ഞാനൊന്നും ഏറ്റിട്ടില്യേ!... നെന്നോട് വെവരങ്ങള് പറേണൂന്നേള്ളൂ."

ഗോപി, കടലാസുകൾ അകത്തെ മുറിയിൽ ഭദ്രമായി എടുത്തുവെച്ച് വീണ്ടും ഇറയത്തേക്ക് വന്നു.

"ഞ്ഞി ന്ന് കടേല് പോണോ? നേരം ഇത്രായീട്ട്?..." അമ്മ ചോദിച്ചു.

"പോവാണ്ടെ പറ്റില്യ അമ്മേ. കടേല് നല്ല തെരക്ക്ള്ള സമയാണ്." ഗോപി ഇറങ്ങി.

നഗരത്തിൽ, ഹോം അപ്ളയൻസസ് വിൽക്കുന്ന കടയിലാണ് ഗോപിക്ക് ജോലി. വില്പന കൂടാതെ, മിക്സി, ഗ്രൈന്റർ മുതലായ ഉപകരണങ്ങളുടെ റിപ്പയർ പണിയുമുണ്ട്, ഗോപിക്ക്.

ഭാഗത്തിൽ തനിക്കും അമ്മക്കും കൂടി അവകാശപ്പെട്ടു കിട്ടിയതാണ് ഒരയേക്കർ പാടം.

അഞ്ചാറു കൊല്ലം മുമ്പുവരെ അതിൽ ഇരുപ്പൂകൃഷി നടത്തിവന്നിരുന്നു. തൊട്ടുകിടക്കുന്ന വിളയിടങ്ങൾ ഉടമസ്ഥർ തരിശിടാൻ തുടങ്ങിയിട്ടും, ഗോപി സ്വന്തം കൃഷിസ്ഥലത്ത് ഒരുപൂവൽ കൃഷി തുടർന്നുപോന്നു. ഈ കാലയളവിൽ, നാട്ടിൽ കൃഷിസമ്പ്രദായത്തിന്റെ അലകും പിടിയും മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കിറങ്ങിയിരു പാടങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഉഴുന്നത് ടില്ലറുകളാണ്. നിലമൊരുക്കി തയ്യാറാവുമ്പോഴേക്കും കൊല്ലങ്കോട്ടെ മുത്തലീഫിന് മൊബൈലിൽ വിളിക്കുകയായി. കർഷകസഹകരണസംഘത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങുന്ന ഞാറ്റുകെട്ടുകൾ കണ്ടത്തിൽ ചിന്നുന്നതും നടുന്നതും കൊല്ലങ്കോട്ട് നിന്നും എത്തുന്ന തമിഴ് കൂലിവേലക്കാർ.

കൊയ്ത്തുകാലം അടുക്കുന്നതോടെ വീണ്ടും മുത്തലീഫിന് ഫോൺ വിളിക്കുന്നു.

മൂന്നാം കൊല്ലം ആയപ്പോഴേക്കും തമിഴന്മാരും പഠിച്ചു. കൂലിവേലക്ക് തമിഴരും നാട്ടുകാരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല എന്ന നിലവന്നു. വയ്യ... കൃഷി എന്ന പ്രാരാബ്ധം പേറിനടക്കാൻ വയ്യ. ഭൂമി തരിശിടാനും വയ്യ.

ഭൂമിയുടെ ഊഷരത മനസ്സിനേയും ബാധിക്കുന്നു. വരുംതലമുറക്ക് ബാക്കിവെക്കാതെ മുഴുവനും വിറ്റ് കൃഷി എ പ്രാരാബ്ധത്തിൽ നിന്നു തടിയൂരാനും മനസ്സുവരുന്നില്ല.

പങ്കജാക്ഷൻ നാല്പത് സെന്റ് മേലേക്കണ്ടം വാങ്ങാൻ തയ്യാറായി വന്നപ്പോൾ ഇപ്പോൾ വിൽക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുനോക്കി. എത്രയായാലും ഒഴിവാവുന്നില്ല എന്നു വപ്പോൾ, തന്നെ ഒഴിഞ്ഞുപൊക്കോളും എന്നു കരുതി നടപ്പുവിലയുടെ രണ്ടര ഇരട്ടിയോളം വിലയായി പറഞ്ഞു. ആ വില അയാൾ പെട്ടെന്നു സമ്മതിക്കുകയാണുണ്ടായത്. റോഡിനോടു ചേർന്നു കിടക്കുന്ന കണ്ടമാണ്, പറമ്പുവില പറയാമായിരുന്നു എന്നു പിന്നീട് തോന്നി. സാരമില്ല, ഇനിയുമുണ്ടല്ലോ, ഒന്നിൽ ചില്ലാനം ഏക്കർ.

വില്പനയോടൊപ്പം തന്നെ, തുകയുടെ മുക്കാൽ ഭാഗം അമ്മയുടേയും തന്റേയും പേരിൽ ബാങ്കിൽ സ്ഥിരനിക്ഷേപമായി ഇടണം. ഗോപി ഭാവിപരിപാടികൾ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. ശേഷിക്കുന്ന തുകകൊണ്ട്, വീടിന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ചായ്പുകെട്ടി വാർത്ത് അടച്ചുറപ്പുള്ള ഒരു മുറിയാക്കണം. ക്രമേണ, മോട്ടോർ വൈന്റിംഗ്, മിക്സി റിപ്പയർ തുടങ്ങിയ ജോലികൾ വീട്ടിലിരുന്നും ചെയ്യാനുള്ള സംവിധാനം ഒരുക്കണം.

അന്നു വൈകീട്ട് കടയിൽനിന്നും വന്നശേഷം ചായ കുടിക്കുമ്പോൾ ഗോപി അമ്മയോട് പറഞ്ഞു.

"അമ്മേ, പൈസ ഒരിക്കൽ മടീന്ന് എറങ്ങ്യാ പിന്നെ അതു കഴിഞ്ഞു. എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടീട്ടാ നമ്മള് ഓരോ പദ്ദത്യോള് ഇണ്ടാക്കണേ? അതിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ട് നമക്കേ അറിയൂ. അതിന് തടസ്സാവണ രീതീന്ന് പറഞ്ഞാ ഇത്തിരി ദണ്ണണ്ട്. വേറെ ഒന്നോണ്ടല്ല, അവസാനം തൂങ്ങാൻ നമ്മളന്നെ വേണ്ടിവരും, അതോണ്ടാ..."

"കീഴ്ക്കടെ ഒക്കെ മറന്ന് പെരുമാറാൻ പറ്റ്വോ ഗോപ്യേ?" ഊ മേശക്കരികിലെ സ്റ്റൂളിൽ ഗോപിയുടെ അടുത്തിരുന്ന അമ്മ പറഞ്ഞു. "കുമാരൻ

സൊന്തം കുട്ട്യോളേം, മട്ടനേം നെന്നേം ഒക്കെ ഒര് വിത്ത്യാസോല്യാണ്ട്യാണ് വളർത്തിക്കൊണ്ടോന്നേ. അതൊക്കെ നമ്മള് മറക്കാൻ പാടുണ്ടോ?"

ഗോപിയുടെ അമ്മാമനാണ് കുമാരൻ. സുമതിയുടെ അച്ഛൻ. മരിച്ചിട്ട് പതിനൊന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. മധു വല്യമ്മയുടെ മകനും. ആറു വർഷമായി ദുബായിൽ ആണ്.

ഗോപിക്ക് പൊറുതിമുട്ടി. ഒന്നും പ്രതിവചിക്കാതെ, ചായ മുഴുവനും കുടിച്ച് ഇറയത്ത് പോയി വായ കഴുകി അയാൾ അകത്തെ മുറിയിലേക്കു പോയി.

വീട്ടിൽ ഒരു മുറികൂടി ചേർക്കുക എത് ഒരു കുറ്റകൃത്യമാണോ? ഗോപിക്ക് മനസ്സിൽ ഈറ പെരുകിവന്നു.

വീടും പരിസരവും എല്ലാം ഒരുവിധം വൃത്തിയായി ഇരിക്കുന്നു. അതൊരു മഹാഭാഗ്യം തന്നെ, ഗോപി സമാധാനം കൊണ്ടു. മരാമത്തുകൾക്ക് പുറപ്പെട്ടാൽ, പാടം വിറ്റുകിട്ടുന്ന സംഖ്യ ഒരു തുമ്പുമില്ലാതെ ചിലവായിപ്പോയേനെ.

മധുവേട്ടന്റെ കല്യാണസമയത്ത് ഈ വീട്ടിലെ അറ്റകുറ്റപ്പണികൾ ഒരുവിധം നടന്നിരുന്നു. പുതിയ വീട് കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും, ഭാര്യയെ തറവാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതും ഒരു ചടങ്ങായി വേണമെന്നു മധുവേട്ടന് നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ച എല്ലാ കയ്യാൽ ചിലവുകളും അങ്ങോരന്നെയാണ് വഹിച്ചത്.

താനിരിക്കുന്ന ഈ മുറിയിലെ ചുമർ പെയ്ന്റ് ചെയ്തതും അന്നായിരുന്നു, ഗോപി ഓർത്തു. ഇപ്പോഴും മങ്ങലേറ്റിട്ടില്ല.

ഒരു പ്രതേകരീതിയിലാണ് ചുമർ പെയ്ന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, ഗോപി ചുമരിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു. പഴയ രീതിയിലുള്ള കുമ്മായച്ചുമരാണ്. ആദ്യം തന്നെ, അതു മിനുസക്കടലാസു കൊണ്ട് ഉരച്ചുമിനുസപ്പെടുത്തി വൃത്തിയാക്കി വെള്ളപൂശിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു ശേഷം ചുമരിൽ ഒരു പാറ്റേൺ പ്രത്യേകരീതിയിൽ പെയ്ന്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പാറ്റേണുകൾ കൊത്തിയ ഒരു ഉരുളൻ വടി ചായത്തിൽ മുക്കി ചുമരിന്റെ അടിഭാഗത്തു ചേർത്തുവെച്ച്, മുകളിൽ തട്ടുചുമർ വരെ ശ്രദ്ധയോടെ ഉരുട്ടിക്കയറ്റുന്നു. ഇതോടെ, ഇളം പിങ്ക് നിറത്തിലുള്ള ഡൈമണ്ട് ചിത്രങ്ങൾ ചുമരിൽ പതിയുകയായി. ഓരോ ഡൈമണ്ട് ചിത്രത്തിലും, പുഷ്പിച്ചുനില്ക്കുന്ന ലതയുടെ പാറ്റേണും കാണാം. അതും ഇളം പിങ്ക് നിറത്തിൽ തന്നെ.

ഓരോ തവണയും ഉരുൾവടി ഉരുട്ടിക്കയറ്റുമ്പോൾ, ഇടതും വലതും വരു ഡൈമണ്ട് കളങ്ങൾ മുറിയാതെ, ശ്രദ്ധയോടെയാണ് പെയ്ന്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, ഗോപി കൗതുകത്തോടെ ചുമരിലേക്കുതന്നെ നോക്കിയിരുന്നു.

ചുമരിനോട് ചേർന്ന് മൂലയിൽ മേശമേലാണ് ടി.വി. ഇരിക്കുന്നത്. ഗോപി മേശവലിപ്പിൽ നിന്നും കണക്കുപുസ്തകമെടുത്ത് അന്നത്തെ വരവുചിലവുകൾ അതിൽ ചേർത്തു. പുസ്തകം തിരിച്ചു വെക്കുമ്പോൾ ഡയറി എടുത്തു ഒരു നിമിഷം ആലോചിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വേണ്ട, ഊണ് കഴിഞ്ഞു എഴുതാം, ഗോപി ഡയറി മേശവലിപ്പിൽ തന്നെ വെച്ചു.

ഗോപി ടി.വി. ഓൺ ചെയ്തു. കുറേ ചാനലുകൾ എന്തെന്നു പരതുകയും, താല്പര്യം തോന്നാഞ്ഞതിനാൽ മാറ്റുകയും ചെയ്തശേഷം ചരിത്രം, ശാസ്ത്രവസ്തുതകൾ മുതലായ വിഷയങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചാനൽ ആയപ്പോൾ ഗോപി അന്നത്തെ വിഷയം എന്തെന്നറിയാൻ തെല്ലുനേരം കാത്തിരുന്നു.

മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ പരിണാമം, വിശേഷബുദ്ധിയോടെ മനുഷ്യൻ ഇതരജീവികളിൽ നിന്നും തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞ കാലം മുതലായവ ആയിരുന്നു അപ്പോൾ ടി.വി.യിൽ പ്രദിപാദിച്ചിരുന്ന വിഷയം. ടി.വി.യിൽ മനുഷ്യന്റെ എല്ലിൻകൂടും തലയോടും പോലുള്ള ദൃശ്യങ്ങൾ തെളിയാൻ തുടങ്ങി.

".. ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി

എഴുപതിമൂന്നിലാണ് ജൊഹാൻസൺ പ്രഖ്യാതമായ കണ്ടെത്തൽ നടത്തിയത്. ആഫ്രിക്കയിലെ എത്യോപ്യയിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തിയ "ലൂസി" എന്ന ഫോസിൽ, നരവംശചരിത്രം അപ്പാടെ തിരുത്തിയെഴുതുവാൻ ഇടവരുത്തി. ഗോറില്ലകളുടേയും, "കില്ലർ ഏയ്പ്സിന്റേയും" വംശാവലിയിൽ നിന്നും, ഒരു മുക്കൂട്ടക്കവലയിൽ വെച്ച മാനവജാതി പിരിയുന്ന ഘട്ടത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതായിരുന്നു, മുപ്പത്തിരണ്ടു ലക്ഷം വർഷം പഴക്കമുള്ള ലൂസിയുടെ ഫോസിൽ. "

ടി.വി.യിൽ അവതാരകൻ വിശദീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഗോപി റിമോട്ട് കൺട്രോൾ മേശമേൽ വെച്ചശേഷം കസേരയിൽ ചാരിയിരുന്നു. അവതാരകൻ തുടർന്നു.

"..നാം ഇതുവരെയും കരുതിയിരുന്ന പോലെ ക്രമാനുഗതമായല്ല മനുഷ്യനിലെ വിശേഷബുദ്ധിയുടെ പരിണാമം; പ്രത്യുത, പതിനാറും പതിനെട്ടും ലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, ത്വരിതമായൊരു മാറ്റമാണ് മനുഷ്യരാശിയിൽ വന്നത് എന്നും ഇതിനാൽ നിഗമനപ്പെടുന്നു എന്നും ജൊഹാൻസൺ വാദിക്കുന്നു. ജൊഹാൻസണും ഷ്രീവും ചേർന്ന് എഴുതിയ "ലൂസീസ് ചൈൽഡ്" എന്ന പ്രഗത്ഭപുസ്തകം ചിന്തോദ്ദീപകവും, ശാസ്ത്രജ്ഞർക്കിടയിൽ ഇപ്പോഴും വിവാദപരവുമാണ്."

ഗോപി ടി.വി. സ്ക്രീനിൽ കണ്ണിമവെട്ടാതെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കരുണനാണ് ഇത്തരം വിവരങ്ങൾ ഗോപിയോട് സംസാരിച്ചിരിക്കാറുള്ളത്. ഗോപിയുടെ കൂടെ പത്താം ക്ളാസ് വരെ പഠിച്ച കരുണൻ ഇപ്പോൾ പുരാവസ്തുചരിത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം നടത്തുന്നു. ഗോപിക്ക് ഉപരിപഠനം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ കരുണൻ ഇപ്പോഴും വ്യാകുലപ്പെട്ട് പറയാറുണ്ട്. എന്തു ചെയ്യാം? വീട്ടിലെ അന്നത്തെ സാഹചര്യങ്ങൾ അങ്ങനെയായിരുന്നു.

തുടർന്നു പ്രോഗ്രാമിലെ അവതാരകൻ കുറേയേറെ വസ്തുതകൾ നിരത്തിവെക്കുവാനും അതിനെ അവലംബിച്ച് ശാസ്ത്രജ്ഞർ എത്തിച്ചേർന്ന നിഗമനങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കാനും തുടങ്ങി. ചുമലെല്ലുകൾക്ക് ക്രമാതീതമായ വലുപ്പമുള്ളതിനാൽ, നമ്മുടെ ഈ പൂർവ്വികർ നിലത്തും മരങ്ങളിലുമായി കഴിഞ്ഞവർ ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ, മുട്ട്, മുട്ടിൻ ചിരട്ട എന്നിവ പൂർണ്ണദശയെ പ്രാപിച്ചിരുന്നതിനാൽ, നമ്മെ പോലെ നിവർന്നു നടക്കുവാൻ തക്ക ബലമുള്ള പാദങ്ങളും ഇവക്കുണ്ടായിരുന്നു. ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള "സൗണ്ട് ബോക്സ്" എല്ലും കഴുത്തിൽ രൂപപ്പെട്ടിരുന്നു...

ഗോപി സാകൂതം എല്ലാം ശ്രവിച്ചിരുന്നു.

"തുടർന്ന് ആയിരത്തിത്തൊള്ളായിരത്തി എൺപത്തിയാറിൽ ടാൻസാനിയയിലെ ഓൾഡുവായ് എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും, പിന്നീട് അലംസെഗേദ് എ യുവ പാലെൻഥോളജിയിസ്റ്റ് രണ്ടായിരാമാണ്ടിൽ എത്യോപ്യയിലെ ഡികിക എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഇതിനു ഉപോൽബലകമായി കണ്ടെത്തിയ ലൂസിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ മാനവരാശിയുടെ പരിണാമത്തെക്കുറിച്ച് ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണരൂപം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ പരമ്പരയുടെ രണ്ടാംഭാഗം വെള്ളിയാഴ്ച പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യുതായിരിക്കും."

ഇതിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗം മറക്കാതെ കാണണം, ഗോപി മനസ്സിൽ കുറിച്ചിട്ടു.

രണ്ടുതരം അത്ഭുതങ്ങൾ ആണ് ഗോപിക്ക് അപ്പോൾ തോന്നിയത്. പാതാളത്തോളം ആഴമുള്ള കാലത്തിലേക്ക് ഇക്കൂട്ടർ എങ്ങനെ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുന്നു? പിന്നെ, ഒരു ചെറിയ അസ്ഥിക്കഷ്ണത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ പൂർവ്വികരുടെ ശരീരവലിപ്പം, ആകൃതി എന്നല്ല, സമുദായരീതി വരെ എങ്ങനെ ഇത്ര കണിശമായി ഗണിച്ചെടുക്കുന്നു?

ഇനി കരുണനെ കാണുമ്പോൾ ഇതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം.

"നാം ഇതിഹാസരൂപത്തിൽ പല കഥകളും കേട്ടിരിക്കും",

കരുണൻ ഒരിക്കൽ ഗോപിയോട് സംസാരിച്ചിരുന്നു. "കഥയോട് നമ്മൾ പുലർത്തുന്ന മാനസികബന്ധം ഒരു തലത്തിൽ ആണ് വ്യവഹരിക്കുക.... എന്നാൽ, അവ നമ്മുടെ പൂർവ്വികരായിരുന്നു എന്നും, നമ്മെപോലെത്തന്നെ പല സമൂഹവ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുവരായിരുന്നു എന്നും ഒക്കെ അറിവാവുമ്പോഴാണ് ആ ഇഴകൾ അടർത്തി പരിശോധിക്കാനുള്ള ജിജ്ഞാസ നമുക്കുണ്ടാവുന്നത്. ചരിത്രത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയമായ പഠനം എന്നതിന്റെ കേവലാർത്ഥവും ഇതു തന്നെ."

"ഉദാഹരണം, ശങ്കരാചാര്യരുടെ കഥ എടുക്കാം. അമ്മക്ക് കുളിക്കുവാൻ സൗകര്യത്തിന് നദിയുടെ ഗതി അദ്ദേഹം മാറ്റി എന്ന കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ആ കാലത്ത് ഒരു നദി വഴി മാറി ഒഴുകാൻ തുടങ്ങി എന്നാൽ, ഇതിനുള്ള രേഖകൾ - ആർക്കിയോളജിക്കൽ തെളിവുകൾ - ചിലതെങ്കിലും കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കാലവും ഗണിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റും. ഇങ്ങനെ, ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നദി വഴിമാറുക മുതലായ പ്രതിഭാസമുണ്ടായി എന്നിരിക്കട്ടെ, അതിനെ അന്നു ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാന്മാരുടെ അപദാനമായി ചേർക്കുക, ഇതും മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണ്. ശ്രീരാമന്റെ സേതുബന്ധനം, ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ഗോവർദ്ധനോദ്ധാരണം, കാളിയമർദ്ദനം മുതലായ പല ചരിത്രകഥകളും ശാസ്ത്രീയമായി അപഗ്രഥിച്ച് കുട്ടിവായിക്കാവുന്ന പുരാണകഥകളാണ്!"

കരുണന്റെ വാക്കുകൾ അപ്പോൾ ഗോപിയുടെ ചെവിയിൽ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പണ്ട്, ലോവർ പ്രൈമറിയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന കാലം ഗോപി ഓർത്തു. കുന്നിൻ ചെരുവിൽ ഉയർന്ന തട്ടിലാണ് സ്കൂൾ. താഴെയുള്ള പാത കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, ഒരു ഇറക്കത്തിലേക്കിറങ്ങി അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു. ഇന്റർവെൽ സമയത്ത് മറ്റു കുട്ടികൾ തിമർത്തു കളിക്കുമ്പോൾ താൻ ഏകനായി സ്കൂൾ വളപ്പിന്നരുകിൽ താഴെ പാതയിലേക്ക് നോക്കിനിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ ചെറുപ്രായത്തിൽ പാതയിൽ ഇറക്കം തുടങ്ങുന്ന ആ ഭാഗമായിരുന്നു തനിക്ക് ലോകത്തിന്റെ ഒരറ്റം.

ഇന്നും, സമയത്തെക്കുറിച്ച് ആ അജ്ഞത തന്നെ പിൻതുടരുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഗോപിക്ക് സംശയം തോന്നാറുണ്ട്. തന്റെ മുത്തച്ഛൻ അഥവാ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ... അതുവരെ ശരി... കുഴപ്പമില്ല. അതിനും മുമ്പു ജീവിച്ചരൊക്കെ ഒരു തരം ഇരുണ്ട കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവർ ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നൽ. എന്താണ് ഈ തോന്നലിന് ഉപോൽബലകമായുള്ളത്? അതും വ്യക്തമായി ഗോപിക്ക് പറയാനാവില്ല.

ടി.വി. ഓഫ് ചെയ്തശേഷവും ഗോപി ചുമരിലെ ഡൈമണ്ട് കളങ്ങളിൽ നോക്കി ടി.വി.ക്കു മുമ്പിലുള്ള കസേരയിൽ വെറുതെ ഇരുന്നു. മനസ്സിപ്പോഴും ആദിമമായ, ലൂസി ഉടലെടുത്ത ആ പ്രാക് കാലത്തിൽ കുടുങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ലക്ഷക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾ മുമ്പ്! അമ്പമ്പോ! എത്ര ഇരുണ്ട കാലമായിരിക്കണം അത്?! സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഊർന്നുവീഴാത്ത അത്രയും കനപ്പുള്ള മേലാപ്പോടുകൂടിയ കാട്, അതിൽ മറ്റു ജീവജന്തുക്കളോട് മത്സരിച്ചും, കായ്കനികളും വേട്ടയാടി പിടിച്ച ജീവികളെ ഭക്ഷിച്ചും ജീവിച്ചുപോന്ന ആദിമനുഷ്യർ... ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്തു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഇവർ ശീലിച്ചത് എത്രയോ കാലത്തിനു ശേഷം... കൃഷി കണ്ടുപിടിച്ചത് പിന്നെയും കുറേ യുഗങ്ങൾക്ക് ശേഷം... കാലത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം മനസ്സിൽ ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഗോപിക്ക് അസ്വസ്ഥത തോന്നി.

ഗോപി വീണ്ടും ഡൈമണ്ട് കളങ്ങളിൽ നോക്കി ഇരുന്നു. പുഷ്പിച്ച ലതകളെ ആവരണം ചെയ്തുനിൽക്കുന്ന ഡൈമണ്ട് കളങ്ങൾ, കാലത്തിനാൽ ബന്ധിതരായ ആത്മാക്കളായിരുന്നു. ആ ലതകൾ. ഇന്ദ്രൻ, വരുണൻ, യമദേവൻ, കുബേരൻ എന്നീ ദിക്പാലകർ സ്വക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാവൽ നിൽക്കുന്നു.

ഗോപിക്ക് ആ സമയം തമ്മിൽതമ്മിൽ ഘടിപ്പിച്ച കളങ്ങൾ ഒരു വലപോലെ തോന്നി.

കളങ്ങൾ... മുകളിലേക്കും താഴേക്കും വശങ്ങളിലേക്കും ഒന്നിനോടൊന്നു ബന്ധപ്പെട്ടുകിടക്കു കളങ്ങൾ. ബന്ധങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് വരുന്നത്? തമ്മിൽ ചേർന്നുകിടക്കു വശങ്ങളിലൂടെയാണോ? അല്ല!... കളങ്ങളുടെ അടിഭാഗം ഒരു ഫണൽ പോലെയാണ്. നേരെയുള്ള ഫണലും, അതിനുതാഴെ തലകീഴായുള്ള ഫണലും പൃഷ്ഠത്തോട് പൃഷ്ഠം ചേർന്നിരിക്കുന്നു. കളത്തിന്റെ നാലു വശങ്ങളും കാലത്തിന്റെ തടയണകൾ. ഒരു കളത്തിൽ ആർജ്ജിച്ച എല്ലാ സ്ഥാവരജംഗമങ്ങളും, എല്ലാ ആർജ്ജവങ്ങളും ഫണലിലെ സംയോജനബിന്ദുവിലൂടെ അടുത്ത കളത്തിലേക്ക് കൈമാറുന്നു.

കാലത്തിന്റെ പ്രവാഹം, ബാറ്റണുകളുടെ കൈമാറ്റം, തലമുറകളുടെ റിലേ ഓട്ടം... എല്ലാം ഗോപി ആ ചുമരിലെ കളങ്ങളിൽ കാണുവാൻ തുടങ്ങി.

മേശയും ചുമരും ചേരുന്നിടത്ത്, ഏതാണ്ട് നടുവിലുള്ള ഒരു കളത്തിലേക്ക് ഗോപി നോക്കിയിരുന്നു. ഈ കളം ഞാൻ തന്നെ. അതിന്റെ മുകളിൽ കിടക്കുത് അച്ഛൻ, അതിനും മുകളിൽ അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ... ഗോപിക്ക് രസമായി. അയാൾ ക്രമത്തിൽ മുകളിലെ ഓരോ കളങ്ങളും ക്രമത്തിൽ എണ്ണി തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തുടങ്ങി. ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന്,.......... എഴുപത്തിരണ്ട്, എഴുപത്തിമൂന്ന്........... ഇത്രയായപ്പൊഴേക്കും കളങ്ങളുടെ എണ്ണം തീർന്നു.

എഴുപത്തിമൂന്നാം കളത്തിൽതന്നെ ഗോപി നോക്കിയിരുന്നു. തന്റെ എഴുപത്തിമൂന്നാം മുത്തച്ഛൻ!! എത്ര കാലം മുമ്പായിരുന്നിരിക്കും അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നത്? ഓരോ തലമുറയും ഇരുപത്തിയഞ്ചോ മുപ്പതോ കൊല്ലം കഴിയുമ്പോൾ മാറുമെന്നിരിക്കട്ടെ, അപ്പോൾ തന്റെ എഴുപത്തിമൂന്നാം മുത്തച്ഛൻ ഉദ്ദേശം രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു വ്യക്തി ആയിരുന്നിരിക്കണം! അതായത്, യേശുക്രിസ്തുവിന് സമകാലീനനായി!! ഗോപി കോരിത്തരിച്ചുപോയി.

നസ്രേത്തിൽ ചരിത്രപ്രധാനമായ സംഭവങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ, അവക്ക് സാക്ഷീഭൂതനായി എന്റെ ഒരു മുത്തച്ഛൻ ഇവിടേയും ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇന്നു നാം സദ്ദാം ഹുസൈനെ തൂക്കിലേറ്റിയ സംഭവത്തെ അനുകൂലിച്ചും എതിർത്തും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുന്നു. അന്നത്തെ ഗ്രാമസദസ്സിലോ അഥവാ, കുടുംബസദസ്സിലോ തന്റെ എഴുപത്തിമൂന്നാം മുത്തച്ഛൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ കുരിശിൽ തറച്ചതിനെ പ്രതികരിച്ച് സംസാരിച്ചിരുന്നുവോ? ഈ രീതിയിൽ ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ ഗോപിക്ക് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഉണർവ്വ് തോന്നി.

പാഞ്ചാലിയുടെ വസ്ത്രാക്ഷേപത്തെ വിമർശിച്ചു സംസാരിച്ച മുത്തച്ഛനും ഉണ്ട്, എനിക്കു. അദ്ദേഹം എവിടെയാണ്? ഓ... ഈ ചുമരിൽ ഇല്ല. ഈ ചുമരിന് ഇരട്ടി ഉയരം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, തനിക്ക് ആ മുത്തച്ഛനേയും കാണാമായേനെ.

അമർത്തിവെച്ച സ്പ്രിംഗ് പോലെ ഉള്ളിൽ ചുരുണ്ടുകൂടി കിടന്നിരുന്ന കാലം ഗോപിയുടെ മനസ്സിൽ പെട്ടെന്നു കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റ്. ആ ഉയർച്ച മനസ്സിൽ തളം കെട്ടിക്കിടിരുന്ന ഇരുട്ടിനെ പായിച്ചു. തന്റെ പ്രപിതാമഹർ ഇരുണ്ട കാലഘട്ടത്തിൽ തളക്കപ്പെട്ട ആത്മാക്കളായിരുന്നില്ല! അന്നും സൂര്യൻ ഇത്തെപോലെ തന്നെ കത്തി ജ്വലിച്ചു നിന്നിരുന്നു. ഗോപിക്ക് സ്വയം തിരുത്തൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

താൻ അറിയാത്ത, കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലാത്ത മുത്തച്ഛന്മാരുടെ ശ്രേണിയിലേക്കു ഗോപി കൗതുകത്തോടെ നോക്കിയിരുന്നു. ഓരോ കളത്തിലേയും പ്രപിതാമഹർ ചെറുമകനെ വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി.

ആരെല്ലാമായിരുന്നിരിക്കും, അവർ? അവർ എങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നിരിക്കും? എല്ലാവരും സദാചാരത്തോടെ ജീവിച്ചിരുവർ ആയിരുന്നോ? ഏയ്... ആയിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. പണ്ഡിതൻ, പാമരൻ, ധനവാൻ, നിസ്വൻ, വിദ്വാൻ, അധമൻ, സ്ത്രീലമ്പടൻ, സാത്വികൻ, കുറ്റവാളി, രാജ്യസ്നേഹി, സ്വാർത്ഥി... തന്റെ വംശപരമ്പര ഇങ്ങനെ ഓരോ കണ്ണിയിലൂടേയും ഒഴുകിയിരിക്കാം.

ഏതായാലും ഒന്നു തീർച്ചയാണ്. തനിക്കു മുകളിലുള്ള ശ്രേണിയിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും ഒരു കളം മാറ്റി എന്നിരിക്കട്ടെ, എങ്കിൽ പിന്നെ താഴേക്ക് ചങ്ങലയില്ല! അതായത്, ഈ അറ്റത്ത് നിൽക്കുന്ന താനുമില്ല! ഗോപിക്ക് ഉള്ളിൽ ഒരു ഉൾക്കിടിലം അനുഭവപ്പെട്ടു. വംശസംരക്ഷണം... മഹത്തായ ഈ ഒരു കർമ്മം തനിക്കു മുമ്പേ ജീവിച്ച ഓരോ മുത്തച്ഛനും ചെയ്തുപോന്നിട്ടുണ്ട്!

ചിന്ത ഇത്രയുമെത്തിയപ്പോഴാണ് ഗോപിക്ക് ഒരു അപചയം തോയിത്. എന്തിനു മുത്തച്ഛന്മാരെ മാത്രം കണക്കാക്കി? മുത്തശ്ശിമാർക്കും തുല്യപങ്കാളിത്തമില്ലേ? അതായത്, ഓരോ കുളത്തിലും, തൊട്ടുകിടക്കുന്ന കളങ്ങൾക്കു കൂടി തുല്യബന്ധം കല്പിക്കണം. തന്റെ കളത്തിനു മുകളിൽ അച്ഛൻ അമ്മ എന്ന രണ്ടു കളങ്ങൾ. അതിനു മുകളിൽ രണ്ടു മുത്തച്ഛന്മാരും രണ്ടു മുത്തശ്ശിമാരും. ഇങ്ങനെ, രണ്ട്... നാല്... എട്ട്... പതിനാറ് എന്നിങ്ങനെ മുകളിലേക്ക് മലർത്തിവെച്ച കുടയുടെ ആകൃതിയിൽ ബന്ധങ്ങളുടെ കളങ്ങൾ പടർന്നു കയറുന്നു. എല്ലാ ബന്ധങ്ങളും ചുമരിലെ കളങ്ങളിൽ ഒതുക്കുവാൻ പ്രയാസം. ചുമരിന്റെ മുന്നിലും പിന്നിലും ഇതുപോലുള്ള കളങ്ങളുടെ പടലങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നതായി ഗോപിക്ക് തോന്നി. അവയിൽ, തന്റെ കുടുംബശ്രേണി പോലുള്ള അനേകം കുടുംബങ്ങളുടെ പടർപ്പുകളും അന്നേരം അയാൾക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കളങ്ങൾ പോലല്ല, തേനീച്ചക്കൂടിലെ അറകൾ പോലെ, ഗോപി മനസ്സിൽ സ്വയം പറഞ്ഞു.

ക്ഷണനേരത്തിൽ, ചുമരിൽ പടർന്നുപന്തലിച്ചു കിടക്കുന്ന എല്ലാ കളങ്ങളും താൻ എന്ന ജീവിയിൽ സാരമായ ബന്ധം പുലർത്തുന്നതായും ഗോപിക്ക് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു.

ആദവും, ഹവ്വയിൽ നിന്നും എല്ലാം തുടങ്ങുന്നു. അതോ ലൂസിയിൽ നിന്നോ? കമഴ്ത്തി വെച്ച കുടപോലൊരു ബന്ധപരമ്പര താഴോട്ട്... ഇപ്പോൾ കണ്ടെത്തിയ, മലർത്തി വെച്ച് കുട പോലൊരു വള്ളിപ്പടർപ്പ് മുകളിലോട്ടും!... ഗോപിക്ക് വീണ്ടും മനസ്സിൽ ആശയക്കുഴപ്പമായി.

മുകളിലേക്ക് ഒരു മേലാപ്പുപോലെ കയറിപ്പോവുന്ന ബന്ധങ്ങൾ ഒരു മഹാവൃക്ഷമായാണ് അപ്പോൾ ഗോപിക്ക് തോന്നിയത്. ആദത്തിൽ നിന്നും തുടങ്ങുന്ന, തന്നിലേക്ക് നേരിട്ടെത്താത്ത പല ബന്ധങ്ങൾ ആലിൻ വേര് കണക്കേ പല ശാഖകളിൽനിന്നും ഊർന്നിറങ്ങുന്നു. കൊള്ളാം, ഈ ചിത്രമാവും ഒന്നുകൂടി ഭേദം, ഗോപി മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

ഗോപി വീണ്ടും സ്വന്തം കളത്തിലേക്ക് മിഴിയൂന്നി. തനിക്കു വലതുവശം ചേർന്ന കളത്തിൽ മധുവേട്ടൻ, ഇടത്തേതിൽ സുമതി. അതിനു മുകളിലെ കളങ്ങളിൽ, അച്ഛൻ, അമ്മ, കുമാരമ്മാമൻ...

സുമതിയുടെ മകൾ കാഞ്ചനയോ? അയ്യോ!... പാവം! അവൾ മേശക്കടിയിൽ പോയിരുന്നു.

ഗോപി എഴുന്നേറ്റ് മേശ മെല്ലെ ചുമരിൽ നിന്നും തെല്ലകറ്റിയിട്ടു.

"നീയെന്താ ഗോപീ, കൊറേ നേരായീലോ ഇബടെ ഇര്ട്ടത്ത് കുത്തിരിക്കണു..." അമ്മ പിറകിൽ വന്നു നിന്നത് ഗോപി അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. "അമ്മ പറഞ്ഞത് മോന് വെഷമായ്യോ? ഞാൻ നിർബ്ബന്തിക്കണൊന്നൂല്യ, ട്ടോ... "

"ഏയ്... അങ്ങന്യൊന്നൂല്യ, അമ്മേ. ടി.വീല് ഒര് പ്രോഗ്രാം ഇണ്ടായിരുന്നു. അത് കണ്ടിരുന്നതാ."

"എന്നാ നീ എണീക്ക്! മണി എട്ടായി. നീ വേഗം ഉണ്ണാൻ വായോ."

"ങ്ഹാ... ദാ വര്ായി അമ്മേ ഞാൻ.... അമ്മ കിണ്ണം വെച്ചോളൂ."

കൈ കഴുകി ഗോപി ഊൺ മേശക്കരികെ എത്തി.

"അമ്മേ... സുമതി എന്ന് വരാം ന്നേ പറഞ്ഞത്?"

കിണ്ണം മലർത്തുമ്പോൾ ഗോപി ചോദിച്ചു. ▲

ശരിയായ പേര് ഡോ. കെ.പി. സുബ്രഹ്മണ്യൻ. 1958ൽ തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ അടാട്ട് കുറൂർ മനയിൽ ജനനം. അഹമ്മദാബാദിലെ ഫിസിക്കൽ റിസർച്ച് ലബോറട്ടറിയിൽ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞനായി ജോലി ചെയ്തുവരുന്നു. കർണ്ണാടക സംഗീതത്തിലും സാഹിത്യത്തിലും തൽപ്പരൻ. "പലായനം" എന്ന കഥ 2007-ൽ ഭാഷാപോഷിണിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

ഓണസ്മാരകം

നിശാന്ത്

സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതും കാത്തു, മൊബൈൽ അലാറം പോലുമില്ലാത്ത കാലത്ത് കൃത്യസമയത്ത് ഉണർന്നു പ്രഭാത കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തെന്നു വരുത്തി പൂക്കുടയുമായി ഞാൻ ആദ്യം എന്ന മട്ടിൽ ഓടി; തുമ്പ ചെടി നിറഞ്ഞ പറമ്പിൽ കൂട നിറയെ പൂ പറിച്ചു, വയറു നിറഞ്ഞതിലും വലിയ സന്തോഷ സുസ്മിതം നിറഞ്ഞ പൂക്കാലം ....

പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു വരും വഴികളിൽ വിടരാൻ വെമ്പി നില്ക്കുന്ന ഒടപൂവും കാക്കപൂവും, ചെമ്പരത്തിയും കട്ടെടുത്തു പിറ്റേന്നാളേക്ക് വേണ്ടി കരുതിവേച്ചൊരു കുറുമ്പൻ കാലം .....

നനഞ്ഞ മുക്കുറ്റി പൂ പൊട്ടാതെ അടർത്തിയെടുത്തു തൊട്ടാൽവാടി മുള്ള് കൊള്ളാതെ പൂ പറിച്ചു നടന്ന, താമര പൊയ്കയിൽ ഇറങ്ങി താമര പറിച്ചതിനു അമ്മയിൽ നിന്നും തല്ലു കിട്ടിയിരുന്ന വികൃതികാലം....

കുളിച്ചൊരുങ്ങി പൂവിട്ട് പൂവേ പൊലി പാടി വെള്ളം നിറച്ച ചെമ്പില കുമ്പിൾ വീടിന്നു മുകളിലേക്കെറിഞ്ഞു, പൂക്കളം നോക്കി മന്ദാരം കുറഞ്ഞെന്നോ, മതിൽപച്ച കൂടിയെന്നോ പറയുന്നവരോട് കെറുവിച്ചു പള്ളികൂടത്തിലേക്കൊടുന്ന ഓണക്കാലം ...

കൂടെ ഒരേ ബെഞ്ചിൽ ഇരിക്കുന്ന സുഹൃത്തിനോട് കാലത്തിട്ട പൂക്കളത്തിന്റെ ശേല് പറഞ്ഞു അഭിമാനിക്കുന്ന നേരത്ത്, അവന്റെ ചേച്ചിയിട്ട പൂക്കളത്തിന്റെ സൌന്ദര്യം എന്റെ പൂക്കളത്തിലും നല്ലതെന്ന് മനസ്സിലായതിന്റെ വേദന ഉള്ളിൽ ഒതുക്കി, അവന്റെ ചേച്ചിയോട് സങ്കടം നിറഞ്ഞ ദേഷ്യം ഉള്ളിൽ നിറച്ചു, നാളെക്കൊരു നല്ല പൂക്കള ചിത്രം മനസ്സില് സങ്കല്പിച്ചു ഗുരുവചനങ്ങൾ മറന്നു ക്ലാസ്സിൽ ഇരുന്ന ഒരു പരീക്ഷ കാലം..

തിരുവോണത്തിന് പത്തു കുടവെക്കാൻ ചെമ്പരുത്തി കിട്ടാതെ തേടി തേടി കിട്ടിയ ചെമ്പരത്തി പൂക്കൾ കേടാവാതിരിക്കാൻ വാഴയിലയിൽ കെട്ടി കിണറ്റിൽ ഇറക്കി കരുതി വെച്ചൊരു സുന്ദര കാലം..

തിരുവോണ സദ്യയുടെ മണം കിനിഞ്ഞു വരും നേരം വരെ പൂക്കളമിട്ട്, ഒരുമിച്ചുണ്ട്, കളിച്ചു അടുത്ത വീടുകളിലെ പൂക്കളം കണ്ടു സ്വന്തം പൂക്കളം തന്നെ നല്ലതെന്ന സ്വകാര്യഅഹങ്കാരം നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ അവിടങ്ങളിലെ പായസം നുണഞ്ഞു കിന്നാരം പറഞ്ഞു സന്ധ്യപൂൽകും വരെ വിഹരിച്ചു നടന്ന ഒരുൽസാഹ കാലം....

ഓണനിലാവും ഓണവില്ലും ഓണത്തല്ലും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത ആധുനിക ഓണം, പറിക്കാൻ പൂക്കൾ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ട് നമുക്ക് നഷ്ടമായത് സൌഹൃദ കൂട്ടായിമകളും   നിഷ്കളങ്ക പ്രണയങ്ങളും ചെറു പിണക്കങ്ങളും ... മുറ്റമില്ലാത്തതു കൊണ്ട് നഷ്ടപെട്ടത് പൂത്തറയും പൂവിളിയും ... ഓണസദ്യപോലും കച്ചവടവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട ഈ കാലഘട്ടത്ത് ഓണം ഉറങ്ങി തീർക്കുന്ന ഒരു വെറും ആൾക്കൂട്ടമായി മാറുന്ന നമ്മൾ മലയാളികൾക്ക് ഇനി എന്നാവും ഒരു തിരിച്ചറിവ് വരുക ആവോ....

ഇതൊരു നഷ്ടബോധത്തിന്റെ പകർന്നാട്ടം ആണ്, ആരും കാണില്ലെന്ന്   ഉറപ്പുണ്ടായിട്ടും വെറുതെ കാലത്തിനോട് ഏറ്റുപറയുന്നു എന്ന് മാത്രം ... ▲

Unnikuttante Lokam

Aparna Krishnan

A World Lost To The New Generation

The Malayalam writer P.C . Gopalan, who is better known by his pen name Nandanar, is famous for his stories on army life during the 1940s and 1950s. In his novels and short stories, he beautifully depicts the provincial Kerala life and nostalgia of soldiers. Amongst all his works, the one that touched my heart is his series on Unnikuttan, comprising of Unnikuttante Oru Divasam, Unnikuttante Lokam, Unnikuttan Valarunnu and Unnikuttan Schoolil. I owe a great deal to these books for inspiring in me a taste to read and appreciate Malayalam fiction.
Nandanar, through his inimitable style of narration, presents to us a bygone world of childhood innocence; one devoid of play station, Barbie dolls and amusement parks. The novels show us the games that children of Kerala villages played during 1970s; games that are now mere hearsays for our children. These include making bulls out of jackfruit leaves, playing 'kutteem kolum', the rustic brother of Cricket and 'niravum rajyavum'.

The novel is mostly comprised of Unnikuttan's musings about the life around him. He shows us the simplicity and freshness of the unique Valluvanadan lifestyle, intact with its paddy fields, savouries like kondattam and rituals like 'taalappoli utsavam' and 'chaetta kalayal'. The five year old Unnikuttan is an observant young boy, with a colourful imagination and a daring spirit.
When the novel opens, Unnikuttan is waking up from a beautiful dream in which a soda man with yellow beard sells soda in glass bottles with the characteristic round pebble lodged in its neck. His world consists of his parents, elder brother Kuttiyettan, younger sister Ammini, Muthassan and Muthassi. Nandanar subtly tells us about the social ranking of this family by portraying the number of servants in the house- Kaliyamma, Kuttan Nair and Mundi. Growing up in a joint family, rich with its customs and conventions, Unnikuttan emerges as a loving, adjusting child who seldom troubles the elders. Though surrounded by people, we see

Unnikuttan roaming about the house and grounds by himself. He seems caught up in a world of imagination, wondering about his Kuttettan's life in school, Muthassan's work in the fields, Kuttan Nair's dexterity at handling the odd jobs at home and Ashari Velu's skillmanship at carving beautiful furniture.

The chapter where Unnikuttan play acts his hero Velichapad's antics using teak leaf and water, creating mock blood transport the readers right into a world where children lived at one with the Nature around them. Unnikuttan's curiosity gets the better of him when he decides to sample a bit of Muthassan's jaggery coated tobacco and falls into a dizzy sleep. He plays with the lamb and runs behind the calf.

While going to the temple pond to bathe with his Muthassi, he amusedly watches Basheer Mapla fishing in the overflowing canal running along the road side. He eagerly picks up the cinema posters flying along the street and reads the letters he knows - ക, അ, ഉ. He bears with grace the patronizing sneer of school-going Kuttettan and the tantrums of three year old Ammini. In the noon time, when everyone else takes a nap, Unnikuttan finds respite from the sun's blazing heat beneath the bamboo grove, where snakes are rumoured to lurk. He wonders how snakes eat their prey, like rats and frogs. Unfortunately, no National Geographic or Discovery come to his help and he solely relies on information passed down to him from Kuttan Nair.

We see, throughout this book, a childhood untainted by the hussles of city life, where children are free to explore the pristine beauty of Nature, where they learn more from experience than books, where they rely on their creativity for entertainment. I view this book as an excellent antidote to the technology-ridden world that our children are now exposed to, where they become alien to the intoxicating smell of new rain on parched earth, where they forget their roots to Kerala's delightful traditions and where our language is fast losing its appeal to their tender souls. Because, whenever I feel like taking a plunge into my childhood memories, I eagerly browse through the gloriously innocent adventures of Unnikuttan's world. The child in me still holds those oft-thumbed pages dear to her heart. ▲

Aparna Krishnan is a freelance writer who loves writing in English and Malayalam. She recently moved to Singapore from Kerala and was previously teaching English as a college lecturer. A Masters in English literature by education, Aparna is a trained Carnatic singer, who also enjoys traveling and cooking.

കേളൻ കേഴുന്നു

ചെറുതുരുത്തി ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ

കൊച്ചി മഹാരാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ പെട്ട തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിലെ ചെറുതുരുത്തിയിൽ നിളയുടെ തീരത്ത് കേളൻ ചൂണ്ടയും പിടിച്ചിരിപ്പായിട്ട് മണിക്കൂറു രണ്ടായി. ഒരൊറ്റ മീനും ഇതുവരേയും ചൂണ്ടയിൽ കൊത്തിയിട്ടില്ല. കേളൻ സ്വയം ശപിച്ചു. അഭ്യസ്ത വിദ്യസ്തനായ കീഴാള സമുദായത്തിൽപെട്ട തൊഴിൽ സംവരണത്തിന് അർഹനായ തനിക്ക് ഈ ചൂണ്ടയുമായി പുഴക്കരയിൽ തപസ്സിരിക്കാനാണ് യോഗം. കൈക്കൂലി കൊടുക്കാൻ കാശില്ലാത്തതിനാൽ തനിക്ക് അർഹതയുള്ള സർക്കാരുദ്യോഗം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. സർക്കാരുദ്യോഗം തരപ്പെടണമെങ്കിൽ പണം മറിക്കണം. ഈ ദുസ്ഥിതി എന്നുമാറും ഭഗവാനെ. പുഴയിൽ മത്സ്യം തീരെ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. വലക്കാരൻ ഇസ്മായിൽ ഇക്ക വലവീശി മണലും കൂടി അരിച്ചുപെറുക്കി നൊപ്പ പരലുകളെക്കൂടി തപ്പി എടുക്കും. പിന്നെങ്ങനെ ചൂണ്ടയിൽ മീൻ കൊത്താൻ?

ഹിസ്റ്ററി ബിരുദമെടുത്ത തനിക്ക് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞുകേട്ടറിവ് കൂടാതെ സ്വയമായി പഴയ ചരിത്രം മെനഞ്ഞെടുക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക ഉത്സാഹമാണ്. ചൂണ്ടയിട്ട് മീൻ കൊത്തുന്നതുവരേക്കും വെറുതെയിരിക്കുമ്പോൾ സ്ഥല ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും കാല ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും ഓർത്ത് ഓരോന്ന് മെനെഞ്ഞെടുക്കും. എത്ര എത്ര കവികൾ എത്ര എഴുത്തുകാർ,കലാകാരന്മാർ, ചരിത്ര ഗവേഷകർ ഈ നിളയുടെ തീരത്തിരുന്ന് നിളയെക്കുറിച്ചും സ്ഥലപുരാണങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രത്യേകിച്ച് ഈ പ്രകൃതി രമണീയതെക്കുറിച്ചും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

തന്റെ മുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷേല് പറയാച്ചാല്, ചെറൂട്ത്തിക്കും ചൊറണൂർക്കും എടക്ക് കൊച്ചി മഹാരാജ്യത്തിനേയും മലബാറിനേയും കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഈ കൊച്ചി പാലം പണി നടക്കുന്ന

കാലത്തെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. പാലം പണി നടക്കുമ്പോ, നാട്ടിലെമ്പാടും കുട്ട്യോളെ പിടുത്തക്കാര് ഇറങ്ങീത്രേ. പാലത്തിന്റെ ഓരോ കാല് ഒറപ്പിക്കുമ്പോഴും ഒരു കുട്ടിയുടെ കഴുത്തറുത്ത് ഇളം ചോര പാലത്തിന്റെ കാലിന്റടീലും ഊറ്റി ഉറപ്പിക്കുമത്രേ. നേരോ നുണയോ കേട്ടറിവ് മാത്രം. ചെറുതുരുത്തി പണ്ട് ചെറുട്ത്തീന്ന് പറഞ്ഞുപോന്നു. ചെറ്യേ തുരുത്തായിരുന്നുപോലും പണ്ട് ചെറുതുരുത്തി. മലമ്പുഴ അണക്കെട്ട് കെട്ടുന്നതിനു മുൻപ് ഈ ഭാരതപ്പുഴ നിറഞ്ഞ് ഒഴകി മാന്നന്നൂരിന്റടുത്ത് ഗതിമാറ്റി തെക്കോട്ട് ചാഞ്ഞ് മലയുടെ അടിയിൽ ഒരു ചുഴിയുണ്ടായി അതൊരു കുളമായത്രേ. ആ പയേ കൊളാത്രേ ഇപ്പ പൈങ്കുളം എന്നറിയപ്പെടുന്നത്. മലയടിവാരത്തിലെ മണ്ണ് ചുഴിയെടുത്ത് പടിഞ്ഞാറോട്ടൊഴകി ഒരു ചെറിയ മൺ തുരുത്തുണ്ടായി. അങ്ങനെ ചെറുതുരുത്തിയുണ്ടായി. ഇപ്പോഴത്തെ ഷൊർണ്ണൂർ ചൊറമണ്ണൂരായിരുന്നു. ചൊറമണ്ണ് നല്ലോണം കിട്ടിപ്പം ബ്രിട്ടീഷുകാര് പുഴയുടെ തീരത്ത് ഓട്ടുക്കമ്പനി പുനഃസ്ഥാപിച്ചു.

ആനമലേന്ന് പുറപ്പെടുന്നതാണ് ഈ ഭാരതപ്പുഴാന്നും പറേണ്ണ്ട്. പേരാറു മഴയത്ത് പെരുത്തൊലിച്ചൊഴുകിയതിനാൽ ഇതിനെ പേരാറെന്ന് പണ്ടു വിളിച്ചു. പാലക്കാടൻ പനയുടെ പാത്തി നല്ല കല്ലുപോലെ ബലമുള്ളതിനാൽ കൊട്ടത്തേക്കിനും, കാളത്തേക്കിനും (പഴയകാലത്തെ വെള്ളം തേവുന്ന സമ്പ്രദായം) പുഴയോരത്ത് നിരത്തിയിട്ടതിനാൽ അവിടം കല്പ്പാത്തിയായി. മലമ്പുഴ രണ്ട് കൈവഴിയായി തിരിഞ്ഞ് ശോകനാശിനി, യാക്കര, കണ്ണാടി, കൊട്ടന്തിരപ്പുള്ളി പുട്ടൂർ വഴിയൊഴകി തദ്ദേശ നാമത്തിലറിയപ്പെട്ട് പറളിയിൽ വന്ന് വിറളി പൂണ്ട് കല്പാത്തി പുഴയുമായി ചേർന്ന് ഒന്നായതിനാൽ അവിടം പറളിയായി. പിന്നീട് മൺ കര(മങ്കര) യില്യൂടൊഴകി പാമ്പുപോലെ നെളിഞ്ഞ് വില്വാദ്രിനാഥന്റെ കാലടിതൊട്ട് ലക്കുകെട്ടൊഴകി (ലക്കിടി) കുറുക്കെ വീണു കിടന്നിരുന്ന പാലയുടെ പുറമേക്കൂടിയൊഴകി (പാലപ്പുറം)മായന്നൂർ തഴകി ഒറ്റപ്പാലം സ്വപ്നം കണ്ട് തെക്ക് പടിഞ്ഞാറ് ഒരു കുന്നിടിച്ച് കുളമുണ്ടാക്കി (പൈങ്കുളം) ചുഴിയിൽ മണ്ണെടുത്ത് ചെറിയതുരുത്തുണ്ടാക്കി(ചെറുതുരുത്തി). ബാക്കി വന്ന ചൊറമണ്ണ് വടക്കോട്ടടിച്ചുകയറ്റി (ഷൊർണ്ണൂർ) പടിഞ്ഞാട്ടുപാഞ്ഞ് തെക്കൊരു പള്ളവും വടക്കൊരു മുണ്ടമുഖവും(മുണ്ടായ) തീർത്ത് വടക്കോട്ടൊഴകി. മഹാദേവ മംഗലം തൊഴുത് കരക്കാട്ടുകൂടി ഓങ്ങിയൊഴകി(ഓങ്ങല്ലൂർ) പട്ടാമ്പിയിലെത്തി അല്പം ശാന്തത വന്നതിനുശേഷം തൃത്താളം ചവിട്ടി (തൃത്താല) കുറ്റിപ്പുറത്തൂക്കൂടി പരന്നൊഴകി ചമ്രവട്ടത്തപ്പനെ വലംവച്ച് നവായ മുകുന്ദന് അഭിഷേക ജലവുമായി തിരുനാവായ മാമാങ്കതീരം തീർത്ത് പൊന്നാനി പുഴയായി അറബിക്കടലമ്മയുടെ മടിയിൽ തലചായ്ച്ച്. അറബിക്കടലമ്മ നിളയാകുന്ന നദി മകളെ ആയിരമായിരം തിരകളായ തൻ കൈകളാൽ മാറി മാറി ആശ്ലേഷിച്ചു. എന്നാണ് ചരിത്രം പഠിച്ച കേളന് തോന്നിയതും പഴമക്കാർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞതും.

മുമ്പൊക്കെ ഉപ്പും ഉണക്കമീനും പൊന്നാനിയിൽ നിന്നും പായ് തോണിയിൽ കയറ്റി പാലക്കാട്ടേക്ക് വാണിഭത്തിനായി പുഴയിൽക്കൂടി കിഴക്കോട്ട് പോയി കച്ചവടം നടത്തി തിരിച്ചു വരുമ്പോൾ എണ്ണ പിണ്ണാക്ക് പരുത്തിക്കൊട്ട എന്നിവ പാലക്കാട്ടുനിന്നും, മായന്നൂരിൽ നിന്നും; വിറകും, മുളയും ഷൊർണ്ണൂരിൽ നിന്ന് ഓട്ടും കയറ്റി തിരിച്ച് പൊന്നാനിയിലെത്തിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വാണിഭം തരി തകൃതിയായി നടന്നിരുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയോ? ഭാരതപുഴ വറ്റിവരണ്ട് മരിയ്ക്കാറായിരിക്കുന്നു. കളകളം പാടിയൊഴകിയിരുന്ന നിളയിന്ന് ഊർദ്ധ്വശ്വാസം വലിച്ച് അവശയായിക്കഴിയുന്നു. അമൃതിനു തുല്യമായ അവളുടെ ജലസമ്പത്തും പൊന്നിൻ വിലയുള്ള പഞ്ചസാര വെണ്മണൽ സമ്പത്തും ഊറ്റികൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു. ആറ്റു വഞ്ചി പൂത്തുലഞ്ഞിരുന്ന ഇരുകരകളും ഇഷ്ടികക്കളങ്ങൾ വന്നതിനാൽ സമനിരപ്പായി, പുഴയേത് വയലേത് എന്ന്

തിരിച്ചറിയാൻ പറ്റാത്ത പരുവത്തിലായി. വയലിൽ കൃഷിയിറക്കുന്നതിനു പകരം ഇഷ്ടികക്കളങ്ങളും വയൽ നികത്തി പുത്തൻ മണിമാളികകളും തലയുയർത്തി. നഗരത്തിലെ മാലിന്യങ്ങളും ചപ്പുചവറുകളും പുഴയിലേക്കെറിഞ്ഞു. ചീഞ്ഞു നാറുന്ന അഴുക്കുജലം നിളയുടെ വിരിമാറിലേക്കൊഴുകി. അങ്ങനെ കുളിക്കാനും കുടിക്കാനും ഒക്കാത്തതായി ഇന്ന് നിളയിലെ വെള്ളം. നിളയിലെ തെളിനീർ ഗംഗാജലത്തിന് സമാനമായിരുന്നുവെന്നാണ് പഴമക്കാർ പറഞ്ഞറിവ്.

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നിളയെപ്പറ്റി നിറയെ കവിതകളെഴുതി വിശ്വവിഖ്യാതമായ കേരള കലാമണ്ഡലം നിളയുടെ തീരത്ത് അദ്ദേഹം പടുത്തുയർത്തി. കുഞ്ചനും, തുഞ്ചനും നിളയുടെ ആത്മാക്കളാണ്. പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായർക്ക് നിള രോമാഞ്ചമായിരുന്നു. മഹാകവി അക്കിത്തം മുതലായ മഹാരഥന്മാരും ശ്രീ ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ചെറുതുരുത്തിയും, യുവ കവിയായ ശ്രീ. ആലങ്കോട് ലീലാകൃഷ്ണനും നിളയെ കുറിച്ച് കവിതകളെഴുതി. എം. ടിയുടെ ഓരോ കഥകളിലും നിളയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം നിറഞ്ഞുകാണാം. ഇന്നത്തെ നിളയുടെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഏറെ ദുഃഖിതനാണ്. നിളയുടെ ഇന്നത്തെ ശോചനീയാവസ്ഥകണ്ട് അറബിക്കടലമ്മ തലതല്ലികരയുന്നു. എല്ലാം ശോകമൂകമായി നോക്കി കാണുകയാണ് അച്ഛനായ സഹ്യൻ. ഒരു കാലത്ത് ധാരാളം മത്സ്യബന്ധനത്തിന്റെ ഉറവിടമായിരുന്ന നിളയിന്ന് വന്ധ്യത പേറുകയാണ്.

സാമാന്യ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച കീഴാള വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനായാലും കേളൻ എന്നുപേരായ തനിക്കും അല്പസ്വല്പം സാഹിത്യവാസനയുണ്ട് വായനാശീലവും, പഠിച്ചത് ചരിത്രമാണെങ്കിലും പ്രകൃതി സ്നേഹത്താൽ തന്റെ ചിന്തകൾ എങ്ങോട്ടോ വഴിമാറിപ്പോകുന്നു. സംവരണമുണ്ടായിട്ടുപോലും, കൈക്കൂലികൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത തനിക്ക് സർക്കാരുദ്യോഗം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. ജീവിക്കാൻ മറ്റുമാർഗ്ഗമില്ലാത്തതിനാൽ തന്റെ പരമ്പര തൊഴിലായ ചൂണ്ടയും കൈവലയും തനിക്ക് ഉപജീവനമാർഗ്ഗമായി. വറ്റിവരണ്ട നിളയ്ക്ക് ഒരു പുതു ഉന്മേഷം ആവശ്യമാണ്. അതിനെന്താണ് പോംവഴി? മണൽ ലോബികളുടെ കരാളഹസ്തത്തിൽനിന്നും നിളയെ മോചിപ്പിച്ചാലെ പുഴയെ ആശ്രയിച്ചു കഴിയുന്ന മീൻ പിടുത്തക്കാർക്കും, തോണിക്കാർക്കും, കർഷകർക്കും ജീവിതമാർഗ്ഗം തെളിയുകയുള്ളു. കാലാന്തരത്തിൽ ദുർഗന്ധം പേറിയൊലിക്കുന്ന ഒരു ഓടയായി നിള അധഃപതിക്കരുത്. ഈ നില തുടർന്നാൽ കേളനും, ഇസ്മായിലിനും, തോണിക്കാരൻ റപ്പായി ചേട്ടനും കഞ്ഞി എന്നും കുമ്പിളിൽ തന്നെയായിരിക്കും. ഇന്ന് മണലൂറ്റിയെടുത്ത് സമ്പന്നരായവർ നാളെ മണലില്ലാതായാൽ കുത്തു പാളയെടുക്കേണ്ടതായി വരും. സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധക്ക്, "പുഴയെ രക്ഷിക്കു, ഞങ്ങളെ ജീവിക്കാനനുവദിക്കു". കേളൻ തന്റെ ചൂണ്ടയുമായി നിളയുടെ കരയിൽ നിന്നും മന്ദം മന്ദം നടന്നു നീങ്ങി. മരിക്കാൻ കിടക്കുന്ന നിളയെ രക്ഷിക്കാൻ ഇനിയെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളോ മനുഷ്യസ്നേഹികളോ പ്രകൃതിസ്നേഹികളോ മാറി മാറി വരുന്ന സർക്കാരോ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുമോ?

▲

ചെറുതുരുത്തി ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ ചെന്നൈയിലെ അറിയപ്പെടുന്ന കവി. ചെന്നൈ കവി സംഗമത്തിന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി, മദിരാശി കേരളസമാജം നന്ദമ്പാക്കം ശാഖയുടെ ജോയിന്റ് സെക്രട്ടറി, കൂടാതെ ഒട്ടനവധി മലയാളി സംഘടനകളിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. സാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിലും ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിലും തല്പരൻ. മലപ്പുറത്തെ "നവകം" മാസികയുടെ ലേഖനത്തിന് ഒന്നാംസമ്മാനം നേടി. മഹാലിംഗപുരം അയ്യപ്പൻ, ഗുരുവായൂരപ്പൻ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ "പുഷ്പാഭിഷേകം" മാസികയിൽ കവിതക്കുള്ള പ്രത്യേകപാരിതോഷികം ഈയ്യിടെ ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ചെന്നൈയിലേയും, കേരളം, മുംബായ്, ഔറംഗാബാദ്, ഭിലായ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആനുകാലികങ്ങളിലും നായർട്ടുഡേ, കുലപതി എന്നീ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും സ്ഥിരമായി എഴുതുന്നു. ചെന്നൈയിൽ സ്ഥിരതാമസം. മൂത്ത മകൾ സിന്ധുവും ഭർത്താവും, രണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളും സിംഗപ്പൂരിലുണ്ട്.

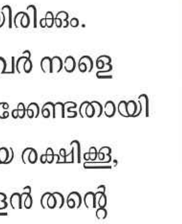

അനിത്യം മാനവ ജീവിതം

ബിജു പ്രഹ്ലാദ് വടക്കെപ്പാട്

ഉദയത്തിനസ്തമനം പോൽ
ജനിമൃതിയുലകിലധിഷ്ഠിതം
വസന്തോദയെ വിടരും മലരുകൾ
പൊഴിഞ്ഞിടും ദിനാന്തമണയവെ

നീർക്കുമിളകളീ മാനവജീവിതം
ആദി മദ്ധ്യാന്തമീയുലകിൽ
നിത്യതതേടി പരബ്രഹ്മത്തിലലിയുവാൻ
അന്തരാത്മാവിൻ പ്രയാണം

ദേഹിതൻ ദേഹാന്തര പ്രാപ്തിയെന്നു
ഗീതയിലച്യുതനുരിയാടിടുന്നു
അനാദികാലാദാരഭ്യയനുദിനം
പ്രപഞ്ചം ദർശിക്കുമീ പരമസത്യം

ഉദയത്തിനസ്തമനംപോൽ – ഭുവിൽ
ജനിക്കുകിൽ മരിച്ചിടും മണ്ണോടലിഞ്ഞിടും
മായയായി മറഞ്ഞിടുമേവരും ഭുവിതിൽ
ഋതുഭേദംപോൽ വീണ്ടുമണഞ്ഞിടും

ശിശിരകാലേ പൊഴിഞ്ഞു പോം
പർണ്ണങ്ങൾ, വർഷാഗമേ തളിർത്തിടും
അനാദികാലാദാരഭ്യയനുദിനം
പ്രപഞ്ചം ദർശിക്കുമീ പരമസത്യം

മഹാകവി കുമാരനാശാൻ

ഡോ. സി. എൻ. എൻ. നായർ

"മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ എപ്പോഴൊക്കെ
അധർമ്മം വർദ്ധിക്കുകയും ധർമ്മച്യുതി
സംഭവിക്കയും ചെയ്യുന്നോ, ആ ദുഃസ്ഥിതി
പരിഹരിക്കുന്നതിനായി അതാതു സമയം
അവതാരപുരുഷന്മാർ ജന്മമെടുക്കും"
എന്ന് സുവിദിതമായ ഒരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. ഏതാണ്ട് തത്തുല്യമെന്നു തന്നെ പറയാം കലാസാഹിത്യരംഗങ്ങളിലും അനാശാസ്യപ്രവണതകൾ ഏറിവരികയും കലാമൂല്യങ്ങളും ദിശാബോധവും നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോളെല്ലാം അത്യുജ്ജ്വലപ്രതിഭാധനന്മാർ അതാതു കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ട്. മലയാളഭാഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അങ്ങിനെ പ്രാചീന പ്രവണതകളെമാത്രം ആധാരമാക്കി കാവ്യരചന നടത്തിവന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, ആ രംഗത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും, കവിതയ്ക്കു നവോന്മേഷം പകരാനും, നവ്യമായ ദിശാസങ്കേതങ്ങൾ നൽകാനും പ്രത്യക്ഷീഭവിച്ച ഒരു അവതാരപുരുഷൻതന്നെയാണ് മഹാകവി കുമാരനാശാൻ.

അഞ്ചു ദശകത്തോടടുത്തുമാത്രം നീണ്ടുനിന്ന തന്റെ ഹ്രസ്വമായ ജീവിതത്തിനുള്ളിൽ തന്നിലുള്ള കവിയേയും സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവിനേയും സമന്വയിപ്പിച്ച് ഇരു രംഗത്തും അദ്വിതീയമായ നേട്ടങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു ലബ്ധമായത് അനിതര സാധാരണമായ കൂർമ്മബുദ്ധിയുടേയും , അശ്രാന്ത പരിശ്രമത്തിന്റേയും ഫലമായിട്ടായിരുന്നു. സാരമായ ജീവിതപുരോഗതിക്കു സാധ്യതകൾ തുലോം വിരളമായ സാഹചര്യത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന കുമാരന്, 1891 -ൽ തന്റെ 18-ആം വയസ്സിൽ യാദൃശ്ചികമായി കൈവന്ന ശ്രീനാരായണ ഗുരുദർശനം, ദൈവദത്തമായ ഒരു വഴിത്തിരിവിലേക്കാണ് നയിച്ചത്. കുമാരന് പിൽക്കാലത്തെന്നും ഗുരുദേവൻ, "ഈശ്വരൻ കൽപിച്ച കൽപകമലർക്കൊടി"യായിരുന്നു. മാത്രമല്ല;

"അണകവിയുന്നഴലാഴിയാഴമെന്നിൽ
പ്രണയമുദിച്ചു കവിഞ്ഞു പാരവശ്യാൽ
അണി കരമേന്തിയണഞ്ഞിട്ടുന്നനാരാ
യണ ഗുരുദേവൻ"...

സാക്ഷാൽ ദൈവം തന്നെയുമായിരുന്നു!

അതിനു മുമ്പുതന്നെ തന്റെ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഗതാനുഗതിക രീതിയിലുള്ള കാവ്യനിർമ്മാണസരണിയിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്ന കുമാരന്റെ രചനകൾ അനുവാചകർ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാസരണിയിലെ പ്രഗത്ഭരായ മുൻഗാമികൾ, "കേരള കാളിദാസ"നെന്നും "കവിസാർവ്വഭൗമനെ"ന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാനേയും പിൽക്കാലത്ത് "കേരളപാണിനി"യായറിയപ്പെട്ടിരുന്ന എ.ആർ. രാജരാജവർമ്മത്തമ്പുരാനേയും കൂടാതെ, കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി, വെണ്മണി, വെള്ളത്തേരി കേശവൻ വൈദ്യൻ, ചാത്തുക്കുട്ടി മന്നാടിയാർ, ഒറവങ്കര, കട്ടക്കയം, മൂലൂർ, കുണ്ടൂർ, പെരുന്നെല്ലി, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കെ. സി. കേശവപിള്ള, ശീവൊള്ളി, അഴകത്ത്, ഒടുവിൽ തുടങ്ങിയ മഹാരഥന്മാർ സാഹിത്യരംഗം, വിശിഷ്യ കവിതാരംഗം അന്നു പരിപോഷിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ചെറുപ്പകാലത്ത് അന്നത്തെ കാലഗതിയനുസരിച്ച്, കുമാരനും ശൃംഗാരകവിതകൾ രചിച്ചുവെന്നും, ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ദർശനത്തിനുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദേശമനുസരിച്ച് കുമാരൻ ആത്മോൽക്കർഷത്തിനുതകുന്ന കാവ്യസരണി സ്വീകരിച്ചുവെന്നുമുള്ളവ, ഏവർക്കുമറിയാവുന്ന വസ്തുതയാണ്. ഗുരുവിന്റെയും , കുമാരനാശാന്റെയും രണ്ടു ശിവപ്രാർത്ഥനകൾ നോക്കാം:
"ശിവശതക"ത്തിൽ , ഗുരുദേവൻ:

"മിഴിമുനകൊണ്ടു മയക്കി നാഭിയാകും
കുഴിയിലുരുട്ടി മറിപ്പതിന്നൊരുങ്ങി
കിഴിയുമെടുത്തു വരുന്ന മങ്കമാർതൻ
വഴികളിലിട്ടു വലയ്ക്കൊലാ മഹേശാ!" (69)

"തലമുടി കോതി മിടഞ്ഞു തക്കയിട്ട
ക്കൊലമദയാനകുലുങ്ങിവന്നു കൊമ്പും

തലയുമുയർത്തി വിയത്തിൽ നോക്കി നിൽക്കും
മുലകളുമെന്നെ വലയ്ക്കൊലാ മഹേശാ" (70)

ഇനി, ശിവസ്തോത്രമാലയിലെ "വൈരാഗ്യപഞ്ചകം" ആശാൻ:

"കുട്ടിക്കുരംഗ നയനാന്തമിഴിച്ചു കണ്ണേ-
റിട്ടൊന്നു നോക്കി ഹൃദയത്തെയിടിച്ചു ശംഭോ!
വട്ടം ചുഴറ്റി, വിഷയഭ്രമണത്തിലിട്ടു
നട്ടം തിരിപ്പവളെ നോക്കി നടത്തൊലാ നീ"

ഇവയുടെ ആശയസാദൃശ്യം അവരുടെ ആത്മീയ ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാവാം.

******

ബാഗ്ളൂരിലെ വാസവും, ഡോ. പലപ്പുവിന്റെ സഹവാസവും പ്രോത്സാഹനവും, ആംഗലസാഹിത്യത്തിന്റെ വാതായനങ്ങൾ ആശാനുവേണ്ടി തുറന്നുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹമാവട്ടെ, ആ സന്ദർഭം പരമാവധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ആ ഭാഷയിൽ , പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കവിതയിലുണ്ടായ നവോത്ഥാനമാറ്റങ്ങൾ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിച്ചു. മലയാളത്തിലെ ഇതര കവികളെ അപേക്ഷിച്ച് തൽഫലമായി ആശാന്റെ വിജ്ഞാനചക്രവാളം ഏറെ വികസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രചനാ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടാനും, ഇംഗ്ളീഷ് കവിതാസാഹിത്യത്തിലൂടെ ആശാൻ നടത്തിയ മുങ്ങിത്തപ്പലുകൾ പിൽക്കാലത്ത് ഏറെ പ്രയോജനപ്പെട്ടു. Sir Edwin Arnold- ന്റെ "Light of Asia" യിൽ നിന്നുൽഭൂതമായ "ശ്രീബുദ്ധചരിതം" Dr Paul Carus ന്റെ The Gospel of Budhha എന്ന പുസ്തകത്തിലെ ഒരു കഥയിലൂന്നിയ "കരുണ" ഇവ കൂടാതെ, മറ്റു പല രീതിയിലും ഭാവത്തിലും, രൂപത്തിലും, ആഗലഭാഷാപരിജ്ഞാനശ്രമത്തിലാശാനു ലഭിച്ച വിജ്ഞാനഖനികൾ മലയാള ഭാഷയ്ക്കു അത്യന്തം പ്രയോജനകരമായി ഭവിച്ചു.

****

മലയാള ഭാഷയിൽ ഒരുപക്ഷേ നമ്പ്യാർക്കുശേഷം, ഇത്രയധികം ഉദ്ധരണികൾ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ മറ്റൊരു കവിയുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

വീണപൂവിലെ "ശ്രീഭൂവിലസ്ഥിര", "ക്ഷണികജീവിതമല്ലികാമ്യം", "ഒന്നല്ലി, നാമയി, സഹോദരരല്ലി പൂവേ", "ഒന്നിനുമില്ല നില" "ഉൽപന്നമായതു നശിക്കും, അണുക്കൾ നിൽക്കും", തുടങ്ങിയവയെക്കൂടാതെ, "ചിത്തമാം വലിയവൈരി കീഴമർന്നത്തൽതീർന്നയമിതന്നെ ഭാഗ്യവാൻ", "ഇന്ദുവിന്നുതുടരുന്ന വാസനാബന്ധമിങ്ങുടലുവീഴുവോളവും", "കുലവധുടികൾക്കെഴ-ന്നന്തരംഗഗതിയാരറിഞ്ഞു താൻ", "പാരമിഷ്ടജനരൂപമോരുവാൻ നാരിമാർക്കു നയനം സുസൂക്ഷ്മമാം", തുടങ്ങി നളിനിയിലും "കൃതികൾ മനസ്സുഷ്യകഥാനുഗായികൾ", "പഴകിയതരുവല്ലിമാറ്റിടാം പുഴയൊഴുക്കും വഴിവേറെയാക്കിടാം കുഴിയുമവ", "മനസ്വിമാർ മനസ്സൊഴി വതശക്യ-മൊരാളിലൂന്നിയാൽ". "കുറയും, ഹാ! സഖി, ഭാഗ്യശാലികൾ!" സ്വയമോരും സഖി സത്യമാരുമേ!","സ്ഥിരമാത് മനിബന്ധനം സുഖം പരതന്ത്രം സുഖമൊക്കെ ദുഃഖം", "മധുരിക്കാ, സഖി, സത്യഭാഷിതം", ധ്രുവമിഹ മാംസനിബദ്ധമല്ലാ രാഗം!"

ഇങ്ങനെ എത്രയെത്രയോ ചിന്താരത്നങ്ങൾ!

പിൽക്കാലത്ത് ചങ്ങമ്പുഴക്കവിതയിലെ വരികളെന്നപോലെ ഇവയിൽ പലതും, ലോകത്തെമ്പാടുമുള്ള മലയാളികളുടെ നാവിൻതുമ്പത്ത് എന്നും, അനായാസമായി, തത്തിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

****

സംസ്കൃതവൃത്ത നിബദ്ധമായ, ആശാന്റെ എല്ലാ പ്രധാനകൃതികളിലും കാണുന്ന ദ്വിതീയാക്ഷരപ്രാസപ്രേമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയുടെമേൽ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ ശൈലീസ്വാധീനം വിളിച്ചോതുന്നു. എന്നാൽ അവയിലൊതുങ്ങി നിൽക്കാതെ പുതിയ പ്രമേയങ്ങളെയും പുതിയ പുതിയ അവതരണശൈലിയേയും ആശ്ലേഷിക്കാൻ ആശാന് ഉത്തേജനവും പ്രചോദനവും നൽകിയത് എ. ആർ. തമ്പുരാൻ ആണ് എന്ന് "നളിനി" യുടെയും "പ്രരോദന" ത്തിന്റെയും മുഖവുരകളിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. 1911ൽ നളിനിയുടെ അവതാരികയിൽ എ. ആർ. എഴുതി:

- അഗതാനുഗതികത്വത്തേക്കാൾ നവനവോല്ലേഖന കൽപനയിലാണ് കവികൾ അധികം ദൃഷ്ടി വയ്ക്കേണ്ടതെന്ന് ഈ ഖണ്ഡകാവ്യം വായിക്കുന്നവർക്ക് നല്ലവണ്ണം ബോധ്യപ്പെടും.
- അർത്ഥകൽപനയിൽ ഇത്രത്തോളം നിഷ്കർഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ ശബ്ദബന്ധത്തെ സംബന്ധിച്ച നിർബന്ധങ്ങളിൽ ചിലത് ഒഴിവാക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ കാവ്യത്തിന് ഭംഗി ഒരു മാറ്റ് കൂട്ടുകയില്ലായിരുന്നോ എന്നൊരു ചോദ്യത്തിനു വക കാണുന്നുണ്ട്.

ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ നിർദ്ദേശം ആശാൻ സർവ്വാത്മനാ സ്വീകരിച്ചുവെന്ന്

പിന്തുടർന്ന രചനകൾ തെളിയിക്കുന്നു. പക്ഷെ, രണ്ടാമത്തേ നിർദ്ദേശത്തെ അദ്ദേഹം പ്രണമിതശിരസ്സോടെ അംഗീകരിക്കുന്നുവെന്ന് വിനീതമായി മുഖവുരയിൽ പറയുന്നുവെങ്കിലും, വാക്കുകളുടെ അനുസ്യൂതമായ പ്രവാഹം തടയാനാവാതെ ശിൽപവൈദഗ്ധ്യത്തിന്റെ മൂർത്തിമത് ഭാവമായിരുന്ന ആശാന്, ആ നിർദ്ദേശം പ്രായോഗികമാക്കുന്നതിലല്ല , തനിക്കു കവിതയോടുള്ള കടപ്പാട് എന്നു തെളിയിക്കുന്നവിധമാണ് 1919 ൽ പ്രകാശിക്കപ്പെട്ട "ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത" പോലും കാണപ്പെടുന്നത്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ ആശാൻ, കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പൗരാണിക രചനാവൈശിഷ്ട്യത്തിന്റെയും എ. ആറും അനുയായികളും പ്രതിനിധീകരിച്ച (അന്നത്തെ) ആധുനിക ചിന്താസരണിയുടെയും മദ്ധ്യവർത്തിയായി, ഇവയെ തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സുവർണ്ണശൃംഖലയായി പരിലസിക്കുന്നു.

വീണപൂവ്

എല്ലാ ഭാഷകളിലും ചില പ്രമുഖകൃതികൾ അതതു ഭാഷകളുടെ വളർച്ചയ്ക്കും വഴിത്തിരിവിനും കാരണമാവാറുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷിൽ Wordsworth ന്റെയും Coleridge ന്റെയും സംയുക്ത രചനയായി 1798 ഇൽ പ്രകാശിതമായ Lyrical Ballads, T S Eliot ന്റെ 1922 ൽ പ്രകാശിതമായ Waste Land തുടങ്ങിയവ ഈ ഗണത്തിൽ പെടുന്നു. മലയാളത്തിൽ ഏതാദൃശമായ ഒരു പരിവർത്തനത്തിനു കാരണഭൂതമായ ഒരു സംഭവം തന്നെയായിരുന്നു 1907ൽ മിതവാദിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വീണപൂവ്. ഇതെപ്പറ്റി പണ്ഡിതവരേണ്യനും കവിശ്രേഷ്ഠനുമായ ഉള്ളൂർ പറഞ്ഞത് "മലയാള സാഹിത്യനഭസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അത്യുജ്വലമായ ഒരു താരക" എന്നാണ്.

ആശാൻ കവിതകളുടെ അവതാരികയിൽ പ്രൊഫ എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള ഇതെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച, അത്യന്തം ശ്രദ്ധേയമായ ചില വരികൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ.

"മലയാളം, സംസ്കൃതം, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകളിലെ കൃതികൾ പരിശീലിച്ചു പോന്ന ആവിജ്ഞാനബുഭുക്ഷുവിന്റെ ദൃഷ്ടികൾക്ക് അതുവരെ അപ്രാപ്യമായിരുന്ന അഭിനവ പാശ്ചാത്യചിന്താധാരകൾ കാട്ടിക്കൊടുത്ത ജനാലയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ്. ആ ജനാലയിൽ കൂടി കാൽപനിക പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നെടുംതൂണുകളായിരുന്ന ഷെല്ലി, കീറ്റ്സ്, ബ്രൗണിംഗ് തുടങ്ങിയ മഹാപ്രതിഭന്മാരുടെ ഭാവകല്ലോലിതങ്ങളും, ഭാവനാഭരിതങ്ങളും, ഹൃദയോന്മഥക്ഷമങ്ങളുമായ കാവ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ സിദ്ധിച്ച അത്ഭുതകരമായ അനുഭൂതിയിൽനിന്നും ഒരു നൂതനകാവ്യസങ്കൽപം, സുവിശദമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ആശാന്റെ ബോധമണ്ഡലത്തിൽ ഉദയം ചെയ്തിരിക്കണം. ആ സങ്കൽപത്തെ ലാളിച്ചുവളർത്തിയും, ദേശീയ സാഹിത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗത്തോട് അതിനെ എങ്ങനെ, എത്രമാത്രം, അനുരഞ്ജിപ്പിക്കാമെന്നു പരിചിന്തിച്ചും പ്രയോഗരീതികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്തും ഒരു വ്യാഴവട്ടക്കാലം അനുഷ്ഠിച്ച ആഭ്യന്തര പ്രക്രിയയുടെ പരിണതഫലമായിട്ടാണ് മലയാളകവിതയിൽ അദൃഷ്ടപൂർവ്വമായ ഒരത്ഭുതഭാവത്തോടെ വീണപൂവ് ആവിർഭവിച്ചത്. ആശ്ചര്യഹർഷാദരങ്ങളാൽ വിടർന്ന നയനങ്ങളോടെയാണ് സഹൃദയലോകം വീണപൂവിനെനോക്കിനിന്നത്.

അതിമനോഹരമായി, വസന്തതിലകം വൃത്തത്തിൽ നെയ്തെടുത്ത വെറും 41 പദ്യങ്ങൾക്ക്, 164 വരികൾക്ക്, ഇത്രയ്ക്ക് തേജസ്സും ശക്തിയുമോ? അവയാവട്ടെ, ആപാദമധുരവും, ആലോചനാമൃതവും ആണുതാനും. ആത്മീയതയും ഭൗതികതയും വേർതിരിക്കാനാവാത്തവിധം സമഞ്ജസമായി കോർത്തിണക്കിയ മാധുര്യമേറിയ ശ്ലോകങ്ങൾ. "രമണീയം" എന്ന വാക്കിന് നിർവ്വചനമെന്നോണം ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. യാതൊന്നാണോ, നോക്കുമ്പോഴെല്ലാം പുതിയതായി കാണപ്പെടുന്നത്, അതത്രേ രമണീയം! വീണപൂവിലെ ഓരോ പദ്യവും ഒരൊ പുനർവായനയിലും പുതിയ അർത്ഥതലങ്ങൾ കാട്ടിത്തരുന്നവയാണ്.

രതിമൂർഛയും നിർവ്വാണവും ഒരേ കയ്യിലിട്ട് അതിവിദഗ്ദമായി അമ്മാനമാടിയ കവിയാണ് എ.ഡി. 11 ആം ശതകത്തിൽ ജീവിച്ച ജയദേവകവി. തന്റെ "ഗീതാഗോവിന്ദ"ത്തിന്റെ അവതരനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

"യദി ഹരി സമരണേ സരസം മനോ
യദി വിലാസകലാസുകുതൂഹലം
മധുരകോമള കാന്ത പദാവലിം
ശൃണുതദാ, ജയദേവസരസ്വതീം"

വീണപൂവിലും ഈ രണ്ടു വൈരുദ്ധ്യാത്മകപ്രതലങ്ങളും ഒരേ സമയം അനുപൂരകങ്ങളെന്നോണം വർത്തിക്കുന്നത് എത്രയോ ആസ്വാദ്യകരമായ ഒരനുഭൂതിയാണ് വായനക്കാർക്കനുഭവപ്പെടുന്നത്. ഉദാ: ഈ രണ്ടു പാതകളിലൂടെയും എത്തിച്ചേരുന്ന പരമലക്ഷ്യമായ നിർവൃതി/നിർവ്വാണത്തെപ്പറ്റി ആശാൻ:

"സംഫുല്ലശോഭമതു കണ്ടു കുതൂഹലം പൂ-
ണ്ടമ്പോടടുക്കുമളിവേണികൾ ഭൂഷയായ് നീ
ഇമ്പത്തെയും സുരയുവാക്കളിലേകി രാഗ-
സമ്പത്തെയും സമധികം സുകൃതം ലഭിക്കാം" (38)

എന്ന് തീർത്തും ലൗകികമായ അനുഭൂതി പാരമ്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിന് മറ്റൊരുപാധിയെന് നോണം(ഒന്നുമറ്റതിനും താഴെയോ മീതെയോ എന്നല്ല) അടുത്ത പദ്യത്തിൽ-

"അല്ലെങ്കിലാദ്യുതിയെഴുന്നമരർഷിമാർക്കു
ഫുല്ലപ്രകാശമിയലും ബലിപുഷ്പമായി
സ്വർല്ലോകവും സകലസംഗമവും കടന്നു
ചെല്ലാം നിനക്കു "തമസഃപരമാം" പദത്തിൽ(39)

എന്ന ഋഷിപ്രോക്തമായ ആത്മബ്രഹ്മൈക്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവനയും ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇതിൽ പ്രയോഗിച്ച അല്ലെങ്കിൽ എന്ന പദത്തിന് ചക്രവാളത്തിനുമപ്പുറം ധ്വനിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാപ്തിയുണ്ട്.

തന്റെ ദൃഷ്ടിക്കു ലക്ഷീഭവിച്ച ഈ പൂവിന്റെ ജീവിതവർണ്ണനയവസാനിക്കുന്നതും പരമമായ സത്യം കണ്ടെത്തിയെന്നവിധം തന്നെയാണ്. ശാന്തിയാണ് എല്ലാ ജീവികളുടേയും ആത്യന്തികമായ ആവശ്യം, ലക്ഷ്യം. അതിന് ആത്മീയമായ സമീപനമേ ഉതകൂ എന്നാണ്, ആശാഭരം ശ്രുതിയിൽ വയ്ക്കുക എന്നു പറയുമ്പോൾ കവി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

"ഓം തത്സത് ഇതിനിർദ്ദിഷ്ടം
ബ്രഹ്മാത്മൈക്യമുപാഗതം
കൽപനാദി വിഹീനം യത്തദ്പരജ്ഞാനമീര്യതേ!

എന്നു ജ്ഞാനദർശനത്തിൽ മൊഴിഞ്ഞ ഗുരുവിന്റെ വൽസല ശിഷ്യനിൽ നിന്നും ഇതല്ലാതെ ന്യായമായും മറ്റെന്തു ചിന്താഗതിയാണ് നിരർഗ്ഗളമായി പ്രവഹിക്കുക?

****

1924 ജനവരി 16നു (1099 മകരം 3) പല്ലനയാറ്റിലെ രഡീമർ ബോട്ടപകടത്തിൽ, വിധി, ആശാനെ നമ്മിൽ നിന്നും താരതമ്യേന കുറഞ്ഞതെന്നു പറയാവുന്ന 51 ആം വയസ്സിൽ അപഹരിച്ചു. രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് എ. ആറിന്റെ വിയോഗത്തിൽ വിവരിച്ച ആത്മവിദ്യാലയമായി അങ്ങനെ കുമാരകോടി രൂപപ്പെട്ടു. ഒരു പക്ഷെ, ഈ വിധത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അകാലചരമം മുൻകൂട്ടി കണ്ടിട്ടാവാം സരസ്വതീദേവി, അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ട് ഗുണികളൂഴിയിൽ നീണ്ടുവാഴാ1 എന്നു പാടിച്ചത്!

****

തീരെ ശുഷ്കമായ സാഹിത്യ സമ്പത്തുൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റുപലഭാഷാ രചനകളും ലോകത്തിലെ വിവിധഭാഷകളിലേക്ക് ആഡംബരപൂർവ്വം പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ലോകത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളിലേക്കും വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാൻ അർഹതയുള്ള; വീണപൂവുൾപ്പെടെയുള്ള ആശാൻ രചനകൾ, അർഹിക്കുന്ന രീതിയിൽ വിശ്വസാഹിത്യപ്രേമികൾ സമക്ഷം എത്തിച്ചേരുന്നില്ല എന്ന വസ്തുത നിർഭാഗ്യകരമാണ്. നമ്മുടെ ഡോ. ടി. ആർ. രാഘവൻ എന്ന ഭാഷാസ്നേഹിയുടെ Emotions And Speculations എന്ന പുസ്തകത്തിൽ, ആശാന്റെ വീണപൂവിനെ സ്പർശിക്കുന്ന ലേഖനത്തിൽ, മഞ്ചേരി ഈശ്വരന്റെ പരിഭാഷയെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെത്രകണ്ടു വസ്തുതമായ അംഗീകാരം സഹൃദയ ലോകം നൽകി എന്നും എനിക്കറിവില്ല. പ്രൊഫ. എൻ. ഗോപാലപിള്ള ആശാന്റെ ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത സംസ്കൃതത്തിലാക്കിയതും വിസ്മരിക്കുന്നില്ല.

വീണപൂവ് എന്ന ഒരൊറ്റ ഖണ്ഡകാവ്യം വഴി വിശ്വസാഹിത്യത്തിലെ ഏതു പരമോന്നത ബഹുമതിക്കും മലയാളത്തിന്റെ കവിയായ കുമാരനാശാൻ എല്ലാം കൊണ്ടും അർഹനാണ് എന്ന് ഉച്ചൈസ്തരം എവിടെയും വിളംബരം ചെയ്യാൻ നാം മടിക്കേണ്ടതില്ല.

(ശ്രീനാരായണ മന്ദിരസമിതി നവംബർ 4, 2007 ന് മുംബൈയിൽ സംഘടിപ്പിച്ച വീണപൂവിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷത്തിൽ നടത്തിയ ഉദ്ഘാടന പ്രസംഗം) ▲

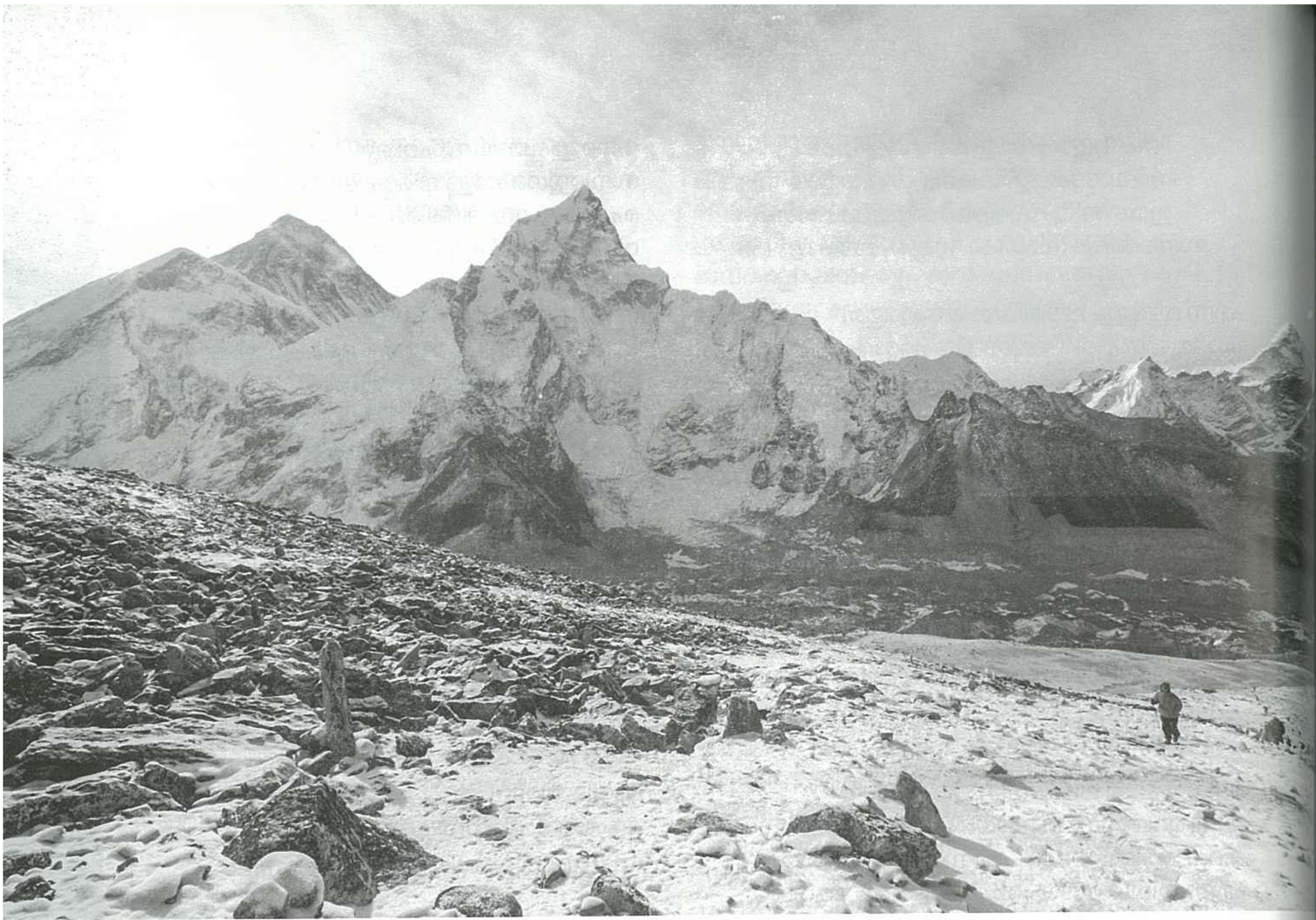

Traversing The Himalayas

Manu Ignatius

Humans have the amazing ability for dreaming the impossible and making it happen" - Anonymous.

Even though visiting the greatest and the highest of the mountains on earth has been a dream for both me and Manju, we used to brush off the thought as just a crazy dream that may never happen. But as time went by and we began exploring various landscapes, our "crazy dream" of visiting Mt. Everest, started to feel more and more do-able. And on a bright sunny Sunday afternoon, we decided to do it.

Fast forward 3 months packed with training and preparations, we found ourselves on a flight to Kathmandu on April 26th, 2014. Towards the end of the 6 hour journey, the captain announced, "Ladies and Gentleman, towards your right, you can catch a glimpse of Mt. Everest". And there she was, (among some other mountains in the Himalayan range), with her head high above the clouds, gazing at us. That was our first sight of the roof of the Earth.

We started our trek the next day with a scary flight to Lukla from Kathmandu. At that point, I was not sure which was more scary, the flight through the mountains or the awaiting hike to 5500m which spanned across 12 days and covering a distance of around 140 kilometers by foot. Once on ground, we immediately felt the difference in altitude between Kathmandu and Lukla due to the cold & windy weather. After a short break, we started our trek to Everest Base Camp.

The trekking party consisted of our guide and a porter accompanying us. We walked through

picture perfect landscapes, suspension bridges above fast moving rivers, vast fields of wheat, potatoes and mustard. The locals called one of the rivers "Dood Koshi" which translated to "river of milk" due to its milky appearance. We regularly came across yak caravans, buddhist shrines and temples, inscribed with prayers and fitted with prayer wheels. But most important of all, we were surrounded by snow capped mountains, all around us, above the clouds.

After 3 to 4 hours of hike, we reached our destination for the first day. We were staying in a tea house ran by a Sherpa family. The Nepali people, especially the ones in the mountains, are very friendly and respectful towards their guests. They treated us like family and gave us a glimpse to the mountain life.

The next day, we started our journey towards Namche Baazar (3400m) which is a "city" in the Himalayas. If the first day's hike was of moderate difficulty, this one was tough. It gave us a flavor of how tough mountains can be. For the acclimatization process, we spent one extra day in Namche Baazar. That's when we made friends with couple of fellow trekkers. On the acclimatization day, we hiked up to Hotel Everest View which is the "highest placed hotel" in the world and had our tea, while gazing at Mt. Everest.

For the next couple of days, we trekked through forests, river beds, small hills, big hills, grasslands and also through different weather conditions like rain which turned into hail as we gained altitude, which eventually became snow which covered an entire hill like a white blanket, in a matter of minutes. Our journey took us through Tengboche, where we visited the world's highest Buddhist monastery, Debouche, home to a Buddhist nunnery, Dingboche, which is the gateway to the beautiful Chukhung valley and the nearest village to the base camp of the sexy Ama Dablam. Thats from where we had our first views of the mighty three - Nuptse, Lhoste and Everest toying with the clouds. We also

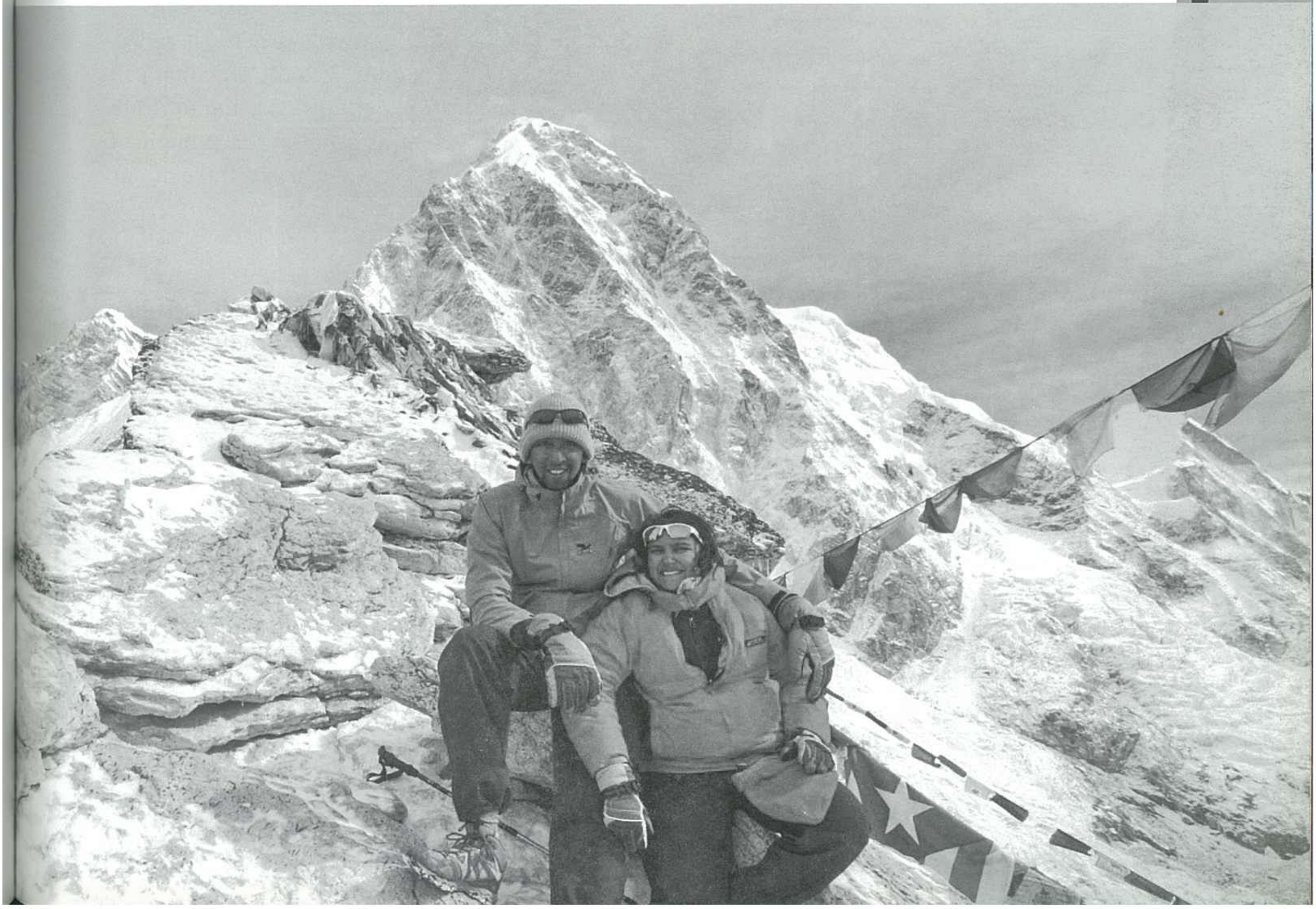

travelled through Lobouche, where it was snowing for most of the time and we had to walk over a frozen river and a small hill to catch the glimpse of the famous Khumbu glacier and then finally reached Gorak Shep, where we started our assault to the basecamp after 8 days of trekking.

By the time we started our final push to the base camp, it was snowing lightly and we wanted to cover as much as possible before the weather got bad. We walked through a ridge between the Khumbu glacier and a frozen river for roughly 3 hours before reaching the base camp. The final stretch to the base camp was filled with fallen rocks and slippery ice and it had started to snow heavily. Once we reached our goal, it took some time for the feeling to sink in, that we made it, that all those hours spent in training and dreaming was for this moment. More importantly, I realised once again that all great achievements are a result of a long process of careful planning, proper execution and hard work. People can be lucky enough to be born talented, but when they perfect their skills with hours of practice and hard work and push themselves beyond their limits, great things happen. Above all, we need to dream the impossible to make it happen.

The next day, we woke up early, around 5:30am to go up Kaala Pathar (5550m), to get the best view of Mt. Everest, where we would reach the highest point, we have ever in our lives. The weather was not good at the start and we couldn't see much due to the thick fog and cloud cover. Many trekkers turned back and some tried to convince us to go back as the chances to get a good view were slim. We were cold, sleepy and tired from the day before's trek and were very much tempted to go back. Then we realised that it took us 8 days of trekking, months of rigorous training and years of dreaming, to reach that point and only few hours of tough climb was all that stood between us and the summit. So, we decided to push on, no matter whether the fog clears or not. But secretly, I was sure that Chomolungma was not going to let us down, that she will show herself when the time was right. And that she did. 3 hours more into the climb, the sky began clearing and the sun was coming up behind Mt. Everest. After 30 more minutes, there were mountains all around us and it was as good as it could get. There she was, with all her majestic beauty, standing tall above all the other mountains. We had to climb an hour more before we reached the summit of Kaala Pathar, but that was the best hike of our lives, one that I am planning to do again.

For all the other hills and mountains I have climbed, when I am at the summit, it feels like I am at the top of the world, for that is usually the highest point in the vicinity. However, at the summit of Kaala Pathar, which is the highest point I have ever been to, I felt small and understood the meaning of the phrase "a humbling experience" as I was still at the foot of the world's highest mountain. ▲

Manu Ignatius is an engineer by profession and a photographer by passion. When he is not busy building underwater communication solutions at Subnero, he is usually clicking photos in and around Singapore. He also works as a freelance photographer & videographer along with his partner Manju at dragonfly photography. He also likes trekking, scuba diving and computer games. You can find his portfolio @ http://portfolio.thedragonflypage.com/

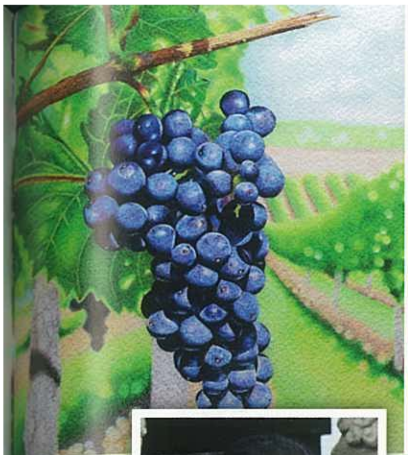

Aswathi is an aspiring student artist skilled in numerous media, including watercolor, oils, acrylics and color pencil. Successfully creates portraits, still life, and landscapes utilizing all subject matter. She has an engineering degree in computer science.

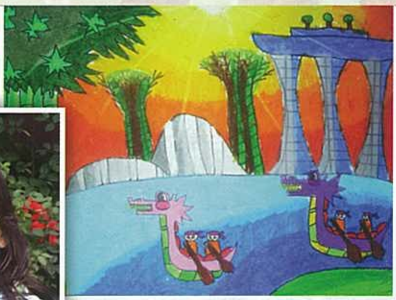

Artist: Liyana Niaz (11 years)

Artist: Rayan Niaz (4 years)

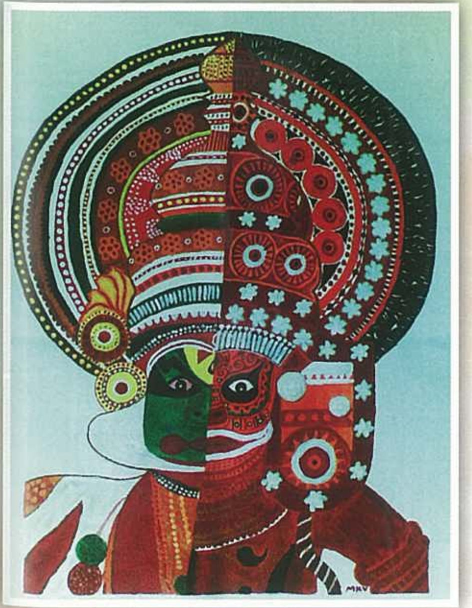

Kathakali - Theyyam Fusion
Artist: MKV Rajesh

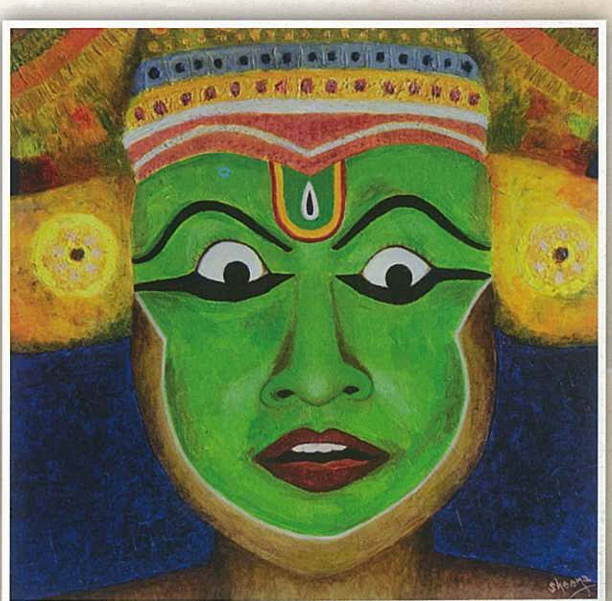

Chaayam
Artist: Sheena Bharatan

Onam Village 2013

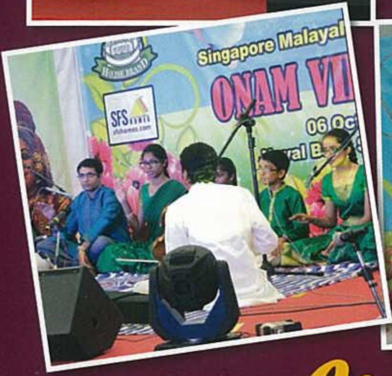

Cultural show

Onam Village 2013

Photo Booth

Stalls

Sadya

VIPs

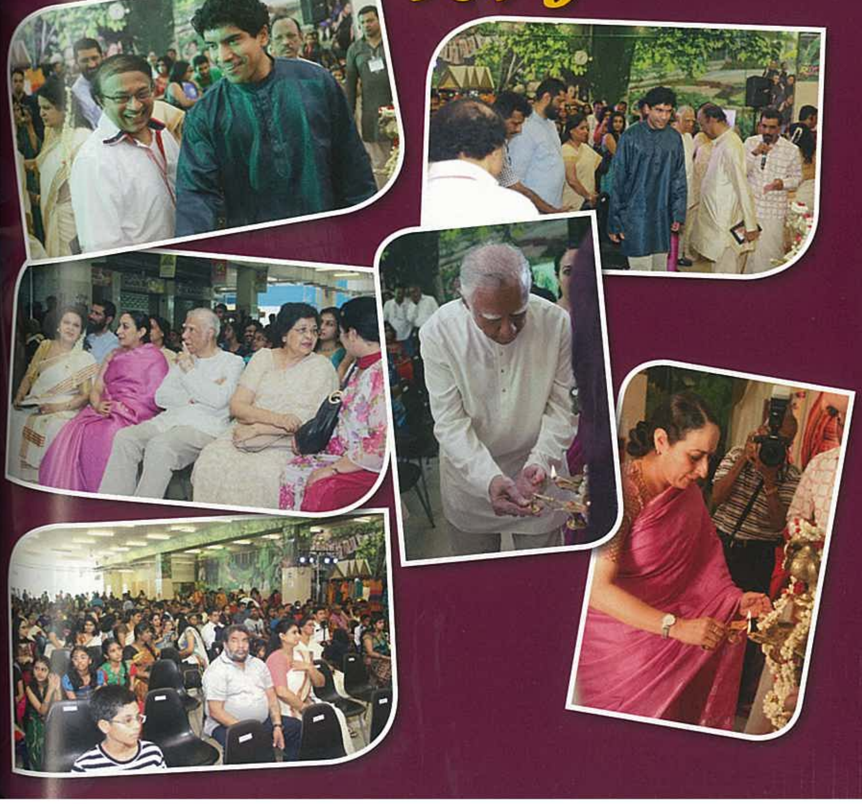

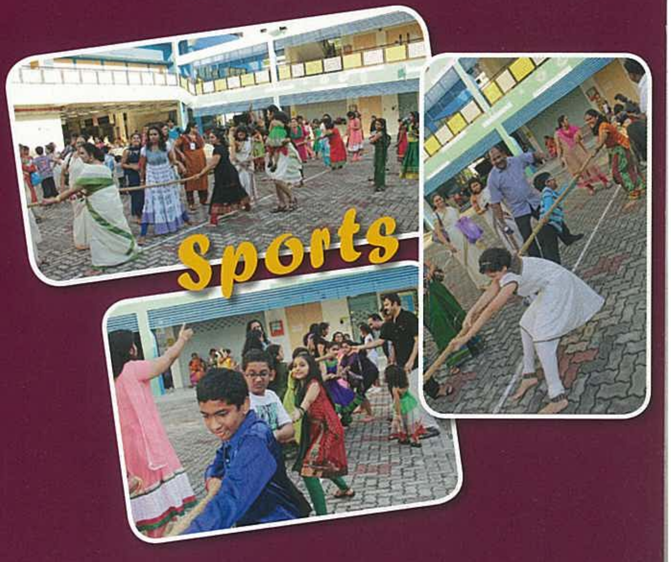

Sports

RADIO
masti 96.3 fm
josh mein raho...
RENUKA
RJ ROHINI
The Only Hindi Radio Station
in Singapore
5 pm - 8 pm Daily!
6220 6576
info@masti963.fm
Masti 96.3 FM, Singpaore
www.masti963.com
fm
96.3
MEDIACORP
STATION

a trust that binds

STAMFORD PRESS PTE LTD
Printers & Publishers since 1963

A Company of Stamford Media International

Stamford Press Centre
209 Kallang Bahru
Singapore 339344
Tel: (65) 6294 7227
Fax: (65) 6294 4396/6294 3319
e-mail: stamford@singnet.com.sg

www.stamford.com.sg/look/index.html

the GREEN LEAF AWARD 1999

SINGAPORE QUALITY CLASS

With Best Compliments From:

Karthika
ENTERPRISES PTE LTD.

Free home delivery

TASTE OF INDIA
ALL KINDS OF GROCERIES AVAILABLE

Yishun Branch:
Block 101, #01-61
Yishun Ave 5 Singapore 760101
Tel/Fax: +65 6257 2457

34, Buffalo Road, Singapore 219796
Tel: +65 6297 7533, 6298 2418, 6392 3693
Fax: +65 6297 7511
Email: karthikahomedelivery@gmail.com
Shop Online: www.onlinekarthika.com

RHYTHMS AESTHETIC SOCIETY
SCHOOL FOR THE INDIAN FINE ARTS

Courses:

Carnatic - Vocal, Violin, Veena, Mridangam
Hindustani - Tabla, Harmonium, Sitar
Western - Key Board, Guitar, Music Theory
Classical Dance - Bharata Natyam

RAS Features: Structured courses as well as programs customised to meet the needs of individual members • Opportunities for performing during community cultural events and festivals • Training for competitions and produces winners • Eligibility for CCA / CIC points • Instructors are full time teachers, professionals and highly qualified • Registered with PA • Recognised by NAC • Conducts learning journeys, workshops, and concerts for schools, clubs and charities • Subsidises course fees for children from low income families (terms apply).

Rhythms Aesthetic Society, Blk 102, Yishun Ave 5, #04-107, Singapore:760102, (beside Chong Pang Community Club), tel: 62570819, rhythms.india@yahoo.com.sg . Our Branch @ Dharma Mununeeswaran Temple, 17, Serangoon North Avenue 1, Singapore 555894, Tel: 625770819, 62805058

My Tamil School House: A+ Tamil Language Program: (A progressive program that will prepare your child for a A+in PSLE) RHYTHMS LEARNING HUB PTE LTD, Call: 62570823

SAKUNTHALA'S
RESTAURANT & GOURMET CATERERS

Hotline : **6293 6649**

All our restaurants open daily from 11am - 11pm. Table reservations are to be made well in advance to avoid disappointments. All catering or reservation enquiries can be made at our hotline no. 6293 3649. Alternatively, you can email us at enquiries@sakunthala.com.sg

Dine like a Royal...

Feel like a Royal...

wide variety of Indian & Chinese dishes

Main Branch
Sakunthala's Food Palace
66, Race Course Road
Singapore 218570
Fax no: 6293 4357

Branches
151, Dunlop Street
Singapore 209466

88, Syed Alwi Road
Singapore 207667

With Best Compliments from

ஜோதி ஸ்டோர் & புஷ்பக்கடை

JOTHI

Jothi Store & Flower Shop

One Stop Department Store for Imported goods from India

Branded Indian cosmetics
Ayurvedic cosmetics and health supplements
Prayer and house hold utensils
Home and temple prayer items and textiles
Indian wet grinders / Mixy
Decorative products, statues, made to order products
Leading flower shop for quality garlands and decorations

JOTHI'S BUILDING, NO. 1, CAMPBELL LANE
SINGAPORE 209882

TEL: 63387008, 63381151 (Flower Dept.), FAX: 63380070
Email: jothistore@pacific.net.sg
Website: www.jothi.com.sg

With Best Wishes for a Happy & Prosperous Onam

Onam Greetings

Abhilash K Krishnan, Sindu & Family
Dr K A Abraham, Geetha & Family
T M Abraham, Susan Abraham & Family
Ajayakumar K N, Ajitha & Family
Ajayan Ramachandran, Mini & Family
Ajith Menon, Maya & Family
Asokan R, Vimala & Family
M/S Ayur Health Pte Ltd
Daniel Grob, Shantha Rathi & Family
Dayanandan S, Prasanna & Family
Mrs Dharan & Family
Dileep Prasanan T, Chandana Dileep & Family
Dineshkumar, Babitha & Family
Dinesh Vasu Dash, Dr Velaithan Rathiga & Family
M M Dollah, Jameela Beevi & Family
T V George, Sophiamma & Family
Gopalakrishnan Nair K, Indira & Family
Gopalkrishnan Nair, Sarada & Family
Gopalan Nair, Radha Nair & Family
Harish O V, Kavitha & Family
Isson Jacob, Sucy & Family
Janamma Unnithan & Family
Jayaprabha, Sai Lekshmi & Family
T J John, Jaya & Family
Dr Jothi, Vimala & Family
J E S Marine Service Pte Ltd
Karunakaran Pillai, Geetha & Family
P K Koshy, Daisy & Family
Krishnakumar M, Dr Chitra & Family
Krishnaveni Jenardhanan & Family
Krishnadas, Indira & Family
Kurup M B, Goma & Family
Lloyd George L F, Selin & Family
Madan P, Deepa & Family
Madhukrishnan, Dr Deepthi Nair & Family
Manu Bhaskar, Suchitra Manu & Family
Menon P M, Sathi Devi & Family
Dr Mukundan Nair, Innira & Family
Muralidharan V V, Vineetha & Family
Nair T P , Sreedevi Nair & Family
Dr Nair V P PBM, Dr Sathi Nair & Family

Nirmalan Pillai, Jalaja Menon & Family
Padmakumar, Rejani & Family
Prabha Menon & Family
Raj Nair, Bindu & Family
Rajan Krishnan PBM, PPA, Girija & Family
Rajan Menon, Sarala Menon & Family
Rajeshkumar, Reshma & Family
Rajiv Nair, Bindu & Family
Rama Nair, Shyamala & Family
Ramakrishnan Nair V, Suseela & Family
Raman G, Sarala & Family
Raveendran R, Indira & Family
Ravi K, Komalam & Family
Raviendran, Shantha & Family
Remash Nair, Raadthie & Family
Roy Verghese, Neethu & Family
Sarojini Chandran & Family
Savanthraj C S, Merly & Family
Sekhar M C, Jayalekshmi & Family
Sivaraman Nair, Subhadra Nair & Family
Sreekanth, Anju & Family
Sreenivasan M, PBM, Pushpalatha & Family
Sreevardhanan V Pillai, Siamala & Family
Srini P R, Vasanthi & Family
Stephen Samuel, Jolly & Family
Sudheeran D, Sudha Kumari & Family
Sudhir Mathew John, Nancy & Family
Sunny K Paul, Moly & Family
SureshkumarB, Beena & Family
Suresh Nair, Sulekha & Family
Sunny Verghese, Shobha & Family
Syam, Veena, Lekshmi & Family
Ullaskumar C S, Umadevi & Family
Upanand Nair, Ratna & Family
Vanugopal, Jayanthi Menon & Family
M M Varghese, Jessy & Family
Vasudevan & Family
Venugopal Nair, Sujatha Menon & Family
Padma V Nair & Family
Vilasini Devan & Family
Viswa Sadasivan, Audrey & Family

Onam Greetings

Varnam 2014

Varnam 2014
ART EXHIBITION
on 24-25 May 2014
at The ARTrium @MICA.

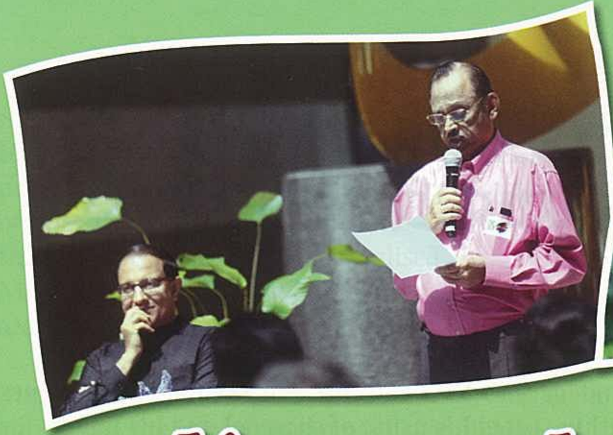

Varnam Inauguration

Varnam 2014: burst of colours and creativity!

Report by Dr Chitra Krishnakumar

Paintings as one of the oldest art forms has always proved precious as it documents social conditions, social disquiet, revolutions, changes, religious beliefs, general life and culture and of course the immeasurable bounty and beauty of nature. And the artists have been custodians of this legacy capturing all of this into a canvas for posterity and as imprints of great historical significance.

The Varnam 2014 (Colours) visual art exhibition put up by the Singapore Malayalee Association (SMA) Youth Wing was resplendent in every way. The paintings explored the diverse life styles of people, captured the vibrant colours of nature, and revealed the creativity of the artists in numerous expressive ways.

Twenty one Malayalee artists with over 200 paintings among them with a minimum of five paintings each displayed their creations at this exhibition at the Atrium of the MICA building. This was second time running. In 2013 a smaller exhibition, art work of ten artists, the first initiative, was run at the SMA premises. Emboldened by the splendid response received for the initial exhibition the organisers set out to conduct it in a bigger way with more artists reaching out to a wider audience.

The artists had ingeniously used various mediums for their creative work; oils, acrylic, colour pencils, watercolours, charcoal and others. Jaleela Niaz mentioned she had used mixed medium of acrylic paints and varnish and clay to create a 3-D effect in her 8 paintings on nature using metallic colours hence called it *Metallic Series 1-8*. Radhika Suresh explained how she had used corn flour and glue for the elevation of the folds of the robes in her *Buddha* picture and acrylic to bring out the serenity. And James Jithin stated his using of charcoal and his fingers for the spread of black in white in his picture *Butterfly Effect*. Ashley Christudason had made an elaborate painting with 3D effect called *Avatar City* wherein you needed to use 3D glasses to enjoy the special effect created.

The themes in the art works were strikingly varied: scenic pictures, portraits, traditional art forms of Kerala like Theyyam, murals, moments in life, surrealist with beautiful imagery, animals, birds and also scenes from Singapore as well as interesting juxtapositions of India, Kerala and Singapore.

The titles were exotic too; to name a few from each of the 21 participants:

Spring Time for Sale, Evening at the Town Centre **(Dileep Prasannan);** Mural drawings: *Raagam, Pattabhishekam* **(Lakshmy Iyer)** *Portrait of Prime Minister Lee Hsien Loong, Village Girl* **(VK Ramachandran),** *Ray of Hope, Theyyam* **(Radhika Suresh),** *Glow of Hope, Aishwaryam* **(Sajeev Kumar),** *Impending Storm, Road to Eternity* **(Deepa Madan),** *Traditional lamp, Dancing flowers* **(Suhas Sudhakaran),** *Lonely lady , Each Other* **(Venmony Bimalraj),** *Rhythmic Intimacy, Serenity in the Morn* **(Jayanthi Menon)** *on Nature* **(Ramesh Karma),** *Bull Race, Vacation* **(Rajaneesh Krishnan),** *Butterfly Effect, Niquab* **(James Jithin),** *Deforestation, Camouflage* **(Jayashankar),** *Freedom, Doves* **(Shaji Mammen),** *Avatar City* **(Ashley Christudason),** *Dual Face, Mohiniattam Dancer* **(Rahul Raveendran),** Mural paintings: *Saraswathy, Geetopadesham* **(Anil Kumar),** *Hear Me Roar, Set Me Free* **(Anjali George),** *Serene, Dream* **(Jaleela Niaz),** *Kuttanadu , Misty Morning* **(Jismon Thomas)** and *Salvation , Green Winter* **(Manu Ignatius)**

The exhibition also had fringe activities:

Paper Quilling Demonstration by Priyanka Gupta, *An Introduction to Mural Paintings - Interactive Session* by Anil Kumar, *Water Colour Painting Techniques* by Rajneesh, *Polymer Clay Jewellery Making* by Dr Deepthy. A. Nair and *The Style of*

Shadows - Charcoal by Suhas Sudhakaran. And to bring out budding talents there was also a painting competition for children in 2 categories of ages below 10 and 10-14 yrs. The website for the exhibition was conceptualised by Varnam MarComm (Marketing & Communication) Team and beautifully designed by Ramesh Karma.

Mr PK Koshy, President SMA, in his welcome address at the inauguration of the exhibition said, "This is a great opportunity to improve our efforts to unite the community in innovative ways."

Mr S Iswaran, Minister, Prime Minister's Office, Second Minister for Home affairs and Second Minister for Trade and Industry, the Guest of Honour for the occasion spent considerable time at the exhibition appreciating the work of the artists.

He lauded the efforts of the organisers stating, "We do have a lot of community events such as cultural concerts, sports day, water sports and others but this is a unique experience to me, 'A Painting Exhibition', which unites community as whole. It transcends ethnic, linguistic and regional differences, young and old, local and expatriate bringing all to the common platform of appreciating and encouraging artists and their work."

In a separate congratulatory note to the Youth Wing Chairman, SMA he said

> Dear Savantraj
>
> Congratulations on Varnam 2014. It was an inspiring event that helped to showcase the diverse artistic talent in the community. I wish you and the SMA Youth Wing continued success with this and your other projects.
>
> **Savantraj as Youth Wing Chairman** about organising the exhibition had this to say....
> "There are so many incredibly talented artists whose works are confined to the four walls of their homes. VARNAM plays a major role in giving these artists and their works, their due exposure and recognition. Personally, it's wonderful to see the artists' excitement as they share their creations with the world and get appreciated in return. Art doesn't differentiate young or old, expatriate or local and VARNAM provides a platform to bring everyone together to show case, value and enjoy art. It's our mission to strengthen the community bonding leveraging this positive vibe!"

Savant thanked Minister Mr. S Iswaran, NAC, SMA Management Committee led by President Mr. P.K. Koshy, all the sponsors, Artists, Media Partners and all the volunteers for their incredible support without which this wouldn't have been possible. He also applauded and thanked Organising committee leaders Anil Kumar, Nikhil Viswam, Lijesh K, Asok Kumar, Ramesh Karma, Jaleela Niaz , Laxmi Iyer, Arun Sudhakaran, Deepa Madan & Shilpa Krishnan for their hard work in pulling all the strings in a synchronized manner.

The main coordinator **Anil Kumar,** about the challenges he faced and the outcome said with pride,

"Since the exhibition was open for public with no entry fee, we did meet difficulties in finding enough funding support at the beginning. However timely help from SMA Management Team and National Arts Council (NAC) made us confident to proceed. Bringing together amateur artists' from various professions and conducting such a big event over two full days with 100% artists' presence is considered the biggest success. We thank all our visitors for your tremendous support and encouragement."

The **artists** were united in their stance stating

"The exhibition helped us participants with real opportunities to awaken our inherent talent and creativity and to present it to the community. It also enhanced bonding among us artists and helped to motivate each other as a team."

The exhibition **Varnam 2014**, themed 'fest beyond colours - unite community through innovative ways', was held on 24 -25 May at the ARTrium of MICA with the support of National Arts Council. The exhibition drew in a large viewership from all over the island. ▲

Snapshots of Varnam 2014 are given on pages 90-91

Malayalee Accomplishments 2013-14

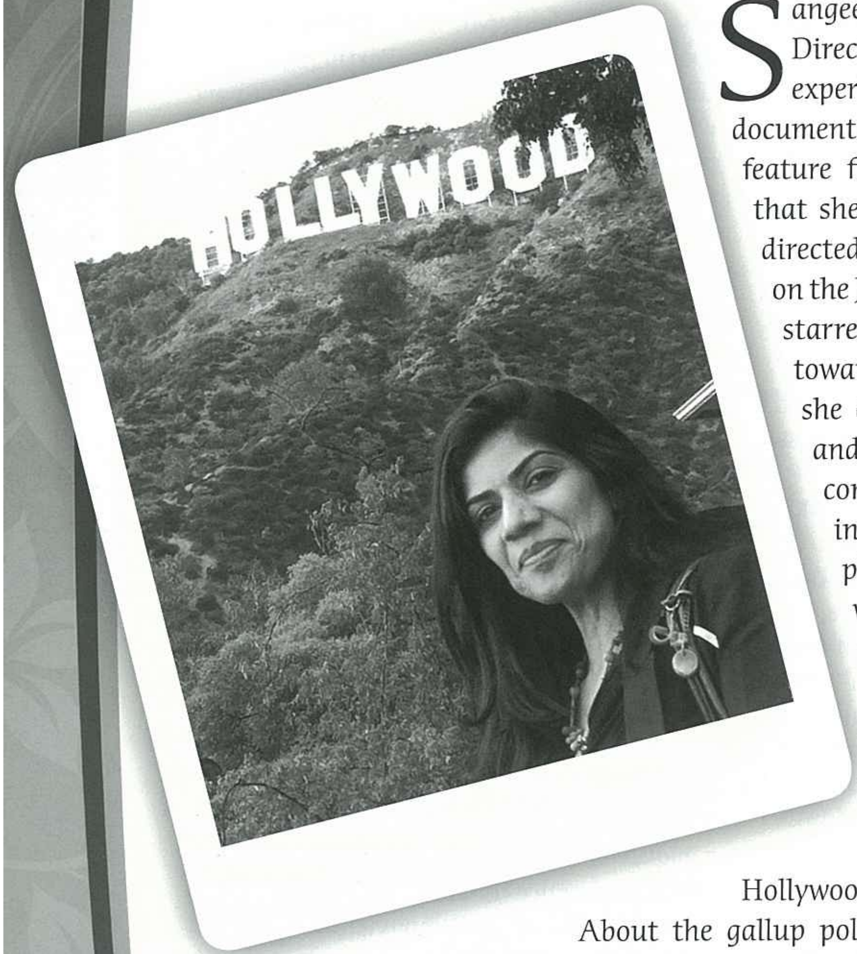

Sangeeta Nambiar is a Theatre and Film Director based in Singapore, with extensive experience in the medium of theatre, television, documentaries, short films, corporate films and feature film. It was after moving to Singapore that she began exploring theatre. She wrote and directed her first play, MAGIC FOR MAYA, based on the Japanese occupation of Singapore. The play starred 8 children and thus began the journey towards exploring direction. For her next play, she explored the genre of comedy. She wrote and directed TICKET TO BOLLYWOOD, a comedy on a couple"s desperate try to get into Bollywood. A FEW GOOD KIDS was a play about bullying amongst children. This was followed by THE X AT 40! - a play with the legendary stand up comic Kumar, about women in their 40s. Her other credits include directing and writing THERE MUST BE A RAINBOW: a play about children in a camp; A SERIES OF SHORT PLAYS: Original plays by Hollywood writer Keisha Poiro; EMO! SINGAPORE: About the gallup poll that deemed Singapore to be the least emotional country. Director and Playwright ; THE SILENT SHADOW: A play about domestic and sexual abuse. This play was very well received by the public and was supported by UNIFEM; THE LUNCH CLUB: A play dedicated to The Breakfast Club. About the youth and how they perceive each other.

She also wrote and directed an award winning feature film, A GRAN PLAN. It won her the Mira Nair award for rising female film maker at the Harlem International Film festival 2012, apart from 3 other international level awards for the film. She uses the medium of short films to address social issues. BULLY TRAP looked at bullying amongst children. PERCEPTIONS was a short film on labeling that seems to be quite rampant in our society. REFLECTIONS was a short film on old age and the issue of abandonment.

Sangeeta has also published a book with tranquebar Press called BARNABAS: A MYSTERY FOR MR MEHTA.

Malayalee Accomplishments 2013-14

Shilpa Krishnan Shukla hails from Thrissur in Kerala. She has Bachelor degree in computing and works as Brand Manager at an MNC.

She has written, directed and produced a musical "Bollywood Beats" and a collection of plays called "Kathaah" based on short stories by renowned Indian authors, both of which played to full houses in Singapore for multiple shows.

She started with film making with 1-minute films that were selected amongst the top 25 films in the online PassionForCinema film festival. She subsequently, progressed to 3-minute and 6-minute shorts and finally made a full length film, "Mausams". Mausams was writtete, directed and produced and it took 1.5 years to be completed because everyone involved it had other full time jobs. It played for 2 weeks in Singapore at the Arts House and also went to film festivals in US, India and including the prestigious Dhaka International Film Festival.

Post Mausams, she turned to Mayalayalam short films where the first one "Inganeyum Oru Katha" is one of the most popular Malayalam short films on Youtube. Most recent film is a bilingual in Malayalam and Tamil titled "Aravindum Aaarumughamum" which premiered at SMA in June this year.

Current project is a Malayalam sit com Athazham, for which the preproduction work is in progress.

Her thoughts/principles on film making - "I like to make simple films where the focus is on writing and performances. All my films till date are almost zero budget films, all independently produced by me, because I believe that if I wait for the "right" resources to come by, I might end up not making any film. So I prefer to make the best use of available resources vs. wait for everything to fall in place perfectly."

കരുണാമയൻ, ചാറ്റൽ മഴ, കുഞ്ഞാറ്റ എന്നീ മൂന്ന് വ്യത്യസ്തമാർന്ന കലാസൃഷ്ടികളിലൂടെ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികൾക്ക് സുപരിചിതനായ കലാകാരനാണ് ശ്രീ പനയം ലിജു. ഉറ്റ സുഹൃത്ത് ശ്രീഅനിഴം അജിയുമായി ചേർന്ന് ഗാന രചനയും സംഗീത സംവിധാനവും നിർവഹിച്ച 2012 ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ "കരുണാമയൻ" എന്ന ക്രിസ്തീയ ഭക്തിഗാന ആൽബം അഭിമാനിക്കാവുന്ന ഒരു സംരംഭം ആയിരുന്നു. സാധാരണക്കാരായ രണ്ടു ചെറുപ്പക്കാർ തിരക്കിട്ട ജോലിയോടൊപ്പം തന്നെ സംഗീതത്തിനും കലയ്ക്കും വേണ്ടി മാറ്റി വയ്ക്കാൻ സമയം കണ്ടെത്തുകയും അത് വിജയപഥത്തിൽ എത്തിക്കുകയും ചെയ്തത് അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. 2013 ൽ ബാല്യം, പ്രണയം, വിരഹം, പ്രതീക്ഷ എന്നിങ്ങനെ നാൽ വിഷയങ്ങൾ കോർത്തിണക്കിയുള്ള പാട്ടുകളുമായി "ചാറ്റൽമഴ" എന്ന രണ്ടാമത്തെ സംഗീത ശിൽപം രൂപം കൊള്ളുന്നത്.

കലാരംഗത്ത് വ്യത്യസ്തമാർന്ന മേഖലകളിൽ പരീക്ഷിക്കാനും അടുത്ത സ്റ്റേജിലേക്ക് പോകാനുമുള്ള പനയം ലിജുവിൻറെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഉദാത്ത ഉദാഹരണമാണ് അദ്ദേഹത്തിൻറെ മൂന്നാമത്തെ പ്രോജക്റ്റ് "കുഞ്ഞാറ്റ" എന്ന ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രം. മാതൃത്വത്തിൻറെ വിവിധ ഭാവങ്ങളും മുഖങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ച കുഞ്ഞാറ്റ, പല അന്താരാഷ്ട്ര ചലച്ചിത്ര മേളകളിൽ കുഞ്ഞാറ്റ പ്രദർശിപ്പിച്ചത് ഒരു പുതുമുഖ സംവിധായകൻ എന്ന നിലയിൽ പ്രശംസനീയമാണ്. ഹൃദയസ്പർശിയായ ഈ ഹ്രസ്വചിത്രം ഒരുപാട് പ്രേക്ഷക പ്രീതി ലഭിച്ച ചിത്രമാണ്. മാണിക്കോത്ത് പ്രോഡക്ഷൻസിന് വേണ്ടി പ്രജിൽ മാണിക്കോത്ത് നിർമ്മിച്ച ഈ ചിത്രത്തിൽ സിംഗപ്പൂർ മലയാളികളായ റാബിൻ രഞ്ജി, ബേബി തസ്യ എന്നീ രണ്ടു അഭിനേതാക്കൾക്കും അവസരം നൽകി. അടുത്ത ഹ്രസ്വചിത്രം അണിയറയിൽ തയ്യാറായി വരുന്നു,

കഥ, കവിത, ഗാനരചന, സംഗീത സംവിധാനം, ഗായകൻ, തിരക്കഥ, സംവിധാനം എന്നിങ്ങനെ കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിൻറെയും വിവിധ മേഖലകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന പനയം ലിജുവിനും അദ്ദേഹത്തിൻറെ ടീമിനും എല്ലാ ആശംസകളും അറിയിക്കുന്നു.

Malayalee Accomplishments 2013-14

Amritha Devaraj

Amritha is 11 yrs old Primary 5 student at Rivervale Primary School, Singapore. She has a deep interest in Carnatic Vocal and Keyboard. She has been learning Carnatic music from the age of 4. She received training from Smt Dr Bhagya Murthy, Mr Lazar Sebastien and Sri T Srinivasan. Her Achievements in last 1 year.

- Singapore National Arts Council - National Indian Music Competition - Carnatic Vocal, Junior - 1st Prize
- Sivan Fine Arts Academy, Chennai - Papanasam Sivan competition - Carnatic Vocal, Junior - 1st Prize
- Sri Sempaga Vinayagar Temple Music & Dance Academy , Singapore - Carnatic Vocal, Intermediate - 1st prize
- Sri Sempaga Vinayagar Temple Music & Dance Academy , Singapore - Carnatic Keyboard, Intermediate - 2nd prize
- ArtsHub, Singapore - Music competition - Carnatic Vocal, sub junior - 1st prize, Light Music, sub junior - 1st prize, Devotional , sub junior - 1st prize
- Kanada Sangha (Singapore) - Purandaranamana -2014 , Carnatic Music competition - Carnatic vocal Junior - 1st prize
- She has also performed in various community programs, temple programs, Onam programs and in 'Karunyam' (SMA).

Chaitanyasre Lenin

Chaitanyasre is the 2nd prize winner for the Singapore National Indian Music Competition 2014 in Vocal Solo Intermediate Category.

She has had her musical training under her musician parents, Sri Lenin M R and Smt Rahana (Carnatic vocalists). She has also won the Singapore Radio FM Oli 96.8's, 'Oli Junior Star 2010' singing championship title and the championship title in the, 'Little Red Dot' English Writing Competition 2011 organized by the Singapore Straits Times. Chaitanyasre, is student of Nineth Grade

Akshay A Lenin

Akshay is the 3rd prize winner for the Singapore National Indian Music Competition Mridangam Solo Open Category 2014.

Akshay has had his mridangam tutelage from the age of 6 years old, from Mridanga Kala Shiromani Sri Trivandrum V Surendran (Disciple of Sangeetha Kalanidhi, Padmabhushan Palghat TS Mani Iyer). He has been brought in a musical background by his musician parents, Sri Lenin M R and Smt Rahana (Carnatic vocalists). Akshay is currently doing his GCE 'A' Level.

Malayalee Accomplishments 2013-14

Meenakshy

Meenakshy participated in the Open Category with senior contestants in the National arts council Indian Music competition 2014 and has won Honorable Mention form. She has won first prize in NAC Indian music competition 2011 in Junior Category. She has been fortunate in participating Chembai Sangeethotsavam for last 3 years.

Meenakshy has conducted a full length solo public Carnatic Concert on 26 Jan 2014 in Singapore Polytechnic in presence of the famous musicians Palai CK Ramachandran and Trivandrum V Surendran. She is continuing her learning in Carnatic Music under the guidance of Shri Chandramana Narayanan Nampoodiri from Kerala. Meenakshy is a student of Class 10 in Yuvabharathi School.

Neha Biju Thantry

Neha was selected to sing for Lee Kuan Yew Bilingualism Sing-a-kid project bilingual songs.on 9 August, at SAFRA Toa Payoh Club house and recorded songs in English and Chinese for the CDs of the project.

Neha (11 years) is a student of Rivervale Primary School

Jyothi Lakshmi Kavitha

1st Runner Up 2014, Second Runner Up 2011, Violin Solo at National Competition for Indian Music conducted by National Arts Council Singapore.

Jyothi Lakshmi is also the winner of the Northwest CDC Outstanding All Rounder Student Award or OARS Award 2014. OARS aims to recognise students in the district who has excel not only academically, but also in their CCA and contributions to the community.

തേക്കയിലെ അമ്മൂമ്മ

ഹേമ ശിവരാമകൃഷ്ണൻ

പതിവിലേറെ തിരക്കുള്ള ഒരു ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരം. മാളവിക ഓടിച്ചെന്നാണ് ബസിൽ കയറിയത്. മുന്നോട്ടെടുത്ത വണ്ടി വീണ്ടും നിർത്തി മുൻവാതിൽ തുറന്നു രൂക്ഷമായി നോട്ടം നോക്കിയ ഡ്രൈവറോട് ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ സോറി പറഞ്ഞു മാളു. ടിക്കെറ്റിന്റെ കാർഡ് ഇലക്ട്രിക് ടിക്കെറ്റിഗ് മെഷീനിൽ തട്ടി അവൾ ബസ്സിനുള്ളിലേക്ക് നീങ്ങി.

ഓടിയതിന്റെ അണപ്പ് തീർന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല അവൾക്ക്. മുന്നിൽ കണ്ട ഒരു സീറ്റിൽ ഇരുപ്പുറപ്പിച്ച ശേഷം ബാക് പാക് എടുത്ത് ഒരു വശത്ത് വെള്ളത്തിന്റെ കുപ്പിക്കായി അവൾ കൈ ഓടിച്ചു. - അയ്യോ, ഇന്നും ബോട്ടിൽ എടുത്തില്ല!!. വീട്ടിൽ നിന്ന് തിരക്കിൽ ഇറങ്ങി ഓടിയപ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്നും അമ്മ വിളിച്ചു പറഞ്ഞത് അവളോർത്തു - "മാളൂ, വെള്ളം എടുക്കാൻ മറക്കണ്ട". "ഓകെ അമ്മാ" - ഷൂ റാക്ക് തുറന്ന് ഒരു സാദാ ചപ്പലിനുള്ളിൽ വലിഞ്ഞു കയറി, ബാഗ് പുറകിൽ തൂക്കി വാതിൽ തുറക്കുമ്പോഴേക്കും അവൾ വീണ്ടും വെള്ളകുപ്പി മറന്നിരുന്നു. അമ്മയുടെ പിറുപിറുപ്പ് ഇപ്പോഴും ഓർമയുണ്ട് - "എന്ത് വേഷമാണീ കുട്ടികൾക്ക്? തേച്ചു വെച്ച ഒരു ജോഡി ഡ്രസ്സിട്ടൂടെ?" - തന്റെ പർപ്പിൾ നിറത്തിലെ കളസം പോലത്തെ കാപ്രിയും ഒട്ടും ചേരാത്ത പച്ച ടീഷർട്ടും കണ്ടാണ് ആ പിറുപിറുക്കലെന്നു അവൾക്കറിയാമായിരുന്നു.

ബസ്സിലിരുന്ന് അമ്മയുടെ കാര്യമോർത്ത് വീണ്ടും സ്വയം ചിരിച്ചു മാളവിക. വാച്ച്ചിലേക്ക് നോക്കി- വൈകുന്നേരം 4:30 ആവുന്നു. അഞ്ചു മണിക്കാണ് കൂട്ടുകാരെ കാണേണ്ടത് - ഇനിയും സമയമുണ്ട്. മെല്ലെ മെല്ലെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്ന ബസ്സിലെ സീറ്റിൽ സൌകര്യത്തോടെ ഒന്ന് ചാരിയിരുന്നു മാളു.

കണ്ണുകൾ പതിയെ ജനാലക്കപ്പുറത്തേക്ക് ..മഴക്കാടുകളുടെ നാടെന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന സിംഗപ്പൂർ. ഇരുവശത്തും ഇടതൂർന്ന പച്ചപ്പ്. ഒരു പക്ഷെ ഒന്ന് രണ്ടു വർഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഈ പച്ച്ചപ്പിനു പകരം ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങളാവും. ഒരു നിമിഷം മാളു കണ്ണടച്ച് ഒന്ന് ഓർത്തു നോക്കി - മുഴുവൻ സിംഗപ്പൂരിലും കെട്ടിടങ്ങൾ മാത്രം!! ഇപ്പോൾ കാണാൻ കിട്ടുന്ന മഴക്കാടുകളെല്ലാം വടിച്ചു വൃത്തിയാക്കി - ഹോ, ഓർക്കാൻ കൂടി വയ്യ!

താനെന്തിനാണ് ഇതിനെ പറ്റി ബേജാറാവുന്നത് എന്ന് ഓർത്തു അവൾ. ഇന്ന് വൈകുന്നേരത്തെ പാർട്ടിയെ പറ്റി ചിന്തിക്കാം. മാളുവും കൂട്ടുകാരും അങ്ങിനെയാണ് - ഒത്തുകൂടാൻ പ്രത്യേകിച്ചു കാരണങ്ങളൊന്നും വേണ്ട അവർക്ക്.

ഫോണിൽ ഒരു മെസ്സേജ് വരുന്നു - ഇന്നത്തെ പഠിത്തമൊക്കെ കഴിഞ്ഞില്ലേ? നമുക്ക് തേക്കയിൽ വെച്ച് കാണാം?" - എല്ലാവരും അതിന് "യെസ്" പറയുന്നു, പുറപ്പെടുന്നു!

ഇന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ. "തേക്ക" എന്ന് പറയുന്നത് സിംഗപ്പൂരിലെ "ലിറ്റിൽ ഇന്ത്യ" ആണ് . പൊതുവെ വരണ്ടതും ആവർത്തികവുമായ സിംഗപ്പൂർ കാഴ്ചകൾക്ക് മേൽ തേക്കയിലെ നിറമുള്ള കാഴ്ചകൾ എന്നും മാളുവിനു പ്രിയമാണ്. താനൊരിന്ത്യൻ ആയതു കൊണ്ട് തന്നെ എന്നവൾ തീർച്ചപെടുത്തി.

കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അമ്മയോടോത്തുള്ള തേക്കയിലെക്കുള്ള യാത്രയിലാണ് മാളു തേക്കയെ അറിയുന്നത്. ചില പച്ചക്കറി കടകളുടെ മുന്നിൽ നിന്ന് അമ്മ മണം പിടിക്കും - "മാളു, നല്ല കറിവേപ്പില ഉണ്ടിവിടെ!". അമ്മക്ക് പ്രിയമുള്ള ഒന്ന് രണ്ടു പൂക്കടകൾ മാത്രം- എപ്പോഴും നല്ല സുഗന്ധമുള്ള സാംബ്രാണിത്തിരി കത്തിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്ന പൂക്കടകൾ. എന്ന് തേക്കയിൽ വന്നാലും അമ്മ നല്ല മുല്ലപ്പൂ വാങ്ങും - പക്ഷെ മുടിയിൽ വെച്ച് കണ്ടിട്ടില്ല. ഭഗവാന്റെ ഫോട്ടോയിൽ ചാർത്തി, കൈ വീണ്ടും മണക്കും അമ്മ. താൻ ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു - "അമ്മ എന്താ പൂ മുടിയിൽ വെക്കാത്തത്?". എന്നും ഒരേ ഉത്തരം - " അച്ഛനിഷ്ടമില്ല മാളു".

താൻ വലുതാവുംബോഴും മറ്റുള്ളവരുടെ ഇഷ്ടം അനുസരിച്ച് മാറുമോ എന്നവൾ ചിന്തിച്ചു! ചിന്തകൾ വീണ്ടും കാട് കയറിത്തുടങ്ങി എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവൾ കണ്ണുകൾ പുറത്തെ പച്ചപ്പിൽ നിന്നും പിൻവലിച്ചു. പെട്ടെന്നാണ് അവൾ മുന്നിലിരിക്കുന്ന ഒരു അമ്മൂമ്മയെ ശ്രദ്ധിച്ചത്. ഇവരിവിടെ എപ്പോൾ വന്നിരുന്നു?

അവരുടെ മൂക്കുത്തിയുടെ കല്ലിലെ തിളക്കം കണ്ണിലേക്കു തുളച്ചു കയറുന്നു. അവരുടെ കണ്ണിനും അതേ തിളക്കം. ഒരു സാധാരണ ഓറഞ്ച് കളർ സിന്തെടിക് സാരി, കൈയിലും കഴുത്തിലും ഒന്നുമില്ല. മൂക്കിലെ മുക്കുത്തിയും നെറ്റിയിലെ വലിയ ചുമന്ന വട്ടപൊട്ടും കൂടാതെ അവരെ പ്രത്യേകത ഉള്ളവരാക്കിയത് കൈയ്യിലെ ഭാണ്ടക്കെട്ടായിരുന്നു.

മാളു വീണ്ടും അതിശയത്തോടെ നോക്കി. ബാഗിനു പകരം ഒരു ഭാണ്ഡം? കഴിഞ്ഞ തവണ നാട്ടിൽ പോയപ്പോൾ ചോറ്റാനിക്കര അമ്പലത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ നിന്ന കാക്കാത്തി സ്ത്രീയുടെ കൈയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഇതേ പോലെ ഒരു ഭാണ്ഡം!! അന്ന് അമ്മയിൽ നിന്നാണ് അതിന്റെ പേര് "ഭാണ്ഡം" എന്ന് മാളു മനസ്സിലാക്കിയത് തന്നെ!

അമ്മൂമ്മ തന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു എന്ന് മാളു പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കി. മെല്ലെ അവൾ ബാഗ് തുറന്ന് ഒരു പുസ്തകം തേടാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അമ്മൂമ്മയുടെ ചോദ്യം - " അമ്മാ, ഇന്ത വണ്ടി തേക്കയിൽ പോകുതാ? " ഒരു നിമിഷം എന്ത് പറയണം എന്നറിയാതെ ഇരുന്നു അവൾ. പിന്നീട് പറഞ്ഞു - "ആമാ". അമ്മൂമ്മ വേഗം അവരുടെ പഴയ ബ്ലൌസിനുള്ളിൽ കൈയിട്ട് ഒരു ചെറിയ കടലാസെടുത്ത് നീട്ടി - " ഇന്ത അഡ്രെസ്സ് ഉങ്കളുക്ക് തെരിയുമാ?"

മാളു വീണ്ടും ഒന്നറച്ചു. പുറത്തിറങ്ങിയാൽ അധികമാരോടും ഇടപഴകരുത് എന്ന അമ്മയുടെ താക്കീതിനെക്കാൾ ഉപരി അമ്മൂമ്മയുടെ വിയർപ്പ് പറ്റിയ കടലാസ്സ് വാങ്ങാനായിരുന്നു അവൾക്ക് മടി!. രണ്ടും കല്പിച്ചു കടലാസ് വാങ്ങി അവൾ വായിച്ചു- തേക്കയിലെ ഒരു സ്ട്രീറ്റിന്റെ അഡ്രെസ് ആണ്. കൂടെ ഒരു ഫോൺ നമ്പറും. തിരികെ കൊടുത്തിട്ട് അവൾ പറഞ്ഞു - "തെരിയാത് പാട്ടി, അങ്കെ യാരുക്കിട്ടോ കേളുങ്കോ". തന്റെ മുറി തമിഴ് അമ്മൂമ്മക്ക് മനസിലായി എന്ന സമാധാനത്തിൽ മാളു വീണ്ടും പുസ്തകത്തിലേക്ക് വഴുതി.

തേക്ക എത്തിയപ്പോൾ മാളു സീറ്റിൽ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു. അമ്മൂമ്മ അവിടെ തന്നെ ഇരിപ്പാണ്. മാളു ആംഗ്യം കാട്ടി അവരോട് ഇറങ്ങാൻ പറഞ്ഞു. നന്ദിയുള്ള ഒരു പുഞ്ചിരി തൂകി അമ്മൂമ്മ ഭാണ്ടക്കെട്ടും പിടിച്ചു ഇറങ്ങി ബസ് മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ ബസ്

സ്റ്റോപ്പിൽ അമ്മൂമ്മയും താനും മാത്രം.

ഇടക്കിടെ കടന്നു പോവുന്ന ഇന്ത്യൻ വംശജരോട് അമ്മൂമ്മ എഴുന്നേറ്റു വഴി ചോദിക്കും. ഒന്നും ഉരിയാടാതെ പലരും അവരെ കടന്നു മുന്നോട്ടു പോയി. മാളു വാച്ചിൽ നോക്കി. കൂട്ടുകാരെത്താൻ ഇനിയും സമയമുണ്ട്. അവൾ മെല്ലെ അമ്മൂമ്മയുടെ അരികിലേക്ക് ചെന്ന് അറിയാവുന്ന തമിഴിൽ ചോദിച്ചു - " പാട്ടി, നിങ്ങളുടെ കൈയ്യിൽ ഫോണ് ഉണ്ടോ?" ഇല്ല എന്നാ മറുപടിയിൽ അവൾ അതിശയിച്ചു, എങ്കിലും വീണ്ടും ചോദിച്ചു - "എന്റെ ഫോണ് തരട്ടെ, ആ നമ്പറിൽ ഒന്ന് വിളിച്ചോളൂ"

തമിഴിൽ മറുപടി - "ഫോണ് വിളിക്കാനൊന്നും എനിക്കറിയില്ല കുട്ടി". മാളു വീണ്ടും ചോദിച്ചു -" അപ്പോൾ വഴിയെങ്ങനെ കണ്ടു പിടിക്കും?". അമ്മൂമ്മ മറുപടി നല്കിയത് ഒരു പുഞ്ചിരിയിൽ ആയിരുന്നു.

ഒന്നും മനസ്സിലാവാതെ, അല്ലെങ്കിൽ എന്തൊക്കെയോ മനസ്സിലായത് പോലെ, മാളു തിരികെ ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ ഇരുന്നു. അമ്മൂമ്മ ഇപ്പോഴും ഇടയ്ക്കിടെ കടന്നു പോവുന്ന ഇന്ത്യൻ വംശജരോട് വഴി ചോദിക്കുന്നു! അവരുടെ മുഖത്തെ പ്രകാശവും പുഞ്ചിരിയും മാത്രം മായുന്നില്ല. ഇപ്പോഴാണ് മാളു അവരെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിച്ചത്! - 70 വയസ്സിനു മേൽ ഉണ്ടാവും പ്രായം. തലയിൽ കറുത്ത മുടി കാണാനേ ഇല്ല. പിന്നിൽ മുടികൊണ്ട് ഭംഗിയായി ഒരു ചെറിയ കൊണ്ട. ഒരു കൈ ഇപ്പോഴും ഭാണ്ടക്കെട്ടിൽ തന്നെ! മറയുന്ന സൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ വീണ മൂക്കുത്തി പതിവിലും ശോഭയോടെ തിളങ്ങുന്നു!

അവൾക്ക് ഇരിപ്പുറച്ചില്ല. മാളു എഴുന്നേറ്റു അമ്മൂമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി - "പാട്ടി, ഉങ്കളെ നാൻ കൂട്ടിട്ട് പോകാം". അവിശ്വസനീയതയോടെ അവളെ നോക്കി ഒന്നും പറയാതെ അഡ്രസ്സിന്റെ കടലാസ് നീട്ടി അമ്മൂമ്മ. അത് വാങ്ങി കൈയിലെ ഫോണിൽ മാപ്പിൽ നോക്കി മാളു പെട്ടെന്ന് വഴി കണ്ടു പിടിച്ചു. എന്നിട്ട് അമ്മൂമ്മയുടെ കൈയ്യിൽ പിടിച്ചു മുന്നോട്ടു നടന്നു. ഒന്നും മിണ്ടാതെ അമ്മൂമ്മയും !

അഞ്ചു മിനിറ്റിൽ സ്ഥലം എത്തി. ഒരു ബ്ലോക്കിലെ താഴത്തെ നില തന്നെ. ചുറ്റി മുൻവശം എത്തിയപ്പോൾ വലിയ ഒരു ബോർഡ് - "മാതംഗി ഓൾഡ് ഏജ് ഹോം" (വൃദ്ധ സദനം)! അമ്മൂമ്മ മാളുവിന്റെ കൈയ്യിൽ നിന്നും പിടി വിടുവിച്ചു മെല്ലെ ഒരു ദീർഘ നിശ്വാസത്തോടെ അകത്തേക്ക് കയറി. വാതിൽക്കൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞു നിന്ന് മാളുവിന് നേരെ പ്രകാശമുള്ള ഒരു പുഞ്ചിരി!

എന്തെങ്കിലും പറയാനോ കൈ വീശി കാണിക്കാനോ കഴിയുന്നതിന് മുൻപ് തന്നെ അമ്മൂമ്മ ഉള്ളിലേക്ക് അപ്രത്യക്ഷയായി. മാളുവിന്റെ ഉള്ളിൽ നാട്ടിൽ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്ത് ചാരുകസ്സേരയിലിരുന്നു പുഞ്ചിരിയോടെ നാമം ജപിക്കുന്ന സ്വന്തം അമ്മൂമ്മയുടെ മുഖം കടന്നു വന്നു. കാച്ചിയ എണ്ണയുടെ ഗന്ധമുള്ള അമ്മൂമ്മയുടെ നരച്ച തലമുടിയാണ് മാളുവിനിഷ്ടം. ഒരു നിമിഷം ആ അമ്മൂമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ഓടിയെത്താൻ അവൾ കൊതിച്ചു.

ഫോണ് റിംഗ് ചെയ്യുന്നു. കൂട്ടുകാരിയാണ്. "നീ എവിടെ മാളവിക?" - "ഞാനിതാ എത്തി". തിരിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ അവളുടെ വിരലുകൾ വീണ്ടും ഫോണിലെ മാപ്പിലായിരുന്നു. സിംഗപ്പൂരിലെ വൃദ്ധസദനങ്ങൾ. മാളു ഉറപ്പിച്ചു - ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്ത സായാഹ്നങ്ങളിലും വാരാന്ത്യങ്ങളിലും അവരിനി എന്താണ് ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്ന്!! ▲

Hema Sivaramakishnan originally hails from Kottayam, Kerala, a post graduate from Indian Institute of Technology, Kharagpur and worked with IT industry for 13 years with IT giants like Infosys (Bangalore, US) and NCS (Singapore). Currently working towards business expansion of an e-commerce direct selling Company. Writing has been Hema's passion and her dream is to become and acclaimed writer.

Email: hema.siv@gmail.com

On Homoeopathy

Dr K RAMACHANDRAN BHMS,
M Sc, (Psychology) PGDYMH (YOGA THERAPY)

Definition & Basic Principles of Homeopathy: Homeopathy (also spelled homeopathy or homoeopathy), from the Greek words homoios (similar) and pathos (suffering), is a system of medicine, notable for its practice of prescribing water-based solutions that do not contain chemically active ingredients. Homeopathy is a form of holistic medicine used by over 200 million people worldwide to treat both acute and chronic conditions. It is based on the principle of 'like cures like' - in other words, a substance taken in small amounts will cure the same symptoms it causes if it was taken in large amounts.

Homeopathic medicines are manufactured using a process combining serial dilution and succussion (vigorous shaking). Homeopathic medicines are perfectly safe to use for babies, children and pregnant or breastfeeding women, who are under the supervision of a medically-qualified practitioner.

Helping people: Studies conducted by the British Homeopathic Association in collaboration with members of the Faculty of Homeopathy and the NHS homeopathic hospitals have identified the conditions most frequently seen by homeopathic doctors and dentists.

Medical conditions commonly seen are Eczema, depression, anxiety, cough, menopausal symptoms, chronic fatigue syndrome, catarrh, osteoarthritis, irritable bowel syndrome, hay fever, upper respiratory tract infection, rheumatoid arthritis, asthma, multiple sclerosis, allergy, fibromyalgia, migraine, Crohn's disease, premenstrual syndrome, chronic rhinitis, headache, vitiligo etc. Dental conditions commonly seen Apical abscess, anxiety, tooth extraction, sensitive cementum, periodontal abscess, post-surgery pain, gum swelling, reversible pulpitis, toothache with decay, pericoronitis etc.

How Doctors Work: Homeopathic doctors work in the same way as conventional doctors do. History taking, examination and investigation are all important in establishing the diagnosis. However, as well as asking about your symptoms, a homeopathic doctor will be interested in you as an individual and the unique way in which your symptoms affect you.

The homeopathic consultation: Questions about your lifestyle, eating habits and preferences, temperament, personality, sleep patterns and medical history help the doctor to form a complete picture of you. This picture will be matched to the symptoms of your illness in order to prescribe a particular type and strength of homeopathic medicine.

As a guide your first appointment could take anything up to an hour, with follow-up appointments typically lasting 30 minutes. This does vary depending on the practitioner and the setting in which they work

The growing demand for homeopathy: Homeopathy has been integrated into the healthcare systems of many European countries including France, Germany, the Netherlands, Italy, Switzerland and Portugal.

A survey conducted by Global TGI in 2008 found 15% of the population of Britain trusted homeopathy.

In India homeopathy is one of the most popular forms of medicine. Today there are are over 200,000 registered homeopathic practitioners, 215 homeopathic hospitals and 7,000 homeopathic dispensaries. ▲

Good to Better is always for the Best!

Dr Sheela Nair - Pinnagoda

I know many people who have uprooted and moved in pursuit of a better life. Emigration, like retirement, takes planning. Yet, in one life changing moment in December 2007, my husband and I devised to do both, overnight. We were straddling our professional roles with management responsibilities in our respective careers and earning good incomes, but spending far more time at work and at meetings than with each other and our two young children. This was vastly different to how our parents had brought us up.

Growing up with my younger brother and sister in the 1960s, we always had Amma at home looking after us. On week days, Achan would leave for the office and return home, like clockwork. We grew up with simple routines that gave us security. We were close to Amma's parents, her three brothers and two sisters, and their families as they developed. Achan organised driving trips to Malaysia where we would visit his three younger sisters' homes between Malacca and Perak, and we knew their families well too. Both grandparents had travelled out of Kerala, with Amma's side finally settling in Singapore and Achan's settling in Malaya, while they maintained links in their homeland. They had good lives in Kerala and moved for better lives with their young families.

Achan too had moved to Singapore from Malaya as a young man to make a new life in an emerging city. He settled on a job in the civil service, bought a bungalow in the East Coast and through an introduction met and married Amma. Together they raised a family of three in the house that he bought as a bachelor and where they still live today.

Those were the good old days.

Achan was the bread-winner, but he always made sure that us young ones were up, showered, groomed and ready. He would have the breakfast that Amma prepared and then leave for work in his Volkswagen Beetle, wearing his starched, laundered white shirt, dark trousers, polished leather shoes and carrying his three-tier packed Tiffin. He always returned in time for afternoon chaya and was met by his clambering children waiting to show off their daily achievements. As we grew older, the evenings and weekends were for reading, going to the library, going for walks in the park or the beach nearby, and being told of the wonders of nature - the tides and the moon's gravity, sea and land breezes, land erosion and reclamation, cloud formations and rain, stars and the Milky Way. Our education was paramount to Achan, having had his schooling interrupted owing to the war and the Japanese occupation of Malaya. He once sat me down as a 13 year old to explain the significance of history, a subject I detested. By the end of it, I appreciated how it taught valuable life lessons. On another occasion, having already read the famous poem about them, the book 'Hall and Knight: Algebra', a treasured possession since Achan's own youth, made its appearance when I was labouring with algebra, as a 14 year old. I have loved equations and balances since. Achan used to take photos and owned a cine camera and film projector, capturing memories and organising film nights. This hobby displayed his nostalgic disposition for the family, yet his passion for constant renewal showed him to be unsentimental towards material things.

Amma was the housewife (home maker and house mother as referred to these days). She would be up at the crack of dawn, well before anyone else, to cook the lunch that was to be packed Tiffin for Achan, and prepare a hot traditional Kerala breakfast. She used to sew her own sari blouses and make beaded jewellery, and had a variety of beautiful shoes and handbags in her walk-in wardrobe.

At age 6, I tried the Singer sewing machine when she had left the room, just like I had tried to use a knife when I was 3 years old. I had not foreseen the speed of the feeder foot pulling the material under the needle, just as I had not foreseen the sharpness of a knife before. Amma was thankful that this time my finger was unhurt as the needle broke against my fingernail, and it certainly did not dent my interest to sew and create fashion. Malayalam was the first

language I spoke fluently. Amma would listen to the daily Malayalam radio programme and she had exercise books filled with song lyrics jotted down quickly as the song played which she later taught us. She spent a lot of time outdoors tending to the garden. She had large numbers of fruit-bearing trees, grew all kinds of vegetables and made the tastiest pickles, which are legendary in our family. Amma showed us how she made cuttings and grafts, potted and watered seedlings, moved pots for optimal sun exposure, created trellises for climbing plants, cleared the ground for creeping plants and dug the earth for tapioca, often with Achan's help. Amma would walk to the market with us in tow, ignoring our complaints about the smells and the wet floors. She would occasionally reward us with mid morning delights that she would buy like yam cake, nasi lemak and kolo mee, often at the end of the month when she balanced the monthly household allowance that Achan provided.

As the first-born, words like trail-blazer and leader were often used to remind me of my responsibilities. I took this very seriously then and I still do now.

I was sent for dancing, singing and violin classes. Amma proudly reminds me that I have even attended a course with Padma Bhushan Kumari Kamala run by the Bharatha Natya Association. I have been a part of many Onam Nights and danced on television together with Amma's younger sister and my cousin (Amma's elder sister's daughter). I have sung in the Malayalam talent time too, with Amma's support. Drama became my passion while in school and I acted in six annual school musicals and four stage productions with public ticket sales. The pinnacle of my acting days was the Malayalam language play with Velliamma and the then Singapore Kerala Association. I was steered back on course from acting and at the age of 18 entered medical college in Singapore just as Achan left for a year to complete his long-neglected law degree in England.

After his exams in London, Achan sponsored Amma a flight and they set off on a two week European holiday. I was intrigued by their travel stories. The following year, together with my cousin and four other university friends, I set off on a five week back-packing European trip. I had thought university was exciting, but travelling to foreign lands was exhilarating. Being independent, making plans, booking tickets, journeying on trains, exchanging currencies, staying in hostels, meeting new people while putting up with travel mates' personal idiosyncrasies was an education in itself.

I was determined to create my own life.

I had already chosen my career in medicine and knew that I would choose who I would marry. I was confident that I would recognise my soul-mate when we met and I did meet him while in the final year in university. We lived and worked in the Netherlands for three years as he also researched for his Ph.D. thesis. At its completion in 1990, we were at crossroads debating where to move. London, England, was calling but circumstances dictated a return to Singapore where I credit my doctor uncles for showing me the ropes. My husband and I bought a house, a bungalow no less, and were content to be DINKYs (Double Income No Kids Yet) for quite a while. Our two children came after careful consideration. We did what can only be done in Singapore - we worked hard and made money, upgraded houses and made money, restored classic cars and made money, and employed

several maids to look after the home and our two cherished kids. We spent quality time with our children only on weekends and public holidays. We were revelling. Our fabric was unravelling.

My husband and I arrived at the emotional and mental state to confront our expectations at the same time and together. Our fundamental up-bringing or a fortuitous blessing had brought us to this point. A get-away holiday to Perth in December 2007 reminded us of our priorities. The vast, open landscape and skies, and the uncrowded streets appealed to us. The people were unhurried and had the time to be friendly. The focus was on family-first and fair-play. Our children were our treasures just as we had been for our parents, and we had to play fair by them.

Our bold decision at age 46 years to transplant ourselves, become full-time home makers and house parents, and be available to provide uninterrupted love, support and guidance to our children during their impressionable years has been both rewarding and enriching.

We too have moved from a good life to a better life to make it the best. ▲

Celebrate Womanhood!

Rubina Sudharman

"Women are worthy of worship. They are the fate of the household, the lamp of enlightenment for all in the household. They bring solace to the family and are an integral part of dharmic life. Even heaven is under the control of women. The gods reside in those households where women are worshipped and in households where women are slighted all efforts at improvement go in vain. "Manusmriti"

The first two syllables spoken by any child around the world is "MA". The fact that it makes a woman special in every way. Woman thy name is synonymous to tolerance, perseverance, understanding, caring, patient, capability and many more.....In today's fast paced life many of us just live with chores and chores and more chores. We forget to find time and make the best of each day. In almost all cases we put our children and spouses before us.

It appears that the identity and value of women has come to be equated with their role in the community. That is how their "worth" is generally defined, measured, and experienced. By contrast, relatively little priority or value is assigned to their role in the home. In India women have very little value or rather no value at all if they are home makers, a stigma that is observed among the Indian community. Most individuals fail to realise that even a home maker plays a vital role in keeping the home and its activities in place. Being a home maker is often looked down and feels that it's a redundant job. Almost all fail to understand that homemakers make the "Actual" so called home a "HOME"

Happy people are happy because they choose to Happy. During motherhood to feel happy for every single day and contended with your doings is not that everyone can achieve. We are often disturbed with our children's health, marks, progress in school and so on but fail to understand the happiness is only in the bliss of Motherhood.

Motherhood comes with pleasures like cuddling a baby in your arms, answering a toddler's innocent queries, an anxiety of teenage tantrums and the everlasting kinship between a mother and her daughter. Fathers will have to be reborn as women to experience all of this!! If you are a woman with streaks of grey, you are elegance personified, that is the joy of being a grandmother, the technique of unfolding bedtime tales to grandchildren and sitting on a rocking chair, is what grandfathers are exempt from!!

Today, I reach out to all those daughters, wives and mothers who have set aside their own desires and ambitions to prioritize the lives and careers of their family. Celebrate the womanhood in you and feel happy that you are special being what you are! After all you deserve the best for being a woman!! ▲

Rubina is a classical dancer trained in Bharatanatyam and Mohiniattam. Actively performing and training students. Dance is my passion that I would like to pursue to render our culture and traditions to the new generations.

Much Ado About Nothing!

Dr Chitra Krishnakumar

The inspector walked to and fro contemplating his face screwed up in a ferocious scowl. His aides feigned busy by fidgeting with whatever they could lay their hands on. Every time he paused they looked up anxiously stopping their busy fidgets. They had nothing to do but look up every time he opened his mouth. He scowled and continued to strut and with a sigh they resumed their compulsive fidgets. Nothing, he was unable to come up with nothing substantial as cause of the death.

Over yonder in a remote part of the same town where the death had occurred the body had been removed. The wife and mistress sat brooding over the suddenness of events that had deprived them of their livelihood. There was not much love lost on the dead man once they had come to know of each other's existence. The saddest thought was that even when dying he had not spared them as suicide does not fetch insurance money. The police were ruling it out as suicide. They had hoped for murder and would have even gladly done it themselves. And now he had left them nothing.

No, this wasn't working. My murder mystery story wasn't moving well. A bit anxious as the due date was fast approaching I told my daughter, "I want to write something for the Onam mag but I am unable to come up with anything. Help me!"

She lifted her head from her busy texting and said, "seriously ma, if you are unable to get anything to get write jus don't write!"

Ahh ! children these day are so helpful !!! Still undeterred I persisted. "I would like to write though," I continued with an encouraging smile hoping for some topic.
Now quite exasperated as normal conversations with parents are generally tedious for teens and also it means taking precious time off their hand phones she said, "write about Nothing, I mean it Ma! the topic 'Nothing' !" "Interesting topic you know! Try it!" She said it with a tone of finality and immediately got immersed in that infuriating object called hand phone that snatches precious family time and affection all for itself.
That sounded a bit interesting. The other day I was watching 'Seinfeld', considered a popular serial and characters in that get an opportunity to make a TV serial. They run out of ideas and then one of them comes with the ingenious idea of making a serial about 'Nothing' and they present the idea to the producers a serial about 'Nothing'.

We came into the world with nothing and will leave this world taking nothing- so philosophical. And I have always liked the song from the movie Sound of Music:
Nothing comes from nothing
Nothing ever could
So somewhere in my youth or childhood
I must have done something good

This now sounded more like

your karma cycle. Anyway I thought I quite like the word 'Nothing'.

Intrigued I delved a bit of how it comes up in normal conversations /sentences and from various stances...

'Nothing' on a Positive note:

- "Stop at nothing",
- "Nothing can stop me",
- "Like nothing on earth" (something like that had never been seen before...).
- "Home gives us a special feeling that nothing else can give us"
- "It must happen this way; nothing else is acceptable."
- "I have nothing to say; I will not say what I think..." (I like this especially if your husband says it at the beginning of an argument)
- "This is nothing" (a piece of cake).
- "Nothing is unattainable"

'Nothing' on a Sadder note:

- It's nothing to do with me.
- There is nothing new in this world.
- Nothing's changed.
- Nothing ventured nothing gained.
- He was nothing to me. (this is relative though; it could go under positive also)
- You waste time and you end up doing nothing. (a wasted life)
- Your opinion means nothing to me. (that's rude)

Grammatically:

As an adverb: Nothing means in no way.
As a noun: The definition of nothing is the absence of something. Example "There is nothing in the box," which means that the box is empty.
As a pronoun: Nothing is defined as no existence, or of no importance.

Scientifically : Nothing immediately brings a state of vacuum to the mind. According to present-day understanding of what is called the vacuum state or the quantum vacuum is by no means a simple empty space, and a mistake to think of any physical vacuum as some absolutely empty void.(from wiki)

Philosophically: Eastern philosophies such as Buddhist philosophy emphasises emptiness (*sunyata*) as a realized achievement. And in Taoism there is the application of the theory of yin and yang, the yin side (emptiness and nothingness) is just as important as the yang side (movement and action). The Taoist path advises to empty out the minds until nothing remains. Whereas Christianity and Western philosophers view a state of emptiness as a negative unwanted condition.

Psychologically: Nothingness, emptiness as a human condition generally leads to boredom, apathy, grief, sorrow, despair, depression, emotional disorders, personality disorders, ill health and so on. Which in turn could lead to drug addiction, suicidal tendencies, antisocial behaviour and even to death and murder. Though proving profitable to counsellors and psychiatrists.

'Nothing' gets appreciation!

When you have nothing there is this drive to get something. It also affects the degree of your want. If you have everything you appreciate nothing. Though contradictory it is quite complementary too.

To appreciate day you need night. When you have nothing you strive harder, hardest and the zeal increases. The wanton desire to attain that something increases the powers of pursuing. And the degree of having 'Nothing' helps to

increase the degree appreciation. So if you have totally nothing then when you get something the appreciation is beyond words but if you have everything then you tend to appreciate nothing.

And here is a story retold

A lad had nothing to do. He did no work and wasted his time and was considered a good for nothing. One day a sadhu saw him lazing around took pity on him and taught him a mantra to appease the Goddess of the temple hoping to help him move from nothing to something. The lad dutifully chanted the mantra and hey presto the Goddess appeared in all her glory and resplendence with thousand heads. The lad thought nothing of this and even thought it funny. Furious the Goddess asked him why he was laughing at nothing. "Ma, I am amused by your thousand heads and was wondering how you would manage if you catch a cold and running noses, you can do nothing, since I am not able to manage my one running nose, when I get a cold... hahahaha...."

The Goddess was amused herself. "Nothing like a good laugh," she said and so blessed him.

Then she extended two pots to him. One a pot of sweet milk which she said will make him knowledgeable and the other a pot of sour cream which will make him rich. She explained nothing makes one happier than acquiring knowledge (hence sweet) and nothing makes one more unpleasant because of the dubious means mostly used in acquiring wealth (hence sour). And she asked him to choose one.

`On the pretext that he wanted to taste both the lad cleverly took both the pots and promptly drank the contents of both. To the furious Goddess he explained, "Ma forgive me for in life nothing can be done because what is the use of knowledge without wealth or wealth without knowledge?"

Goddess felt nothing made more sense and granted him wealth and wisdom. Nothing troubled him thereafter and so he lived happily ever after.

(All characters in this story are fictitious. Any resemblance to real persons, living or dead like Tenali Raman is purely intentional).

So let me let wind up saying...

Nothing in life is static everything changes for the good or for the worse. There is nothing you cannot do to make it better and at times it is better you do nothing to make it worse. ▲

Dr Chitra Krishnakumar: Passionate about dance and music, presently President of Soorya (Singapore); Dance and Music Society promoting fine classical arts.

ഒരു പ്രഭാത ശകലം

ലീന ജി

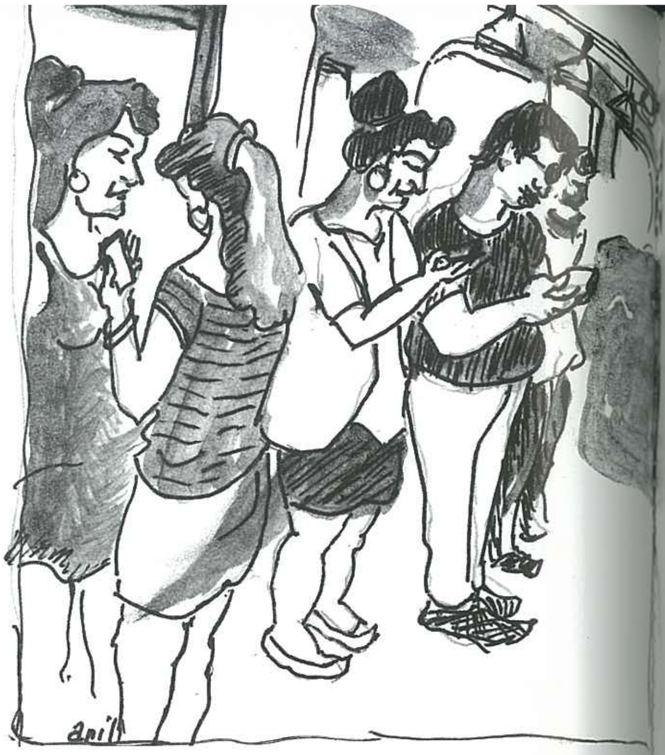

സിംഗപ്പൂരിലെ പ്രഭാതങ്ങൾ....കിളികൾ ഉണരും മുന്നേ തന്നെ ഇവിടെ മനുഷ്യർ ഉണരും...പിന്നെ ഒരു പാച്ചിൽ ആണ്...

ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ തിക്കിയും തിരക്കിയും ഒരു വിധം ട്രെയിനിലേക്ക് കയറിപ്പറ്റി...... ഒരു നിമിഷത്തെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം പിന്നിൽ വാതിലടയുന്ന ശബ്ദം.... ട്രെയിൻ അടുത്ത സ്റ്റേഷനിലേക്കു യാത്രയായി. ഉറക്കച്ചടവിന്റെ ഓവർ കോട്ടും പുതച്ച് കയ്യിലെ ഫോണിലേക്ക് തുറിച്ചു നോക്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു മിക്കവരും. ഇരിക്കാൻ ഇടം കിട്ടിയവരാകട്ടെ, തന്റെ ചുറ്റിനും ഉള്ളത് വേറൊരു ലോകം എന്ന മട്ടിൽ. മുന്നിലെ സീറ്റിൽ ഇരിക്കുന്ന പയ്യന്റെ തല ഒരു കറക്കം കറങ്ങി അടുത്തിരിക്കുന്ന സുന്ദരിയുടെ തോളിൽ തട്ടി...... കണ്ണ് തുറക്കാഞ്ഞത് കൊണ്ട് സുന്ദരിയുടെ ദഹിപ്പിക്കുന്ന നോട്ടം അവൻ അറിഞ്ഞില്ല.... ട്രെയിൻ അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ എത്തിയിരിക്കുന്നു. "യാത്രക്കാർ ദയവായി കോച്ചിന്റെ മധ്യ ഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങുക .." ചുവന്ന കുപ്പായമിട്ട അമ്മായി ഇംഗ്ലീഷിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്..... ചെവിയിൽ ഇയർ ഫോൺ തിരുകിയ യാത്രക്കാരാരും ഇതൊന്നും അറിയുന്നുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നില്ലാ..... കേൾക്കുന്നവർ അറിഞ്ഞതായി ഭാവിക്കുന്നുമില്ല..... വാതിലിനു മുന്നിൽ പതിവു പോലെ തിക്കും തിരക്കും .....

മുന്നിൽ ഒരു ചൈനീസ് അമ്മയും നാല് - അഞ്ച് വയസുള്ള മകളും.... രണ്ടു പേരും കാര്യമായ വിവര ശേഖരണ യജ്ഞത്തിൽ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു...

മകൾ: "അമ്മെ എന്റെ സ്കൂളിൽ ഒരുപാട് ഫ്രണ്ട്സുണ്ട്..."

അമ്മ : "ഓ യൂറോപിയൻസ് ആണോ "

മകൾ: "യൂറോപിയൻസ് എന്ന് വെച്ചാൽ എന്താ "

അമ്മ: "ഓ നിനക്കറിയില്ലേ, യൂറോപി യൻസ് നല്ല വെളുത്തിരിക്കും ..."

കുഞ്ഞി കണ്ണുകളിൽ വെളുപ്പും കറുപ്പും മിന്നി മറഞ്ഞു കൌതുകം തീർത്തു ...

വർണ്ണ വിവേചനത്തിന്റെ ക്ലാസ്സ് ആണോ എടുക്കുന്നതെന്ന് ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചു ....പിന്നെ എല്ലാവരെയും പോലെ ഇതിൽ എനിക്കെന്തു കാര്യം എന്ന മട്ടിൽ ഞാനും തിരിഞ്ഞു നിന്നു . ഇതിനിടയിൽ ട്രെയിൻ ഒന്ന് രണ്ടു സ്റ്റേഷൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ...അറിഞ്ഞില്ല.... മനസ് പലയിടങ്ങളിൽ കറങ്ങി തിരിഞ്ഞെത്തി. അരികിൽ ഒരു ഗർഭിണി നിൽക്കുന്നുണ്ട്..... ആറ് - ഏഴു മാസം ആയിട്ടുണ്ടാവും എന്ന് ഞാൻ ഊഹിച്ചു . രാവിലത്തെ തിരക്കിനിടയിൽ നിൽക്കാൻ കുറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട് . മുന്നിലെ സീറ്റിലിരിക്കുന്ന ആരും അങ്ങിനെ ഒരു വ്യക്തിയുണ്ടെന്നു ഏതായാലും അറിഞ്ഞ ഭാവമില്ല . ഇനി എല്ലാം ഗർഭിണിയുടെ ഭാഗ്യം പോലെ എന്ന് ചിന്തിച്ചപ്പോഴേക്കും ഉറങ്ങി കൊണ്ടിരുന്ന പയ്യൻ എഴുന്നേറ്റു... ഗർഭിണിയുടെ മുഖത്ത് ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ചിരി പടർന്നു.

പ്രത്യേകിച്ച് യാതൊരു വികാരങ്ങളുമില്ലാത്ത യാത്രക്കാർ..... എല്ലാവർക്കും കാർട്ടൂണ് ചാനലിൽ വരുന്ന കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മുഖം. ഒഴുകി വീഴുന്ന കാർകൂന്തൽ, മുട്ടറ്റമെത്തുന്ന കുട്ടി കുപ്പായം ...ആരും

ആരുടേയും മുഖത്ത് നോക്കുന്നില്ല. നോക്കുന്നതും ചിരിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും കൈക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങി കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു ഫോണിനോട് മാത്രം ... മനസ്സിൽ ഒരു മടുപ്പ് വളർന്നു തുടങ്ങിയപ്പോളേക്കും ഇരിപ്പിടം കിട്ടി..... മറ്റുള്ളവരെ പോലെ ഞാനും ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തിനു നേരെ കണ്ണടച്ചു...

മുന്നിൽ നാട്ടിലെ നീണ്ട റെയിൽ പാതകൾ തെളിഞ്ഞു ....വലിയ പ്ലാറ്റ്ഫോമിനു മുന്നിൽ നിർത്തിയിട്ട ട്രെയിൻ .....ഇരുവശവും സീറ്റുകളുള്ള ബോഗികൾ.... ആൾക്കാർ സൊറ പറഞ്ഞും കപ്പലണ്ടി തിന്നും ഇരിക്കുന്നു.....ഇരിക്കുന്നവരെ കുറച്ചു കൂടി തള്ളി ഒതുക്കി രണ്ടു പേർ കൂടി ഇരുന്നു..... ചായയുടെയും പരിപ്പുവടയുടെയും മണം.... അതിൽ ഒഴുകി പരക്കുന്ന വീട്ടുകാര്യങ്ങളും നാട്ടു കാര്യങ്ങളും ലോക വിജ്ഞാനവും .....

ഒരു നിമിഷം... മനസിന്റെ അലാറം അടിച്ചു.... കണ്ണ് തുറന്നപ്പോൾ ഇറങ്ങാനുള്ള സ്റ്റേഷൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു ...സിംഗപ്പൂരിലെ വൃത്തിയുള്ള ട്രെയിനിൽ ഇല്ലാത്തതെന്തൊക്കെയോ നാട്ടിലെ ട്രെയിനിൽ ഉണ്ടല്ലോ എന്നുള്ള നെടുവീർപ്പോടെ ഞാൻ എന്റെ സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങി... മറ്റൊരു ദിവസത്തിന്റെ ഓട്ടപ്പാച്ചിൽ...... ▲

ഞാൻ ഒരു സിവിൽ എൻജിനീയർ ആണ്. പത്തു വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് സിംഗപ്പൂരിൽ എത്തി. കോളേജ് മാഗസിനുകളിൽ എഴുതിയിട്ടുള്ളതല്ലാതെ ഗൌരവമായി ലേഖനങ്ങൾ ഒന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല. സിംഗപ്പൂരിലെ തിരക്കിട്ട ഓട്ടത്തിനിടയിൽ മനസ്സിൽ വരുന്നത് ഇടക്കൊക്കെ കുത്തിക്കുറിക്കും എന്ന് മാത്രം.

ജീവിതം

മിനി മോഹനൻ

പേരറിയാത്തൊരെന്തിനോ വേണ്ടി
പോരടിക്കുന്നൊരീജീവിതം
വാക്കുകൾതിന്നുംദഹിപ്പിച്ചും ജീവിത-
മേനിയേ കാത്ത്നാം മുന്നോട്ട്..

നേടുന്നതുംനമുക്കന്യമാകുന്നതും
നേരൊന്നു മാത്രം നിനക്കിൽ
നേടുവാനായി നാം നഷ്ടമാക്കുന്നതും
നേരെന്നഗരജ്ഞത മാത്രം.

തലമുറകൾകൈമാറി, തേയ്മാനം വന്നുപോയ്
അന്ത:കരണത്തിന് വാൾമുനക്കും
തരളമാം സ്നേഹാർദ്ര മാസ്മരമാനസം
എങ്ങോ കളഞ്ഞുപോയ് പാഴ്മരുഭ്രവിതിൽ

ജരാനരക്കുള്ളിലമർന്നോരു കാരുണ്യം
ഏതോ വയോജന മന്ദിരം പൂകവേ
ക്രൗര്യമോ യൗവ്വനംപൂണ്ടങ്ങു മേവുന്നു
ഉന്മത്തഭാവത്തിലാടിത്തിമിർമക്കുന്നു

സ്നേഹത്തിന് കണികയൊന്നിറ്റുവീഴാനൊരു
മേഘം പിറക്കണം മാനവഹൃത്തമാം
വിസ്തൃതാകാശത്ത്-കരുണതന് കാറ്റിനാൽ
വർഷിതമാകണം പീയൂഷധാരയായ്

ആ നേർത്തധാരയിൽ മുഴുകിയാശീതള
സ്പർശമേടൊരുമാത്ര ഇമപൂട്ടിനില്ക്കുകിൽ
ഒരു നേർത്ത പുഞ്ചിരിപ്പൊയ്കയില് ഞാനെന്റെ
ദുഃഖപത്മങ്ങൾവിടർത്തിടാം കൂട്ടരേ...

മഴയോർമകൾ...

പിയകുമാർ

"മഴ" എന്നു പറഞ്ഞാൽ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ "തണുപ്പ്" "കുളിർ" ഒക്കെ തന്നെയായല്ലോ അല്ലേ, എന്റെ മനസ്സിലും അതുതന്നെ.. മഴ നമ്മെ തണുപ്പിക്കും.. വെയിലിനാൽ വറ്റിവരണ്ട് കിടക്കുന്ന ഭൂമിയേയും മനുഷ്യരേയും ഒക്കെ തണുപ്പിച്ച്, തകർത്ത് പെയ്യും.. നാം വെളിയിൽ തകർത്ത് പെയ്യുന്ന മഴയെ കൌതുകപൂർവ്വം നോക്കി നിൽക്കും..

പക്ഷെ, ചെറുതിലേ ഞങ്ങൾ കുട്ടികൾക്ക് മഴ നനയാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. "മഴ നനഞ്ഞാൽ പനി പിടിക്കും.." "മഴയത്തു കളിക്കുന്നോ അസത്തുക്കള് അകത്ത് കയറിൻ, നോക്കിക്കോ മഴനനഞ്ഞ് വല്ല കൊള്ള (അസുഖം) യും വരുത്തിവച്ച് വാ.. നല്ലതു കിട്ടും!"എന്നിങ്ങനെ ഭീക്ഷണികള്! അങ്ങിനെ മഴയെപ്പറ്റി പല പ്രകാരത്തിൽ ഇല്ലാക്കഥകളും പൊല്ലാക്കഥകളും പറഞ്ഞ് ഒരു അജ്ഞാത ഭീതി വളർത്തിയിരുന്നു.

നാട്ടിൽ പാടത്തും മറ്റും ജോലിചെയ്യുന്നവർ മഴയത്ത് നനഞ്ഞ് കുളിച്ച് പിറ്റേന്നും നല്ല ഉഷാറോടെ ജോലിചെയ്യാൻ വരുന്നതൊ!

"ഏയ്, മഴ നനഞ്ഞാൽ ആപത്തൊന്നും വരില്ല" എന്ന് നന്നായറിയാം എന്നാലും അമ്മയുടെ വിലക്കുകൾ അവഗണിച്ച് ഇനി പനിയെങ്ങാനും വന്നാലോ! പാവം മഴ തെറ്റുകാരിയാവില്ലേ..! അതുകൊണ്ട് ചുമ്മാ, മഴയെ നോക്കി നിൽക്കും...

അപ്പോൾ മഴകൊണ്ട് നനഞ്ഞ കോഴികളും പൂച്ചകളും ഒക്കെ വന്ന് ശരീരം കുലുക്കി മഴവെള്ളമൊക്കെ കുടഞ്ഞു കളഞ്ഞ് അങ്ങിനെ മഴേം നോക്കും നമ്മളേം നോക്കും! ഈ മഴ ഇനി എത്ര നേരം..?!, എത്രനേരം ഇങ്ങിനെ കുളിർന്ന് വിറച്ച് ഇരിക്കണം ഇരതേടിയിറങ്ങാൻ..?, എന്നൊക്കെയോർത്ത്..

നാം മുറ്റത്തുകൂടി ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നീർക്കുമിളകളും ചെളിവെള്ളവും ഒക്കെ നോക്കി "ഹായ് മുറ്റം ഒരു പുഴയായി മാറിയിരിക്കുന്നു.. ശരീരം അൽപം കൂടി ചെറുതായിരുന്നെൻകിൽ ഇറങ്ങി നീന്തിത്തുടിക്കാമായിരുന്നു.." എന്നൊക്കെ..

മഴയത്ത് ചിലപ്പോൾ കളിവള്ളം ഉണ്ടാക്കി ഒഴുക്കാൻ നോക്കും.. വള്ളം അങ്ങിനെ ചാഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും ഒക്കെ പോകുമ്പോൾ അതിൽ തങ്ങൾക്കിരിക്കാനാവില്ലല്ലോ എന്ന ദുഃഖം.. അതു തീർക്കാൻ അടുത്തുകൂടി പോകുന്ന ചോനനുറുമ്പിനെ പിടിച്ചിട്ടും! ഉറുമ്പിനേയും കൊണ്ട് തോണി അൽപദൂരം പോകും പിന്നെ ചരിയും..ഉറുമ്പ് വെള്ളത്തിൽ കഷ്ടപ്പെട്ട് നീന്തും..!

പിന്നെ ഒടുവിൽ മഴ തീർന്ന് വെളിയിലിറങ്ങിയാൽ മഴയിൽ എഞ്ജോയ് ചെയ്ത സർവ്വ ചരാചരങ്ങളേയും കാണാം..! പുതിയ താളവും ലയവുമൊക്കെയായി കുണുങ്ങിക്കുണുങ്ങിയൊഴുകുന്ന അരുവി..!, നനഞ്ഞു കുതിർന്ന പൂക്കളും മരങ്ങളും ഒക്കെ വെള്ളം ആവോളം ലഭിച്ച ആനന്ദത്തിൽ മതിമറന്ന് ആടുമ്പോൾ , മഴനനയാതെ നിന്ന നാമും, പിന്നെ നമ്മുടെ കോഴികളും പൂച്ചകളും ഒക്കെ മഴകൊണ്ട് നനഞ്ഞ പ്രകൃതിയിൽ പുത്തൻ അനുഭവങ്ങളും തേടി ഇറങ്ങും... മഴ ഭൂമിക്ക് എന്തൊക്കെ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയതെന്നറിയാൻ!

മഴയെത്തും മുൻപെ കൂടണയാനോടുന്ന ഉറുമ്പിൻ കൂട്ടങ്ങൾ.. കട്ടുറുമ്പ് വരിവച്ച് പോകുമ്പോൾ അമ്മുമ്മ പറയും, " ഇന്ന് മഴ പെയ്യും.."

പിന്നെ മഴയോടൊപ്പിച്ച് വന്നണയുന്ന ഈയ്യാം പാറ്റകൾ.. മഴകൊണ്ടു നനഞ്ഞ് വന്ന് എരിതീയിൽ വീണൊടുങ്ങും.. കൂട്ടത്തോടെ..

മഴ പെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ അപൂർവ്വമായി ചിലപ്പോൾ മാനത്തു മഴവില്ലിനെ കാണാം..! എത്ര നോക്കിയാലും മതിവരില്ല. മുഴുവനും കാണാനായി കുന്നിൻ മുകളിൽ കയറി നോക്കും! ദൈവത്തിന്റെ കരവിരുത് കൺകുളിരെ കാണും..!

മഴയത്തു നനഞ്ഞു നിന്ന് ഞാറു നടുന്ന ആൾക്കാർ മറ്റൊരു കൌതുകമാണ്.

മഴ പെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ മാവിൻ ചുവട്ടിൽ നിറയെ പഴുത്ത മാങ്ങ ചിതറി കിടപ്പുണ്ടാകും..! അമ്മുമ്മ (അമ്മാമ്മ) ഒരോ മാങ്ങയായി എടുത്ത് പൂളി തരും.. തിന്നു

കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അടുത്ത മാങ്ങ വീഴും അപ്പോൾ ആമ്മുമ്മ പാടും.. "കിട്ട്യേതിനെ തിന്നീടുമ്പോൾ ഇന്നും ദൈവം തന്നീടും.."

മഴവരുമ്പോൾ മറ്റൊരിഷ്ടം കൂടിയുണ്ട്.. മൂടിപ്പുതച്ചു കിടന്ന് ഉറങ്ങാൻ.. നട്ടുച്ചയാണെങ്കിൽപ്പോലും ഒടിപ്പോയി ഒരു പായും തലയിണയും എടുത്തുകൊണ്ട് വന്ന് ഇറയത്തിട്ട്, മൂടിപ്പുതച്ചു കിടന്ന് മഴയെ നോക്കി കിടക്കാൻ ഒരു സുഖം!

അപ്പോൾ അമ്മുമ്മ (അച്ഛാമ്മ), ഒരു മഴകൂടി കാണാനായല്ലോ എന്ന സംതൃപ്തിയോടെ പറയും, "അടുത്ത മഴക്കാലത്ത് ഞാനുണ്ടാവുമോ ആവോ..!" അതുകേൾക്കുമ്പോൾ വിഷമം തോന്നും. "അമ്മുമ്മ എന്നും ഉണ്ടാകും.." എന്നു പറഞ്ഞ് സമാധാനിപ്പിക്കും.

മഴവരുമ്പോൾ പുറത്ത് ഉണക്കാനിട്ടിരിക്കുന്ന ധാന്യങ്ങൾ, തുണികൾ, ഒക്കെ എടുക്കാൻ വീട്ടിൽ എല്ലാവരും ഓടും.. അമ്മുമ്മ മാത്രം "മഴ വരുന്നു.. തുണിയൊക്കെ പറക്കിൻ" എന്ന് പറഞ്ഞ് ഇറയത്ത് വന്ന് നിൽക്കും.. ആദ്യം അമ്മുമ്മേടെ നേര്യത് കയ്യിൽ കിട്ടുന്നതുവരെ അങ്ങിനെ നിന്ന് നോക്കും..! മഴതുള്ളികൾ വീഴാതെ കിട്ടിയ നേര്യതും അടുക്കിപ്പിടിച്ച് ബാക്കി തുണികൾ എടുക്കുന്നതും നോക്കി അങ്ങിനെ നിൽക്കും

മഴയെപ്പറ്റിയും പുഴയെപ്പറ്റിയും ഒക്കെ എത്ര എഴുതിയാലും ആർക്കും മതിവരില്ലല്ലോ, ഏഷ്യാനെറ്റിൽ മഴയെപ്പറ്റി മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക പരിപാടി തന്നെയുണ്ട്! മഴയെ മനുഷ്യർ തിരിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.. പണ്ടും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്..പക്ഷെ അത് ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം എന്നപോലെ മഴ മനുഷ്യനിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നിരുന്നു.. വയലിൽ ഞാറു നടുമ്പോള്, പുരയിടത്തിൽ കൃഷി വിഭവങ്ങള് ശേഖരിക്കുമ്പോള്, സ്കൂളിൽ നിന്നും തിരികെ വീട്ടിലേക്ക് നടന്ന് വരുമ്പോൾ. അങ്ങിനെ നാമറിയാതെ മഴയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു..

ഇവിടെ, അന്യനാട്ടിലെ ഫ്ളാറ്റിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ.. മഴ വരുമ്പോൾ തുറന്നുകിടക്കുന്ന ജനലുകളൊക്കെ അടയ്ക്കാൻ ഓടും.. മഴ അങ്ങ് താഴെ ഭൂമിയിൽ പതിക്കും. ഭൂമിയുമായി നമുക്ക് വലിയ സമ്പർക്കമൊന്നും ഇല്ലല്ലോ, അന്തരീക്ഷത്തിലല്ലെ നാം ജീവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് മഴയെയും നാം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കാനാവില്ല.

താഴെക്കു പോകുന്ന പോക്കിൽ മഴ, "എന്താ മീരേ നിനക്ക് ഈ കോൺക്രീറ്റ് കൂട്ടിനുള്ളിൽ സുഖം തന്നെയോ? എന്നു ചോദിച്ചിട്ട് അങ്ങ് താഴെ പോയി പതിക്കും.."

"നീ എന്റെ നാട്ടിലും പെയ്യില്ലേ?"

"പിന്നേ.. അവിടെനിന്നല്ലെ ഇങ്ങോട്ടു വന്നത്.. അവിടെ പെയ്യുമ്പോൾ ഉണരുന്ന് പുതു മണ്ണിന്റെ ഗന്ധം..ഒന്നും ഇവിടെയില്ല മീരേ, വെള്ളമൊന്നും ഭൂമിയിൽ പതിക്കാനനുവദിക്കാതെ ഓടകളിൽക്കൂടി ഉടൻ തന്നെ ഒലിച്ച് കടലിൽ കൊണ്ടുപോകും.."

ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ (കോൺക്രീറ്റിനു മുകളിൽ) വീണ് പൊട്ടിച്ചിതറുന്ന മഴതുള്ളികൾ... ഭൂമിയെ ഉണർത്തി, എന്നാൽ, ഭൂമി നിറയെ പെയ്ത് നിറക്കാനാകാതെ മഴ തിരിച്ചുപോകും. ആകെ നനഞ്ഞ ഭൂമി സംതൃപ്തയായപോലെ ചിരിക്കും... പക്ഷെ, ഉള്ളിൽ ചൂടായിരിക്കും. മഴയ്ക്ക് തണുപ്പിക്കാനാവാത്ത ചൂട്! സൂര്യൻ ഉദിച്ചുയരുമ്പോൾ ഭൂമി വീണ്ടും പഴയപോലെയാകും. ഒരിക്കലും ദാഹം തീരാത്ത ഭൂമി.. കോൺക്രീറ്റാൽ ആവരണം ചെയ്ത ഭൂമി..

എങ്കിലും.. ഭൂമിയുടെ ചില വിള്ളലുകളിലൂടെ മഴ ഊർന്നിറങ്ങും.. ഉള്ളിൽ മുളക്കാതെ കിടന്ന വിത്തുകൾ മുളപൊട്ടാൻ തുടങ്ങും.. ഒടുവിൽ മുകളിൽ കോൺക്രീറ്റിൽ ചെന്ന് മുട്ടി കുഴഞ്ഞുവീഴും.. ഒരിക്കലും വെളിയിൽ വരാനാകാതെ ഒടുവിൽ മണ്ണായി മാറും..

മഴ സമയത്തിനു കിട്ടാതെ ചൂടിൽ വെന്തു മരിക്കുന്ന മനുഷ്യരും മരങ്ങളും ഒക്കെ അധികരിച്ചു വരുമ്പോൾ നൊസ്റ്റാൾജിക് ആയി മഴയെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ എഴുതി ആർമാദിക്കാനൊന്നും പാടില്ല. അത് അഹങ്കാരമാകും.. വല്ലപ്പോഴും കിട്ടുന്ന മഴയിൽ ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കാൻ ശീലിക്കണം മരങ്ങളും മനുഷ്യരും ഭൂമിയും ഒക്കെ..

മരങ്ങൾ വെട്ടിനശിപ്പിച്ചും, കോൺക്രീറ്റുകൾ കെട്ടിപ്പൊക്കിയും ഒക്കെ മഴയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതും നാമല്ലെ, പിന്നെ എന്തിനുവേണ്ടി നാം വെറുതെ മഴപാട്ടുകൾ പാടുന്നു..! ▲

GEMINI TRAVEL & BUS HUB WISHES YOU A HAPPY ONAM!

SAEX® connecting people & places

FOR THE BEST TRAVEL & TRANSPORT SOLUTIONS IN AND OUT SINGAPORE!

Our Services
- Ticketing
- Malaysian Tours
- Education Tours
- Inbound Tours
- Outbound Tours
- Wildlife Tours
- Eco Tours

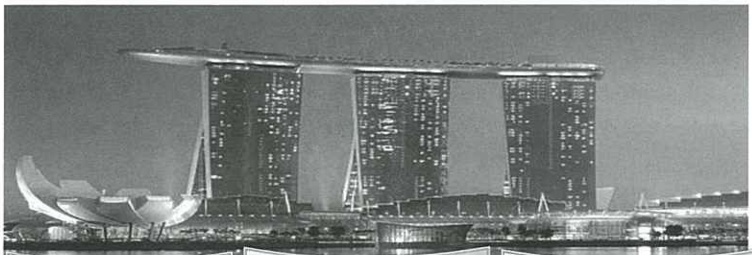

BUS HUB SERVICE PTE LTD
30 Roberts Lane
Singapore 218309
Tel: (65) 6753 0506
Fax: (65) 6753 7976
Email: enquiry@bushub.com.sg
Web: www.bushub.com.sg

Gemini Travel — Experience Life
GEMINI TRAVEL PTE LTD
30 Roberts Lane
Singapore 218309
Tel: (65) 6284 8184
Fax: (65) 6753 7976
Email: enquiry@geminitravel.com.sg
Web: www.geminitravel.com.sg

With Best Compliments

Are You Looking For

HOMEOPATHIC TREATMENT In Singapore

No Worries

In ADVANCED HOMEOPATHIC CLINIC

we are providing Homeopathic Consultation, treatment by Experienced, Qualified, Registered Homeopathic Doctor from India and we are selling homeopathic medicines also.

We are doing FREE consultation* on every sunday morning in our clinic.

Pls feel free to call

Dr K Ramachandran,

BHMS, MSc(Psychology), PGDYMH(Yoga Therapy)

Phone : 92985296, 91277164

ADVANCED HOMEOPATHIC CLINIC

89 Short Street,#10-09, Golden Wall Centre,
Singapore 188216, Next to Simlim Square,
Opp to Verge Mall, Nearby Little India MRT

* To get prior appointment and to pay for medicines $30-50

With Best Compliments

bizSAFE STAR — KGM — Registered OHSAS 18001:2007

K.G.M. BROTHERS CONTRACTORS PTE LTD

www.kgm.com.sg

- *Laying of major and minor Sewer lines*
- *Laying of Pumping main pipes*
- *Cable laying*
- *Sheet Piling*
- *Trial Holes / Diversion Works*
- *Other underground works*

320 Serangoon Road, #04-48, Serangoon Plaza,
Singapore 218 108

Tel: 6293 4439, 6294 5057 Fax: 6293 4612
Email: kgmbros@singnet.com.sg

Farewell

Singapore Malayalee Association deeply condoles the sad demise of the long term stalwart and member of the association, Sri S T Vikraman Nair. We wholeheartedly and sincerely share the grief of the family members. May his soul rest in peace.

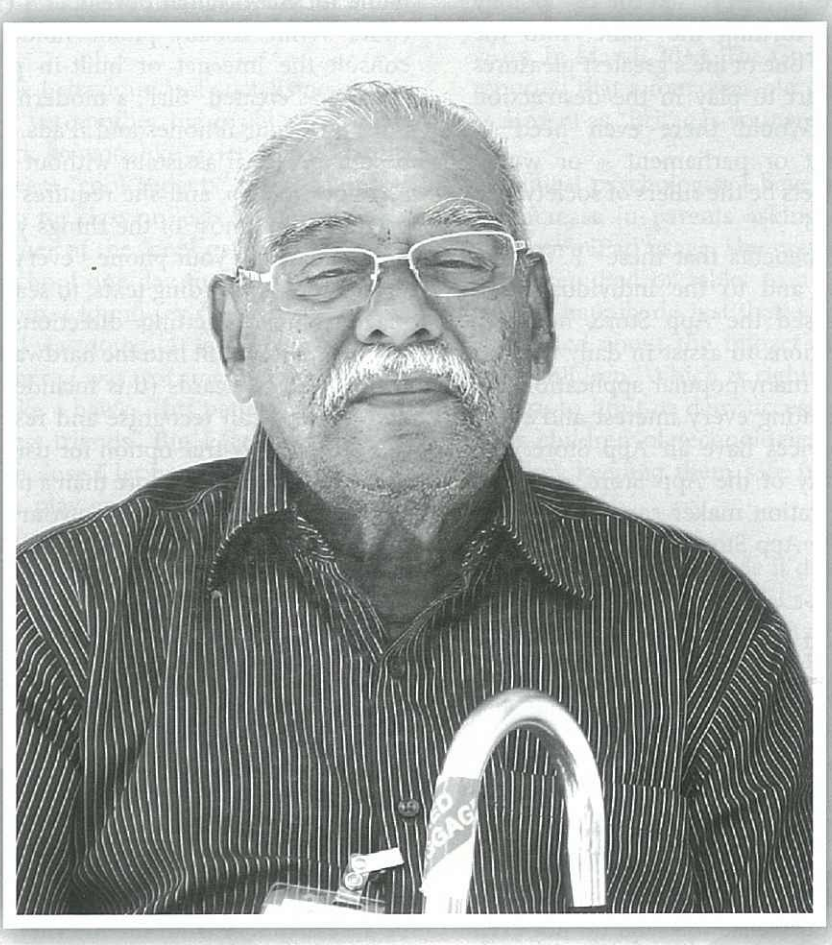

Mr S Thrivikraman Nair was born on 09 Jan 1931. He came to Singapore in 1950 at the age of 19. Mr Vikraman Nair entered the Police Academy in 1952 as a Police Office and served for 36 years rising to the level of a Senior Police Officer. He retired from the Police Force in March 1986.

Mr Vikraman Nair got married to Padma Kumari Nayar in 1961. He had a happy but simple life in Singapore with his wife. Both were socially and spiritually active within the Indian community. He was also an active live as an amateur photographer and a sportsman. He enjoyed the friendships he had within the multi-racial diversity within PSA and his neighbors.

Mr Vikraman Nair is survived by his wife, Padma Nayar, and two sons, Suresh Nair and Remash Nair.

The Era of the "I"

Neha Nair

The "I" devices. One of life"s greatest pleasures. Their perfect compatibility with any "sane" human being makes it a popular companion. But what if all these "perfect" gadgets have reversed the psychology of the world – turning the "sane" into the "insane"? What if one of life"s greatest pleasures actually has a part to play in the destruction of the future? Would there even need to be a government or parliament – or would complicated gadgets be the rulers of society?

So what are the benefits that these "I" devices bring to society and to the individual? You might have guessed the App Store, home to countless applications to assist in daily life and leisure. There are many popular applications on the App Store, suiting every interest and every need. All "I" devices have an App Store. Yet, despite the quality of the App Store, one flaw is that any application maker can upload their application to the App Store. What a way to rip off consumers!

For example, you are browsing the App Store for an electronic board game, and you come across a game that looks excellent and very much like one that you would like to play... until you realise that it costs $14.95! Yet due to its "aesthetically perfect" advertising... you fall into the trap and you spend that $14.95, which could have been allocated to charity or a worthwhile expense. You are happy and all is well... until you realise that you do not even need the application. You also realise that you need to pay even more money for "in-application purchases" to get what you need. Even worse, if you uninstall the application, you do not get your money back!

Many people fall into that trap, due to their haste and desire to have something. Usually, device addicts are the main targets, due to their competitive spirit in gaming and multiplayer gaming, but anyone is at risk of spending lavishly for a game that they do not need. Because of this, the App Store advertising is a good way to rip you off if you are not careful.

How would you feel to have your queries answered by a top-of-the-range "robot" built into your "I" device? "Siri" is your solution. The word "robot", according to Science Friday, is drawn from an Old Church Slavonic word, "robota", defining servitude, forced labour or drudgery. The name Siri is Norwegian, meaning "beautiful woman who leads you to victory", and comes from the intended name for the original developer"s (Dag Kittlaus) first child. While usually phone holders would need to consult the internet or built-in phone applications, Apple has created "Siri", a modern day "robot" that is built into your iPhones and iPads. This defines Siri to be our personal assistant without pay or a word. All Siri does is help, and she requires no reward.You can use Siri to do most of the things you would normally do manually on your phone - everything from making voice calls and sending texts, to searching the internet, playing music, getting directions or checking the weather. Siri is built into the hardware of Apple iPhones from the 4S onwards (this includes the iPhone 5, 5C and 5S) and can recognise and respond to speech, so is a great hands-free option for using your device. Siri might seem like little more than a novelty feature, but if you"re someone who relies on your phone to keep your life in order, having a personal assistant in your pocket is quite useful. Siri makes everyday tasks less taxing. It figures out which apps to use for which requests, and it finds answers to queries through accurate sources like Yelp and Wolfram Alpha, according to Apple Inc. It plays the songs you want to hear, gives you directions and wakes you up. And the best part of Siri?

All you have to do is ask.

However, just like how robots work, Siri too has limitations. While Siri can answer questions that can be accessed only from the internet, you not only need a Siri-compatible device, but you also need Wi-Fi and internet to power Siri. If a built-in application that answers questions capable of what the internet does, what is the point of having Siri? Not only that, but if Siri is used to open applications, to call someone and simple actions within your phone, why does it still need internet? Even then – why can anyone not do it themselves?

What about health issues? All gadget users are at risk of slowly destroying their eyesight due to the bright screens and small fonts, enabling users to squint to look at a page. Children have also had behavioural issues due to the iPad and iPhone. In an article, a seven year old boy had brought his iPad and iPhone on a holiday in Toronto. But instead of participating with his family, he sat in a corner and played on his iPhone. When his iPhone ran out of battery life, he played on his iPad. When his iPad ran out of battery life, he reluctantly joined in with the activities. He quoted "My family is always nagging me to join in with games and all the

"social fun" that they have. But they also are on their gadgets at home. Sometimes, it gets too far, with my family sometimes arguing for the iPad."

The boy is not altogether in the wrong as children follow their parents" path way.While families may not all enjoy holidays, family members should actively participate, to maintain a positive family life. What the family members should have done was to engage the boy in the activities instead of allowing him to be active on his devices. The "I" devices are slowly turning into nannies.

While it may not be behaviour and socialising all the time, acceptance is yet another big problem. Friends and classmates stick to you like a leech when they realise that you have a "cool gadgets". They volunteer to be team members for class projects just so that they can be with the owner of the "cool gadgets". I had to bring my iPad to school one day for a project. When I got to my classroom, I found my classmate lingering and watching what I was doing. At lunch, she followed me to the library where I was working on my iPad. She was watching me like a hawk. This pattern continued, and we became "best friends". But I feel that she was only my "friend" because I let her watch me play and sometimes I let her play and choose what games she wanted to play. Soon, I stopped bringing my device, and she left me behind and went away with the social butterflies. In short, we stopped being friends.

Acceptance in school can easily boost self-esteem for students, especially for those who feel neglected or "socially awkward". Students who want to be accepted into a social circle may go to the extremes to "fit in". This includes buying latest gadgets and spending lavish amounts to look "COOL". They may also take up part-time jobs to finance their societal expectations. As can be seen, these days friendships seem to be emerging from materialistic ideals instead of who you are.

In addition, if you are a parent in possession of a device, your children are likely to take possession of the device. According to Ofcom"s latest report on the subject, household ownership has more than doubled from 20% in 2012 to 51%; where there are children in those households, they tend to be users too. When the Common Sense Report (done by Common Sense Media) on media and devices used by children aged up to eight in the US was published last autumn, it found that as many children (7%) have their own iPads as adults did two years ago (8%). Given the fivefold rise in adult ownership of iPads in the US since 2011, it seems reasonable to expect a similarly large leap in the number of children owning and using iPads by 2015.

Among families with children aged eight and under, there has been a five-fold increase in ownership of iPads devices such as iPads, from 8% of all families in 2011 to 40% in 2013. The percent of children with access to some type of "smart" mobile device at home (e.g., smartphone, iPads) has jumped from half (52%) to three-quarters (75%) of all children in just two years. In March 2014, The Guardian newspaper reported that a four-year-old girl was receiving treatment as "Britain"s youngest iPad addict".

A clinical psychologist I have spoken to, notes an increase in parents asking her about their children"s iPad usage. She says she would never hand her iPad or tablet to a child. But many parents happily do just that, while others are so concerned about the impact of technology on their children. Which is right? Do parents who choose to limit or deny access to iPads deprive their children of technological intelligence, or are they keeping them safe from an unknown harm?

All "I" devices have made it dramatically easier to communicate on a global scale. This can be a good thing, if used in the right context. However, if misused, cyberbullying can be promoted. The "I" devices as well as other smart phones, have enabled people (mainly teens) send harmful messages and photos to one another. On a global scale, cyber-bullying is a major problem today and it is only getting worse with all of this new technology aggravating the problem.

Between the debut of the iPad in early 2010 and the release of the iPhone 6 in September 2014, Apple sold more than 600 million devices that use Apple"s software, iOS, according to The Next Web Inc. These tools assist in business and one"s own personal life. However, if a seven year old is hooked on to his iPhone during a family holiday, or if one can only be accepted in school because of a simple iPad, are these "gadgets" just for work and leisure, or – if misused – are they the foundation for a global landslide? ▲

I am a 12 year old student in my first year of secondary education at John Paul College, Brisbane. My parents and I migrated to Australia (Brisbane) 6 years ago. My grandparents, K.S. Nair and Sujatha Nair, reside in Singapore. My hobbies include reading, writing, playing the piano and bassoon, classical music, contemporary dancing, playing tennis, drama (Youth Theatre), peer tutoring, debating, photo editing and caring for the community.

Reflections of a Learning Experience

Niranjana Krishna

The entire experience has been a really meaningful and enriching one, where I"ve learnt so much more than I had ever expected. Since the beginning of the year, where we had a fulfilling and fun International Service Learning Elective (ISLE) camp, I was really excited for the entire ISLE journey to begin. Monday sessions, though initially dry, now, after the trip, I understand the reason the teachers shared all those lessons with us, and I feel like I better understand the value of it. Closer to the trip itself, after spending lots of time together as a team, I feel like we really bonded over our common goal of making the experience for the children as meaningful and worthwhile as possible. We spent many days perfecting lesson plans, putting in effort to hand, make all our logistics and gifts for the science fair, and more, and through this common goal, and time spent, we all really enjoyed ourselves together, and it reassured me that we may actually be able to make a difference in the lives of the children.

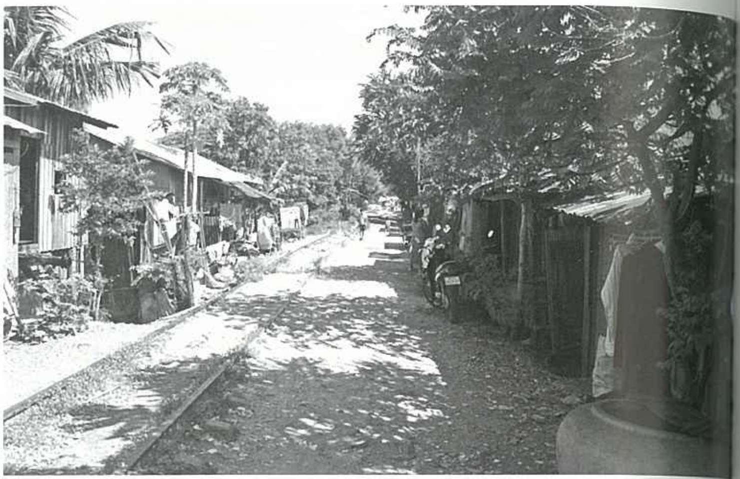

The trip began on a very good note, with everything going as planned, and no drastic changes like the other ISLE teams had to go through. Upon landing in Cambodia, I felt like the environment was new and exciting, and to be in a foreign and unfamiliar country to learn about the people and help them was an idea that really excited and intrigued me. I was comfortable and at home in the entire environment and I truly enjoyed spending every day and every meal with my other teammates who were all always so supportive and encouraging and fun to be around. Arriving back¬ in Singapore, my house and my days felt so much emptier without the company of the entire team and the lovable children who we grew so attached to over the course of the trip. The whole living experience – the house conditions, managing on my own, the meals, the tuk-tuk rides, were all so memorable and fun, truly making the entire ISLE experience holistic and complete.

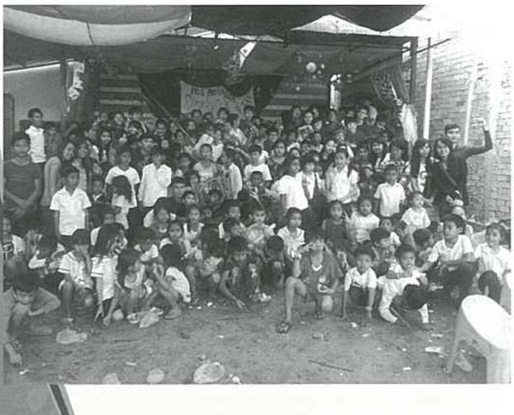

Community surveys were one of the most eye-opening parts of the trip. From Day 1 (Advocacy walk), we were able to follow the child garbage collector, and we could see the problems they face every day, that we would never experience in Singapore. Later, when I learned that a child that looked about 9 years old was actually 16 – it really struck me just how malnourished the children are. Also, noticing how easily the slums flooded during rain was very shocking, as within minutes, it was nearly flooding. Through the surveys, we were able to actually interact with the people, sit with them and understand them and their lives. Although initially I felt slightly out of the conversation due to the language barriers, I realised after our team reflections, that if you look directly into the eyes of the interviewee, they really do feel more connected to me and more willing to share more. Although I didn"t have any particularly exciting interviews, I feel that every interview was special – the different types of families, environments, slums, and all their different experiences. Although I don"t really know how helpful our surveys will be and whether we

helped the communities that we interviewed, I"m happy that I was at least able to contribute in my little way in helping Riverkids gain information to help them.

Lessons with the children was without a doubt the most enjoyable and unforgettable part of the trip for me. Their simplicity, honesty, eagerness to learn and their ability to love so selflessly and openly was just so heart-warming and sweet, that upon returning to Singapore, there was nothing I missed more than seeing them every day, their warm hugs, playing silly but super fun games with them, carrying them and everything else just made me so emotional and nostalgic. Through the lessons, I learnt so much from the kids who were so much younger than me. The way

they were happy and always in such high spirit despite not being blessed with as much as the rest of us. The way they love unconditionally and selflessly, knowing that we were going to leave in a week, and how the children in Compassion House made little speeches for us – wishing the best in our lives, hoping that we had safe trips back, telling us they loved our lessons and are going to miss us a lot just brought my whole execution team to tears. In Family House, a kid, who was never very interested in our lessons, always laughing and playing around, was the first to cry when the teachers told the children that we were leaving – and I realised that without even realising, we had impacted his life. It was just too heart-warming to experience such love and I know that as many years go by, and if memories of ISLE begin fading, the memory of the feeling that kids made me feel – the joy, the smiles, the tears, are going to be with me for a long time to come.

Overall, even though I do feel like we gained and learned more from the experience than we gave, I am extremely glad that I was able to spend the

2 weeks trying my best to help the community sincerely to the best of my ability, and I really feel like there is no better way to spend time than volunteering. The trip has made me gain so many insights on overseas volunteering – the limited impact that foreign volunteers can have on communities – not because of lack of effort or interest, but due to the inherent nature of the problem, and the fact that the root of the problem cannot be corrected by outsiders who come in to stay for short periods of time. I have learned that it is foolish to think that I can make a change or a long lasting effect on any overseas community that I want to serve – but I still want to make more such trips happen, and even revisit Riverkids, as now I"ll be able to serve them better having understood them better during this trip. All in all, the trip was memorable, eye-opening, and one of the highlights of my year definitely. ▲

Niranjana Krishna is student of A Level at the Raffles Institution. She is passionately interested in environment matters and dance.

ഏകാന്തത എം. കെ ഭാസിയുടെ കവിതകളിൽ

ഉല്ലാസ് കുമാർ സി എസ്

(ശ്രീ. എം. കെ ഭാസിയെ ആദരിക്കാനായി സിംഗപ്പൂർ മലയാളി ലിറ്ററി ഫോറം സംഘടിപ്പിച്ച ഗുരുദക്ഷിണ എന്ന ചടങ്ങിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധത്തിൽ നിന്ന്)

സിംഗപ്പൂരിന്റെ കാവ്യ നഭസിൽ തിളങ്ങിനില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രമാണ് ശ്രീ. എം. കെ. ഭാസി. ചുരുക്കം ചില ഭാവഗീതങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരം കൊണ്ടുതന്നെ, വ്യത്യസ്തമായ ഒരു കാവ്യശൈലിയിൽ, സമാനതകളില്ലാത്ത ആസ്വാദന മധുരിമ സിംഗപ്പൂരിലെ സഹൃദയരിൽ സൃഷ്ടിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആത്മാവിഷ്കാരമെന്ന് തോന്നലുളവാക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന പ്രകടമായ ഏകാന്തതയെപ്പറ്റിയുള്ള അന്വേഷണമാണിവിടെ. ഭാവനയുടെ ധാരാളിത്തത്തിൽ ഒരുക്കിയ വിജനതയിൽ അദ്ദേഹം ഏകാന്ത പഥികനായി നടത്തുന്ന ആത്മസംഗീതാലാപനത്തെപ്പറ്റി ഒരു ആസ്വാദനം.

"ജീവിതമാണു പലപ്പോഴും കവിതയാകുന്നത്. പക്ഷേ അനുഭവവും കവിതയും ഒന്നല്ല. അവയ്ക്ക് കരിയും വജ്രവും തമ്മിലു അകലമുണ്ടു. അനുഭവങ്ങളെ മനസിന്റെ ഉയർന്ന സമ്മർദ്ദത്തിൽ വച്ച് രത്നമാക്കുന്ന പ്രക്രിയയാണു കവി കർമ്മം." വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോന്റെ വരികൾ വളരെ പ്രസക്തമാണിവിടെ. ശ്രീ. എം. കെ ഭാസിയുടെ കവിയതകളിലൂടെ ഒഴുകി നീന്തുമ്പോൾ അന്താത്മാവിന്റെ നാദധാരയെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ ചൂളയിൽ വച്ച് പണിതെടുത്ത ഒരു മനോഹര വിഗ്രഹം കിട്ടിയ പ്രതീതിയാണു. ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ – അതു സ്വന്തമായാലും മറ്റൊരാളുടേതായാലും – സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണത്തിലൂടെ ഹൃദയത്തിലേക്കാവാഹിച്ച് രത്നങ്ങളാക്കുന്ന ഈ മാന്ത്രിക വിദ്യക്കാരെ നമസ്കരിക്കാം.

കലാസൃഷ്ടികളിലുള്ള രൂപത്തിന്റേയും പ്രമേയത്തിന്റേയും അനുപാതത്തിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുകൾക്കനുസരിച്ചാണു ആദ്യകാല കലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ തരം തിരിച്ചിരുന്നത്. ഫൊർമ എന്ന ലാറ്റിൻ വാക്കിൽ (രൂപം, ആകൃതി എന്ന് അർത്ഥം) നിന്നാണു ഫോം അഥവാ രൂപം വന്നിരിക്കുന്നതെന്നു കാണുന്നു. ക്ലാസ്സിക്കൽ രീതികളിൽ കവിതയുടെ രചനാരീതിയ്ക്കാണ് അതിന്റെ പ്രമേയത്തെക്കാൾ പ്രാധാന്യം. കവിതയുടെ ആവിഷ്കരണം, ബിംബരീതികൾ, പദവിന്യാസം, വൃത്തം, പ്രാസം മുതലായവയാണു ഉള്ളടക്കത്തേക്കാൾ പ്രധാനം. സുദൃഢമായ നിയമകല്പനകളാൽ ബന്ധിതമായ ക്ലാസ്സികൽ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്ഥമാണു തന്മയത്വത്തിന്റെ, ആത്മഭാഷണത്തിലേയ്ക്കുള്ള ചുവടുവയ്പ്പായ കാല്പനിക കവിതകൾ.

ലിൻ ഗ്വ റൊമാന്റിക എന്ന ഭാഷയിൽ നിന്നാണു റോമാനീസ് എന്ന റൊമാൻസിന്റെ ധാതു ഉണ്ടായതെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പല രൂപാന്തരങ്ങൾക്കു ശേഷം അസത്യാംശത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയും പിന്നീട് അസത്യാത്മകമായ കാല്പനിക സൃഷ്ടികളുടെ മുഖപത്രമാവുകയും ചെയ്തു. സ്വതന്ത്ര ചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമായിരുന്ന റൊമാന്റിസിസം സാമൂഹിക അധാർമികതയ്ക്കെതിരേ കലാലോകത്തു നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണമാണു എന്ന് വേരൊരു വാദ ഗതിയും ഉണ്ടു. ക്ലിഷ്ടവും വൈചാരികവും നിയന്ത്രിതവുമായ ക്ലാസ്സികൽ രീതിയെ അപേക്ഷിച്ച് സ്വതന്ത്രവും ആത്മനിഷ്ഠവും വൈകാരികവുമായ സമീപനമാണു പ്രകൃതിയേയും ജീവിതത്തേയും പറ്റി കാല്പനികത അനുവർത്തിച്ചത്.

കാല്പനികതയിൽ നിന്നും ആധുനികതയിലേയ്ക്കുള്ള കവിതയുടെ രൂപാന്തരണത്തിൽ വന്ന പ്രധാന ഒരു പ്രതിഭാസമായ ലിരിസിസം അഥവാ ഭാവാത്മകത. "ഒരു വ്യക്തിഭാവത്തിന്റെ ഏകാഗ്ര ഭാസുരവും നാതിദീർഘവും സംഗീതാത്മകവുമായ രചനയാണു ഭാവ കാവ്യം" എന്നു നിർവചിച്ചു കാണപ്പെടുന്നു. ഇവിടെയാണു എം. കെ ഭാസി കവിതകളുടെ സ്ഥാനം.

സംഗീതാത്മക ഭാവഗീതികൾ

പൊതുവേ വളരെ ചെറുകവിതകളാണു "നിറങ്ങൾ

നിഴലുകൾ" എന്ന ശേഖരത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. ഏകദേശം അവസാന ഭാഗത്തെ രണ്ട് കവിതകളൊഴിച്ചാൽ, (കേരളം വളരുന്നുവും രക്തം പുരണ്ട കൈകളും) ബാക്കിയെല്ലാം വളരെ കുറുക്കികാച്ചിയ വരികളിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നവയാണ്. കാല്പനികതയുടെ സ്ഫുരണങ്ങളെന്നു പറയാവുന്ന സംഗീതാത്മകമായ കാവ്യഭാഷ ഈ കവിതകളിലങ്ങോളമിങ്ങോളം കാണാം. ഉദാഹരണത്തിനു,

"ഒരു കുടം വെള്ളവുമൊക്കത്തു വച്ചൊരു
മഴമുകിൽ മാനത്ത് വന്നു
തരിവളക്കൂട്ടം കിലുങ്ങി കുലുങ്ങുന്ന
പദസരം മെല്ലയുരുമ്മി"

"പറയൂ നീ പാറുമിത്തുമ്പീ തൻ ചിറകിനീ
മഴവില്ലിതാരാണു നല്കി?
വിരിയുന്നൊരരിമുല്ല മൊട്ടിന്റെയുള്ളിലീ
നറുമണമാരേ പകർന്നൂ"

സംഗീതം കവിതയിലലിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

നേരത്തേ വിവരിച്ചതുപോലെ കാല്പനികതയ്ക്ക് പിന്നാലെ തന്നെ യുള്ള ഭാവാത്മക കവിതകളിൽ സാധാരണ ആത്മപ്രകാശനം സൂക്ഷ്മമായി, ശക്തിയായി ആവിഷ്ക്കരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവയെല്ലാം തന്നെ വളരെ ചെറുകവിതകളായിരിക്കും, പരത്തിയുള്ള വർണ്ണനകളോ പൊടിപ്പ് തൊങ്ങലുകളോ ഇല്ലാതെയുള്ള അവതരണം. വികാരങ്ങളുടെ ആരംഭം, മൂർദ്ധന്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഉയർച്ച, വിരാമം ഇവയെല്ലാം ശീഘ്രവും ശക്തവും ആകുന്നു.

പുതിയ വെളിച്ചം എന്ന കവിതയിൽ,

"മണ്ണിൽ നിന്നു മനുഷ്യനെ വാർത്ത
ദിവ്യ ചൈതന്യ സിദ്ധിക്കു മുമ്പിൽ
മൂകനായിരൊ മാത്ര നില്ക്കുകട്ടെ
ദേവ! തവ സന്നിധാനത്തിൽ"

വെറും ഒരു ഈരടിയിൽത്തന്നെ കവിതയുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ബാക്കിയുള്ള കവിത വായിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥം തനിയേ നിറയും. എഴുതി നിറയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ഒട്ടും.

ആരാണുപിന്നെയും എന്ന വളരെ സംഗീതാത്മകമായ കവിത നേരത്തേ വിവരിച്ച ശീഘ്ര വികാര നിമ്നോന്നതങ്ങൾക്കു മകുടോദാഹരണമാണ്. ആത്മ സംഗീതത്തിന്റെ ലയനമാണു ഈ കവിതയിൽ.

ആത്മാവിഷ്ക്കാരമാകുന്ന ഏകാന്ത കഥനങ്ങൾ

ഇത്തരം ഒരു ആത്മ നിഷ്ഠതയും അതിനുള്ളിലെ അന്തർമുഖമായ എകാന്തതയുമാണു ശ്രീ ഭാസി കവിതകളിൽ നിലനില്ക്കുന്ന ഒരു സ്ഥായിയായ ഭാവം.

പൊതുവേ കാല്പനികങ്ങളായ ഭാവഗീതകരുടെ ജീവിതരീതികൾ അവരുടെ കവിതകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്നത് ഒരു പ്രസിദ്ധമായ രഹസ്യമാണ്. പക്ഷേ അതു സ്വന്തം ജീവിതരീതി തന്നെയാകണമെന്നില്ല എന്നത് മറ്റൊരു ലോക സത്യവും. പക്ഷേ അത് സ്വന്തമെന്നു തോന്നും വിധം അവതരിപ്പിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നു. പക്ഷേ അവരുടെ പല സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾക്കും സ്ഥിരതയുണ്ടാവില്ലയെന്നത് മറ്റൊരുവിശേഷം. അതിനാൽ ചില വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഇടയ്ക്കു കണ്ടാൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല.

ആത്മനിഷ്ഠാത്മകമായ ഒരുപാടു ശകലങ്ങൾ പലകവിതകളിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്നത് വളരെ വ്യക്തമാണ്.

"ഇക്കടൽത്തീരത്ത് ഞാനിരിക്കേ"
പനിനീർപ്പൂക്കളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം മനസ്സു തുറക്കുമ്പോഴും

"ദാഹാർത്തനായി മരുഭൂവിലേറെനാൾ
നീലത്തുരുത്ത് തേടി
ഞാലഞ്ഞേകാന്ത പാന്ഥൻ" എന്നു
പറയുമ്പോഴും കവി ഏകനാണ്.

"ചുറ്റിലുമെന്നെ പ്പൊതിഞ്ഞു വളരുന്നു
വാല്മീകം ഞാനതിനുള്ളിൽ
കത്തിയെരിയുന്നു കൈത്തിരി നാളമായ്
നിശ്ചലം ധ്യാനവിലീനം" എന്ന്
നീലത്തുരുത്ത് എന്ന കവിതയിൽ
പറയുമ്പോഴും

അറിയാത്തവഴിയിൽ എന്ന കവിതയിൽ

"അലിയുന്നു ഞാനീയനന്തതയിൽ
പൊരുളറിയാത്ത നിഗൂഢതയിൽ
എന്നു ആസ്വദിക്കുമ്പോഴും

"പാതിരാത്രി നിശ്ശബ്ദമീനിഴൽ

പ്പാതയിൽ വന്നനില്പ്പ ഞാൻ" എന്ന്
അഴിമുഖം എന്ന കവിതയിൽ എഴുതുമ്പോഴും

"ഇരുൾവന്നു മൂടിയ വഴിയിലൂടേകാന്ത
പഥിക നീയെന്തിനു വന്നു" എന്ന്
സ്വയം ചോദിക്കുമ്പോഴും ഏകാന്തതയെ
സ്വയം വരിക്കാനുള്ള കവിയുടെ ത്വര
വ്യക്തമാവുകയാണ്. സ്വയം തീർത്ത വാ
ല്മീകത്തിനുള്ളിലിരുന്നുകൊണ്ട് തന്റെ
ആത്മാവിനോടു സംവദിക്കാനാണു ഈ
കവിതകളിലെല്ലാം കവി ശ്രമിച്ചിരിക്കുന്നത്.
സ്വയം തീർക്കുന്ന അവതാരങ്ങളുമായി
ഒരു സംഗമം. അങ്ങനെയുള്ള പല കവിതാ
സന്ദർഭങ്ങളും അദ്ദേഹം ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
നീലക്കടൽ, യൗവനോത്സവം,
ഇന്ദ്രധനുസ്സ് മുതലായവയിലെല്ലാം
ഈ സംവാദം നമുക്കു കേൾക്കാനാവും.
കൂടുവിട്ടുകൂടുമാറലിലെന്നപോലെ ഒരു പരകായ
പ്രവേശം നടത്തി തന്റെ ഒരു പ്രതിരൂപത്തെ
സൃഷ്ടിച്ച് അതിനോടു സല്ലപിക്കുകയാണു.
ആരാണു പിന്നെയും എന്ന കവിതയിൽ,
"ഒരു വർഷ മേഘമായ് ഞാനലഞ്ഞു
ഒരു മഴവില്ലായി നീ മറഞ്ഞു
ഒരു ദുഃഖ ഗാനത്തിൻ താളമായി
ലയമായി നിയെന്നിൽ വീണുറങ്ങി."

ഇതിലെ നീയും ഞാനും ഒരാൾ തന്നെയാണു.
കവിയും സൃഷ്ടിയും തമ്മിലുള്ള സംവാദം.

അതുപോലെ, "ഒരുകൊച്ചു താരകം
പോലുമില്ലാത്തൊരീ
കരിനീല വാനിനു കീഴിൽ
വിജനമീയമ്പലമുറ്റത്തിലീമല
മുകളിൽ നീയെന്തിനു വന്നു" ചോദിക്കുന്നതു
കവി തന്നോടു തന്നെയാണു.

എന്തിനു നിന്നെയുണർത്തിഞ്ഞാൻ എന്ന
കവിതയിൽ താഴെപ്പറയുന്ന വരികൾ
കാണാം.
"നിന്നെക്കുറിച്ചൊന്നു പാടുവാനാകാതെ
രാഗവും താലവും സംഗീത മേളവും
ചേരുമീയുത്സവവേലയിലേകനായ്
യേതോവിദൂരമാ ചക്രവാളങ്ങളും
നോക്കി വിമൂകമിരിക്കുമ്പോഴെന്തിനായ്
നിന്നെയുണർത്തി ഞാനോർക്കാതെ..."

ഇപ്പൊഴും സ്വന്തം ആത്മാവിനെ
തട്ടിയുണർത്തി സല്ലപിക്കാനാണു
അദ്ദേഹം കവിതകളിലൂടെ
ശ്രമിക്കുന്നത്.

വിപ്ലവാത്മക സ്വത്വദർശനം

സ്വത്വബോധവും വ്യക്തിപ്രാധാന്യവും
കാല്പനികഭാവഗീതങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതയാണു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിലെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത്
ഏകാകിയായ ഞാനും നീയുമായ നായകന്മാർ
ഒരുപാടുകാണുന്നത് സ്വന്തം അസ്തിത്വബോധമാണു.
ഇടയ്ക്കെപ്പോഴോ വഴിതെന്നി അത്
ഗുരുക്കന്മാരിലും ഈശ്വരനിലേയ്ക്കുമൊക്കെ കടന്ന്
വികാരോജ്ജ്വലമാകുന്നുണ്ടെങ്കിലും സർവഥാ
നിറയുന്ന സ്വത്വ ആത്മഗതോത്പാദമായ ഏകാന്ത
സല്ലാപങ്ങളാണ്.

ഈ ഏകാന്തസൗകുമാര്യം ഇടയ്ക്ക് ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ
വികരത്തള്ളിച്ചയിൽ കടിഞ്ഞാൺ വിട്ട് പായുന്നുമുണ്ട്.
അത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ കഥനാത്മകമായ
കവിതകളിലാണു കൂടുതൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെന്നത്
ശ്രദ്ധേയമാണ്.

"തലകുമ്പിട്ടു കുനിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ
ഇനിയാരുണ്ടു കുനിഞ്ഞു നില്ക്കുവാൻ
തലപൊക്കി നിവർന്നുനില്പ്പുഞ്ഞാൻ
ഇവിടെത്തന്നെ ജനിച്ചതാണു ഞാൻ"
എന്നും

"തലപൊക്കിയാത്മാഭിമാനം തുടിക്കുന്ന
വിരിമാറുകാട്ടിയിക്കേരളത്തിൽ
തളരാതെ നില്ക്കുകയാണിന്നു നമ്മളീ
മണമുള്ള മണ്ണിന്റെ പിന്മുറക്കാർ."
മറ്റുമുള്ളവരികളിൽ ആത്മരോഷം തിളയ്ക്കുകയാണ്.

പിന്നെ
"എന്നെ ഞാനാക്കി മാറ്റിയ രോഷം
മന്നിലാകെപ്പടർന്നോരമർഷം
ഏറ്റുപാടിജ്ജനത്തിനെച്ചൂണ്ടി
ക്കാട്ടിമാറ്റുവിൻ ചട്ടങ്ങളൊക്കെ"

ഇങ്ങനെ കാല്പനികതയുടെ മറ്റു പല സ്വഭാവങ്ങളും
ഉല്പതിഷ്ണുത്വം, അലൗകികത, വ്യക്തിപ്രാധാന്യം
മുതലായവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിൽ
വ്യക്തമായി കാണാം. അതുപോലെ തന്നെ സമൂഹ
അധാർമികതെയ്ക്കെതിരേയുള്ള ഒരു എതിർപ്പ്
കാല്പനികതയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണു. അത്
"ഓർത്ത്പോകുന്നു മാറ്റുവാൻ വൈകി-
പ്പോയകാലഘട്ടങ്ങൾ തൻ ചട്ടം
തട്ടി നീ ദൂരെ നിരത്തി നീ മുന്നിൽ
കണ്ട കൂരിരുൾക്കോട്ടകളെല്ലാം." എന്നും

"തട്ടിനിരത്തുക കൂരിരുൾക്കോട്ടകൾ
പൊട്ടിച്ചെറിയെയിക്കൈവിലങ്ങും"

എന്നുമുള്ള വരികളിലൂടെ സുവ്യക്തമായിരിക്കുന്നു.

"മതിലാകെ വളച്ചു ചുറ്റിലും
നടതൻ വാതിലറ്റച്ച നാളുകൾ
കരുണാമയനായ ദൈവവും
തറ്റവിൽത്തന്നെ കഴിഞ്ഞ നാളുകൾ
അതിനുശേഷം "
പിന്നെ
"കൊന്തയും പൂണൂലുമായി നോക്കിനില്ക്കുന്ന
ഗർവമേ നിന്നെയവഗണിക്കുന്നു ഞാൻ"

എന്നുമാകുമ്പോൾ വെല്ലുവിളി പൂർണ്ണമാവുകയാണു.

പാതിര മരവിച്ചു നില്ക്കുകില്ലെന്നും നാളെ
പൂവുകൾ ചൂടും മണ്ണിൻ പൊൻ കിനാവുകൾ വീണ്ടും

എന്നു പറയുമ്പോൾ ഒരു കാല്പനികതയിലൂടെ ഒരു പുതിയ ലോക സൃഷ്ടിക്കൊരുങ്ങുകയാണദ്ദേഹം.

ഇടയ്ക്കുറഞ്ഞുകൂടുന്ന ഈ ധാർമിക രോഷം കവിയുടെ കെട്ടിനിർത്തിയ അമർഷത്തെ പുറത്തെത്തിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു വൈരുധ്യം ഒളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടെങ്കിലും ഉള്ളിലുള്ളത് അപ്പടി പുറത്തെടുക്കുന്ന റൊമാന്റിസിസത്തിന്റെ നിർവചനത്തിൽ അലിഞ്ഞുപോകുന്നു.

നിസ്സീമ സ്നേഹ സുഗന്ധം

ആത്മരക്തത്തിന്റെ ഉപ്പും പുളിപ്പുമുള്ളവയാണു ബാലചന്ദ്രന്റെ കവിതകൾ; അക്ഷരത്തെ അക്ഷൗഹിണികളാക്കി യുഗദുഃഖതകളോടു പൊരുതാനുറച്ച കവിയാണു ചുള്ളിക്കാടെന്ന് എം. ലീലാവതി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതേ വാചകങ്ങളാണു ശ്രീ എം കെ ഭാസിയെപ്പറ്റിയും പറയാനുള്ളത്. പക്ഷെ പടയോട്ടത്തിനു പകരം ഒരു മൃദുല സ്പർശത്തിലൂടെയാണു ശ്രീ ഭാസി നമ്മെ കീഴടക്കുന്നതെന്നു മാത്രം. ആത്മരസം തുളുമ്പുന്ന "സ്നേഹ സുഗന്ധം" എന്ന കവിതയിൽ വ്യക്തിപ്രാധാന്യം നിറഞ്ഞ കാല്പനികതയിൽ അലിഞ്ഞ കവി വിരഹമായ ഏകാന്തയിലലിഞ്ഞ് യാത്രാമൊഴി ചൊല്ലുകയാണു. ബിംബമാത്ര പ്രസക്തങ്ങളൊന്നുമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കവിതകളേയും പോലെ ഇതും. കഥനമാണു മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത്. ഒപ്പം സംഗീത സാന്ദ്രതയും. ഒ. എൻ. വി കവിതകളിലും കണാവുന്ന സ്ഥിരം രീതിയും ഇതു തന്നെയല്ലേ എന്നു തോന്നും. ഉപ്പ്, ഭൂമിക്കൊരു ചരമ ഗീതം, ചോറൂണു മുതലായ ചെറുകൃതികളിലൂടെ ഭാവോന്മീലനത്തിൽ അഗ്രജനാണു ശ്രീ ഒ. എൻ. വി.

"പ്ലാവില കോട്ടിയ കുമ്പിളിൽതുമ്പ തൻ
പൂവുപോലിത്തിരിയുപ്പുതരിയെടു
ത്താവിപറക്കുന്ന കഞ്ഞിയിൽ
ത്തൂവിപ്പതുക്കെ പറയുന്നു മുത്തശി "

എന്നുതുടങ്ങി സംഗീതാത്മകമായി വായനക്കാരനെ കവിതയിലേയ്ക്കാനയിക്കുന്ന കവി കവിതയുടെ ഹൃദയഭഗത്തിലേയ്ക്കെത്തുമ്പോൾ സംഗീതാത്മാക ആസ്വാദനത്തിൽ നിന്നുമുയർന്ന് പുതിയ അർത്ഥ തലങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നു.

എന്നാൽ ശ്രീ ഭാസിയുടെ കവിതകൾ അത്തരം അകാല്പനിക റിയലിസ ഭാവങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകുന്നേയില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു. കഥനരൂപത്തിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു കവിതകളും സംഗീതാത്മകമായ കാല്പനിക തലത്തിലൂടെ തുടക്കം മുതൽ ഒടുക്കം വരെ സഞ്ചരിക്കുകയാണു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളിൽ കാലുഷ്യത്തിന്റെ അംശം പോലും കാണാൻ കഴിയില്ല. അവയൊന്നും ധൈഷണികമായ വ്യായമങ്ങളുമല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വളരെ ശുദ്ധമായ ചിന്തകൾ അല്പം പോലും ദുർമേദസ്സില്ലാതെ അവതരിപ്പികയാണ്. അതിനാൽത്തന്നെ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ അസ്വസ്ഥതകളുണർത്തുന്നതിനു പകരം സുഖകരമായ അനുഭവങ്ങളും നൊമ്പരങ്ങളുമുണർത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഏകാന്ത മാധുര്യം

സംഗീതാത്മക ഭാവഗീതങ്ങളാൽ ആലാപന സൗകുമാര്യമുള്ള കവിതകളൊരുക്കുന്ന ശ്രീ. എം കെ ഭാസിയുടെ "നിറങ്ങൾ നിഴലുകൾ" കവിതാ സമാഹാരത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം നിറഞ്ഞുകാണുന്നത് വാചാലമായ ഏകാന്തതയാണ്. ആത്മപ്രകടനവും അന്തർമുഖതയും കവിതകളുടെ മുഖമുദ്രയാണെന്ന് പരക്കെ സ്ഥാപിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ കൃതികളുടെ സമഗ്രമായ പഠനം ആവശ്യമാണ്.

ഭാവഗീതത്തിന്റെ കാവ്യാത്മക മാധുര്യവരം വിരൽത്തുമ്പിൽ കനിഞ്ഞുനല്കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹീതനാണു ശ്രീ എം കെ ഭാസി. സ്വന്തം വല്മീകത്തിലിരുന്നുകൊണ്ട് ചുരുക്കം കവിതകളാൽ ആത്മസല്ലാപം നടത്തി കാവ്യലോകം അലങ്കരിക്കുന്ന ഗായകാ, അങ്ങേയ്ക്ക് ഞങ്ങളുടെ നമോവാകം. ▲

SMA REPORTS

Youth Wing Report

Savant Raj

SMA Youth Wing find its relevance in harnessing the power of youths to produce innovative & creative ideas to realize SMA's mission; "To promote the interests and development of the Malayalee community in Singapore through engaging them in intellectual, cultural, educational, professional, social, sporting, welfare and recreational activities".

1. Archery Escapade - 17th August.

As part of infusing modern sports and entertainment activities to engage the youths, we organized "Archery Escapade" on 17th August at Home Team NS Archery range, Bukit Batok. Youth wing member Manu Ignatius led the activity which was fun filled and well received by the participants.

2. Varnam 2014: May 24 & 25 2014

By introducing a successful 'Varnam 2013' in last year in its list of items shows the yearning of organisation to reach out various sections of society. To pursue further with its well-conceived and well-organized measures, Youth Wing has taken the lead in establishing an accessible platform for community members to provide the value of hands-on artistic work samples which will comprise of various themes of paintings.

Varnam 2014 was executed in collaboration with National Arts Council and hosted at the prestigious location MICA. Please see more details about VARNAM 2014 in the exclusive report by Dr. Chithra Krishnakumar.

3. Short Film screening

1. Movie : Kunjatta (Director: Mr. Panayam Liju, 2nd February 2014, Audience: 50 pax)

2. Movie : Aravindum Aarumughamum (Director: Ms. Shilpa Krishnan, Date: 7th June 2014, Audience: 60 pax)

Activities in Pipe Line

1. Persuasive Communication : Schedule (TBD)

Every famous speaker and presenter was once nervous and ineffective. Youth Wing realizes this and arranging a session one how to sell your ideas with ease.

An eye-opening, inspirational and thought-provoking workshop led by Manoj Vasudevan- World Class Speaking Coach and 3 times District Champion Ranked among top 100 speakers worldwide

Venue: SMA Auditorium

2. Establishing a Legal Cell: (discussions in progress)

With the support from a panel of Malayalee advocates, youth wing is taking a lead to to establish a legal cell for supporting the Malayalee community here in Singapore. In the wake of recent events, the need to form such ventures to support the community becomes more relevant. The primary aim of the legal cell is to serve as an interaction platform between a panel of practicing lawyers in Singapore and the Malayalees here. The members of Malayalee Community can utilize this avenue to identify if a legal approach is the answer to their grievances. The idea is to provide them with a first level complimentary counseling on issues such as

- Queries on will writing services
- Issues related to real estate dealings.
- Consumer rights
- Employment issues - conflict with the employer/employed.
- Accident claims and procedure
- Family related issues where legal services are required.

Cultural Committee Report

Dinesh Kumar

SMA Cultural Committee had a wonderful 2013. In the interest of Malayalee community, we did our bit in terms of organising some remarkable cultural event and plan to do many more in coming days.

The highlight of last year's event was the mega OnamNite-2013 show conducted in Esplanade Concert Hall. This event featured the greatest ever Malayalam Singer, Padmabhshan Dr K J Yesudas, well supported by a group of versatile singers like Vijay Yesudas, Gayathri and Sithara. This event was very well received by the audience as they were taken to a memorable feast of evergreen Malayalam, Tamil and Hindi songs.

We also conducted an extensive cultural program involving dance, music and variety programs during the Onam Village that gave opportunity to more than 100 local talents to perform and showcase their talent in about 40 items.

Upcoming events in 2014:
After the success of "Kaarunyam" in 2013, we will be resuming Kaarunyam in 2014 and plan to have this as an annual event to support our welfare activity.

OnamNite-2014: This year's OnamNite will feature Malayalam's versatile singer Padmashri K S Chithra along with the sensational actress and dancer Ms Manju Warrier supported by Madhu Balakrishnan, Najim Arshad, Mridula Warrier and Franco. The event will be held on 2nd of August.
OnamVillage 2014: SMA Cultural team would be actively participating and conducting the cultural program during the Onam Village at the Naval Base Secondary School on 24th of August.

Welfare Committee Report

Badarudeen M

The welfare activities of SMA are in the midst of supporting two needy Malayalee students from Choayang School, a school for kids with special needs. SMA welfare committee is arranging the meeting with the school officials as well as the social worker in charge of the above mentioned kids.

The welfare committee has decided to collaborate with the Naval Base School and provide scholarship for Indian students selected by the school officials.

We are also planning to arrange a free medical camp by an Ophthalmologist during Onam village.

The team is also currently working with other charitable organizations to implement a regular support (Monthly basis) by SMA

SMA welfare committee also requests Malayalees in Singapore who need assistance to come forward and approach our welfare committee members.

Organising Committee Report

Suja Thambi

The organizing committee supports SMA with various events and also leads a team for the Membership campaign. We had done a very good job in the membership drive, on the days of Varnam. the art exhibition held at MICA on the 24th and 25th of May 2014, as quite a number of new members have signed on in SMA.

We helped to organise the send off reception of Mrs Vanaja Thekkat, First Secretary & Head of Chancery from Indian High Commission, who was transferred to Beijing on promotion.

On April 18th and 19th, we organised the display of a Kerala wedding which LISHA requested. And it was a grand success.

SMA organised a peace talk titled 'global peace initiative", on Tue, 8th April 2014 from 7.30 pm to 9.30 pm. The program included a video presentation of Prem Rewat, the leader of global peace initiative. The talk was prented by Ms Belkis Shaw who was contacted by Mrs Sashi of Red Eagles.

We are also involved in various programs that are undertaken by SMA, like Onam Nite , Onam Village, Charity Shows like 'Karunyam' etc

SMA Ladies Wing Report

Rajamma Pillai

The Singapore Malayalee Association's Ladies wing continues to be a vital supporting feature of the main committee. With a member strength above 40, they have brought several well attended activities and events to the community.

On the 17th of November, the Ladies wing organised a painting workshop, led by one of their members, Mrs Merlin Anthony. When the SMA organised a farewell for Mrs Vanaja Thekkat (First Secretary and Head of Chancery, Indian High Commission), the refreshments were organised by the ladies. The farewell party was a success and attended by over 50 high profile guests.

At the event, 'Lisha', organised by the Little India Shops Association and attended by Guests of Honor, Mr Heng Swee Keat (Minister for Education) and Mr S Iswaran (Second Minister for Home Affairs, Second Minister for Trade and Industry), the Ladies wing unwaveringly supported the main committee.

In celebration of Onam, the Ladies Wing oversaw the organisation of Onam Sports and Lunch. To aid the main committee's fund raising project, they prepared a wide variety of traditional malayalee homemade delicacies for sale.

The SMA Ladies wing looks forward to organising more activitees and events in the future. They would like to wish everyone a Happy Onam.

Sports Committee Report

Suresh Kumar B

Team Members: Abhilash C S, Rajesh Chandran, Santhosh KV, Johnwin Jonrose, Pradeep C, Rajesh Kumar Radhakrishna Pillai, Ullas Kumar C S, Muralidharan, Prem P S, Dinesh Kumar, Gangadharan Kunnon

1. SMA Badminton Tournament: SMA Sports Committee conducted a Malayalee Community - "SMA Kalikkalam Badminton 2013" tournament, which is one of the major events for SMA.

The tournament was held at Republic Polytechnic during Sep 2013 with two major categories - Men's Doubles and Mixed doubles. For Men's doubles there were 32 teams participated and while Mixed doubles had 7 teams. The champions and runner's up were presented with Trophies and cash prize.

All games were played with great sportsman spirit and noted the standards are improving every year.

SMA is extremely thankful to this Tournament sponsors Prince, Raffles Movers and KNP Traders

2. SMA Soccer Tournament: SMA SC also conducted the Soccer Tournament for Malayalee community during Sep-Oct -2013.

There were 6 teams participated and the finals held at Naval Base Secondary school's Field on Oct 05, 2013, which was played with great sprits. The champions and runner's up were presented with Trophies.

3. SMA ONAM Village: SMA ONAM Village 2013 was held at Naval Base Secondary school on 06 Oct, 2013 for one whole day. The highlight of this event was sports events for children-boys/girls (running, sag race, Monkey race) adults and veterans along with cultural programs (dance, song).

And as per our tradition, ONA SADYA was served to more than 1000 persons. As usual Malayalam dictation and Vadam vali for adults-men's/ladies and children were some of the notable events of that day. All the winners for the sports events including the trophies for Badminton & Soccer tournaments were distributed.

4. SMA Bowling Tournament: Singapore Malayee Association conducted the first of Kind Bowling Tournament on 31 May, 2014 from 5:30pm to 8:00 pm.

This was held at Safra Country Club, Singapore, YISHUN. There were 10 teams participated with total of 30 players. SMA would like thank other Organizations like KALA, MIS and MLES for their great support to send their teams to participate in this bowling competition.

The winners and first runners up team will be presented with price Money and Trophies during the upcoming SMA's yearly event of Onam Village 2014 at Naval Base Secondary school on 24 Aug, 2014 Sunday.

Thanking all of the SMA Sports Committee members and the Volunteer support teams, who had spent tremendous amount of time to make the above events happen. And also thanking SMA MC Members for extending their full support the events in 2013.

SMA REPORTS

From the General Secretary's Desk

Rajeshkumar R (Hon. General Secretary, SMA)

SMA management committee is focusing currently to match the expectation of our members and stand for their benefits within the limitation as an association. SMA gives priority to work together with the other Malayalee organizations to keep our community culturally active and vibrant.

SMA resources at 44 Race course road was utilized for various activities including Yoga class , literary forums, screening of Short films written / directed by Singapore Malayalee talents and other community events. SMA welcomes more of such collabration and activities to ensure the Malayalee community are bonded together through various activities.

SMA sub comittees played great roles to keep the community together and bonded with the association objectives. They had a year full of activities which kept the Malayalee community engaged.

The Youth wing continued with its creative and innovative ideas in engaging the community. It started with an Archery session , provided support on the screening of short films and promoting Singapore Malayalee talents. "Varnam" (painting exhibition) was a creative idea which started last year and it had progressed to the next level of achievements. It was a platform for many talents across the island and the two day event received fabulous feedback. The collaboration with National Arts Council and MICA added value to SMA.

The Welfare committee of SMA is in the process to support two Malayalee kids who need special care . It also stepped forward to introduce scholarship awards for kids. Their team is also currently planning a medical camp by the department of Ophthalmology.

The cultural committee held a successful Onam show in year 2013, which remains as the financial backbone for SMA. Last year, the show which featured Dr K J Yesudas was well received by the Malayalee community and certain percentage of the profit made through such shows have been contributed to the Welfare fund. Cultural committee supported the Onam village and provided platform for many residents to showcase their talents. This year the cultural committee ,once again, is coming up with an exciting show featuring Padmashri K S Chitra and Ms Manju Warrier for the Onam Nite.

The Ladies Wing supports all the activities of SMA and serves as a platform for the Malayalee ladies to come together for the benefit of the community. They are focussing to develop a reference library within SMA building and also to maintain the SMA premises to suit the members needs.

The Organizing Committee supports SMA with various events and also leads a team for the membership compaign. They been supportive to hold various gathering for the visitors to SMA.

The sports wing planned to have Onam Village for this year on 24th August at Yishun.

These individual sub-committees support SMA to remain as an active platform for all generations of Malayalees in Singapore.

SMA still remained to be in a good financial situation supported by the grand success of Onam Nite and Varnam shows and together with rental returns from the ground floor of SMA building at 44 Race Course road.

Organizational Structure : The current committee was elected last year and will be ending it's term in 2015. In the last year the following changes are made to the committee:

1. Mr R Raveendran step down as an auditor on medical grounds and Mr Asokan was co-opted as the internal auditor.
2. Mrs Kamala Nair stepped down as Welfare secretary (remained as Executive Member) and Mr Badarudeen taken over the role as Welfare Secretary.

Management Committee - Singapore Malayalee Association

President	Mr P K Koshy
Vice-President	Mr Jayakumar Narayanan BBM
General Secretary	Mr Rajesh Kumar R
Assistant. Secretary	Mr Muraleedharan VV
Hon. Treasurer	Mr P S Prem
Assistant Treasurer	Mrs Padma Vikraman Nayar
Organizing Secretary	Mrs Sujatha Thambi
Cultural Secretary	Mr Dinesh Kumar
Welfare Secretary	Mr Badarudeen M
Sports Secretary	Mr B Suresh Kumar

Executive Committee Members: Mr K Sivaraman Nair, Mr K N Ajaya Kumar, Mr James Mathews, Mrs Kamala Devi Nair, Mr Savantraj CS, Mr C S Ullas Kumar

Internal Auditors: Mr. Asokan R , Mr. MCV Mathai
Legal Advisor: Mr. Chandra Mohan Nair PBM

Trustees Dr V P Nair PBM , Mr Viswa Sadasivan , Mr K O George, Mr. Abdul Samad Haniffa
Advisors: Padmashri Gopinath Pillai BBM(BAR) & Mr M M Dollah

The focus of SMA is to improve the benefits for our members and also to better utilize our facilities at 44 Race course road.SMA management committee invites all well wishers to come forward and share their expectation and suggestions by writing to singmalayalee@gmail.com or by post to General Secretary,SMA , 44 Race course Road,Singapore 218558.

The SMA wishes each and every malayalee a very happy and prosperous Onam 2014 !

Acknowledgements

Singapore Malayalee Association is immensely grateful to :

1. Our guest of honor for Varnam 2014, Mr. S Iswaran (Minister, Prime Minister's Office, Second Minister for Home Affairs and Second Minister for Trade and Industry) for kindly agreeing to inaugurate Varnam 2014.

2. Our guest of honor, H E Mrs Vijay Thakur Singh, High Commissioner of India to Singapore for gracing our Onam Nite Celebration 2014.

3. Padmashri Gopinath Pillai BBM (L), Ambassador at Large and Adviser to SMA for his advice and support in all our activities.

4. Management and staff of Esplanade Theatres on the bay for their continued support in assisting SMA to stage our cultural events.

5. The renowned guest artistes Padmashri K S Chitra and her team of playback singers.

6. Manju warrier, the famous cine-actress accompanied by her dance troupe.

7. All those who have contributed articles in our annual publication, Onopaharam. In particular we are very grateful to overseas contributors, Ashtamoorthy, Babu Ezhumavil, Aniyan Kuroor, Dr CNN Nair and Unnikrishnan Cheruthuruthi for sharing their valuable creations with us. We are also grateful to overseas Singaporeans and as well our own local authors and artists who have taken pains to express themselves and share them with Onopaharam.

8. Donors, sponsors and advertisers for their generous financial support.

9. Members of all sub committees and volunteers who have given their cooperation and support in organising all our activities.

10. Loyal members of SMA and well wishers who have actively participated in our annual sports and cultural activities.

11. All others who have in one way or other given valuable support whenever approached.

THE BANANA LEAF APOLO

1974

Pte Ltd

where dining is an art

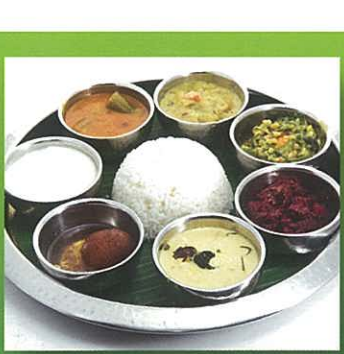

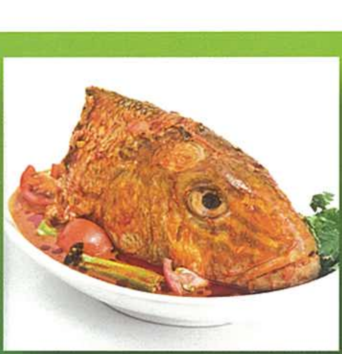

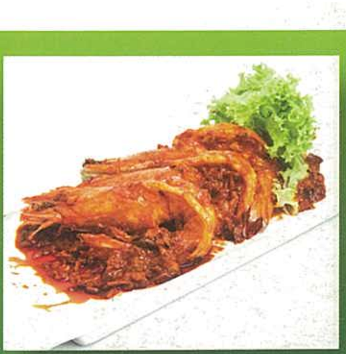

54,56, 58 Race Course Road, Singapore - 218564
Tel: 62938682 / 5054, Fax: 6294 5770
48, Serangoon Road, # 01 - 32, Little India Arcade,
Singapore - 217959
Tel: 62971595 Fax: 6297 1284

Website : www.thebananaleafapolo.com
www.facebook.com/thebananaleafapolo

Best compliments from management & staffs of

RED EAGLE MARINE SERVICES

11A Tech Park Crescent, Tuas South Ave 4, Singapore 637842
Tel: 6897 7782, 6897 7783 Fax: 6897 7784 Email: redems@singnet.com.sg

Our Services

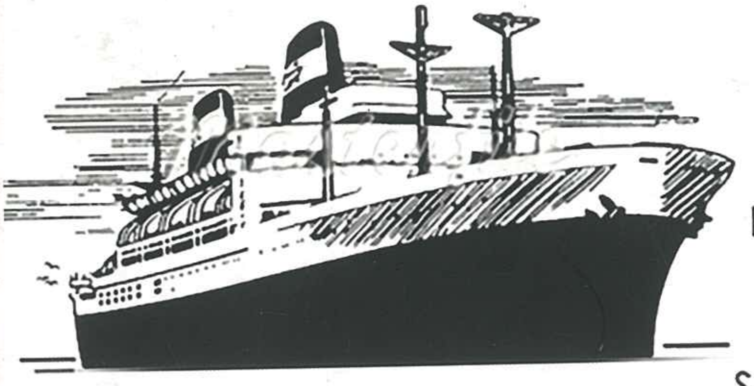

- Grit Blasting (SA2.5)
- Hydro jet washing, Spray Painting
- Powertooling, Touchup
- Scaffolding (Erection & Dismantle)
- Steel works
- Electrical fabrication & Installation
- Tank cleaning

TAT SAT OFFSHORE MARINE PTE LTD

S.V MARINE & SCAFFOLDING PTE LTD

CERTIFICATION INTERNATIONAL
ISO9001:2008
Cert No: CIS/87701Q

SAC ACCREDITED CERTIFICATION BODY

bizSAFE STAR

Team work is the anchor in our long term success

RED LOTUS MARINE SERVICES * TAT SAT MARINE & ENGINEERING SERVICES * TAT SAT MARINE PTE LTD
G.I OBUCHI MARINE & ENGINEERING SERVICES * SIDDHI RIDHI MARINE SERVICES PTE LTD
RED EAGLE MARINE PTE LTD * ROYAL CROWN MARINE PTE LTD